

ENGLISH

Az Intelligencia

Stephen William Hawking elméleti fizikus emlékére. (elmélet)
(„Az intelligencia az a képesség, amely lehetővé teszi az alkalmazkodást a változáshoz”)
(Stephen Hawking gondolatából)

A feljegyzett gondolatokat szeretném felajánlani Angela Merkelnek, a Német Szövetségi Köztársaság kancellárjának a 16-éves hivatali idejének tiszteletére. A Németországért tett rengeteg munkájáért, a megszámlálhatatlanul sokat tett erőfeszítéseiről és kitartásáért, valamint az EU és országainak békéjéért, együttműködéséért, és stabilitásáért.

Őfelsége, II. Erzsébet királynőnek, Nagy-Britannia eddigi leghosszabb ideig regnáló uralkodójának, aki odaadásával, tisztességével és hazaszeretetével megtestesítette a királyság címerét.
Büszkék vagyunk őfelségére, hogy egész életét hűség és elkötelezettség szolgálatában nyújtotta. Szeretetünket küldjük neki. Isten óvja a királynőt!

Vlagyimir Vlagyimirovics Putyin Oroszországi föderáció jelenlegi elnökének, a nagyhatalmak egyik leghosszabb ideig regnáló, vezető pozícióban maradó államfőjének, aki a 22-éves elnökségi ciklusa alatt, tudását és szakértelmét a hazájának szentelte. Az elnök a legnehezebb és legsúlyosabb időkben rengeteget tett az orosz társadalom stabilitásáért, és az orosz nép megerősítéséért.

Hszi Csin-ping, a Kínai Népköztársaság elnökének, a Kínai nép gazdaságának és kulturális értékeinek a segítője és támogatója. A Kínai álmok megvalósítója. Hszi, a 2012-es elnöki hatalomra kerülésének éveitől, óriási, minden eddiginél jelentősebb kormányzati átszervezéseket hajtott végre kormányában (az országában) amellyel így jelentősen segítette népének kulturális és társadalmi értékeit. A fontosabb átszervezések közt van a modern Kínai kutatás-fejlesztés, a megújuló energiák, a művészet, az irodalom, a tudomány, a bel- és külpolitika, valamint a környezet és természetvédelem.

Magyarországnak, a Magyar Köztársaság jelenlegi miniszterelnökének, Orbán Viktornak, aki kormányzása ideje alatt segítette országunk színvonalának jobbá tételét.
Van valami szép és csodálatos a magyar nyelvben, ez pedig a gazdag szókészlete, a lexikális szókincseinek, és szóképzéseinek a varázslatos és logikus szerkezete. Szép nyelv a miénk.

Továbbá a feljegyzett gondolatokat szeretném felajánlani a világnak, a világ országainak, és polgárainak, a jövő nemzedékének! A kolónia evolúciós fejlődéséért!

Szeretném megköszönni Emmanuel Macronnak, a Francia Köztársaság elnökének, hogy munkájával, és a hazája és kontinense iránti hűségével támogatja Franciaországot és az Európai uniót, Elon Musk-nak, az idegen bolygó űrkolonizálójának, valamint Amerikának és Japánnak

Európa: Az Európai unió országainak: A nemzetközi fejlődést elősegítő modern Európáért! A nemzetközi fejlődést elősegítő tudásalapú társadalomért! (Evolúciós ajándék!) egy teljesebb élethez!

A kontinens tagországainak megmaradásáért és egységéért: Németország, Franciaország, Lengyelország Olaszország, Spanyolország, Hollandia, Írország, Belgium, Litvánia, Bulgária, Luxemburg, Ciprus, Málta, Csehország, Magyarország, Ausztria, Dánia, Portugália, Észtország, Finnország, Svédország, Szlovákia, Szlovénia, Lettország, Horvátország, Románia, Görögország.

A jelenlegi tudásunk szerint az intelligencia egy képességszimbólum, ezért értékeinek tudása és átgondolása új horizontokat képes nyitni az ember egyéni és közösségi szerepének a sikeres, tenni

akaró, célt elérő, és a jövőképet építő életeszmény megvalósításában, az ember víziójának a megteremtésében. Úgy gondolom, hogy a modern, 21-ik századi Európának (az egyre erősödő évszázadok korában) szüksége lehet arra, hogy az intelligenciát, meghatározó fontosságú jelentéssel ruházza fel, s adott esetben a különböző értékeit hozzárendelje kontinensünk gazdagításában! Nagyon fontos kiemelni, hogy a mai társadalmunkban az intelligencia minden tekintetben és értelemben az ember tökéletesedését szolgálja! Bármiről is legyen szó! Munka, siker, jövő, személyes fejlődés, magánélet, család, sport, vagy művészet... (Ezért is lehet szükséges az intelligencia, az európai unió erősödésének az elősegítésében, az európai unió fejlődését és erősödését elősegítő feltörekvésében)

Kérem a tagországok támogatását (a támogatásukat) az új tudásteremtés ösztönzésében, az Európai unió fejlesztésének a segítésében, az Intelligens és modern Európai unió kiépítésében. Kérem Magyarországot és az országokat, hogy támogassák az Élet és Fejlődés tudásközpont alapítvány céljait.

Tartalomjegyzék:

1. Bevezető. Az intelligencia, mint fogalom. Bevezetés az intelligencia fogalmába.

A, 8-intelligencia:

B, Verbális –nyelvi intelligencia: A Lexikális tudás intelligenciája. (Az elménk tükre!)

C, Logikai –matematikai intelligencia: Az igazság és a tiszta ész intelligenciája!

E, Vizuális –térbeli intelligencia: A vizuális képi, és a téralkotás téri képességeinek a tana!

D, Zenei intelligencia: A szavak nélküli nyelv! A rezgés (hanghullám) evolúciós csodája!

F, Testi –mozgásos intelligencia: Az evolúciós fejlődésünk része! Az élettani változások segítője!

G, Magunkra vonatkozó (Intraperszonális) intelligencia („Létfontosságú”) A teljességgel működő személy létéhez, és a személyiségének fejlődéséhez!

H, Társas-szociális (Interperszonális) intelligencia: A Biológiai szövetségesünk és szövetségünk! („Nélkülözhetetlen”) egy normál értékrendű szociális társadalomban!

I, Természeti intelligencia: A Leggazdagabb eszmei érték! A fenntartható ökológiai vezérelv! Tegyük a Földért! A földünkért! A bolygonkért!

2. Kis címek:

1, – Intelligenciaprofil

2, – IQ

3, – Környezet

3. Az Értelmi intelligencia

2,) Az Intraperszonális (magunkra vonatkozó) intelligencia

Tartalomjegyzék:

3,) A természeti intelligencia

Tartalomjegyzék:

4,)A társas intelligencia:

Tartalomjegyzék:

Megjegyzés: Az intelligencia részénél a logika-matematika kidolgozatlan, az intelligencia értelmi részénél: a döntés, a problémamegoldás kidolgozatlan. Továbbá a képzelet, a figyelem, memória- emlékezet, + egyéb funkciók: észlelés, érzékelés... kidolgozatlan.

Bevezető: Az intelligencia: E faj sikere és páratlansága az emlősök között...

Az intelligencia: (amikor valamely képességben, a képességeink fejlettebb szintjét birtokoljuk) (fejlettebb képesség)

A képesség és erény szimbóluma

A kolónia evolúciós fejlődését segítő specializációs képesség (képességspecifikum-sikerképesség) az egyik legmagasabb rendű evolúciós, (biológiai) képesség (szimbólum)

Vajon mi lehetett annak a páratlan sikernek a titka, amiért az akkori emberszabású majmok, akik a fákon éltek, egyszerűen csak lemásztak a fáról, és elkezdtek tüzet rakni, szerszámokat készíteni, kereket feltalálni, és technológiai eszközöket fejleszteni? Vajon mi volt az a kulcsfontosságú képesség, ami miatt, az akkori emberszabásúak lehetővé tették a fejlettebb eszközkészítést, a még fejlettebb társas viselkedést és a még gyorsabb alkalmazkodást? Az emlősök között ennek a páratlan sikernek a titka egy evolúciós fenomenális-grandiózus sikerképesség (specializációs képesség), amit mi, modern emberek intelligenciának hívunk.

Sok tudós azt a tézist vallja, hogy a Homo sapiens megnövekedett intelligenciája által (vagy annak köszönhetően) az akkori emberszabású majmokról képesek voltunk egy minden eddigénél óriásibb fejlődést elérni, s a mai korban civilizált emberekké válni. (Igazi modern civilizációt felépíteni)

Mit értünk intelligencia alatt? Az intelligencia alapvetően egy fejlettebb specializációs képesség, egy sikerképesség, amikor az illető egy adott tevékenységben az átlagosnál magasabb szintű képességre képes, vagy valamely képességben magasabb szintű (alapvetően jobb) képességekkel rendelkezik. (amikor valamely képességben, a képességeink fejlettebb szintjét birtokoljuk) („Az intelligencia jelentősége hogy a képességeinket (az intelligens képességeinket) sokkal magasabb fokon tudjuk használni-alkalmazni.”). Például ha a gyermek adottságai alapján, kiváló zenei intelligenciával rendelkezik, akkor ő könnyen (könnyebben) és gyorsan (gyorsabban) tud fejlődni ezen a területen (ami által a későbbiekben képes akár maradandóat alkotni, kiemelt tehetségé-talentummá válni, vagy képességeivel jövőt építeni. (civilizációnk fejlődését segíteni).

Tehát lényegében az intelligencia egy fejlettebb + verzió a születésünktől kapott alaphoz, ami által, a fejlettebb képessége közül valamelyik a természeténél fogva magasabb teljesítményre, magasabb eredményességre, magasabb minőségre, vagy magasabb értékekre képes. (hiszen alapvetően ez egy plusz fejlettebb szekció valamelyik képességre) (amelyet ha gyerekkorunktól gyakoroljuk, elsajátítjuk, fejlesztjük akkor az megtöbbszöröződhet („vagy rá hatványozódhat”) (képességszinten)

Táblázat: Az intelligencia egy rendszer, aminek egységei között átívelő integráltság és sokeseten nagyfokú kölcsönhatás van. Például

Felfogás: Matek, Téri, Társas, Személyes, Természeti, Zene Mozgás, Nyelvi

Gondolkodás: Matek, Téri, Társas, Személyes, Természeti, Zene Mozgás, Nyelvi

Problémamegoldás (Renomé!): Matek, Téri, Társas, Személyes, Természeti, Zene Mozgás, Nyelvi

Megértés: Matek, Téri, Társas, Személyes, Természeti, Zene Mozgás, Nyelvi

Alkalmazkodás: Matek, Téri, Társas, Személyes, Természeti, Zene Mozgás, Nyelvi

Döntés: Matek, Téri, Társas, Személyes, Természeti, Zene Mozgás, Nyelvi

„Figyelem” : Matek, Téri, Társas, Személyes, Természeti, Zene Mozgás, Nyelvi

Memória-émlékezet: Matek, Téri, Társas, Személyes, Természeti, Zene Mozgás, Nyelvi

-

Felfogási: idő, helyesség, eredményesség, minőség, alkotás, értékek...

Problémamegoldási: idő, helyesség, eredményesség, minőség, alkotás, értékek...

Megértési: idő, helyesség, eredményesség, minőség, alkotás, értékek....

Alkalmazkodási: idő, helyesség, eredményesség, minőség, alkotás, értékek...

Döntés idő, helyesség, eredményesség, minőség, alkotás, értékek...

Gondolkodási: idő, helyesség, eredményesség, minőség, alkotás, értékek...

-

Matek: idő, helyesség, eredményesség, megértés, felfogás, alkalmazkodás, döntés, problémamegoldás, produktum, alkotás, értékek, minőség...

Téri: idő, helyesség, eredményesség, megértés, felfogás, alkalmazkodás, döntés, problémamegoldás, cél, produktum, alkotás, értékek, minőség...

Társas: idő, helyesség, eredményesség, megértés, felfogás, alkalmazkodás, döntés, problémamegoldás, produktum, alkotás, értékek, minőség...

Személyes: idő, helyesség, eredményesség, megértés, felfogás, alkalmazkodás, döntés, problémamegoldás, cél, produktum, alkotás, értékek, minőség...

Természeti: idő, helyesség, eredményesség, megértés, felfogás, alkalmazkodás, döntés, problémamegoldás, produktum, alkotás, értékek, minőség...

Zene: idő, helyesség, eredményesség, megértés, felfogás, alkalmazkodás, döntés, problémamegoldás, cél, produktum, alkotás, értékek, minőség...

Mozgás: idő, helyesség, eredményesség, megértés, felfogás, alkalmazkodás, döntés, problémamegoldás, produktum, alkotás, értékek, minőség...

Nyelvi: idő, helyesség, eredményesség, megértés, felfogás, alkalmazkodás, döntés, problémamegoldás, produktum, alkotás, értékek, minőség...

-

Információ felvétel-feldolgozás-értelemzés sebesség, helyesség, eredményesség, alkotás, értékek minőség...

Figyelem...

Memória-emlékezet,

Cél,

Tudás, Ismeretek, készségek, képességek, tapasztalatok...

-

Azon túl, hogy az intelligencia, sokszor döntést, felfogást, problémamegoldást, megértést, új helyzetekhez, új körülményekhez való alkalmazkodási képességét jelent, akár, nyelv, zene, tér, matek, önismeret, vagy társ területén, úgy sok esetben az intelligencia ezeken a területeken teljesítő, eredményező, alkotó... képességet is jelentet (a sportban, a munkában, a magánéletben, a család-párkapcsolatban...) azaz a tudás, a képesség, a teljesítmény, az eredményesség, vagy az értékek valamilyen szintű és minőségű hasznosulása, integrálása a hasznosulásban.

De nem csak a fent említett értelemben válhat láthatóvá az intelligencia. Az intelligencia abban is megmutatkozhat, amit és ahogyan teszünk, viselkedünk, cselekszünk önmagunkkal és másokkal szemben. Tehát ebben az értelemben nem csak a felfogásban, megértésben, döntésben, alkalmazkodásban... a térben, zenében, nyelvben... kel jónak lennünk, hanem a felfogás, döntés, alkalmazkodás és a megértés általi cselekedetekben, érdemekben, az általuk elért teljesítményben, célban, problémamegoldásban vagy sikerben (azokat jól vagy megfelelően használni, megfelelő szinten megmutatkoztatni).

További fontosabb meghatározásai:

(„Az intelligencia lényege hogy a bennünk lévő egy vagy több fejlettebb képességet, sikeres cselekvésekké, megoldássá, értékévé vagy produktummá tudjuk átalakítani, (produktumot hozunk létre)„)

„Aki egy bizonyos területen tehetséges, az több területen is lehet jó, jobb, fejlet, vagy kiemelkedően eredményes„

„Az intelligencia fejlesztése egy (vagy több) specifikus képesség megszerzését segíti elő. (amely sok esetben létszükséges a mindennapjainkhoz és teljesen mobilizálható„

„Az emberek az Intelligenciájuk révén képesek az intelligens képességeiket magasabb szinten használni, alkalmaztatni. például jobban képesek a képességeiket aktivizálni valamelyik

intelligenciaterületen, vagy jobban képesek tanulni valamelyik tantárgyban, esetleg jobban képesek dolgokat megérteni, problémákat megoldani, vagy absztraktul gondolkodni....valamit jobban-fejlettebben tenni, valamit jobban használni... azon a bizonyos intelligens képességben, amelyekben jók, jobbak vagyunk”

Fejlesztése: Hibába rendelkezünk születésünktől fogva intelligenciákkal, és képességekkel, ha azokat nem fejlesztjük, akkor azok soha nem tudnak kibontakozni, és fejlődni... a fejlesztés pedig a munka, a tanulás, a gyakorlás, a tapasztalatszerzés, az ismeretek elsajátítása.... (amelyhez szorgalom, kitartás, akaratérő... kel)

Csak akkor tudhatod meg mire képes az intelligencia valódi hatalma és ezáltal mire vagy képes te ha, ha fejlesztett ezt az ajándékot! Nem elég az, hogy rendelkezzel egy kulccsal, ahhoz hogy ajtót tudj nyitni, meg kell ismerned, el kell sajátítanod, fel kell fejlesztened ezt a képességet arra a szintre, amellyel képviselheted az intelligencia valódi erejét! („A gyerekkori intelligencia fejlesztése (fejlesztésének elősegítése), egy minőségi változás, érés, gazdagodás, és kiteljesedés kezdete felnőttkorban”)

Képezd, fejleszd, gyakorold az intelligenciádat! (mert értéket, minőséget, eredményességet hoz neked, és rengeteg mindent elérhetsz vele.

„Egy-egy gyermek kiemelkedő lehet 1-2 területen és fejlettebb lehet további néhányon, míg másokon gyengébben képesek teljesíteni, ez azonban nem „statikus” eredmény, hiszen az életünk szakaszaiban más-más területen kell érvényesítenünk tudásunkat, képességeinket így az életünk szakaszaiban más-más területek lehetnek azok, amikre aktuálisan nagyobb vagy kiemelkedőbb hangsúlyt helyezünk,,

„Howard Gardner: „Olyan nincs, hogy valaki mindenben átlagos vagy átlag alatti. Az intelligencia képessége adott mértékben bárkiben megtalálható” (Minden gyereknek van egy vagy több olyan terület, amiben jó vagy kiemelkedik az átlagból)

Na de nézzük mit is jelent az intelligencia napjainkban.

Intelligencia a szakirodalom szerint: A tudományos szakirodalomi források szerint az intelligencia meghatározását sokféleképpen értelmezik. A legfontosabb források szerint:

Az Intelligencia= A szó a latin intellego igéből származik, jelentése felfog, megismer, megért.

Az Intelligencia Egy személy intelligenciája nem más, mint az egyén értelmességi szintje egy előre kijelölt alaptudáshoz viszonyítva.

Az Intelligencia: értelem, értelmesség, felfogóképesség, ítélőképesség. Ide tartozik (értelmi, észbeli, szellemi, elméleti, mentális, intellektuális, Logikai, művelt, tanult, tudós... képesség)

Az Intelligencia = Értelmi felfogóképesség, ítélőképesség

Az Intelligencia = Potenciális szellemi képességek összessége, a képességek hierarchiájának a csúcsa!

Az Intelligencia = Az értelmi működés fokmérője, elsősorban az egyénnek új helyzetekhez, új körülményekhez való alkalmazkodási képessége, mely összefügg a személyiséggel, a gondolkodási képességgel, az előzőleg szerzett tapasztalatok alkalmazásával, figyelembevételével, és megítélésével.

Az Intelligencia = intellektualizmus. Annak a felfogása, amely minden tudást és ismeretet a „tisztá észből” származtat.

Az Intelligencia= Az intelligencia a gondolkodási és problémamegoldási képességek összessége.

Az Intelligencia= Az intelligencia képesség a tanulásra.

Az Intelligencia= Egy személy elsajátított összetett/sokrétű tudása (komplex képessége) amellyel képes alkalmazkodni az új körülményekhez, és általában a környezethez.

Az Intelligencia= Az intelligencia egy összetett képességrendszer.

Az Intelligencia= Az intelligencia az egyénre jellemző értelmesség.

Az Intelligencia= Az intelligencia tudati mértékegység!

Az Intelligencia= Az intelligencia a problémamegoldásra irányuló szellemi tevékenységek összessége.

Az Intelligencia= Az intelligencia az emberi érték egyik fokmérője, társadalmunkban való helyünk, besorolásunk egyik mércéje.

Az Intelligencia= Általában az ismeretek birtoklását, a készségek gyakorlati szintű alkalmazását, magát az alkalmazkodóképességet jelenti.

Az Intelligencia= Az intelligencia értelem, felfogóképesség, ítélőképesség.

Az Intelligencia= Az intelligencia értelem a tapasztalatokból való tanulás, az elvont fogalmakban való gondolkodás és a környezet hatékony kezelésének képessége.

Az Intelligencia= Az intelligencia a tanult ismeretek hatékony alkalmazásának a képessége. Az egyén képességeire vonatkozó minőségi fok.

Intelligencia meghatározása az egyes kutatók-elméletalkotó szerint.

Különböző kutatók és tudósok szerint az intelligencia az ember általános képességeit feltételezik, míg mások, számos más és más típusát különböztetik meg, s különböző fogalmakkal és definíciókkal jellemzik azt. Nézzünk néhány példát:

Az intelligencia fogalmát kétezer-ötszáz éve ismerjük, ám meghatározását mindmáig sokszor hibásan értelmezzük. I. e., megközelítőleg félezer évvel ezelőtt, már Szókratész is felismerte, (a lélek, etika tanában,) hogy a társadalomnak szüksége van jó intellektualizmussal rendelkező emberekre, ahhoz hogy a társadalom fejlődjön, és kivirágozzon. Ezért a görög filozófus az intelligenciát, etikai intellektualizmusnak gondolta, ahol az erkölcsileg helyes cselekedet az ész előírásait követi... valamint a tudás és az erény között feltételez szoros kapcsolatot. Más ókori görög filozófusokat is érdekelt az intelligencia fogalma. (például Arisztotelészt vagy Platont)

Platón számára például az intelligencia a tanulás és az igazság szeretetével volt egyenlő.

Charles Darwin még úgy hitte, hogy az emberek intellektusa (értelme) nem különbözik egymástól, csak a szorgalmuk és lelkesedésük más fokú.

Sir Francis Galton 1896-ban elsőként fogalmazta meg az intelligenciát, miszerint az intelligencia kivételes, öröklődő, érzékelési és észlelési képesség, azaz minél érzékenyebb az észlelési rendszerünk, annál intelligensebbek vagyunk. Galton azt próbálta bizonyítani, hogy az emberek születésüktől fogva különböztek a természetes képességeikben egymástól.

Alfred Binet szerint azonban az intelligenciát nem az érzékelés és az észlelés oldaláról szükséges megközelíteni, hanem inkább a gondolkodási és problémamegoldási képességek összességéeként kell tekintenünk rá. „Tehát általános megértési és értelmi képesség;”

David Wechsler szerint az intelligencia az egyénnek egy olyan összetett, globális képessége, ami lehetővé teszi, hogy célszerűen cselekedjen, racionálisan gondolkodjon és eredményesen bánjon a környezetével. Wechsler úgy fogalmazott hogy „Az intelligencia egy általános mentális képesség, amely magába foglalja a következtetést, a tervezést, a problémamegoldást, az absztrakt gondolkodást, a komplex gondolatok megértését, a gyors tanulást és a tapasztalatokból tanulás képességét.”

William Stern szerint az "Intelligencia az új követelményekhez való szellemi alkalmazkodóképességet jelent, amikor az elme feldolgozza az információkat úgy, hogy a személy a feldolgozott információt megérti és a gyakorlatban helyesen alkalmazza.

Robert Sternberg háromoldalú intelligenciaelméletet állította fel. (Komponenciális, Kontextuális és Tapasztalati aspektusok.)

Az első réteg a környezeti (kontextuális) intelligencia, mely a kulturális elvárások szerinti megfelelő viselkedést tartalmazza.

A második réteg a tapasztalati (experimentális) intelligencia, melyet az adott helyzet értékelésekor, az adekvát cselekvés megválasztásakor, gyakorlatban elsajátított készségeink előhívásakor tudunk kamatoztatni.

A harmadik réteg pedig az ún. komponenciális intelligencia, melynek három összetevője van: tudásra, tanulásra való képesség, problémamegoldó készség, tervezési, döntési képesség.

Sternberg szerint a Komponenciális aspektusban a teljesítmény sebességének és pontosságának az ő elméleti keretei között nincsen jelentősége, mivel az elért magas pontszám azt a személyt jellemezné, aki jól old meg tesztek. Ő a hangsúlyt a tapasztalati aspektusra helyezi ahol a személy a tapasztalatainak különböző elemeit ésszerűen és sikeresen kombinálja, ezért ezt az aspektust Sternberg a kreatív gondolkodással hozta összefüggésbe.

A kontextuális aspektus legfőbb megnyilvánulása a mindennapi élet gyakorlati feladataiban mutatkozik meg, mint a környezet sikeres irányítása, vagy a szabályok helyes ismerete és használatában jelenik meg.

Charles Spearman volt az a pszichológus, aki 1904-ben létrehozta a faktoranalízis módszerét. Spearman szerint, ha az a személy, aki egyfajta feladatban jól teljesít, az nagyobb valószínűséggel teljesít jól más típusú feladatokban is. Ezenkívül utal még a különféle képességek erősségére. Például egy ember zenei teljesítményét az általános intelligenciája és zenei képességei együttesen határozzák meg.

J.P. Guilford "Intelligencia az egyénnek az a sokszínű és globális kapacitása-teljesítménye, amire az egyén képes tudatosan dolgozni, gondolkodni és hatékonyan alkalmazkodni a környezethez.

Piaget: „az intelligencia az, amit akkor használunk, amikor nem tudjuk, hogy mit tegyünk;” A francia kutató azzal a kreatív jellegű képességünkkel azonosította, amit váratlan, meglepetéskeltető helyzetekben használunk, amikor nem tudjuk, mit tegyünk. Szerinte az intelligencia kreatív jellegű, amikor az ember valami újat talál ki, meglepetéskeltető „röptében”. Ez a „ráhibázás” nagyon összetett folyamat, s az az intelligensebb ember, aki okosabb, előrejelzőbb és gyorsabb, akinek jobb a memóriája, a képzetársítási képessége, a kreativitása.

James L. Gould és Carol Grant Gould etológus szerint az intelligencia „az a képesség, hogy kibújjunk az ösztön kötelékéből, és újszerű megoldást keressünk a problémákra”

Burt: „általános mentális hatékonyság...”

Kline: „általános gondolkodási képesség, amelyet mindenfajta problémamegoldási helyzetben használunk”

Boring: „az, amit az IQ-tesztek mérnek”

Louis Leon Thurstone nem értett egyet az általános intelligencia jelenlétével, ő az intelligenciát hét elsődleges képességre (primerfaktorra) osztotta (verbális megértés, beszéd-folyékonyság, számolás, térkép-képességek, emlékezet, észlelési sebesség, következtetés).

Albert Einstein: „Az intelligencia mértéke a változás képessége.”

Stephen Hawking: „Az intelligencia az a képesség, amely lehetővé teszi az alkalmazkodást a változáshoz”

Howard Gardner: Gardner megállapítása szerint „az intelligencia egy olyan emberi képesség, ahol az ember alkalmazható, praktikus, célszerű hasznos dolgot hoz létre, vagy saját kultúrájában magas színvonalú, elismerésre méltó, értékesnek számító feladatot tud alkotni. Gardner úgy látja, hogy az intelligencia egy olyan képességegyüttes, amelynek segítségével az ember az életben felmerülő problémákat helyesen oldja meg, új megoldásokat talál, és új tudást szerez.

A fent felsorolt szakértők, kutatók, és tudósok közül szeretném kiemelni Howard Gardner nevét, aki az 1983-ban a „The Theory of Multiple Intelligences” című művében megkérdőjelezi a hagyományos intelligencia nézeteket és megalkotja a többszörös intelligencia fogalmát. Ennek eredményeképpen megkülönböztet minimum 8 intelligenciát: nyelvi, logikai-matematikai, térbeli, zenei, mozgásos, természeti, önismereti és társas. Feltételezése szerint ezekben a képességekben mindenki elér egy bizonyos szintet, csak a szintek mértéke és mintázata különbözik egymástól.

A verbális-nyelvi intelligencia

A Lexikális tudás (LEX!) Intelligenciája!

Mindenki tud beszélni, mindenki rendelkezik nyelvi intelligenciával, de egyesek művészi fokon képesek használni a nyelvet. Az írók is rendelkeznek nyelvi intelligenciával ám kétségkívül

Shakespeare volt, az egyik legnagyobb zseni e téren. Míg az átlag angol szókincs 4000 szó, addig Shakespeare 29 000 szót használt műveiben. Több mint 1700 új szót is alkotott, amelyeket még ma is használnak. De akár említhetnénk a legnagyobb és leggazdagabb szókincsű magyar költőnket, Arany Jánost is, aki megközelítőleg 25000 szót használt műveiben, Jókai Mór 22 ezer szót használt műveiben, míg Petőfi Sándor 23 ezernél is több kimutatható szókincset használt verseiben.

De ez az intelligencia nemcsak a nagy és változatosan gazdag szókincs birtoklásáról szól. Azok, akiknek kiemelkedő nyelvi intelligenciájuk van, azok különösképpen igen magas szinten képesek az írás, az olvasás, vagy a beszéd képességeit használni. Jól bánnak a szavak, gondolatok, érzelmek és vágyak közlésével. Kiválóan fejezik ki a beszédképességüket. A nyelvi finomságokra és beszédhangra való érzékenységük, például a hanglejtésük, a ritmika, a hangmagasság, a hangerő, vagy a hangsúly kifinomult és fejlett. A beszédük gyorsasága, folytonossága, tempója és a köztük lévő szünetek rendezetten és arányosan kapcsolódnak a mondat szerkezetéhez, ezáltal könnyen és érthetően beszélgetnek másokkal, gondolataikat világosan és szépen tudják kifejezni, elemzéseik és kifejezéseik lényegretörőek, pontosak és érthetőek. Vitáik, véleményeik, igazolásaik és álláspontjaik tartalmasak és érdekesek (mondhatni különlegesek és megragadóak) Ezek az emberek kellemes, kiegyensúlyozott, és harmonikus kommunikációra képesek akár egy felszólalás, egy előadás vagy egy egyszerű beszélgetés alkalmával.

Lényegében azt mondhatjuk, hogy az erős verbális-nyelvi intelligenciájával rendelkezők (hasonlóan Albert Einsteinhez,) rendelkeznek a „nyelv relativitás elméletével”. Tehát olyan összetett nyelvi eszméket, gondolatokat, szabályokat, összefüggéseket, szóösszetételket, szóalkotásokat, vagy kapcsolatrendszerket... tudnak mestéri módon úgy összeállítani, (elméleti szinten összességbe foglalni és rendszerezni) (és amit majd azonnal a gondolat gyorsaságának a sebességével kifejezni vagy megjeleníteni) amelyre mások nehezen vagy egyáltalán nem lennének képesek. Ezeknek az emberek figyelemre méltóak és különlegesek, a gondolkodás, a kifejezőképesség, a beszédképesség, a pontos artikuláció, a retorikai megnyilvánulások, a gazdag szókincs, az írásbeli és szóbeli közlérendszerük, a verbális, vokális, és non-verbális kommunikációjuk, a nyelvi kifejezéseik, a mondat és szövegfonetikai fejlettségük („azaz a beszéd egészét alakító, gazdagító, érthetőbbé tevő szünetek, tempóváltások, hangszínváltások, hangmagassági vagy dinamikai fokozások, hangsúlyok és hanglejtések....)....., Egész egyszerűen a fejlett nyelvi intelligenciával rendelkezők nyelvi intelligenciája fejlett, kifinomult, érthető, változatos, és igen jól tudnak bánni a szavakkal. (a nyelvük kifejtésében, hangjában, választékosságában, pontosságában, érthetőségében, zsenialitásában...) (Összességében a nyelvi megformálásuk igen magas szinten)

Fontos megemlíteni, hogy nem minden esetben a nyelv az irányadó az értelemi képességekre. Vannak zsenik, akiknek gyenge a nyelvi intelligenciájuk, és mégis képesek zseniális alkotásokra, felfedezésekre, vagy hihetetlen képességekre, és nagyon sikeresek az életben! Függetlenül ettől bizonyos értelemben és bizonyos fokon, minden emberben, lelkük, múltjuk, személyiségük vagy énük tükröződik, és leképeződik a nyelvi intelligenciájukban.

Ugyancsak fontos megemlíteni, hogy a mai világban mennyire fontos és lényeges (mérvadó) az anyanyelvi kommunikáció helyes és kreatív nyelvhasználata (a megfelelő használata), ugyanis a helyes és kreatív nyelvhasználat megfelelő használatakor, a nyelvi és a kommunikációs képességek eredményesen segíthetik az iskolai, a munkaerőpiaci, a társadalmi és a magánéleti érvényesülésünket. A szép nyelv megalapozhatja a mai világban a sikerességünket! (és ezzel egyidejűleg a jövőnket)

Kiváló nyelvi intelligenciával rendelkező híres emberek: Politikusok: Angela Merkel, Emmanuel Macron, Vlagyimir Putyin, Joe Biden, Donald Trump, Orbán Viktor, Erős Antónia, Várkonyi Andrea, George Clooney, Cicero, Friedrich Schiller, Voltaire, Hans Christian Andersen, Alexandre Dumas...

Továbbá fejlet nyelvi intelligenciával rendelkezők a mi költőink, íróink, nyelvészek, fordítók, szónokok, előadóművészek, idegenvezetők, marketing szakemberek, tolmácsok, könyvtárosok, újságírók, hírmondók, tévés szereplők, műsorvezetők, színészek, előadóművészek...

Az Intraperszonális (magunkra vonatkozó) intelligencia!

Az emberi civilizáció fejlődésének motorja! A tudatosság legmagasabb szintje! Nemzettudat szint!

Az intelligens személy korszakának kezdete!

Az Intraperszonális (magunkra vonatkozó) intelligencia!

Az emberi civilizáció fejlődésének motorja! A tudatosság legmagasabb szintje! Nemzettudat szint!

Az intelligens személy korszakának kezdete!

Az Intraperszonális Intelligencia:

„Nem lehet sorsának, és jövőjének ura az, ki önmagát nem ismeri” (A szeretet tanítója, Tatiosz)

Ez az, amit életünk végéig nagyon megéri fejleszteni!

Ez az első valódi lépés a kiteljesedés felé!

Lépj kapcsolatba, és szembesülj önmagaddal!

Alkosd meg Önmagad!

Minden területre vonatkozik!

Védőfaktor önmagunktól és másoktól!

Nélkülözhetetlen az egészséges életünk, magatartásunk és gondolkodásunk létrejöttéhez!

Az Intraperszonális („személyes-ön”) és az interperszonális („társas”) intelligencia számos olyan problémamegoldó és létfenntartó képességeket hordoznak, amelyek az egyén és a civilizáció számára kitüntetett fontosságúak, akár a munka, a siker, a jövő, vagy a személyes fejlődés tekintetében.

Míg az interperszonális (társas) intelligencia lehetővé teszi, („a társas együttélési „normák-viszonyok” ismereteit,) például hogy megértsük a másikat és együtt tudjunk vele működni, addig az személyes (Intraperszonális) intelligencia lehetővé teszi, hogy felismerjük, és megértsük önmagunkat és tudjunk önmagunkkal együttműködni. Az egyén önmagáról alkotott értelmében az önismereti intelligencia, a legmélyebb, legbizalmasabb, legszemélyesebb és egyben a legbensőbb intelligencia az összes intelligencia típusok közül! (mert magunkról van szó)

„Nem kutatni lelki személyiségünk titkait, és nem művelni szellemi tulajdonságaink és értékeink képességeit, olyan, mintha tele lenne a könyvespolcunk rengeteg szép könyvvel, de közben soha nem olvastuk őket, és nem ismerjük a bennük rejlő ismereteket és történeteket”

Az önismeret mítosza: (Gnóthi szeauton: Ismerd meg önmagadat!)

A fenti gondolat megközelítőleg i.e. 850-től hirdeti az életben eredendő egyik legfontosabb cél fontosságát, azaz a helyes önismeret képességének a megszerzését. A delphoi Görögország Apollon templom homlokzatán olvasható üzenet majdnem 3000-év elteltével mit sem veszített aktualitásból, sőt napjainkban még inkább fontosabbá vált ez a két szó. Az ókori görögök leghatalmasabb uralkodói, valamint más népek királyai, császárai és polgárai is, az Apollón szentélybe azért látogattak el, hogy jóslást kérjenek a jövődjükre, a sorsukra vonatkozóan, miközben a szentély bejáratánál, nap mint nap olvashatták a legfőbb üzenetet és választ minden kérdésükre. Ez pedig így hangzott: Ismerd meg önmagad! Vagyis mindenki, aki belépet az Apollón szentélybe, az jól látta és olvasta azt az alapvető, és örök igazságot, hogy a saját önismeretünk végső forrása és megoldása mi magunk vagyunk! (Ez az önismeret igazi értelme!)

Az Intraperszonális intelligencia önmagunk megértésére és megértetésére alapul. Alapkérdése: Ki vagyok én? Mi vagyok én? Milyen vagyok én? Miért én vagyok én? (miért vagyok én-én?)

Az Intraperszonális intelligenciával rendelkező személyt úgy tudnánk definiálni, mint azt az egyént, akinek körültekintő áttekintése van a saját személyisége tulajdonságainak az összetevőiről, céljairól,

szándékairól, határaitól és lehetőségeiről, betekintése van saját viselkedésének a mozgatórugóiba, háttérébe, motívumrendszerébe, képes arra, hogy az emberi kapcsolatokban helyesen megítélje saját magát, (környezetét) szerepét, és az azokhoz való viszonyulások ismeretét. Magas szintű ismeretei vannak önmagáról, a szokásairól, a képességeiről, a tapasztalatairól, a gondolkodásáról, az érzelmi viszonyulásairól, és az önmagával szemben támasztott követelmények, célok, elhatározások, szándékok és elvárások teljesíthetőségéről.

Az interperszonális személyek rendszerint azon dolgoznak, hogy megismerjék, megértsék és elfogadják önmagukat. A megismerni önmagunkat olyasmit jelent, hogy tisztában vagyunk erősségeinkkel, gyengeségeinkkel és hiányosságainkkal, bízunk magunkban, a képességeinkben, a döntéseinkben, a megérzéseinkben, ismerjük céljainkat, vágyainkat, ugyanakkor ismerjük korlátainkat, és meg tudjuk határozni magunkat a minket körülvevő szociális környezetben.

Az önismerettel rendelkező Intraperszonális személy, képes kézben tartani viselkedését, kevésbé hajlamos érzelemből reagálni. Higgad, magabiztos, erős önkontrollal bíró, aki megfelelően irányítja, indulatait, és cselekedeteit. Képes kézben tartani gondolkodását, így rendszerint a problémamegoldásokat, ítéletalkotásokat, az elvonatkoztatásokat vagy a következtetéseket tudatosan, racionálisan, és átgondoltan mérlegeli. Képes kézben tartani akaratát és szándékát, ezáltal cselekedetei és tettei rendszerezettek, szabályozottak, és ésszerűek. Az interperszonális személy képes tudatosan uralni, és tudatosan irányítani a negatív tulajdonságait, dühét, haragát, ellenségeskedését, magatartását, fegyelmezettségét, aggódalmait, szorongásait, csalódottságát, érzéseit, nyugtalanságát, önkontrollját, hangulatát, figyelmét, vagy ingerlékenységét... Ezáltal képes az élet valamennyi területén elfogadhatóan, megfelelően cselekedni és helytállni.

Az Intraperszonális intelligenciának része továbbá az a képesség, hogy tudatában vagyunk önmagunknak, hogy képesek vagyunk átlátni, hogy amit teszünk, és ahogyan azt tesszük az helyénvaló, és korrekt, mind önmagunkra, mind pedig a környezetünkre nézve. Az Intraperszonális személyek tudják, hogy mit akarnak, hogy mit-miért csinálnak, és mit szeretnének elérni. Munkájukban, magánéletükben, családi és társas kapcsolatukban az új célok eléréséhez rendszerint kitartóan dolgoznak. Képesek magukat önállóan motiválni, ezáltal a kitűzött célok sok esetben megvalósulnak.

A képességeken és ismereteken felül az Intraperszonális személyek általában felvértezik önmagukat nemes tulajdonságokkal, például nyugodt természettel, elégedettséggel, hittel, megbocsátással, türelemmel, egyszerűséggel, kevés beszéddel, jóindulattal, mások ócsárlásától, bírálatától mentes fölösleges beszéd nélkül, s minden haszontalan pletykázkodástól. Minden élő iránti tisztelettel vannak! Ezen felismerések, ismeretek és megértések által az Intraperszonális személyek teljes összhangba kerülnek önmagukkal és egyenlővé válnak elméjük önismeretével. Tulajdonképpen ekkor lesznek képesek teljességgel működni!

Mit is jelenthet ez az intelligencia a modern társadalomban? És mit jelenthet a jövő társadalmának? Ez az intelligencia az elme börtönéből kivezető út! Megkérdőjelezhetetlen szupererő! Erő az erőben! Létfontosságú a kiegyensúlyozott pszichéhez! Létfontosságú az identitástudatunk fejlődéséhez! Létfontosságú a személyiségünk fejlődéséhez! Létfontosságú a teljességgel működő személy létehez! Nélkülözhetetlen a magánéletben, a közösségi életben, az alkalmazkodásban, nélkülözhetetlen az egészséges magatartásunk és gondolkodásunk létrejöttének feltételében, nélkülözhetetlen az egészséges tetteinek megnyilvánulásában és megnyilatkoztatásában, feltétele az önazonosság kérdésében, a testi-lelki fejlődésünkben, meghatározó jelentőségű az önfogadásunk, önértékelésünk, és az egészséges énképünk fejlődésében... nagyjából mindennek ez az alapja! Miből láthatod, hogy a te gyereked hogyan áll ezekkel a szupererőkkel? Ha a gyermeked szereti a nyitott vagy az elmélyült beszélgetéseket, ha mesél magáról, szívesen osztja meg veled a gondolatait, kérdéseit, ha rendszeresen naplót ír, vagy lerajzolja a vele történeteket, ha képregényt, mesét vagy regényt ír, ha önmagával szemben kritikus, ha képes saját cselekedeteire külső szemmel ránézni, ha kifejezetten érdeklődik a képességét és tudását meghaladó kérdések iránt,

vagy ha életkorát megelőzően tudatos és magabiztos a különböző kérdésekben és dolgokban... akkor ő minden bizonnyal az Intraperszonális intelligencia terén erős személyiség. Ezek a gyerekek, az életkorukat meghaladóan, különösen fejlett a belső, önmagára irányuló figyelmük, ezáltal megmutatkozik bennük gyerekkorban hogy képesek felelősséget vállalni tetteiért, önállóan megtalálják a saját motivációikat, és képesek tudatosan kitűzni és követni céljaikat.

Az önismeret hiánya: Az önismeret hiánya alul vagy túlértékelt énképhez, kommunikációs problémákhoz, párkapcsolati zavarokhoz, családi, munkahelyi konfliktusokhoz, bizonytalansághoz, szorongáshoz, aggodáshoz, agresszivitáshoz, csalódottsághoz, düh-dühkitörésekhez, harag-haragtartáshoz, Idegességhez, ellenségeskedéshez, ellenséges magatartáshoz vezethet. Az egyénben megnyilvánul továbbá a kétségbeesés, reménytelenség érzése, a sértődékenység, a tehetetlenség érzése, az érzéketlenség, üresség érzése, a rossz közérzet, szorongás, vagy a nyugtalanság érzése, a fokozott ingerlékenység, az önkontroll elvesztése, a fokozott gyanakvás, gátlástalanság, az elhagyatottság érzése, a hangulati labilitás-hangulati nyomottság, a csökkent vágy, fegyelmezetlenség, a környezet figyelmen kívül hagyása, másoktól való elszakadás, elhidegülés érzése, Ingerlékeny önmagával és másokkal szemben, kiabálás, erős-fokozott izgatottság megmutatkozása.

(Nagyon fontos!) Ha az énkép sérült, akkor a gondolkodás és a tett is sérült. A fel nem ismert, sérült énkép a személyiségre és a környezetre egy életen át tartó sérülést képes okoz, mivel a személy folyamatosan úgy éli le az életet, hogy nincs tisztában önmaga személyiségének tudatával, sérülésének súlyosságával, mélységével, erejével, és nagyságával. A sérült személy sérülést képes okozni a környezetének, akár a párjának, a családjának, vagy bármelyik más idegennek, és ezt általában nem mindig képes észrevenni, hisz tudatában sincs következményei súlyával-súlyosságával. A sérült énképű személy öntudatlanul bolyong a világban céltalan céljainak élve.

A fenti érzelmi, viselkedési és állapoti jelenségeken felül az önismeret hiányában kialakulhatnak erősebb sérülések is, mint például az alkoholizmus, a gyógyszerfüggőség, a folyamatos-mindennapi drogfüggőség, a nikotinfüggőség, mentális pszichózisos zavarok, kiégés szindróma, paranoia, kényszerbetegségek, figyelemhiányos zavarok, kedélyzavarok, önértékelési zavarok, viselkedési zavarok, szorongásos kórképek, táplálkozási zavarok, „személyiségzavarok” negatív önkorképek... Egyszóval az egészséges Intraperszonális önismeret-énkép hiánya személyiségtorzulást képes előidézni) (Ezért fontos hogy már gyerekkorban elkezdjék a fejlesztését!)

Hírek emberek: Angela Merkel, Őfelsége II. Erzsébet brit királynő, Elon Musk, Hszi Csin-ping, Vladimir Putyin, Joe Biden, Emmanuel Macron, Elon Musk, Orbán Viktor, Vilmos herceg, Naruhito japán császár, Ferenc Pápa

Továbbá: Tudósok, felvilágosult elmék, Hermész Trismegisztosz, Paracelsus, Michelangelo, Leonardo da Vinci, Arisztotelész, Platón, Immanuel Kant, Karl Marx, Isaac Newton, Voltaire, Galileo Galilei, Einstein, Hawking, Széchenyi István

Gyakran választott szakmák: Tudósok, Filozófusok, Teológusok, Pszichológusok, Orvosok, Művészek, Írók, Költők, magasabb rendű vezetők, Politikusok, Vallási vezetők, Igazgatók, szakemberek...

Az interperszonális (társas) intelligencia

Az intelligens ember és az intelligens társadalom korszakának kezdete!

A korok és nemzetek szociális és társas intelligenciája.

A Biológiai szövetségünk-szövetségünk! (társ)-(társadalom)!

Ez az emberi kapcsolatok tudományának a kulcsintelligenciája!

A társadalomfejlődés elengedhetetlen alapja!

Az emberi megértés képessége

A társas együttélési normáinak alapfeltétele!

A szervezeten egységesített társadalom jövőjéért!

Ez az intelligencia nélkülözhetetlen egy normál értékrendű szociális társadalomban!

Az interperszonális (társas) intelligencia nem egy elmélet, ez egy életmód! Ez az intelligencia a társas együttélés alapját, és a társadalmi együttműködés egységét foglalja magában. A kimagasló Interperszonális intelligenciával rendelkező személyek szociálisan intelligensek. Ez azt jelenti, hogy a szociálisan fejlet személy megtanulja és helyesen alkalmazza a társadalmi beilleszkedéshez (és a társas együttéléshez) szükséges, normákat, alapelveket, direktívákat, így viselkedése, tevékenysége elfogadottá válik a társadalom szempontjából. (a társára és a társadalmára)

Ennek az intelligenciának a segítségével a személy megismeri önmagát, személyiségét, az interperszonális képességeit, megismeri a környezetét és a társas képességek rendszerét, elsajátítja a családi és társas együttélés szabályait, a lehetséges és elvárt viselkedési módokat, így megteremti a jól működő emberi kapcsolatok feltételeinek a lehetőségét.

Az Interperszonális személyek elfogadják a környezetük szabályait, feltételeit, elvárásait, és belátják a normál társadalmi értékek jogosságát és helyességét, például megértik és elismerik, hogy a jóléthez, és az értékek megszerzéséhez nélkülözhetetlen a munka, így a javak eltulajdonítása helyett a megszerzésükért dolgozni kell, és emiatt ha kell lemondanak bizonyos előnyökről is... A szociálisan fejlet személyek így alkalmazkodnak a kultúra értékrendjéhez, s jó viszonyra törekednek önmagukkal és környezetükkel.

Érdemes megemlíteni, hogy Ilyen kölcsönös együttműködési képességeik vannak, például a különböző rovaroknak (méh, hangya,). Ezeknél az államalkotó rovaroknál, a társas viselkedést és az együttélést szoros evolúciós együttműködés jellemzi. Ez azt jelenti, hogy a közösségen belül az élelem megszerzése, a közös fészeképítés, vagy a folyamatos lárvagondozás elvégzéséhez, a rovarkolóniában minden egyed egységes magatartásformával és tökéletes munkamegosztással járul hozzá a társas viselkedés összhangjához. (ezáltal a kolónia fennmaradásához) Ez a társas viselkedés, és a kaszttrendszer kialakulásának, valamint a faj fejlődésének, és fennmaradásának a biztosítója! (Ezeknél az államalkotó rovaroknál a társas viselkedést olyan együttműködés képezi, ahol a csoport tagjai közösen többet képesek elérni, mint az egyedek összesen. Ennek az együttműködésnek köszönhetően voltak képesek túlélni a különböző evolúciós korszakokat.)

Ahogy a rovaroknál, úgy az embereknél is, a társas és a társadalmi együttműködés, alapfeltétele a civilizációs fennmaradásunknak! Ennélfogva, az interperszonális intelligencia egyik legfontosabb jellemzője az emberi együttműködés képessége, (ahol egységes összefogással, és támogatással a közös célok és sikerek nagymértékben megvalósulhatnak)

A társadalmi és a környezeti együttműködés mellett fontos tudni, hogy a kiemelkedő társas intelligenciával rendelkezők magas szinten képviselik a társas viselkedés biológiai alapjait is. Például felismerik, megértik és megfelelően kezelik nemcsak önmaguk, hanem mások érzéseit, érzelmeit, szándékait, és indítékait. Ide sorolhatjuk a nonverbális kommunikációs képességeket is, miszerint képesek felismerni és megérteni mások jelzéseit, gesztusait, arckifejezéseit, hangszíneit, vagy kézmozdulatait. Tulajdonságaik közé sorolhatjuk továbbá, hogy az együttműködési és konfliktuskezelési képességeik is igen magas szinten vannak, így például képesek uralkodni fölösleges indulatiakon, dühükön, haragokon, vagy az agresszivitásukon. Ezeknek a képességeknek a segítségével az Interperszonális személy megérti, hogy mások érdekei és igényei éppoly fontosak, mint a sajátjaiké, és az agresszív késztetések dacára céljaink eléréséhez nem alkalmaznak erőszakot embertársainkkal szemben. Számukra a negatív késztetések, és vágyak feletti uralkodás egyik lehetősége, hogy a feszültséget hasznos, pozitív cselekedet felé terelik. Például a rosszindulatú és a másokra nézve bántó késztetést, a művészet vagy a sport felé irányítják, esetleg verset írnak, festenek, intenzív sportolásba kezdenek, hasznosan tevékenykednek, dolgoznak, értéket teremtenek, alkotnak, fejlesztenek, vagy csak kikapcsolódnak. Nemutolsó sorban az Interperszonálisok, a képességeiknek köszönhetően hatékonyan és kiválóan kommunikálnak, könnyen értenek szót másokkal, erkölcsösek, empatikusak, előítélet mentesek...

A kimagasló Interperszonális intelligenciával rendelkező személyek tehát összességében képesek átlátni valamennyi összetett létfontosságú emberi kapcsolatrendszert, ezáltal a szocializációs kultúra átadásában, és a közösségteremtés kivirágztatásában kulcsszerepet játszanak!

Az együttműködés, a társas viselkedés, a fejlett szocializációs kultúra, és a társadalmi beilleszkedés mellett fontos megemlíteni, hogy a kimagasló Interperszonális intelligenciával rendelkező személyek megfelelő szinten képesek felismerni, megérteni és kezelni az érzelmeket. A társas viszonyokra vonatkozóan az érzelmeik központi szerepet játszanak a viselkedésben, a gondolkodásban, az együttlétben és az életminőségben, nemutolsó sorban alapját képezik a férfi és nő kapcsolatában, vagy a családi köteleket egységesítésében.

Hogy mennyire fontos ez az intelligencia? Nos! Ez az intelligencia elengedhetetlenül szükséges a társadalmi érvényesüléshez, az emberekkel való bántni tudáshoz, a kölcsönösen alapuló modern emberi kapcsolatok normál működéséhez, a férfi és nő egészséges társas viszonyához, a családi, magánéleti, vagy munkahelyi kapcsolatok megfelelő működéséhez-alkalmazkodásához, a javuló kommunikációhoz, az emberi viszonyok és a közösségi kapcsolatrendszerek szociális fejlődéséhez, a jobb életminőséghez, az egymás iránti érzet elfogadás megteremtéséhez, az egészségesebb személyközi kapcsolatok kialakulásához. Egyszerűen minden téren gazdagodik az egyén/az ember és ezáltal a társadalom! Rend, kiszámíthatóság, társadalmi együttélés, egység, összefogás! Ez tesz minket „civilizált” emberré!

Az emberiség számára ez a biológiai mechanizmusunk alapja, amely elengedhetetlen, a jövő modernkori társadalmának a működéséhez! Az interperszonális intelligencia fejlesztése evolúciós innovációvá válhat! Így a szociális és társas kapcsolatok alapjai megújulhat, fejlődhet. Szükségünk van erre az intelligenciára, („rá”), hogy a civilizált jövő társadalmában éljünk!

A haladás modern szimbólumai: Az emberiség segítői: Hírek emberek: Ferenc Pápa, Ófelsége II. Erzsébet brit királynő, Angela Merkel, Emmanuel Macron, Elon Musk, Joe Biden, Hszi Csin-ping, Vladimir Putyin, Naruhito japán császár, Orbán Viktor, Vilmos herceg, Nagy Sándor, Arisztotelész, Kleopátra, Európé, Minerva, A hunok, Pallasz Athéné, Apollón, Héra, Romulus és Remus. Továbbá A Hitükért, A Földükért, A Hazájukért: A császárok, királyok, hercegek, uralkodók, elnökök, kormányzók... a nép megválasztott vezetői, akik igyekeznek a világ jobbá tételéért, az egységéért, a népek egyesítésért, a haza iránti érzett szeretetért, a jóléti állam kialakulásáért, az őseink és kultúránk iránti érzett megbecsülésért és szeretetért, a társadalmi támogatottságért/támogatásért, az egyetértés fenntartásáért. Az alapítókért!

Gyakran választott szakmák: Tudósok, Politikusok, alapítók, vezetők, tanárok, óvónők, pszichológusok, terapeuták, önkéntesek, környezetvédők, írók, társadalmi alkotók

Mozgási/sport/kinetikus intelligencia

Az életet jelentő mozgás intelligenciája!

Az élettani változások segítője! Minőségi javulást hoz a testre, a jellemre, a személyiségre és az egészségre! A mozgási kinetikus intelligencia evolúciós fejlődésünk része, és velejárója! „Ezt az intelligenciát úgy is szokták említeni mint a „sport” intelligenciáját”.

A mozgási-kinetikus intelligencia egy mindenki által veleszületett intelligencia, ám szelektusunktól fogva, mindannyian különböző mértékben, különböző szinteken vagyunk képesek használni ezt az intelligenciát.

A testi és kinezetetikai intelligenciával rendelkező gyerekek általában hatékonyan és ügyesen (intelligensen) képesek irányítani a mozgással járó különböző fizikai és mentális képességeket. Ide sorolhatjuk például a fejlett koordinációs képességet, az egyensúlyozó képességet, a téri (térbeli) tájékozódó képességet, a ritmusképességet, a reakció (reagáló) képességet, vagy a mozgásérzékelés (kineztezis) képességet (a fejlett kineztezis a saját mozgásunk még fejlettebb érzékeléséről, és a test még hatékonyabb tudatos irányításáról szól). A Kivételes koordinációs képességeken felül, nagy jelentősége van ennek az intelligenciának a kis, és nagymotoros, valamint a finommotoros

mozgásképességnek is, ami például feltétele a kezűgyességet igénylő munkáknak és tevékenységeknek.

A mozgás (sport) fejlesztő hatása erre az intelligenciára:

Azok, a gyerekek, akiknek jók a mozgási-kinetikus intelligencia képességeik, ők a sporton keresztül képesek lehetnek a fent felsorolt, lényegében fejlett képességeiket még fejlettebb szintre fejleszteni! Ekkor már nem csak az alapvető fizikai képességek fejlődnek magas szintre, hanem erőteljesen fejlődésnek indulnak a mentális képességek is. Ezek közül érdemes megemlíteni a gyerekek iskolai munkájához szükséges önálló tanulás elsajátítását, a fejlettebb logikát, vagy a jobb koncentrációs képességet. A mozgási intelligenciával fejlődik a gyerekek alkotó képessége, az empátia, javul a mentális és fizikai kontrolljuk, az önértékelésük, a határozottságuk, az önállóságuk és a fegyelmezettységük. Kialakul a felelősségérzetük, és az erkölcsi tudatuk, (a helyes és helytelen elvek összessége, a jó és a rossz magasabb fokának megkülönböztetése-ismerete, és a helyes viselkedési-magatartási szabályok megismerése, és a későbbi megértése).

A folyamatos minőségi mozgás fegyelemre, önfegyelemre, udvariasságra, tiszteletre tanítja a gyerekeket! Nemutolsó sorban fejleszti és elősegíti az egyenes jellemüket, a becsületességüket, a bátorságukat, az igazságosságukat és a jóindulatukat! (minden mozgásfajta egyéni mozgásképességet, készséget, személyiségi-jellemi készséget, és egyéb, a minden emberre egyedileg jellemző tulajdonságainak, mentális értékeinek a változásait fejleszti!) Ez az intelligencia nemesíti a gyerekeket! Önmagában véve minőségi javulást és változást hoz a jellemre, és a személyiségre, mi több, kitágítja az egyetemes tudatosságukat! Szerepe, értéke, eszméje evolúciós fontosságú és megkérdőjelezhetetlen! A mozgási-testi-kinetikus intelligencia valódi művészet! Ez az egyik legnagyobb fizikai és szellemi integráló erő, amelyet minden gyermeknek meg kell tapasztalnia gyerekkorában, (és nem egy hónapig, hanem hosszabb ideig!) mindenképpen érdemes az általános iskolával egyidejűleg amíg az be nem fejezi, és a gimnáziumi évek alatt) (elengedhetetlen hogy a rendszeres mozgás vagy sport által a gyerekek képesek legyenek uralni, és irányítani a mozgási-kinetikus intelligenciájukat, és a számtalan mentális, és fizikai képességeiket!) Ha ennek az intelligenciának a szárnyai alatt nőnek fel a gyermekeink, akkor létük, értékrendük, és az egész világuk magasabb szinten, és pozitív irányba fejlődhet! Ebből a szempontból tehát szükségszerű, hogy a gyerekek már 5-6-éves kortól elkezdjék a mozgási-kinetikus intelligencia fejlesztését! Régen ennek az intelligenciának a birtokosai voltak a samurájok a kiknek a hagyományait a japán kultúra mindmáig megőrizte és az akkori társadalmát erre az alapkőre építette! Vagy Kína, akiknek köszönhetően létrejöhettek az első rendszerezett harcművészet, ezáltal rengeteg értéket, gazdagságot és számtalan hozományt ajándékozott az ázsiai kultúrának (köztük a világnak)

Érdekes eredmény: Kutatások bizonyítják, hogy a rendszeres mozgások, vagy edzések alakítják és szövik gyenge, vagy erős sűrűségűre az idegi kapcsolatokat. Minél sűrűbbek ezek az idegi kapcsolatokat (amin például az elektromos impulzusok, neuronok végig haladnak) annál jobbak az idegi szabályozások, (idegpályák) amelyeken keresztül az információ szállítódik az élőlény környezetéről és saját magáról (önmagáról). Ezekbe az információs kapcsolatokba beletartoznak az észlelések-érzékelések, a szó szoros értelmében vett döntések, illetve az izmokat ellátó idegek számára az információ megtervezése, feldolgozása és a központi idegrendszer általi utasítása. (de természetesen ennél sokkal többről szólnak az idegpályák kapcsolata az aggyal)

„A sport nemzeti ügy!” (Orbán Viktor)

Fontos megemlíteni, hogy Orbán Viktor Magyarország miniszterelnöke például stratégiai ágazattá nyilvánította a sportot Magyarországon. Ő erről az intelligenciáról így nyilatkozott. „A sport, olyasmit képes adni a felnövekvő fiatal nemzedékek számára, amit semmi más ebben a modern korban” És igen, ez az intelligencia, napjaink modern társadalmának a részévé vált. Ma már szinte természetesnek tűnik, hogy kiemelt szerepe van az élet szinte minden területében, és szegmensében. Többek között az egészségmegőrzésében, az orvostudományban, a gazdaságtudományban, a társadalomtudományban, a természettudományban, a közoktatásban, a

turizmusban, a politikában, az üzletben, de még a hittudományokban és a művészetekben is! A miniszterelnök bízik abban, hogy egy nap Magyarországon is megrendezhetik majd olimpiaiát, és a magyar labdarúgó válogatott eljuthat majd a világbajnoki döntőre.

Miből láthatod, hogy gyermeked rendelkezik ezzel a szupererővel?

Azok a gyerekek, akik fejlett testi-kinesztetikus intelligenciával rendelkeznek, azok általában szeretnek mozogni, dolgokat megérinteni, testbeszéddel kommunikálni, és rendszerint élvezik a mozgással járó fizikai aktivitásokat. Hamar kitűnnek a sportban, az ügyességi játékokban és az egyéb mozgást és ügyességet igénylő tevékenységekben. A fejlet finom-motorikus kézügyességüknek köszönhetően jeleskednek a kézművességben, a rajzban, a szobrászatban, vagy a festészetben. Könnyen építenek dolgokat, ügyesen bánnak a tárgyakkal, szeretik a barkácsolást, a szerelést, és az egyéb kézügyességet foglalkoztató területeket. Az orvostudományban például óriási haszna van ennek az intelligenciának, hisz a sebészetben elengedhetetlenül szükséges a fejlet finommotorikus mozgás.

Közülk kerülnek ki az olimpiai és világbajnokaink, profi sportolók, az edzők, táncosok, a zenehangszerrel zenélők, a zenei művet előadók, a színészek, művészek, katonák, tűzoltók, sebészek, gépészek, szerelők, fodrászok, sminkesek, autóversenyzők, ácsok, asztalosok, és számos (finom és nagymotoros) mozgást igénylő egyéb aktív szakma legjobbjai.

Gyakran választott szakmák: orvosok, színészek, sportolók-versenysportolók, edzők, táncművészek, villanyszerelők, lakatosok, szobafestők, autószerelők, szakácsok, fodrászok, szobrászok, építő-összeszerelők, autóversenyzők, pilóták, mesteremberek.

Híres emberek: Arnold Schwarzenegger, Dwayne Johnson, Ryan Reynolds, Ben Affleck, Mark Wahlberg, Cristiano Ronaldo, Gichin Funakoshi, Bruce Lee, Puskás Ferenc...

A Zenei intelligencia

A fejlettségek, képességek, és a javuló élettani hatások segítője!

Az érzelmeink fejlődéséhez
Az Amygdala aktiválója-fejlesztője
A Szárnyaló Lélek
A szavak nélküli nyelv
Az Evolúciós csoda!
Az intuíció forrása!
Személyiségformáló!
Korszakalkotó jelentőséggel bír!
A legjobb emocionális-mentális orvosság!

Ha zene, akkor Németország! A zenei tehetség kora, és az alkotó képességek kibontakozásának a kérdése a Német kultúrában jelent meg először a 18-százdban, 1805-ben. Az ezzel foglalkozó első művek, és írások például a zenével kapcsolatos érzelmek megértése, az interpretáció, az esztétikai ítélőképesség, az emlékezet, a zenei hallás, vagy a ritmus összefüggései, észlelései és értelmezésüknek a kérdései is mind ott születtek, Németországban. Az akkori időben a németek olyan kimagasló génuszokat ajándékoztak a világnak, akik átformálták s reformálták a zenét, s annak minden fajtát! Ennek hatására az itt keletkezett halhatatlan zenei alkotások vezérszerepet játszottak, a XVIII-ik és a XIX. sz.-ban, s meghódították az egész világot!

A zenei intelligencia: A zenei intelligencia elsősorban az érzelmek nyelve, amely magába foglalja a zenével való kifinomult bánásmódot, az alkotó fantáziát, a szavakon túli üzenet megalkotásának teremtő folyamatát, a hangmagasság, a hangszín, a hangok ritmusára való érzékenységet, a hangszerek megértését és elsajátítását, az éneklést vagy a kiváló hallást.

Aki a zenei hangszer vagy az ének képességének a birtokában van, az tulajdonképpen varázserővel bír, segíthet másoknak feléleszteni a lelkük legmélyét. Elképesztő hatással rengetik meg az érzelmek belső világát, transzcendens hidat képeznek a zene és az ember között, gyakorlatilag csodát tesz a hallgatóval! Olyasmit tud, amire ezrek, tizezrek és milliók áhítoznak. Sokféle hang, eltérő ritmus, változó zenei hangzás és hangmagasságok, különféle elemekből összeállított és elrendezett kompozíció, amit a hallgató, az érzelem, a képzelet vagy a fantázia által befogad, megért és átérez. Tulajdonképpen a zenélő hangja, kompozíciója, vagy hozzáértése által, (a hangok tudatos elrendezésének a folyamatában) a dallam, a szólam, a ritmus, és a hang, harmóniába rendeződik, és képes kifejezni a neki szóló szavakon túli üzenetet. A kiemelt zenei intelligenciával bíró személyek gyakorlatilag a zenei alkotás hatásmódja által katarzist idéznek elő, így képesek átmenni minket a hétköznapi világából egy elképzelt magasabbrendű, megtisztult, transzcendens világba.

Amikor valaki képessé válik arra, hogy elsajátítsa és megszerezze a zenei intelligencia magasabb fokát, az megérti az esztétikum, a szépség, az alkotás, és a kulturális művészet birodalmának értelmi és érzelmi törvényeit. Ekkor születnek meg az alkotások, a varázslatok, a csodák, és a megrendítő katarziszok az emberi érzelemben.

De a zenei intelligencia nem csak a földöntúli érzelmekről, a kifinomult hallásról, a zenei érzékenységről, a kiváló észlelésről, vagy a hangszerek és énekek mesteri bánásmódjáról szól.

Ugyanis a zenei intelligencia az egyik legfontosabb fejlesztője és a későbbi előre vivője az emberi civilizációnak. (Önmagában, ha fejlesztjük ezt az intelligenciát, azzal egyidejűleg fejlődik a lent leírt összes képességek és hatások összessége)

A zenei intelligencia fejlesztésének lehetőségei: A zenei intelligencia fejlesztése csodálatos, pozitív-fejlesztő és segítő hatást képes tulajdonítani azoknak a gyerekeknek vagy felnőtteknek, akik valamilyen hangszeren tanulnak zenélni, vagy énekelni! Nagyon fontos kijelenteni már az elején, hogy ennek az intelligenciának a fejlesztése tudattágító hatással bír! Fejlesztően hat a kognitív, kommunikatív és a motorikus képességre. A kognitív képességeken belül fejleszti az észlelési, az emlékezeti, a képzeleti, a gondolkodási, és az alkotó képességeket. A kommunikatív képességek közül fejlődik a beszéd, az olvasás és az írás. A motorikus képességek közül pedig fejlődik a mozgásokért felelős agyi terület, például a jól összehangolt rendezett-rendszerezett mozgások, a szem-kéz koordináció, a kézügyesség, a mozdulatok, mozgássorok képességei.

Számos kutatás igazolja, hogy a zenét tanuló gyermekek tanulási eredményei kétség kívül javulnak, ha zenével foglalkoznak, így a vizsgáik is sikeresebbek lehetnek. (nem beszélve arról hogy felnőve alapvetően fejlettebb képességekkel fognak rendelkezni)

Fontos megemlíteni még, hogy a hangszeren való játék, és az éneklés javítja az idegrendszert, fejleszti az összpontosítást, a logikus és az általános gondolkodást, illetve erős hatása van a tudat egészségesebb működésére (a felfogó, a kiértékelő és a döntő képességekre)

Bebizonyították, hogy azok a gyerekek, akik heti rendszerességgel, hat-hét éves korukban elkezdnek hangszeren zenélni, azoknál huszonöt százalékkal megvastagodott a jobb és a bal agyféltekét összekötő, kérgestest nevű agyi struktúra, (idegrost-köteg) mely a két agyfélteke közötti információáramlást biztosítja!

Ennek az intelligenciának a fejlesztése, tehát tengernyi pozitív hatással van nemcsak a zenei intelligenciára, hanem a legtöbb a készségekre, képességekre, az értelemre, és számos kulcsfontosságú kompetenciákra.

Mindenképpen fontos tudni, hogy nem csak ezért fontos a zenei intelligencia fejlesztése (gyerekkortól) mert magasabb szintű használója elérheti az alkotó képességeket, az értelmi képességeket, a motorikus képességeket, az emlékezeti, a képzeleti, a gondolkodási, a problémamegoldási, vagy döntési képességek magasabb fokát, nem csak ezért fontos a zenei intelligencia fejlesztése (gyerekkortól), mert fejlődnek az érzelmek így minden napjától, hetétől, hónapjától és évétől egyre jobban (a zenei átéléstől) kiteljesedik az emberi lényünk földöntúli érzelmei, nem csak ezért fontos a zenei intelligencia fejlesztése (gyerekkortól) mert segíthet javítani a magatartási, olvasási, összpontosítási és kommunikációs zavarokat, nem csak ezért fontos a zenei intelligencia fejlesztése (gyerekkortól) mert helyreállítja az emberi pszichét, segít elérni a testi és lelki

egyensúlyt, oldja a stresszt, a depressziót, az agressziót, és a szorongást, nem csak ezért fontos a zenei intelligencia fejlesztése (gyerekkortól) mert jótékony hatással bír, fejleszt, építi, javítja valamennyi kulcsfontosságú képességeinket, hanem azért is mert a zene és önmagában a zenei intelligencia gyakorlása teljes mértékben fejlesztő hatással hat a teljes intelligenciánkra! A zenei intelligencia valódi birtoklója valóságos életelixírt birtokol! A pszichikai és fizikai hatása a zenének óriási!

Ezenkívül még számos pozitív hozománya van ennek az intelligenciának, de a legfontosabb talán az, hogy gyerekkortól elkezdjék ezt az intelligenciát fejleszteni, hogy ne csak önmagában ez az intelligencia fejlődjön, hanem vele együtt az összes többi képesség is!

Miből láthatod, hogy gyermeked rendelkezik ezzel a szupererővel?

Azok a gyerekek vagy felnőttek, akinek jó vagy kiváló a zenei intelligenciája, az valószínűleg hangokban, dallamban, ritmusban, érzelmekben gondolkodik. Ennek az intelligenciának a segítségével képesek (lehetünk) a zenei hangok, hangmagasságok, dallamok, tónusok észlelésére, megkülönböztetésére, valamint a ritmusok és minták magas szintű felismerésére. Tehát hogy ha gyermeked gyakran énekel, dudorászik, jól képes megjegyezni mondókákat vagy rigmusokat, amelyekhez kis dallam vagy jellegzetes ütem tartozik, esetleg valamilyen hangszeren is játszik, és mondjuk állandóan zenét is hallgat, akkor ő nagy valószínűséggel fejlett zenei intelligenciával rendelkezik.

Gyakran választott szakmák: zenészek, énekesek, zenetanárok, zenekritikusok, zenetörténészek, zeneesztéták, hangszerkészítők, zeneszerzők, karmesterek, művészek, zenetudósok, zenekedvelők...

Kiváló Zenei intelligenciával rendelkező híres emberek: Beethoven, Brahms, Bach, Haydn, Mozart Johann Sebastian Bach, Georg Friedrich Händel, Ludwig van Beethoven, Felix Mendelssohn, Johannes Brahms, Robert Schumann, Richard Wagner vagy Wolfgang Amadeus Mozart, Liszt, Kodály, Révész Géza... De említhetnénk az Európai vagy az Amerikai zenészeket is, akik a 21-ik században a legjobb zenéket hozzák létre.

Természeti Intelligencia!

Az anyatermészet intelligenciája!
(A biofiliánk)

A Föld álma! A Leggazdagabb eszmei érték! Az „okos társadalom” jövőképe. A fenntartható ökológiai vezérelv. Tegyük a Földért!

Ép bolygón ép lelkek! A kitüntetett figyelemmel bíró természeti intelligenciával megáldottak értéknek tekintik a természetet és igyekeznek szimbiózisban élni vele. Tudják, hogy a bolygó védelme egyenlő az élet védelmével, ezért védik és óvják az állatokat, a növényeket, az életet adó erdőket, a kristálytisza vizeket, az egészséges élethez szükséges tiszta levegőt, vagy az élelmiszerek megtermeléséhez szükséges nélkülözhetetlen talajt. Tulajdonképpen földvédők! Számukra a természet és a környezet védelme, az ökológiai egyensúly megőrzése, és a bioszféra megóvása egy örök cél! Képességeiknek köszönhetően őrzik a Föld Ökológiai kultúráját, és annak minden értelmében vett fenntartható működését. Nagy szüksége van rájuk a világnak!

De nem csak a föld szeretete, és védelme tartozik a természeti intelligenciához. Azok a gyerekek vagy felnőttek, akiknek kiemelkedő természeti intelligenciájuk van, azok könnyen felismerik a természet különböző variációit, részletekbe menően vizsgálják a környezetüket, megismerkednek a természet jelenségeivel és a környezeti változások kölcsönhatásaival. Próbálják megérteni, az ember és a természet viszonyát, az állatok és növények kapcsolatát, próbálják megérteni az élet körforgását, a föld, a víz, a levegő, a talaj, valamint az állat és növénytanok evolúciós és szimbiotikus működését, érdeklődnek az élet keletkezésének a kérdéseivel is. Ők azok, akik szívesen megismerik a természet

mindenfajta összefüggéseit, törvényszerűségeit, tulajdonságait, viszonyait, és kölcsönhatásait. Ha egy gondolatban kellene elmondani, akkor azt, mondhatnánk, hogy ez az intelligencia lehetővé teszi, hogy megértsük a bölcsőnket! (a föld és körforgását)

A kimagasló természeti intelligenciával rendelkező személyek tehát értékelik mindazt, ami a természetből ered. Sokat játszanak az állatokkal, gondozzák, és szeretik őket. Természetüknél fogva jó kapcsolatot fűznek a fákhhoz, növényekhez, a halakhoz, vagy az óceánhoz. Szeretnek a parkban, az erdőben, a mezőben, a hegyekben, a patakok és a tavak mentén sétálni, piknikezni vagy csak egyszerűen ott elidőzni. A gyerekek gyakran gyűjtenek természeti dolgokat, köveket, ásványokat, ágakat, bogarakat. Észreveszik és osztályozzák a hasonlóságokat, ügyesen tesznek különbséget az akár nagyon hasonló növény és állatfajok között is. Tisztelik, megfigyelik, tanulmányozzák és megértik a környezeti jelenségeket, és egybeeséseket. Az iskolában a környezetismeret, a biológia, a földrajz és a többi természettudományos tárgy az erősségük. Óriási szükség van rájuk a világnak!

Miből láthatod, hogy gyermeked rendelkezik ezzel a szupererővel?

Ő az, aki egyszerűen szeret kint lenni a szabadban (hőmérséklettől és csapadéktól függetlenül), az erdőbe, mezőre, legelőkre járni (ahonnan rendszerint botokkal és más kincsekkel tér haza), a fűvön feküdni (ahol nem zavarják őt a hangyák és bogarak és akiket érdeklődéssel figyel), ő az aki a dimbesdombos lejtőn legurul és ha kel addig teszi ezt amíg el nem fárad. Szereti és imádja, ha egész nap vízben lehet (egészen addig, míg le nem megy a nap). Rendíthetetlen lelkesedéssel vizsgálja a kisebb állatokat például a halakat, a tengerimalacot, a hörcsögöt, a kígyót vagy a békát. Sokszor gyűjt rovarokat és bogarakat (esetleg még rovargyűjteménye is van) amiknek az eredetét és a fajtát rendszerint a lexikonokból vagy az interneten keresi meg, és így tudja őket beazonosítani. Jól ismeri a kertekben madarakat, könnyedén beazonosítja, a fakopáncsot, a rigót, a seregélyt, pintyet, vagy szajkót.

A szülő ne lepődjön meg, ha a gyermeke érzékenyül, sírva fakad, vagy esetleg mérges és dühös lesz, ha azt látja, hogy mások rosszul bánnak az állatokkal és növényekkel, ha azt halja a tv-ben és a hírekben, hogy a partra sodródtak a bálnák, a delfinek, vagy egy vegyi baleset miatt környezetszennyezés történ, esetleg őserdőket vágna ki. De akkor is rátörhetnek az érzelmi hullámok ha észreveszi hogy az előtte araszoló autó ablakából elegánsan kidobnak egy cigarettacsikket, vagy bármilyen más szemetet! Ő az a gyermek, aki nekiáll szemetet szedni az erdei kiránduláson és mindenképpen haza akarja vinni a pórut járt madárfiókat vagy bármilyen más eleset állatkát. Ilyenkor nemigen tud szülő ellenállni a szívből szóló érvelésének.

A kiemelt természeti intelligenciával rendelkezők: Akik jobbá tették, vagy lehetőségük volt jobbá tenni környezetünket:

Angela Merkel. Sokat tett a környezeti stabilitásért Németországban és Európában. A kancellár aktívan tevékenykedett a globális felmelegedés elleni küzdelemben és segítette a károsanyag és széndioxid kibocsátás csökkenésének az elérését.

Nincs visszaút: Németország bezárja szénerőműveit és 2030-ra teljesen kivezetné a szénat a szénalapú energiatermelés fokozatos leállításának legfőbb célja, hogy a szél- és napenergia részaránya 2030-ra elérje a 80 százalékot, a fosszilis energiahordozókat pedig teljesen kivezetnék, így Németország a 2015-ös párizsi nemzetközi klímaegyezmény előírásait teljesítve 2050-re teljesen eléri a karbonsemlegességet!

Emmanuel Macron: „Az ökológiai kérdéseket a gazdasági modellünk középpontjába kell állítani" A herceg és kormánya hatalmas lépést tett e cél megvalósításában, méghozzá olyannyira hogy 2020 júliusában a környezetvédelmi politikájának felgyorsítását megteremtve bejelentette, hogy a következő két évben további 15 milliárd euróval támogatja a francia gazdaság zöld beruházásait az ökológiai átállás érdekében. Ez a Francia környezetvédelem történetében egy igen erős jelkép lesz. Ha ez megtörténik akkor a megújuló energiaszektoruk a jövőben kivirágozhat, a virágzásnak köszönhetően pedig igazi zöldparadicsommá válhat Franciaország.

Jeff Bezos. 2020-ban Bezos megígérte, hogy 10 milliárd dollárt (nettó vagyonának körülbelül 5 százalékát) fordítja az éghajlatváltozás elleni küzdelemre (tíz éven belül)/ ebben az évtizedben.

Vilmos herceg, és Sir David Attenborough, akik megalapították az első környezetvédelmi Nobel-díjat, amellyel segíthetik a bolygó regenerálódását. A cambridge-i herceg és az angol természettudós bízik abban, hogy 2030-ra jelentős előrelépések fognak születni a bolygó problémájának a megoldásában, amellyel világszerte képesek lesznek javítani a fenntartható fejlődésünk ökológiai kultúráját.

Az EU: Az EU elkötelezett amellett, hogy 2050-re a világ első klímasemleges területévé váljon. (ezáltal a kontinensek közül Európa lesz az első, (a legfenntarthatóbb) klímasemleges kontinense!)

Kiemelkedő természeti intelligenciával bírók: Charles Darwin, Karl Ernst von Baer, Carl von Linné, Jean-Baptiste Lamarck, Edward O. Wilson, Jean-Jacques Audubon, Mengyelejev, Alexander von Humboldt, Galilei, Kepler, Kopernikus, Newton, Kármán Tódor, Herman Ottó, Francis Galton, Robert Hartmann, August Kekulé, Charles Marie de La Condamine, Robert Townson, Horace-Bénédict de Saussure, David Attenborough...

Továbbá: A jó gazdák, a kertészek, a botanikusok, a természetvédők, a túravezetők, az állatgondozók, a biológusok, a tudósok, a séfek, tájkertészek, fizikusok, természettudósok, a chemikusok, állattan művelők, geológusok-földrajztudósok, hidrológusok-tengerkutatók, zoologusok, meteorológusok, csillagászok...

Képi-Téri intelligencia!

Ez a világok (a képi-vizuális-elméleti világok, az idővilágok és a térvilágok) intelligenciája!

Az elméleti világok intelligenciája!

Dimenziós intelligencia!

Csoda az agyban!

A kognitív térképünk!

Paradoxon!

Az alkotó képlet, és képzelet!

A lelki szemeinkkel való látás intelligenciája

A vizuális látás fejlődésének legmagasabb szintje: a képi gondolkodás és a térlátás (kialakulása)!

Több ezer évre visszamenőleg, amikor még nem volt iránytű, a régi korok tengerészei, hajóskapitányai vagy bennszülött törzseinek hajósai, mindenféle navigációs eszköz nélkül képesek voltak eligazodni az óceánokon és a tengereken. A fő orientációs tájékozódási pontok többek között az egyes szigetek helyei, a csillagok állása, a holdfázisok, az időjárás előjelei, és a víz színe jelentette. A tengeri utazásokat a kormányos, minden tekintetben ezeknek a tájékozódási pontoknak a segítségével (de legfőképpen a csillagok állásából) következtetett a hajó jelenlegi pozíciójára. A hajóút során a hajósnak, vagy kapitánynak fejben kellett elképzelnie a megfelelő sziget elhelyezkedését, ahogyan az, egy meghatározott csillag alatt állt. Ebből az elképzelt térképből kiszámította a megtett vagy a fennmaradó út hosszát, az átlagutazási sebességet, az utazási időt, a változó-kitérő mozgásirányokat, a köztük lévő teljesített útszleteket, valamint minden más-egyéb szükséges irányt és korrigálást. A kormányos eközben nem látja az utat, nem figyel vagy veszi észre azokat a szigeteket és kapcsolódási pontokat melyek mellett elhajózik, (például éjszaka) ő helyette az útnak egy általa létrehozott, mentális képét (elképzelt térképet) látja maga előtt hogy a hajó megfelelően időben és megfelelő helyen érjen partot.

Hasonlóan az ember által létrehozott mentális képlettel-képpel, a biológiai térészlelés eszköze fellelhető a föld alatt élő kisemlősök, vagy rágcsálók több száz szabályosan elrendezett bajuszszőrében is, amely az üregek és járatok végigsúrolt faláról képszerű információk továbbítására alkalmas utak, útvonalak, helyek, terek, elrendezések képletét reprezentálják. (tehát térbeli-képi képlettel rendelkeznek) A vizuális-képi és térbeli gondolkodást valahogy így kell elképzelni.

Na de nézzük mit is jelent ez a mai korban azoknak, akik rendelkeznek a téri-képi intelligencia képességével.

A mindennapi tevékenységünk során, amikor kölcsönhatásba kerülünk a környezetünkkel, az A-pontból a B-pontra való eljutásig, hogy biztosan eligazodjunk, és biztonságosan eljuthassunk a célunkig, szükség van a térbeli gondolkodásra, és a térbeli tájékozódási képességre, amelyet csakis a téri intelligencia képes nyújtani. A térbeli intelligencia képességével érzékeljük és értelmezzük a tárgyak elhelyezkedését, távolságát, nagyságát, formáját, a mozgásuk irányát, az egymáshoz való viszonyát... így egyrészt ez az alapja annak, hogy megfelelően tudjunk tájékozódni, és eligazodni a térben, másrészt ennek köszönhetjük, vagy ennek köszönhetően automatikusan létrehozunk az elménkben a saját kognitív „elméleti” térképünket. A kognitív térképünk mindazon tudati információs ismeretek (tapasztalatok, előítéletek, jelek, tények, reális adatok, tévhitek...) amelyeket a megismerés módszerein keresztül a térre vonatkozóan gyűjtünk, rendszerezzük, alakítjuk, átdolgozzuk, raktározzuk, és amikor szükség van rá, előhívjuk.

Természetesen a téri-képi intelligencia képviselői nem csak jól képesek eligazodni és tájékozódni a térben, hanem a térre vonatkozóan téri-formákban, téri-térbeli problémamegoldásban, formaérzékelésekben, mentális téralkotásban, távolság-hely-tér és időben (téridőben!), valamint téri képletekben gondolkodik. A téri intelligencián felül, a téri intelligenciával egyidejűleg a téri képi-intelligencia annak a képessége is, hogy birtokosai színekben, képekben, (vizualitásban) ábrákban, képalkotásokban, képolvasásban, képi látvány értelmezésben, képi képletekben, képi gondolkodásban és kreativitásban gondolkodnak. (valamint jó/kiváló vizuális memóriával rendelkeznek)

A térbeli (észlelés, megismerés, mentális reprezentáció, illetve kettő-három-és többdimenziós leképződés útján létrejövő információk)

A képi-térbeli intelligenciával rendelkezők könnyen átlátják a vizuális-térbeli formák, fizikai terek szerkezetét, struktúrájának felépítését (nagyobb pontossággal képesek meghatározni és megbecsülni a terek és térformák távolsági, méreti, tömegi és mélységi viszonyait. A falak, utcák, épületek, fasorok... téri fizikai adatainak (térsemléletnek) köszönhetően reprezentációs képletben (magukban kivetítik) előre meghatározzák a távolságot, (akár mozgás közben vagy álló helyzetben) vagy az érkezési időt. A téri intelligencia birtokosai képesek elméleti szinten „téridőben” (az elméjében) mozgatni és átalakítani a tárgyak elhelyezkedését, valamint az egymáshoz való viszonyait (elforgatását, tükrözését, nagyítását, kicsinyítését, nyújtás, összelapítás). Tehát az illető felméri, mozgatja, összeállítja és átalakítja a különböző téri képek reprezentatív modelleait. (reprezentációs elmeforgatással mentális modellt képeznek)

A téri-térbeli intelligencia egyik legfontosabb tulajdonságai közé sorolhatjuk, hogy paradox módon, a kiemelkedő vizuális-térbeli képességű személyeknek magasabb, fejlettebb és kifinomultabb az idő-észlelésük, az idő-érzékelésük, az időtartam-becslésük, az időben való tájékozódásuk, és a bioritmusuk. (Azaz az időviláguk) Ezek a személyek, az érzékelésük minőségét és intenzitásuk erősségét figyelembe véve „többdimenziós” téridőben mozognak. többek között ennek köszönhetik, hogy képesek (rövidtávon vagy hosszútávon) előre kikövetkeztetni, előre látni, vagy megjósolni- esetleg meghatározni bizonyos események bekövetkeztét, megtörténtét, megvalósulását, de elmondható róluk az is, hogy ennek a képességnek köszönhetik, a fejlettebb és pontosabb időkérdések megválaszolását is, mint például: "Meddig tart?", Mennyi idő alatt? Mióta? "Mikor? Hánykor? Mikorra?... (Belső órájuk érzékenyebben igazodik a külső környezeti ingerek idejéhez, környezeti mozgások alakulásához, változásához)

A téri intelligencia képességei között van továbbá a fejlett periférikus látásmód, fejlett binokuláris látásmód, fejlett hallás, a fejlett testérzékelés, bőrérzékelés (tapintás, hőmérsékletérzékelés) szaglás, a fejlett egyensúlyérzékelés, és a fejlett kinezetikus érzékelés.

Összességében véve, a fenti képességek élmében, a térre vonatkozóan a téri intelligenciával rendelkezők, térteremtők, térbeli gondolkodók, és magas szintű térérzékelők! Ezek a személyek kitűnően képesek a saját térbeli helyzetünk észlelésére, a különböző álló és mozgó objektumok egymáshoz és a személyhez viszonyított mozgásának, távolságának, sebességének, haladási

irányának az érzékelésére, és a várható mozgások változásainak a megállapítására, megfelelően képesek a tudati térformálásra, érzékelik a téridőt így remek időérzékelők, átlátják a tér valamennyi ismereteit, jelenségeit, összefüggéseit.

(Fontos! Ha nem alakul ki a térlátása az embernek, az nem okoz panaszokat, mivel az ember nem tudja, hogy mi az, ami nem tud és mi az, ami nem alakult ki benne.

A képi intelligencia: A vizuális „prototudat” A mentális képi gondolkodás, a vizuális (fizikai látás útján létrejövő) adatfeldolgozás) (agyí adatfeldolgozási-képzalkotási tudat)

A térlátás követően a téri-képi intelligencia másik igen fontos területe a képi intelligencia/vizuális intelligencia azaz, a fizikai-vizuális és mentális képlátás.

A „fizikai” vizuális (tehát fizikailag látott képek) külső környezeti kommunikációja, és a mentális (elmélet-tudati) belső képek kommunikációja az emberi kommunikáció leggyorsabb információfeldolgozó képessége és rendszere. Gyorsabb a beszédnél, a halásznál (hang-rezgés hullámnál) az írásnál, a szaglásnál, az ízlésnél, a tapintásnál és az egyéb érzékelésfajtánál. Ráadásul az emberi Információk több mint 80 százalékához a látás útján jutunk hozzá, így önmagában a képek, a szavak feletti dominanciája rendkívül magas! (több mint 60.000x gyorsabban vagyunk képesek feldolgozni a vizuális információk adatait, a szöveges tartalmakhoz képest) (mi tulajdonképpen alapvetően kép gondolkodók vagyunk)

Mentális: A képekben holisztikusan gondolkodó személyeknek rendkívül gyors a képi adatfeldolgozó képességük, mivel gondolkodásuk nem fogalmi-verbális elemekkel, hanem vizuális képekkel történik. Tehát a képi gondolkodók,(fejlett vizuális intelligenciával rendelkezők) olyan emberek, akik szavak helyett képekben, ábrákban, látványban, benyomásokban vagy eseményekben gondolkodnak, ezáltal így látnak. (a fizikai látás útján a látványból belső kép lesz, a belső képből pedig az elme mentálisan egy újra gondolt, újraképzelt, újraértelmezett „reprodukció” képet teremt.

A képi gondolkodó egyik fő erőssége hogy ezeknek a mentálisan újrarekonstruált/reprodukált képeknek, újszerű, és teljesen más szemszögű, és megközelítésű értelmet ad.

Az elméleti képteremtés lényege, hogy letömörítik a fizikai valós képet, tehát lehámozzák belőle az általuk sükségtelen információt, és átalakítják egy általuk elképzelt, felfogott, megismert és gondolt mentális képre, hogy a reprodukció következtében a tiszta képben meglássák a számukra fontos megítéléseket, megkülönböztetéseket, összefüggéseket, felismeréseket, értelmekeket, jelentéseket, jellemzéseket...

Tulajdonképpen addig tömörítik, formálják, forgatják, alakítják, szétbontják majd újra összerakják a képet amíg abból meg nem kapják a számukra megfelelő értelmet, és információt. Ezeket az újrarekonstruált/reprodukált információkat, nevezzük gondolkodási képzelméleteknek. Minden képi gondolkodó arra a színre teremti meg az újragondolt, újraképzelt, újraértelmezett, „reprodukció” képet/képzelméletet amilyen szinten képes rá.

Ha a tömörítés fejlett, akkor a külső érzékelt fizikai látott kép, képes az elmében egy még fejlettebb mentális képpé összeállni. így születnek meg az alkotások, a képletek, az ötletek, az elképzélések, a szándékok, a felfedezések, a célok, az elhatározások, a tervek vagy a képzetelek...) Így születik meg a jövő! Sőt! Ez maga a jövő! Az ilyen asszociatív, villámgyors gondolkodásmódjaik és képzeteik vannak a különböző zenészeknek, művészeknek, íróknak, tudósoknak, sakkmestereknek, matematikusoknak, fizikusoknak, mérnököknek, elnököknek-kancellároknak vagy sportolóknak,.. akiknél a mentális képek, fejlett képzetek központi szerepet játszanak a gondolkodásban, ezáltal gondolkodásuk, világnézetük, világfelfogásuk, világértelmezésük, sőt az egész világtudatuk képzelméletekben, képtörténetekben, képzalkotásokban....képekben történik! Gondoljunk csak bele Kekuléra, aki elképzelte, ahogyan egy kígyó beleharap saját farkába és így született meg a benzolgyűrű szerkezeti képlete. Vagy Stephen Hawkingra, aki otthon, a kandalló tüze előtt merengve jött rá, képlete igazolásának a megoldására, felfedezésére.

Fizikai:

A fejlett képi gondolkodók a mindanapi életben a vizuális látás, észlelés, látvány, arc, tekintet, ábra, fénykép, pillanatkép, mozgókép szöveg, hang... észlelésekor, képesek az őket érő hatalmas mennyiségű vizuális térbeli információk számtalan spontán vizuális hatásait megragadni, igen

magasabb szinten, kritikusan feldolgozni, (előkészítés, adatgyűjtés, megismerés, kezelés, átalakítás ellenőrzés, tárolás...), majd ezeknek a feldolgozott adatoknak a lényegi információit megfelelően értelmezni, és a másodpercek töredéke alatt, extrém módú gyorsasággal (másodpercek, milliszekundumok, mikro szekundumok, vagy nano szekundumok sebességével) azok „kódolt” üzeneteit megfejteni. (lényegében remek kódfejtők) Viszonyításképpen, az ember vizuális fizikai képek általi felfogása és értelmezése (tehát egy kép üzenetének a megfejtése) 13 ezred másodperc alatt történik, (Microsoft News Center 2013-as kutatás) Viszonyításképpen a háziméh szárnycsapásának ideje 5 ezredmásodperc, valamint a fény (fénysebesség) 134 ezred másodperc alatt teszi meg a földi egyenlítő hosszával megegyező távolságot. A fizikailag látott képek adatfeldolgozás gyorsaságának ez a hierarchia csúcsa!

Vannak kiemelten magasszintű fejlett képi gondolkodók, akikről bátran mondhatjuk, hogy reálisan, a fénysebesség gyorsaságával voltak képesek felfogni, értelmezni és megérteni a vizuális információk jelentését. Például Albert Einstein, Stephen Hawking, Kant, Edison, Isaac Newton, vagy Püthagorasz, Ez a gondolkodás képelméletének legmagasabb szintje! transzcendentális szint!

A képi-térbeli intelligencia, tehát egy igen fontos képesség, amelyet szükséges már egészen kis kortól folyamatosan fejleszteni! Az a gyermek vagy felnőtt, akinek fejlett ez az intelligenciája, vagy az a szülő, aki fejleszti kisgyermeké intelligenciájának képességeit (térbeli gondolkodási és képi gondolkodási képességét), az jelentős előnyt élvez az egyre globálisabb, fejlettebb, technológiai központú társadalmunkban.

Hogyan ismerhetjük fel a képekben gondolkodó csemeténket? vagy miből láthatod, hogy a te gyereked hogyan áll ezekkel a szupererőkkel?

Az iskolában a képi-térbeli intelligenciájú gyerek vizuális képességei erősebben fejlettek auditív képességeiknél: például könnyebben tanulnak képekből, vagy abból, amit látnak, mint abból amit hallanak. Élénk képzelet erejük van, és szinte bármit el tudnak képzelni a lelki szemeik előtt, Imádják a képzeletbeli fantáziajátékokat és képesek ezekbe a játékokba teljesen elmerülni, ha valaki hirtelen kizökkenti belőlük őket, gyakran dührohamot kapnak. Általában szeretik az építő-játékokat, a kockajátékokat...amivel a 3 dimenziós belső világukat jobban kifejezésre tudják juttatni. Ezek a gyerekek sokáig játékosak maradnak. Sokszor mesélnek az élményeikről, vagy a fantáziadús, kitalált történeteikről.

Nehezen tudnak koncentrálni, nehezebben tudják magukat szavakban kifejezni, nyelvi fejlődésük sokszor elmarad társaikétól... sokszor tanulási nehézséggel küzdenek (mivel közöttük nagyobb arányban találunk jobb félteke dominanciával rendelkező gyermekeket, így sajnos többségében az oktatás során ők kerülnek hátrányba)

Erősségük a festészet, a rajz, a földrajz, a művészettörténet, a geometria. Imádnak tervezni, alkotni, képet nézegetni, Jól olvasnak, gyorsan érthetik meg a grafikonokat, a táblázatokat és a bonyolultabb rajzokat, szívesen fejtegetnek rejtvényeket, ügyesen keverednek ki az útvesztőkből tehát jól tájékozódnak, és remekül tudnak navigálni.

A fejlett képi téri intelligenciával rendelkezőknek-gyerekeknek/felnőtteknek kitűnő a belső látásuk. Sokuk képes akár tíz évre visszamenőleg is emlékezni a korábbi adatokra, dolgokra, bármire ami számára fontos és érdekes lehetett, például lakások berendezési tárgyaira, színekre, formákra, vagy egy családi összejöveleteken ki milyen ruhát viselt. Elég egyetlen alkalommal valahol látogatást tennie, hogy bevésődjön emlékezetébe az útvonal. Nagyszerűen lát térben és időben, bonyolult helyzeteken is rögtön úrrá lesz. mentális képalkotása erős, képzelete nagyon aktív. Perifériás látásának köszönhetően olyan részleteket is észrevesz, amelyek mások előtt rejtve maradnak.

Hírek emberek: Elon Musk, Angela Merkel, Joe Biden, Hszi Csin-ping, Vladimir Putyin, Ófelsége II. Erzsébet brit királynő, Emmanuel Macron, Orbán Viktor, Vilmos herceg, Naruhito japán császár, Bernard Arnault, Einstein, Hawking

Gyakran választott szakmák: Csillagászok, hajósok, pilóták, idegenvezetők, taxisofőrök, elméleti tudósok, fizikusok, állami vezetők, tervezők, divattervezők, szobrászok, festők, építészek, művészek, fényképészek, iparművészek, művészettörténészek, műszaki rajzoló, mérnökök...

Művészek: Miguel Angelo, Rembrandt, Picasso, van Gogh Donatello, Raffaello, Rubens
Csillagászok: Johannes Kepler, Galileo Galilei, Carl Friedrich Gauss, James web, Edwin Hubble

...

Egységesített intelligenciák: Ezek az intelligenciatípusok nem kezelhetők teljesen elkülöníthetően, mivel ők, a személyiség összetett tevékenységeként vannak szamon tartva/értelmezve. Ez azt jelenti, hogy egy olyan hétköznapi tevékenység során, mint például az autóvezetéskor egyszerre többféle intelligenciát használunk: mozgásos (mozdulatok összehangolása), társas és személyes (például figyelünk kel magunkra saját állapotunkra és társainkra, a forgalomban a többi autóra, a biciklisre, a gyalogosokra...), térbeli (ismeretlen környéken eligazodás, terek, utcák, épületek felismerése, A-pontból-B-pontba való eljutás...) logikai-matematikai, például kiszámítjuk vagy megközelítőleg meghatározzuk az út hosszát, időegységét, és az utazás közbeni egyéb matematikai és logikai számításokat, és ha még zenét is hallgatunk közben, akkor élvezzük a zenei intelligencia nyújtotta élményeket... A mindennapi életben tehát több intelligencia segítségével kell megoldanunk összetett feladatokat (Másszóval sokesetben vagy legtöbbször egyszerre támaszkodunk a logikai, mozgásos, személyes, társas és térbeli intelligenciánkra)

Ugyanez a helyzet a tanuláskor is. Akkor tanulunk a leghatékonyabban, amikor az új információkat, az intelligenciánk mind a nyolc része érzékeli, és mindegyik a maga módján segít azt feldolgozni, értelmezni, elraktározni. A fenti példát illusztrálva, nem csak akkor használjuk az intelligenciánkat, amikor már rutinosan vezetünk, hanem akkor is, ha még sohasem vezettünk, de meg kel tanulunk elsajátítani az új vezetési ismereteket. Az autóvezetés elsajátítása, megtanulása és a későbbiekben alkalmazása akkor a leghatékonyabb, amikor mindegyik intelligencia „beállítódás” szerepet játszik bennünk. Hasonlóan minden más képesség fejlesztéséhez, vagy a tanulás elsajátításához, az ember akkor a leghatékonyabb a munkában, és a legfejlődőképesebb az élet számos egyéb dolgaiban (mondjuk a tanulásban), ha mind a nyolc/vagy a legtöbb intelligencia egyszerre több területen rendszerbe állított információként dolgozik-dolgozzódik fel. (Ezáltal az intelligenciák beállíthatóak-ráállíthatóak a gondolkodásunk fejlődésének a szolgálatába) így mindegyik „intelligens beállítódás” szerepet játszik fejlődésünk sikerességében (azaz bennünk)

Az egységesített intelligenciákhoz mindenképpen érdemes megemlíteni azt a gondolatot, hogy ha az intelligenciák, a személyiség összetett tevékenységeként vannak szamon tartva/értelmezve, és ha az intelligenciák átfedésben vannak (vagy lehetnek) egymással, akkor nagyobb valószínűsége lehet annak, hogy ha egyvalamijen képességben vagy dologban (pl. fizikai cselekvéskor, mentális gondolkodáskor) jók vagyunk, akkor az összes többi képességben vagy dologban is jók lehetünk, (vagy legalábbis nagyobb annak az esélye hogy abban jók legyünk) (mivel az intelligenciák nem csak külön-külön működhetnek együtt, hanem egyidejű, egységesített képességeként is aktivizálódhatnak. Erre megint csak nagyon jó példa például a színek: Az intelligenciatípusokat a színekhez lehet hasonlítani, amelyek önmagukban, és egymással kombinálva is létezhetnek, például színesebbé, árnyaltabbá, intenzívebbé vagy visszafogottabbá tehetők. Tegyük fel, hogy van három alapszínünk, mondjuk a piros, a kék és sárga. Ha például a kéket és a sárgát összeadjuk akkor kaphatunk egy harmadik szint, (például kék + sárga = zöld, vagy sárga + fehér = vanília. Ugyanezen az elven működhetnek az intelligenciák is. Például, ha a kék a téri-képi intelligencia, a sárga pedig a matematikai-logikai intelligencia akkor vagy külön-külön is használhatjuk ezeket az intelligenciákat, vagy pedig ha egybeolvasztjuk őket, akkor egybeolvasztva (egységesítve) képesek vagyunk arra, hogy a kettő kombinációjából kialakulhasson egy harmadik kombináció. Azaz a téri-képi intelligencia, és a matematikai-logikai intelligencia egyesüléséből kialakulhatnak például különféle számítások, elméletek, összefüggések, megoldások stb... (tehát egy harmadik elem) Képzeljük csak el, mi minden keverhető ki a nyolc intelligenciatípusból! A megfelelő színek kombinációja tehát új alapokra helyezhet egy gondolatot, tevékenységet, tézist, vagy bármilyen más kreációt.

Függetlenül attól, hogy ezek az intelligenciatípusok nem kezelhetők teljesen elkülöníthetően, (mivel sokesetben képesek egységesen vagy más intelligenciát kiegészítve is aktivizálódni) fontos

megjegyezni, hogy mindannyiunknak megvannak a magunk erősségei és hiányosságai, mint ahogy az is, hogy bizonyos intelligenciaterületeken sokkal ügyesebbek-kiemelkedőbbek vagyunk, míg más területen átlagosak vagy gyengébbek. Azok, akik igazán sikeresek szeretnének lenni, azoknak tisztában kell lenniük saját tulajdonságaikkal, erősségeikkel-gyengeségeikkel, intelligenciájuk dominanciájával.

Egyéb Nem bizonyított intelligenciák: Mesterséges intelligencia, Alkotó intelligencia

Intelligenciaprofil **Gyermek-iskola intelligencia kapcsolat**

Mint már korábban beszámoltunk, minden gyereknek van, egy-(vagy több) sajátos különböző fejlettebb intelligens képessége, ami csak rá vonatkozik, ami által az átlagosnál magasabb szintű teljesítményre, vagy fejlettebb szintű aktivitásra képes. (és ami által jobban tud megérteni, cselekedni, gondolkodni, tanulni vagy fejlődni)

Sok szülő és tanár észrevette és tapasztalta már, hogy bár gyermeke/diákja nem a legszebben és legügyesebben képes kifejezni magát írásban, szóban, vagy gondolkodásban, mégis rajzai, vagy valamilyen alkotásai beszélnek helyette, vagy azt, hogy míg az egyes diákok megértik és átlátják a logikai összefüggéseket, az ábrákat, a táblázatokat, grafikonokat, addig mások képtelenek a sorok és az oszlopok között tájékozódni. Az intelligencia értelmezése szerint az ügyes tornász, a remek zenész, vagy a jó rajzos is intelligens, bár másképpen, mint egy tehetséges matematikus. Tehát míg egy matematikus élből gyorsabban, pontosabban oldja meg a különböző nehézségű matematikai sorozatokat, addig a sportban, a rajzban, vagy az egyéb tantárgyban nem feltétlenül teljesíthet ugyanolyan jól. Ez csak azzal magyarázható, hogy az egyes intelligenciákhoz egy sajátos fejlett képesség tartozik, amely fontos szerepet játszik az egyes tudások birtoklásának az elsajátításában, megértésében, alakításában és alkalmazásában. (de nem mindegyikben!)

„Howard Gardner professzor (a Harvard Egyetem pszichológiai professzora) szerint nem az a kérdés, hogy mennyire okos valaki, hanem az, hogy milyen módon okos”

Napjainkban, az iskolákban, a tanárok számára egyre nehezebb feladatot jelent az, hogy a tananyagot minél több diák számára vonzóvá, fontossá, és érthetővé tegyék, ezért sok iskola (köztük az angolszász iskolarendszerek) elkezdtek kialakítani azt az intelligens szemléletmódot/módszert miszerint a tanulói teljesítmény növelése érdekében, nem a gyermek intelligenciaszintjének az azonosítását veszik figyelembe, hanem helyette inkább a tanulási motivációt, és a megfelelő tanulási „atmoszféra/környezet” létrehozását helyezik előtérbe. Illetve ezekhez érdemes hozzákapcsolni az intelligenciaelméletet, a tanulási profil kialakítását, és a jobb-bal agyféltekék közötti megfelelő híd építését)

Ebből kiindulva érdemes lehet felhasználni az intelligenciaelméletet, (ezáltal az intelligencia képességeket) arra, hogy akár az oktatásban vagy a tanulásban maradandó sikereket érhessünk el vele, vagy sikeresebben legyünk képesek megtanulni a megtanulandó feladatokat.

Ennek az egyik legegyszerűbb mondja a gyermek-iskola intelligencia kapcsolat szerinti „eltérő” oktatási módszer, azaz „az intelligencia elmélet”, „a tanulási profilok”, a” bal-jobb agyfélteke produktívabb működése” (a tanulásban), valamint „az iskolai környezet (légkör/tér) fejlesztése”.

De mi is pontosan az iskolai intelligencia elmélet szerinti „eltérő” oktatási módszer? Ahhoz hogy megértsük az intelligencia elmélet tanításának fogalmát, meg kell említenünk Walter McKenzie példáját, aki a diákok teljesítményének a javulása érdekében alkalmazta az intelligencia elmélet módszerét. Ez a módszer, arra ad megértést, hogy a negyedik osztályos tanulók, hogyan készültek fel, a Virginia állam által rendkívül nehéznek tartott, és sokak által rettegett központi történelemvizsgájára, ahol McKenzie az általános tanítási módszer-metódus szerint nem csak kettő

intelligenciát használt fel a diákok tanulási eredményeinek a javulása érdekében (logikai-nyelvi) hanem sokkal többet. (és több területen is alkalmazta azokat)

1, Walter McKenzie történelemoktatás részletes leírása. (McKenzie 2002.) A Virginia állam központi történelem vizsgáján, számon kérték a diákoktól az állam 1585-től napjainkig tartó történelméről tanultakat, a hozzá kapcsolódó szociológiai, gazdasági, földrajzi, antropológiai és jogi ismeretekkel együtt. McKenzie és egyik társa kétségekkel telve, de minden bátorságukat összeszedve úgy döntöttek, hogy kollégáiktól eltérő módon, egész évben a többszörös intelligencia elmélet igényeit kiszolgálva tanítanak. Ennek lényege hogy a hagyományos „szóbeli közlés-memorizálás-számonkérés” hármására sokkal kevesebb időt és kisebb hangsúlyt fordítottak, ehelyett a tankönyv olvasását és a vizsgafeladatok gyakorlását sok és sokféle tevékenységgel együtt egészítették ki. Többek között vigvámot építettek, tanulmányozták az indián kézművességet, felelevenítették a gyarmati idők karácsonyi szokásait, öltözködését, megtanultak egy 18. századi népszerű éneket, színre vittek egy darabot, honlapot terveztek a Függetlenségi nyilatkozat bemutatására, és folyamatos vetélkedők segítségével készültek az év végi megmérettetésre. Ennek eredményeképpen a vizsgán az összes gyerek magas pontszámmal ment át, és a legjobban az osztály korábbi legnehezebben tanuló diákja, egy addig bukdácsoló utcagyerek teljesített.

1, Értelmezés: Intelligenciaelmélet: Na de hogyan lehet ez? Nos, először is, McKenzie diákjainál az intelligenciaelmélet szerinti oktatás nem változtatott azon, amit a tanároknak tanítaniuk kellett a diákoknak az iskolában, hanem csak azon, ahogyan. Például a diákok a kötelező olvasmány megértését többféleképpen, „nyelvi, zenei, képi, társas, mozgásos, vagy természeti” intelligencia bevonásával bizonyíthatták. A főhős jellemfejlődését például a szereplők szóbeli jellemzésével, megfogalmazásírással, egy-egy jelenet színpadra állításával, vagy a témát feldolgozó dal szerzésével mutatták be... Tehát ezeknél a diákoknál a legtöbb intelligens mód együttes használata alakította ki a gyerekek egyéni képességeit, ezáltal a diákok nagyon sokféleképpen lehetnek ügyesek és intelligensek (még azok is, akik korábban nem teljesítettek jól az órákon) Általánosan elmondható, hogy ha a tanár, eltérő (különböző) tanítási módokon közvetíti az információkat és az ismeretanyagot a diákok felé, akkor (az eltérő tanítási és gondolkodási módszer által (mivel a diákok is eltérő módon gondolkodnak) így egyre több diák egyre többféleképpen értheti meg mélységében azt, hogy mit is tanítanak-tanítottak neki. Ahhoz hogy tovább értsük meg McKenzie diákjainak a sikerét, szükségünk van arra, hogy megértsük azt, hogy az intelligenciák milyen átfedésben vannak az intelligencia elmélet szerinti tanulási stílusok/profilok következtében, az intelligencia elmélet szerinti iskolai környezet (légkör/tér) általi fejlődés következtében, illetve azt, hogy az intelligenciák milyen átfedésben vannak a jobb és a bal agyfélteke működése közbeni kapcsolatokban. (ugyanis az intelligenciák egyrészt akkor működnek a legsikeresebben, amikor a bal és a jobb agyféltekék egyidejűleg (vagy legalábbis a jobb az átlaghoz képes nagyobb arányban aktivizálódik/használdik/alkalmazódik) másrészt akkor működnek a legsikeresebben, amikor az (értelmezés szerinti) említett értelmezések aktivizálódnak.

2, Értelmezés: A rugalmas tanulási környezet. Az intelligencia elmélet helyességének igazolásával (McKenzie 2002) a mai oktatásban fontos részét kell hogy képezze a rugalmas tanulási környezet kialakítása, ugyanis ha az iskolai tanulási és tanítási környezet jobban kialakítása kerül a gyerekek tanításának és tanulásának az előterébe, az nagyban elősegítheti a diákok jobb teljesítményének az elérését, a társas kapcsolatok fejlődését, a motivációs akaratot, a sikeresebb pedagógiai (oktatók és a diákok közötti) kapcsolatok kialakítását, a megfelelő viszonyrendszer általi jobb minőségű iskolai kultúra kialakítását, vagy az iskolához való jobb érzelmi kötődést, ezáltal a diákok bátrabban működnek együtt egymással, és sokkal közvetlenebbül is kapcsolatba léphetnek a tananyaggal. A fejlettebb tanulási környezet kialakítása maradandó tapasztalati és élményalapú tudásközvetítést támogat a gyerekek jobb tanulási eredményeinek az elérésében, ezért ennek a lehetőségnek a kiegészítése, az egyik legjobb (és leghatékonyabb) módszer arra, hogy az iskolában a diákok a tanultakat jobban megértsék és megerősítsék.

A rugalmas tanulási környezettel történő „interakció” meghatározása nem pusztán a tantermek elrendezésének a kialakítását, átalakítását, az iskolán belül szabadabb mozgást vagy a tantermek, bemutatótermek, kulturális vagy tudományos műtermek, zárt és szabadtéri sportlétesítmények, kollégiumok... iskolán belüli környezetváltozását foglalja magában, hanem azt is, hogy a diákok lehetőséget kapjanak arra, hogy a tananyag jobban hasznosulása/rögzülése/megértésének elősegítése által, kipróbálják magukat más külsős egyéb helyszíneken, osztályprogramokon, kulturális színtereken, színházakban, képtárakban, múzeumokban, botanikus kertekben, erdei programokban... esetleg különböző iskolán belüli vagy kívüli (órai vagy magán) kreatív csoportmunkákon, vagy akár a 21-ik századi fejlett digitalizációs világnak köszönhetően, akár online felületeken is.

Az iskolai légkör/környezet fejlesztése által a diákok az új helyszíntereken különféle dolgokat tanulhatnak meg (pl. kulturális értékeket és örökségeket, nem általános környezeti normákat, az oktatáshoz vagy az órai munkához szükséges egészen más szemszögű természettudományos-társadalomtudományos, alkalmazotttudományos, vagy interdiszciplinártudományos ismereteket, művészeteket, hiteket, attitűdöket, vizuális és verbális ingereket, speciális információkat... amelyek a tárgyak, események, érzések, gondolatok, fogalmak, történetek... létrejöttével mind valamilyen kontextusban-viszonyban hozzáköthetően segítik a diákokat a tanulási és személyi fejlődésükben. Ennek értelmében a legtöbb diák a tudományos helyszíneken, vagy az egyéb közösségfejlesztő helyeken történő látogatás (környezettel történő interakció) következtében, sokkal nagyobb hatást képes elérni a tananyagok megértésében, (a vizuális-logikai-társas-személyes intelligencia által) mintha azt csak az órán, a tankönyvről magyarázta volna el a pedagógus.

Fontos gondolatként szükséges megemlíteni, hogy a vizuális képek által látott események, dolgok történetek, kulturális értékek, értékes információk... egyrészt könnyebben rögzülnek és hosszabban tárolódnak-raktározódnak el a tudatban (memóriában) mint az órai vagy az otthoni „bemagolt” tudásanyagok, másrészt a vizuális információk által rögzített és megértet ismeretanyagokat a későbbiekben egyszerűbben elő lehet hívni a tudatból és felhasználni a tanuláshoz vagy a vizsgákhoz. 2019-es kutatások azt mutatják, hogy a tanulási környezet akár tanévente 16-19%-kal is befolyásolhatja a diákok tanulmányi előrehaladását. Ez is jól mutatja hogy az ideiglenes környezetváltás nem feltétlenül költséges megoldás, ellenben komoly hatást érhetünk el vele a tanulásba és a tanításban (így az intelligencia fejlődésében)

(Kiegészítésnek, kevésbé jelentős információ.) 3, Értelmezés: A tanulási stílus-profil.

A rugalmas tanulási környezettel történő interakciók után, érdemes megjegyezni a tanulási stílussal történő interakciót is, miszerint a diákok, lehetnek sikeresebbek és eredményesebbek a tanulásban, ha például különböző módokon tanulnak vagy készülnek a vizsgákra. Például hogy a tanuló, képes produktívabban is felhasználni, azokat az egyénre szabott intelligenciaelmélet szerinti tanulási módszereket és lehetőségeket, amelyek segítségével például gyorsabban és hatékonyabban tanul akár otthon, akár az oktatási időben.

Ennek értelmében figyelembe kell venni, hogy vannak olyan diákok akik (a tanórán vagy otthon) inkább verbálisan azaz a bal félteke által, a szavak jelentésének a megértése és megértetése által tanulnak, például a nyelvi kifejezőkészség, az élő beszéd, vagy írásbeli közlés által. De vannak olyanok is, akik az adatok, a képletek, az ábrák, vagy a táblázatok lényeges összefüggéseini (logikáján) keresztül (vagy azoknak a segítségével) tanulnak. Ők általában bal agyféltekés dominanciájú és gondolkodású diákok közé sorolhatóak. Mások a jobb agyféltekével vizuálisan (képi-intelligenciával) tanulnak. Ők szívesen veszik a digitális internetet csodáját. A tananyagról képeket, fotókat, filmeket, videó-bejátszásokat nézegetnek és töltenek le, majd ezt követően kezdik el feldolgozni a tankönyvet vagy az órai anyagot.

Sokan kinezetikus (mozgási) tanulási stílusban mozogva tanulnak-gondolkodnak-, az ő világuk a mozgási intelligencia általi tanulás, például színpadi bemutatók, drámajátékok, színdarabok előadása, filmművészetek vagy akár a pantomim. Ezeknél a diákoknál a tanulási folyamatokon keresztül az érzelmek és az attitűdök dominálnak, így ők erőteljesen, a kreativitásra, az intuitívásra, a művészetekre vagy a képzelőerőre építve (ezeken keresztül) fejlődnek, érnek, és tanulnak. (az

érzelmek általi tanulás kitüntetett fontosságú területének számít, ugyanis az érzelmek fontos szerepet játszanak a fejlett gondolkodásban, az ötletgazdagságban, a képzelőerőben, a kreativitásban, és a viselkedésben (Idegtudomány) Elképzelhető hogy a kinesztetikus típusúak, ha sokat ülnek tanulás közben, akkor az agyműködésük lelassul vagy a koncentráció elvész, így a tananyagot nehezen tudják megjegyezni, ezért ők sétá közben, kültéren (kültéri/parki/természeti-séta/tanulás közben) tanulnak a legjobban. (+természeti/kültéri tanulás jótékony hatással van az agyra, mivel a friss oxigén agyserkentő hatása az agysejtekre)

Vannak magas zenei intelligenciával rendelkező tanulók, akik szeretik, vagy szívesen választják azt a lehetőséget, hogy tanulás közben szól valamilyen zene (a tananyag jobbani rögzüléséhez-megértéséhez,) mivel a zene agyserkentő hatása, azaz tanulás közben az agyserkentést/agyműködést a zene segíti elő. Nagyon sok interperszonális diák a társas interakciók mentén különböző csoportokban dolgozik, vagy működik együtt diáktársaival, csoporttársaival akár órai akár magántanuláskor (kettő vagy több társ) alkalmával. Ők, a kooperatív tanulás főszereplői mivel szociálisan, (együttműködésben) tanulnak. Ennél a tanulási stílusnál fontos lenne, ha egy magas interperszonális, de alacsony logikai intelligenciával rendelkező gyerek együtt tudna működni egy jó logikai intelligenciájú gyermekkel, és együtt tudnának felkészülni a tanóra vagy a vizsgákra. A célhoz vezető úton a velünk tartó társ nagymértékben hozzájárul (vagy képes hozzájárulni) a tanulási nehézségek leküzdéséhez, a tanulás támogatáshoz, és a motiváció fenntartásához. (esélyegyenlőség) (ugyanízen az elven működhet az órai csoportmunka is)

A fenti profilok alkalmazása által, a sikereíebb és eredményesebb tanulás eléréséhez, szükség van arra, hogy a magán vagy az iskolai tanulás áttál, a diákok különböző pszichikus élményekben, ritmusban, felfogásban, megértésben, értelmezésben, és mélységben sajátítsák el (értsék meg) azokat a tanulási stílusokat, stratégiákat, profilokat... amelyek a hozzájuk legközelebb álnak, és amelyek segítségével elősegítik a legjobb tanulási eredmények elérését.

4, Értelmezés: A jobb és bal agyféltekék. A intelligenciaelmélet, a tanulási profil, és a rugalmas tanulási környezet alkalmazásán túl, fontos megemlíteni a jobb és bal agyféltekék mindennapi szerepét és működését (akár a tanulásban, akár az oktatásban, akár a munkában vagy a mindennapi életben) mivel ez az egyik legfontosabb kardinális kérdés az intelligenciaelmélet helyességének az igazolásával kapcsolatban.

Logikus gondolkodás Bal agyfélteke: Régóta tudjuk, hogy agyunk mindkét része (bal-jobb agyfélteke) különböző szerepet játszik a gondolkodásban.

A mai fejlett országok társadalmi nap túlnyomó részében, igen aktívan használja a bal agyféltekét, hiszen bármivel is foglalkozunk, vagy bármilyen is a foglalkozásunk, szinte mindennap beszélünk, olvasunk, írunk, szorzunk, osztunk, számolunk, időpontokra rohanunk, tervezünk, próbálunk racionális életet élni, így nem csoda hogy civilizációnk egyre inkább a bal agyféltekés világgá válik. Az embereknel általában a bal agyfélteke működése sokkal hatékonyabb, mivel ő a tudós az agy, a számítógép: Olvas, számol, érvel, analizál, elemez, információkat raktároz, kalkulál, tényekre koncentrál, logikusan gondolkodik, lépésről-lépésre halad, részletekre összpontosít, mindenre magyarázatot keres...

A bal agyféltekének köszönhetően azt, amit a jobb agyfélteke megél és feldolgozz például mintákat, formákat, érzelmeket, kreativitást, képzelőerőt, képi-térbeli-zenei...képeségeket, azt a bal elmenti, feldolgozza, kategorizálja, fontossági prioritás alapján szelektálja, majd azokat tervszerűen megtervezi, és a legvégén racionálisan és logikusan összeilleszti. (stratégiává gyártja)

Azok az emberek, akik a bal agyféltekéjükkel gondolkodnak, személyiségüket tekintve a jelenben élnek és biztonságra törekednek, realisták, betartják a határidőket, megfontoltak, tárgyilagosak, következetesek... (fontos hogy a bal megtartsa ezeket a funkciókat)

Meg kel említeni, hogy a mai oktatási rendszer egyoldalúan a bal agyféltekére épít. Tudósok szerint ez azért van így, mert egyrészt ez a beszédközpontunk és a fő kommunikációs csatornánk, ahol írunk, olvasunk, számolunk, logikailag gondolkodunk, racionális műveleteket végzünk, szimbólumokat értelmezünk..., (tehát a beszéd, az írás, vagy a szimbólumalkotás útján, a bal félteke értelmezi a

jeleket-szavakat-kódokat és mondatokat alkot vele). Másrészt az oktatásban a tananyag átadása és számonkérése is többek között a bal agyféltekén keresztül verbális úton a nyelv által történik. Harmadrészt pedig valóban az emberek 90%-nak a bal agyféltekéje a domináns, mivel a bal agyféltekén keresztül ismerjük meg, és fel a tanulandó vagy a tanult jeleket/információkat/fogalmakat/tényeket/dolgokat...

A kreatív gondolkodás jobb agyfélteke: Ezzel szemben a jobb agyfélteke a kreatív őslény: nem analizál, a dolgokat a maguk tökéletességében és teljességében ragadja meg, a hangulat és benyomások alapján ítél, intuitív módon dönt, és ötletszerűen cselekszik. A jobb agyfélteke sokkal bátrabban és merészebben kockáztat, szemben a ballal aki inkább átgondolja a dolgok mögöttes értelmét, és aki a biztonságra valamint a racionalizmusra törekszik. A jobb agyfélteke legfontosabb képessége-(i) hogy ő a felelős az alkotószellemű-ötletgazdag kreatív-művészi funkciókért (kreativitásért) azaz a minták, formák, ábrák, új összefüggések, elméletek, hipotézisek intellektuális felismeréséért, a képi-térbeli-zenei-természeti, inter-intra képességekért, a holisztikus gondolkodásért, a humorért, az öntudatért, az érzelmekért, vagy a magas képzeleterőért. A tanulás szempontjából mindenképpen fontos három dolgot kiemelni a jobb agyféltekével kapcsolatban. Az egyik hogy ez a félteke felelős, a tanuláshoz elengedhetetlen motivációért, lelkesedésért, önbizalomért, és a magabiztosságért, ami elengedhetetlen a tanulmányi sikerekhez. Másodszor a jobb félteke segít a jó problémamegoldó képességek kialakítását, mivel itt az olvasásban, a számolásban vagy a logikus gondolkodásban a bal féltekével szorosan a jobb féltekével együttműködve a jobb, a részletek összehangolására törekszik, észreveszi az összefüggéseket a látszólag különálló részek között, segít más szemszögből megközelíteni egy adott problémát, így közelebb kerülhetünk annak megoldáshoz, ezáltal ez is létfontosságú a gyermek tanulási előmenetelének a támogatásában és fejlődésében. Harmadrészt a számolásban, az írásban, az olvasásban, az adatok feldolgozásában, a racionális gondolkodásban, vagy az analitikában (amelyet a bal félteke végez) a jobb félteke ezeknek a műveleteknek a megoldandó feladat egésznek az egységes részét veszi alapul, így a gyermek az információkat, de még az információn belüli részleteket is képes egyben látni, egyben tartani, és egyidejűleg feldolgozni. Tehát itt zajlik az információk globális és egyidejű feldolgozása. (a jobb agyfélteke gondolkodása holisztikus, azaz egységben ragadja meg az információkat, (ez sokat számít a tanulásban))

Mindkettő: A jobb agyfélteke erősen vizuális, szélesebb perspektívájú, sokszínű és gazdag képzeletterővel bír, és igencsak kreatív. Folyamatosan új ötletekkel és hipotézisekkel áll elő, amelyeket legszívesebben minden nap és azonnal megvalósítana, ám ekkor jön a bal agyfélteke, amely kontrollt tart a racionalizmusban és azt mondja: szükségünk van arra, hogy felismerjük, megvizsgáljuk és leellenőrizzük a jobb agyfélteke által megalkotott ésszerű vagy éppen ésszerűtlen ötleteket/elképzeléseket/információkat/folyamatokat vagy hipotéziseket. Tehát szükségünk van a logikus, tudatos folyamatok ellenőrzésére és vizsgálatára. A bal agyfélteke a jobb agyfélteke által kreált elképzeléseket, terveket, ötleteket, koncepciókat... elkezd racionalizálni, azaz alaposan és mélyrehatóan megvizsgálni. Minden tervet, lehetőséget vagy ötletet először elemeire bont szét. Magyarazatot, értelmet, ismétlődő mintákat, ok-okozati összefüggéseket, törvényszerűségeket, szabályokat keres, (részletekbe menően) majd kiválogatja a számára lényeges és kulcsfontosságú adatokat, tényeket, ismereteket vagy eseményeket és legvégül ebből a következtelen, és kiszámíthatatlan struktúrából egy logikus, egységes és racionális rendszert állít fel. (tehát annak segítségével)

(Egyébként ugyanezen az elven működhet rengeteg más gondolkodás, gyermekfejlesztés, tanulás, problémamegoldás, képességkibontakozás, felismerés-megértés-alkotás-munka vagy művészet is)

Az információfeldolgozás terén tehát a bal félteke, a kreatív gondolkodás terén pedig a jobb agyfélteke a domináns.

Az agyféltekék hiánya...

A mai nyugati gondolkodásmód, az oktatási rendszer, és a tanítás módszertan is elég egyoldalúan a bal agyfélteke működésére alapszik, miközben a jobb agyfélteke működését igénylő készségtárgyak/tantárgyak a háttérbe szorulnak! Az eredményes gondolkodáshoz az oktatásban szükség van arra, hogy a két agyfélteke között létrejöjjön egyfajta híd, ahol a bal logikus gondolkodásmódját a jobb elvont vizuális látásmódjával részben vagy egészben kiegészítse és összehangolja. Az oktatásnak szüksége lenne arra, hogy megtanítsa a gyerekeket, hogy hogyan használhatjuk a gondolkodás összes rendelkezésünkre álló lehetőségét úgy, hogy átjárást teremthessünk a két agyféltekék között.

Általánosan elmondható, hogy azok a gyerekek, akik az iskolai oktatás során tanulási nehézséggel küzdenek, közülük nagyobb részben találunk jobb agyféltekés dominanciájú és gondolkodású diákokat, így sajnos többségében az elvárt teljesítmény hiányában ők kerülnek hátrányba, azonban azt sem szabad elfelejteni, hogy ezzel egyidejűleg a bal agyfélteke dominanciájú diákok is ugyanolyan komoly (ha nem komolyabb) hátrányba kerülnek, mégpedig azért, mert a kevésbé fejlett adottságaikat, készségeiket, képességeiket (rengeteg van belőle) amelyek működéséért, irányításáért és fejlődéséért a jobb agyfélteke a felelős, a tanulás során-vagy közben az iskolai évek (évtizedek) alatt a diákok nem használják, (nem működtetik), és nem fejlesztik kellőképpen. Ennek okai korunk egyik igen komoly társadalmi problémájává alakulhat át, mégpedig a következőképpen!:

A jobb félteke hátrányba szorulása az iskolai időkben az első osztályban, már hat-éves korban elkezdődik, amikor is ebben az időszakban kezdetét veszi a gyerekek bal észszerű-rationális és logikus (tehát a rideg, hideg, okos, és egyben érzelmhiányos) agyfélteke mélyreható-intenzív oktatása. Ekkor (ennek az oktatásnak/oktatási évtizednek a következtében) a jobb félteke háttérbe szorul, lemarad, aminek következtében, nemcsak hogy nem alakul ki a megfelelő mértékű empátia, megértés, kötődés, felelősségvállalás, megbocsátás, kreativitás, képzelőerő, magabiztosság, önbizalom, kitartás, és még egy tucatnyi képesség, de ezzel egyidejűleg sérül a tolerancia, szelídség, a megértés, és a nélkülözhetetlen altruizmus! Ennek további következménye, hogy egyre nagyobb hátrányba kerül a kommunikáció, a kapcsolatteremtés, és az érzelmi fejlettségéhez szorosan hozzákapcsolódó, összefüggő szociális-„érzelmi” intelligencia kialakulása. Mászóval, mivel az érzelmi agy lemarad, így sajnos a gyerekek egyre inkább és egyre súlyosabban érzelmileg sérülten nőnek fel, a bal agyfélteke folyamatos egyoldalú trenírozásának a következtében. Szakemberek (pszichológusok) véleménye szerint, ha a gyermekek szociális-érzelmi intelligenciája sérül, (vagy ha nem alakul ki megfelelően) tehát ha a két agyfélteke közötti idegpálya kapcsolatok nincsenek megfelelően (fejlesztve/használva/edzve) akkor kialakulhatnak különböző iskolai szociális zavarok pl. tanulászavarok, figyelemzavarok, készség zavarok (figyelem, beszéd vagy szövegértés), magatartászavarok, beilleszkedési zavarok, agresszió... és még számtalan láthatatlan vagy látható hátrányos/negatív folyamatok. (személyiségtorzulás). (és mivel mi mindannyian az iskolából kerülünk ki, így innen indulhat ki az, hogy az emberek sok esetben hidegek, ridegek, empátia-hiányosak, agresszívek,...,önmagukkal, és másokkal szemben.

Éppen ezért lenne fontos, hogy az oktatásban is felfigyeljenek a jobb-ball agyfélteke igen fontos funkcióinak a képességeire, a gyerekek jobb-ball félteke általi eltérő gondolkodásmódjára, aminek a hatására olyan módszereket/oktatási folyamatokat alkalmazzanak, amivel nemcsak a „többségben lévő ball agyfélteke dominanciájú” gyerekek fejlődését segítik elő, hanem a jobb agyfélteke dominanciával rendelkező gyermekek is kaphatnának lehetőséget arra, hogy ők is képesek legyenek a különböző „balldomináns” tananyagokat elsajátítani.

Szakemberek/pszichológusok/pedagógusok véleménye szerint a jobb agyfélteke fejlődésének és fejlesztésének lehetősége az iskolában egy olyan váltást eredményezne, ami „fejleszténé” a hagyományostól eltérő gondolkodásmódot, így nemcsak a többszörös intelligencia elméletet nyerne teret azoknál a diákoknál akik más tantárgyakban a társaikhoz képest gyengébben teljesítenének de ezeknek a gyerekeknek a személyiségük, fejlődésük, tanulási készségük, és tanulási eredményük is sokat javulhatna, akár önmaguk, akár a környezetük, akár a családjuk vagy a társadalom szempontjából. **TEHÁT AGYUNK MINDKÉT FELÉRE SZÜKSÉG VAN!**

(Tudományos bizonyíték-Kísérlet) A Goleman által végzett kísérletek bebizonyították, hogy az alacsony érzelmi intelligencia nagyban akadályozza az intellektuális teljesítőképességet. Ha például

egy gyermek vagy felnőtt kevés önbizalommal rendelkezik, elméjét-tudatát-agyát állandóan stressz-hormonok, szorongásos kérések, negatív érzelmek... árasztják el, akadályozva ezzel tanulási-koncentrációs-figyelmi-memorizációs-gondolkodási-képességet, valamint még számos más (rengeteg), mentális és kognitív adottságot, készséget (képességet). A diákok tanulási zavarainak hátterében a pszichológusok szinte minden esetben érzelmi kiegyensúlyozatlanságot találnak. Például döntésképtelenséget, alacsony kudarc-tűrést, célzavarokat, akaratgyengeséget, kisebbségi érzést, helytelen énképet... Gyermekünk számára tehát nem az a siker az iskolában és a majdani életben, ha az egész elsős anyagot a bal agyféltekére trenírozva betanítjuk nekik, hanem az, ha egészséges önbizalmat, önértékelést, önismeretet, motivációt, magabiztosságot... táplálunk beléjük. (Ugyanis az érzelmi intelligencia egy mindenki által tanulható képesség, nem pedig egy velünk született...) Az iskolai oktatás tehát akkor lehet sikeres, ha a tanítás, a nevelés során az intellektuális faktorok mellé érzelmi faktorokat is beépítünk.

(Az intelligenciák egyik alapja az, hogy magasabb átfedésben vannak a Jobb és a Bal agyfélteke működése közbeni kapcsolatokban)

Záróképpeni visszaemlékezés a történelemoktatás értelmezésére: A jobb-bal agyféltekéből kiindulva tehát, a McKenzie elmélet negyedrészt azért sikerülhetett a diákok jobb teljesítményének az elérésében, mert a tanulási és gondolkodási folyamatok során a baloldali domináns működéshez hozzákapcsolódott a jobboldali szubdomináns oldal. Tehát amikor a diákok a baloldallal olvastak vagy értelmeztek, ahhoz a jobb később képeket alkotott, képeket formált és érzelmeket csatolt. A tényekhez, számokhoz, adatokhoz (tehát a bal analitikai-logikai szerepéhez) a jobb vizuális észlelő világa ugyanúgy hozzárendelődött, (jobban használt) akár egy kép, szín, zene, ritmus, forma, képzet, „kreatív vetélkedő”-, „intuitív tevékenységek” vagy történetek és bemutatók előadásainak a formájában. Másszóval McKenzie diákjainál az éneklés, a kirándulás, a kunyhóépítés, a vizuális felelevenítések, az együtt töltött kreatív csoportmunkák... utat nyitottak a bal-jobb agyféltekék közötti szorosabb kapcsolat-teremtés által a tételes tudás felé, így a gyerekek egyrészt tapasztalatokat szereztek, megnőtt bennük a motiváció, a kitartás a lelkesedés, (ami egyfelől erősen segítette a tanulási szándékot) másrészt a gazdag élményekben, érzelmekben, vizualizációkban és a formavilágokon keresztül a gyerekekbe jobban bevéődtek és értelmet nyertek azok a tananyagokhoz kapcsolódó ismeretanyagok amelyek szükségesek voltak a sikeres vizsgák letételéhez, (és amelyeket a gyerekek korábban csak nehezen tudtak megtanulni!) Tehát érdemes használni a diákoknál az intelligenciaelmélet alkalmazásain belül a „padlásos porosodó” jobb agyfélteke képességeit, mivel ez a fajta „oktatás” eredményesebben, hatékonyabban, produktívabban épülhetne be, a gyermekek tudatába. (Fontos megjegyezni, hogy itt az intelligenciaelmélet alkalmazása a történelem-tanítást oktatására vonatkozott, (más tantárgyakban, például földrajz, biológia, természetismeret...tantárgyakra hasonló megközelítésű, de mégis más elvű és metódusú intelligenciaelméletet kell alkalmazni/használni.

Összegzés: Láthatjuk tehát, hogy a gyermek-iskola intelligencia kapcsolattal történő interakció következtében, az intelligencia és elmélete mennyire fontos a mai társadalomban, (az egyik legfontosabb meghatározó elem). Azonban a mai oktatási rendszerben még mindig a frontális oktatás az egyik leggyakrabban alkalmazott tanítási módszer, ahol is mindössze csak két intelligencia típust különböztetünk meg, a matematikai-logikait és a nyelvi-kommunikációs típust. Mondhatnánk, hogy az egész oktatás erre a két típusú képességre van építve, holott egy emberi agy ennél jóval bonyolultabb, és fejlettebb mintsem hogy csak ezt a két fő típusú „képességet” alakítsuk ki a diákok oktatása során. (pedig számtalan kutatás igazolja, hogy a konstruktív tanulás sokkal hatékonyabb, a fejlődés, és a szocializáció szempontjából) Érdemes lehet tehát a tanítás és a tanulás során, a nyelvi, logikai, képi, természeti, mozgásos, személyes és társas intelligenciák egyidejű, (vagy külön-külön) alkalmazását, a jobb gondolkodás és a jobb teljesítőképesség eléréséhez.

Nem csak a pedagógusok, hanem a hozzáértő szakemberek is egyre inkább úgy gondolják, hogy a jövőben szükséges úgy átszervezni az iskolai tanulási-tanítási „rendszer-szemléletet”, (a kültéri tanulást, az új innovatív tanítási környezet kialakítását, a kollaboratív tanulást, a digitális

technológiát, a digitális tanulást és oktatást, az önálló vizsgálódás tanulását, az informálist tanulást...) hogy azt az iskolai oktatásban a lehető legjobban be tudják azt integrálni. Így az új rendszerszemléletek alkalmassá válhatnak, és megfelelnének a folyamatosan fejlődő, 21-ik századi „innovatív”- „modern” - „digitális” oktatás fejlődésében.

IQ Intelligencia teszt

IQ sávok megközelítő értékei

IQ értéke 140 fölött: Génuszok, zsenik, elméleti tudósok, feltalálók... a népesség 0,1-0,2%-át érinti
IQ értéke 131-140 között: Kivételesen magas intelligencia. A népesség 2-3%-át érinti
IQ értéke 111-125 között: Átlag feletti intelligencia. A népesség 15-18%-át érinti
IQ értéke 91-110 között: Átlagos intelligenciaszint. A népesség 50%-át érinti
IQ értéke 81-90 között: Gyenge, átlagon aluli intelligencia. A népesség 12-15%-át érinti
IQ értéke 71-80 között: Alacsonyabb fokú mentális retardáció. A népesség 10%-át érinti.
IQ értéke 51-70 között: Enyhe mentális retardáció. A népesség 7%-át érinti.
Q értéke 21-50 között: Közepes mentális retardáció. A népesség 2%-át érinti.
IQ értéke 20-ig: Súlyos mentális retardáció. A népesség 0,2%-át érinti.

Rége azt gondolták, hogy az emberi tudás mértékét csak egyféle intelligenciateszttel lehet lemérni, ami megmondja, hogy milyen magas az IQ-szintünk. Mára azonban sokféle intelligenciateszt létezik, amely képes „beazonosítani” a kevésbé kiemelkedő vagy éppen a magasan kiemelkedő gondolkodású/tudású/képességű/ gyermek/felnőtt fogalmát. Ezek a tesztek keresztül, vagy ezeknek a teszteknek a segítségével „részben” átfogó képet kaphatunk a gyermek értelmi, észbeli, mentális, intellektuális, vagy logikai felfogó képességéről, illetve a személy agyi területeinek a fejlettségéről.

A különböző tesztekben lévő feladatok és kérdések nehézségi fokok szerint vannak csoportosítva. Az intelligencia szintjét az jelzi, hogy a vizsgált személy hogyan képes átlátni az összefüggéseket, milyen gyorsan képes a tesztben szereplő problémát megoldani, mennyire hatékonyan tud gondolkodni, milyen az emlékezőképessége, vagy hogy hány, egyre növekvő nehézségű feladatot képes egymás után hibátlanul megoldani. Ezekben a tesztekben többnyire számolási-logikai, nyelvi-szókincs-szövegértési, vagy téri-képi gondolkodást vizsgáló feladatok vannak. Vagyis jelen társadalmunk (és többnyire az iskolai oktatás is) csak hármat vesz figyelembe a nyolc intelligenciátípusból, amikor azt kell eldöntenie, valakiről hogy kit tart jó képességűnek, vagy okosnak. Ez meglehetősen egyoldalú besorolásnak tűnik... Ráadásul a fenti képességek nagyrésze a bal agyfélteke irányítása alá tartozik, azonban agyunknak van egy jobb féltékéje is, tengernyi számos kiemelkedő képességekkel.

A mai korban (az egész világon) az IQ-értékek alapján döntünk arról, hogy egy tanuló vagy felnőtt mennyire okos. Pedig az oktatás és a nagybetűs élet szempontjából ennek nem feltétlenül így kell lennie. Ezeknek a teszteknek az alkalmazásával a gyermek/felnőtt személyiségét, más fontosabb részképességeit például nem tudjuk megállapítani. (A gyakorlati élet szempontjából döntő jelentőségű ítéletalkotás, (a józan ész), a gyakorlati érzék, a kezdeményezőkézség vagy a körülményekhez való alkalmazkodás...) Továbbá a tesztek sajátossága, hogy sohasem lehetnek teljesen függetlenek attól a nyelvtől és kultúrától, amelyben létrehozzák őket, hiszen megalkotóik adott struktúrákban gondolkodnak. A nyelvi és kulturális különbségek így a mérést pontatlanná tehetik, de számos egyéb tényező is befolyásolhatja az illető/gyermekek eredményét. Például pszichológiai állapot, betegség, fáradtság, szorongás, érzelmi állapot, milyen kultúrkörnyezetből származik, vagy hogy milyen környezeti hatások érik stb... Sok esetben ez azt is jelenti, hogy az IQ tesztekkel kapott eredmények nem feltétlenül vannak átfedésben a hétköznapi „okossággal” szóval, aminek a mérésére egyébként eredetileg azokat kifejlesztették. (igazából maga az „okosság” is egy erősen viszonylagos „relatív” fogalom)

Nézzünk néhány példát:

Sok mai sportolót, művészt, színészt, tudóst, kutatót, feltalálót... ha csak a gyermekkorban mért intelligenciaszinttel bélyegezték volna meg vagy határozták volna meg, akkor nem feltétlenül kaptak volna jó eredményeket, mégis az életpályájukon akkora eredményeket és sikereket tudtak elérni, amit alapvetően figyelemre méltó, és talán még a magasabb IQ-értéket képviselők sem tudnak sok esetben elérni.

(Sport intelligencia) 72-es IQ szint: (koros állapotú mentális enyhe retardáció)

Muhammad Ali, olimpiai és világbajnok amerikai nehézsúlyú ökölvívó, polgárjogi aktivista, ENSZ-békenagykövet. 72-es IQ szinttel gyenge besorolású alacsony értelmi képességű intelligencia. És mégis minden idők legnagyobb és leghíresebb sportolójává vált.

Muhammad Ali az iskolában a leggyengébb teljesítők között volt számon tartva. Magáról így nyilatkozott „nem voltam jó tanuló az iskolában, így nem válhatott volna belőlem híres kosaras, focista vagy egyéb sportjátékos, mert ahhoz főiskolába kell járnod, aztán át kell menned mindenféle vizsgákon, és meg kell szerezned egy diplomát. Úgy gondoltam hogy az iskola helyett a boxot választom, ahol keményen kel edzeni, aztán nyerni és profivá válni”

És így is lett. A világhírű bokszo 12-éves kora óta folyamatosan tanulja, fejleszti, gyakorolja a pszichológiai és fizikai képességeit. Minden egyes edzés és versenyküzdelem során fejlesztette (fejlődött) a küzdőképessége, a motoros képességei (koordinációs és kondicionális képesség, mozgáskoordináció, egyensúlyérzék, ritmus, mozgás-mozdulatgyorsaság, helyzetgyorsaság, erő, állóképesség...) a gondolkodás (gyors gondolkodás, gyors helyzetfelismerés, gyors döntés, gyors válaszadás) az erő (helyzeterő, ütőerő, rugóerő, gyors erő, állóképesség) az érzékelés és észlelés (környezeti ingerek-információk gyors tudatos felismerése, feldolgozása, reakció és reagáló képességek) Mentálisan/pszichológiailag erősödött és fejlődött az önszabályozás, az önértékelés, az önuralom, az önfegyelem, az agresszió feletti kontroll (kudarc/vereség megfelelő kezelése, elfogadása és feldolgozása) a pozitív psziché, továbbá erősödött/fejlődött a kitartás, a bátorság, a felelősségérzet, a szabálytudat, a téri tájékozódó képesség.... Egyszerűen annyi intelligens készség és képesség fejlődött ki ebben a sportolóban, akik gyermekora óta hivatásszerűen/versenyszerűen sportolt hogy a végén eredményes sportoló vált belőle. Valószínűsíthető Muhammad Ali a legaktívabb, korábban a sportolói fizikai-szellemi és pszichológiai teljesítménye, és az évtizedek óta tanult/szerzett tudásrendszerét toronymagas szinten sajátította el, pusztán az akarat, a szorgalom, a kitartás-tanulás és a gyakorlás képességével, akaratával.

Muhammad Ali bebizonyította hogy egy átlag születésű, tehetségű és képességű gyermekből a rendszeres sportolás következtében sikerülhet egy magas hierarchiájú átlag feletti képességű, és tehetségű készségű felnőttet varázsolni.

Művészet/alkotás:

(Művészeti intelligencia/alkotó intelligencia) Andy Warhol az amerikai popkultúra egyik legnagyobb ikonikus alakja. világhírű művész, festő, avantgarde filmkészítő, a fogyasztói társadalom képi világának a megtestesítője. 86-os IQ, gyenge, átlagon aluli intelligenciaszinttel. mégis a képzőművészet, a pop-art egyik legnevesebb képviselőjeként tartjuk számon.

Andy Warhol olyan szinten volt képes felhasználni agyának jobb féltekéjét, hogy a színek, a sajátos mintázatok, a formák, az érzelmek, vagy a magas képzeleterő elősegítette az „absztrakt”

gondolkodást és az intellektuális alkotó képességek egyesülését. Ennek hatására a művészet a populáris tömegkultúra felé vette az irányt, így létrejöhett a valódi amerikai álom, azaz Pop-art képzőművészeti irányzat. A Pop-art irányzat Amerikában az 50-es években a nagyvárosi élet szinte minden területén megtalálható volt. A reklámokban, a magazinok fotóiban, a mindennapi életben használt-használati tárgyakban, a képregényben, az ételek-italok-plakátok reklámjaiban...

A pop-art népszerűsége a mai napig töretlen, mivel maga a kultúra folyamatosan fejlődik! Elég ha csak a világot összekapcsoló modern kommunikációs csatornákat említjük, például a tévét és az internetet, amely tovább erősíti a látványos közkeletiséget. Ezeken a kommunikációs csatornákon keresztül a pop art művészet tovább folytathatja hódító útját, hiszen mindig is lesznek olyan fiatalok,

akik számára a sajátos formák-ábrák, a képi látványok, az érzelmek ábrázolása és a színek kavalkádja egyértelműen ingergazdaggá, moderné, szexivé, és trendivé változtatja a vizuális világot! (amelyben ez az irányzat (a mai napig) tömegsznobizmussá, tömegszimbólummá vált a társadalomban)

Az elmúlt századokban egészen napjainkig számtalan zseni született a művészvilágban (Rembrandt, Leonardo da Vinci, Pablo Picasso, Claude Monet, akik tudásukkal, alkotásaikkal és ambícióikkal nem csupán példaképek lehetnek társadalmunkban, de bebizonyították, hogy a művészetnek milyen elementáris hatásai lehetnek az emberekre, a tömegekre. És igen, nem kellett hozzá 160-as vagy 250-es intelligencia szint, hogy maradandót alkothassunk.

Az autisztikus savant

Kim Peek. savant, IQ-ja átlag alatti: 84. Gyenge, átlagon aluli intelligencia mégis fenomenális, emberfeletti képességekre volt képes. Az átlagos olvasási sebesség töredék része alatt (pár másodperc alatt) memorizált egy oldalnyi szöveget. Több mint 10.000 könyvet tudott fejből elmondani, továbbá neveket, számokat, az egész éves naptárt, a teljes tévéműsort, az előhívószámokat, de még az amerikai államok utcahálózatát is megjegyezte. Több mint 15 témában egyedülálló és kiemelkedő teljesítményt nyújtott például történelemben, irodalomban, földrajzban, sportban vagy zenében. („Az autisztikus savantok IQ-ja az átlag alatt van, mégis, a különböző területen való kiemelkedő tehetségük IQ-független”)

Sok szakember megállapítása szerint önmagában az IQ-ból nem vonható le következtetés az egyén tehetségével kapcsolatban, tehát az alacsonyabb intelligenciaérték nem zárja ki azt, hogy a gyermek egy-egy tehetségterületen kimagasló képességű és intelligenciájú legyen és fordítva is ugyanez igaz, nem feltétlenül tehetséges az a fiatal, akinek nagyon magas az IQ-ja. Mindenesetre az intelligenciateszt eredménye egy irányadó érték lehet, ami alapja lehet a személy matematikai, nyelvi és térbeli képességeire.

Fontos gondolatként meg kell jegyezni, hogy az állásinterjúknál manapság sok helyen kérnek intelligencia teszt felmérőket, aminek alapján (meghatározzák) vagy meg akarják határozni, hogy ki alkalmas az adott posztra vagy területre és ki nem. Nos, ez valószínűsíthetően nem feltétlenül helyes megállapítás! Ugyanis egy állásinterjún az ember (a jelentkező) alapvetően izgul, aggódik, hogy felferhessék az adott munkaterületre, vagy hogy egyáltalán munkája lehet, s ezért a pszichológiai és lelki értelemben a legjobb tulajdonságaink néha visszaszorulnak..... ilyenkor korlátozottak a képességeink is, és sok esetben még a legokosabb és legjobb elme is a lámpaláz és az egyéb pszichológiai hatások miatt, szinte van, hogy nehezen szólal meg, miközben olyan szinten lenne (vagy lehetne) képes a munkáját megoldani és megcsinálni, amelyet sok esetben még az ottani évek-akár évtizedek óta dolgozó sem. Tehát az intelligencia teszt nem egy mutató, meghatározó és megkülönböztető szintfelmérő képességeteszt az állásinterjúkon, hanem egy elmulasztott lehetőség abban, hogy akár a legjobb munkaerőt felvegyük.

Ha az ember egy adott munkaterületen, a hét 5 napjából napi 8-órát foglalkozik a területének megfelelő munkájával, akkor belejön, bele rázkódik és képes lesz (képesnek kell lennie) dolgozni és megoldani a feladatokat. Ehhez nem feltétlenül kell intelligencia és egyéb tesztek.

Érdekes kitérő:

Az emberi társadalom közösségépítő szerepe az egész életen át tartó tanulás során hatással van (meghatározza) az ország intelligenciáját, fejlettségét (kulturális-gazdasági-biztonsági), minőségét (színvonalát, értékét, elismerését), jólétét (népjóléti-közjóléti-érvényesülését), a világban betöltött fontosságát, szerepét, valamint a hosszú évszázadok, évezredek fennmaradásának a biztosítását és az esélyét. „Ilyen ország például: Korábbi információk szerint:

Megközelítő adatok:

Amerikai Egyesült Államok Átlag IQ-98, Nobel-díjasok száma 368 vagy 397 db

Egyesült Királyság Átlag IQ-100, Nobel-díjasok száma 132 db

Németország: Átlag IQ-107, Nobel-díjasok száma 110 db

Franciaország: Átlag IQ-107 Nobel-díjasok száma 70 db

Kína: Átlag IQ-105 Nobel-díjasok száma 8 db

Japán: Átlag IQ-105, Nobel-díjasok száma 29 db (a legkitartóbb tanulási hajlandóságú nemzet)

Oroszország: Átlag IQ- 97 Nobel-díjasok száma 27 db

Kicsiny hazánk a korábbi összesített lista 14. helyén szerepel. Magyarország: Átlag IQ- 99, Nobel díjasok 13 db

Ha megnézzük az országok listájának eredményeit-értékeit, akkor megállapíthatjuk, hogy az átlag IQ és a magas Nobel-díj általánosságban véve korrelál az ország minősége, fejlettsége, életszínvonala, vagy gazdasági és kulturális környezete tekintetében. Tehát az emberi műveltség és jólét valamilyen szinten lehet egyenesen arányos az ország színvonalával. Ahol az ország polgárai egy egész életen át tartó tanulás során (diák, felnőtt, munka, szakma, szakterület) állandóan és fejlettebbé válnak. (pl. tanulnak)

Továbbá tanulmányok vizsgálatai szerint (IQ and the Wealth of Nations) azt találták, hogy az átlag IQ és az országok sikere nagyjából 80 százalékan korrelál, vagyis erősen összefügg. pl. azokban a társadalmakban, amelyekben az általános magasabb az intelligencia szint, ott hatékonyabbak a közintézmények, magasabb szintű a társadalmi tőke, vagy nagyobb a gazdasági növekedés

(IQ-független, kiemelkedő tehetségek)

(Alulteljesítő tehetségek)

Az intelligens diszlexiások: fontos megjegyezni, hogy az, aki például diszlexiás, vagy más tantárgyakban rosszabbul teljesít, esetleg az életben az átlagosnál rosszabb képességei vannak, netán aki alacsony intelligenciaszinttel (IQ-val) rendelkezik, az ugyanolyan magas szinten képes alkotni, dolgozni, kivételes értékeket képviselni, jó teljesítményt elérni, vagy maradandóat alkotni. Erre Einstein és a zenei intelligencia a legjobb példa. Albert Einstein nappali álmodozó volt. Tanárai Németországban azt mondták neki, hogy soha nem fog hozzájárulni a világ kiemelkedő dolgaihoz, hogy kérdéseivel zavarja a fegyelmet az osztályban, és hogy jobban tenné, ha távol tartaná magát az iskolától... Ám ennek ellenére, ő mégis a világtörténelem egyik legnagyobb tudósává vált. Einsteinnek valóban voltak iskolai nehézségei, sokat álmodozott, ezért oktatói nagyon lassú észjárású és gondolkodású gyerekek tartották őt. A kis Einstein négyéves koráig nem beszélt, és hét évesen kezdet el olvasni, mert annyira bonyolult, komplex gondolatai voltak, hogy nem tudta megfelelően szavakba foglalni és kifejezni mondanivalóját. Mivel csak később tanult meg beszélni így a család aggódott, hogy a fiú szellemileg visszamaradott. Anyja, látva fia állapotát elkezdett neki sokat énekelni s ennek a kis csodának a hatására Einstein a dalszövegek megértésének a segítségével lassan elkezdett beszélni. Más szóval Einstein esetében az anya az éneklésen keresztül, úgy tudta összehangolni és fejleszteni fia beszédzavarát, (diszlexiáját) hogy az erősen-fejletlen nyelvi intelligenciájához a fiú erősen fejlett zenei intelligenciáján keresztül jutott el. (A zenei intelligencia szerepe megkérdőjelezhetetlenül fontos szerepet tölt be a különféle beszédzavar, a motorikus és a hallási készségek agyi összehangolására.) Tehát Einstein esetében az erősebb intelligencia jelentős átfedéssel, képes volt kiegészíteni a gyengébbik intelligenciáját, így a nyelvi képessége fejlődhetett, aminek hatására Einstein elkezdett beszélni majd felnőttkorára teljes értékű emberré válhatott. Fontos tehát hangsúlyozni, hogy az intelligencia nem egy minden emberrel veleszületett egyoldalú adottság vagy tehetség, ami aztán teljes mértékben meghatározza az ember képességeit, tehetségét, hanem az intelligencia az agy egy sok különböző területére összpontosuló olyan képességegyüttes, ahol az agyi területek egymással átfedésben vannak, azaz folyamatosan kapcsolatban állnak egymással. Így az egyik agyi terület a másikra tud építeni, azt kiegészíteni, és szükség esetén az agyi területek képesek teljesen önállóan is működni. Mászóval az intelligens képességek soha nem működnek elkülönülten és elszigetelten, így a megfelelő képzés és ösztönzés segítségével minden intelligenciaterület az emberek többségében kielégítően fejleszthető!

A példákból kiindulva tehát megfelelő körülmények között a dominánsabb/ erősebb intelligencián keresztül a gyengébb intelligencia megközelíthető így egymás kiegészítve segítenek a képességek kiegészítésében, fejlesztésében és erősítésében.

Ugyanitt nemcsak a zenében képes, az intelligencia átfedő szerepet vállalni. Nézzünk egy másik példát, a Diszlexiát.

A tanulási zavarokkal (nyelvvél, beszéddel, olvasástanulással kapcsolatos részképességzavarban) küzdő gyerekek egy részéről például nehezen derül ki a diszlexia, mert más területen nagyon tehetségesek és intelligensek lehetnek. Például vannak olyan gyerekek, akik a memóriájuknak köszönhetően (kódolás, tárolás, előhívás) annyira pontos a nyelvi emlékezetük, és olyan sokat tudnak megjegyezni például az állatvilágvilágról, (érzelem, képzelet, fantázia, élmény, kognitív értelem), hogy az iskolában a tanár által elmondott gondolatok által, akár felolvasás nélkül is könnyen föl tudják idézni a tanár által elmondott, idézet szöveget, vagy az állatokról megértett tudományos jelenségek értelmezéseit, jelentéseit, így a tanítónak úgy tűnik, hogy a gyerek olvas vagy éppen a tananyaghoz szükséges elegendő tudással rendelkezik. Tehát ezeknek a gyerekeknek más területen jelentősen magas az intelligencia szintjük.

Tudományos vizsgálat: A Middlesexi Egyetem professzora, Nicola Brunswick kísérletében, a professzor, diszlexiásokat és átlagembereket vizsgált meg, abból a szempontból hogy nemcsak a zenében képes az intelligencia átfedő szerepet vállalni.

A prof 41 férfi és nő vizuális-térbeli képességét vizsgálta (ami ugyebár nélkülözhetetlen a művészi képességek elsajátításához/kibontakozásához.) A kísérleti alanyok fele diszlexiás volt, tehát írási-olvasási zavarban szenvedtek, míg a másik fele teljesen egészséges átlagemberek voltak.

A kísérlet lefolytatását követően, a kutatók, az eredmények alapján arra a következtetésre jutottak, hogy a diszlexiás férfiak, a többi alanyhoz képest a rengeteg teszt során sokkal jobban teljesítettek. Például jobban emlékeztek a képekre, ügyesebben tájékozódtak egy háromdimenziós virtuális városban, jobban teljesítettek a képi-látványi értelmezésekben, remekül használták a hely, tér- és formaérzékelést... A kutatók tehát megállapították, azt hogy a diszlexiások a nyelvi intelligencia rovására jobban érzékelik a teret, azaz a téri intelligencia sokkal fejlettebb volt náluk, mint a többi általános képességeik.

Függetlenül attól, hogy Nicola Brunswick kísérleti eredményei sikeresek voltak, általánosságban véve elmondható, hogy számos diszlexiás inkább gondolkodással és cselekvéssel szereti megoldani a problémákat, mintsem a beszéd útján vagy verbálisan, azaz a szavak jelentésének megértése és megfelelő használata által. Ez a diszlexiások körében vagy esetükben hozzájárulhat ahhoz, hogy (akár jobban) kifejlesszék azokat a képességeket, amelyek szükségesek a mindennapi életben, (és amelyeket amúgy nem használnának) vagy a művészet, fizika, tudós, alkotás, vagy bármilyen más kreatív világban való sikerességhez, sikeres eléréséhez.

Intelligens diszlexiások, Aluteljesítő tehetségek

Hasonló helyzetben volt például Picasso is. Számára például a betűk alakja az olvasástanulásnál megnehezítette magát a tanulási folyamatokat. Picasso eleinte nem jutott túl a formán, a jeleken, a jelrendszereken, a jelcsoportokon, ezért nehezen birkózott meg a betű-hang párosítás feladatával. Ezzel szemben a művésznek nagyon jók voltak a vizuális-térbeli, ábrázolási-képalkotási, és kreativitási képességei, ami ugyebár nélkülözhetetlen a művészeti képességek kibontakozásához és ami által híressé válhatott.

Stephen Hawking: Vezető elméleti fizikus, tudós, a kozmológiai és kvantumelmélet doktora, a Fekete lyuk elméleti tudósa.

Stephen Hawking csak későn, nyolc éves korára tanult meg írni és olvasni, míg húga (Philippa) (Hawking akkori elmondása szerint) sokkal tehetségesebb volt nála, és ő például már négy éves korában olvasott. Ennek ellenére Stephen Hawking a világ egyik legkiemelkedőbb tudósává vált, aki elméleteivel hozzásegítette civilizációinkat ahhoz hogy fejlődjünk, hogy növekedjünk, hogy sikereket érjünk el! Ő, és Einstein a történelem tudósainak a példaképei!

Da Vinci-val ugyanez volt a helyzet. Egyszemélyben volt festő, tudós, matematikus, hadmérnök, feltaláló, anatómus, szobrász, építész, zeneszerző, költő és író. Az élet számos területén kiemelkedő alkotó volt, ellenben minden igyekezete ellenére képtelen volt megtanulni jól olvasni.

Gustave Flaubert: Francia író. ugyanez a helyzet. Reménytelenül próbálkozott azzal, hogy megfejtse a számára semmitmondó formális olvasási és írási jeleket.

Anatole France Francia Nobel-díjas író, költő, akadémikus. Rossz helyesírása miatt többször is megbukott az érettségi vizsgán.

Thomas Edison: Amerikai elektrotechnikus, feltaláló, akinek a nevéhez 2332 szabadalom kapcsolódik. Például olyanok, mint a fonográf, a mikrofon, a tökéletesített elektromos izzólámpa, a kinetoszkóp... Edisont a világ egyik legszorgalmasabb feltalálója volt, de gyermekkorában mégis sokat küszködött a tanulással, erről így vall: Az iskolai tanárok szerint valami nincs rendben velem. De nem csak a tanáraink hanem még a saját apám is ostobának vélt és majdnem hogy én magam is elhittem magamról, hogy buta vagyok. Nevelő tanárai esetlennek, reménytelennek, javíthatatlannak, menthetetlennek, képezhetetlennek... nevezték és értékelték. Későbbi kiderült diszlexiás volt...

William Butler Yeats. ír költő, drámaíró, elbeszélő, irodalmi Nobel-díjas, a 20. századi irodalom egyik kiemelkedő alakja. William Butler rengeteget gyakorolt, és állandóan különórán kellett részt vennie, ahol írásra és nyelvtanra oktatták. Ennek ellenére rossz helyesírása miatt soha nem tanult meg helyesen írni.

Cher: Oscar, Grammy, és Golden Globe-díjas amerikai énekesnő és színésznő. Cher minden idők egyik legsikeresebb amerikai énekesnője, ám sikert sikerre halmozó művésznő az iskolai éveiben nem a volt jó tanuló... egyik kudarc követte a másikat. Magáról így vallott: Az iskolában nem olvastam jól, és nem voltak kiemelkedően jó jegyeim. Számomra az iskolai tanulás csak kínlódás volt. Ha valamit sikerült is megtanulnom, azt hallás után tanultam meg. A bizonyítványomban pedig mindig ez szerepelt: „teljesítménye nem kielégítő”

Charles R. Schwab sikeres üzletember, az amerikai tőzsdeügynökség alapítója, és az Amerikai Egyesült Államok egyik leggazdagabb embere... Az iskolai évei alatt így vallott: Az olvasás nagyon nehéz volt számomra, tulajdonképpen majdnem hogy képtelen voltam megtanulni olvasni. Az egyetlen segítség és megoldás az akkori időben az volt, hogy klasszikus képregényeket olvastam, mert a képek segítettek megfejtetni a tartalmat. A mai korban már a hangos könyvek jelentik számomra a megoldást. 40 évesen derül ki róla, hogy diszlexiás.

Whoopi Goldberg amerikai színésznő. Egyike azon keveseknek, akiknek munkássága alatt Tony, Emmy, Grammy, és Golden Globe-díjat kaptak. Whoopi Goldberg-et iskola évei alatt gyakran illették olyan jelzőkkel hogy buta, ostoba, javíthatatlan, reménytelen, menthetetlen, vagy hogy szellemileg sérült. 17 évesen otthagyta az iskolát, évekig rossz állapotban volt, és a mának élt. Édesanyja sokat küzdött azért, hogy meggyőzze jó értelmi képességeiről és rávegye arra, hogy kezébe vegye a jövőjét.

Snoop Dogg. Amerikai rapper, zenész, zenei producer, filmproducer, énekes-dalszerző, színész-szinkronszínész, televíziós színész. Ő az egyik legismertebb rapper a nyugati parton. Iskolás évei nem a legjobban sikerültek, nem volt jó tanuló és rengeteg problémái voltak fiatal korában, így az érettségi után a továbbtanulás helyett ő a zenét és a nagybetűs életet választotta. A többszörös kudarcok és sikertelen próbálkozások után végül 1992-ben zenészként befutott.

Jackie Stewart skót autóversenyző, többszörös Forma 1-es világbajnok, tévékommentátor. Magáról így vallott: A diszlexia konkrétan megkeserítette az életemet. Jackie Stewart gyerekkorában nem tudott jól megtanulni olvasni, emiatt folyamatos és sorozatos megaláztatások érték. A sérelmek mindaddig tartottak nála, amíg az élet más területein, először a sportlövészetben, majd az autóversenyzésben nem szerzett sikereket.

Tom Cruise Golden Globe-díjas amerikai színész, filmproducer. A leghíresebb és legjobban kereső hollywoodi filmsztárok között tartják számon. Szerepei megtanulásánál arra törekszik, hogy elképzelje, amit olvas: „megtanultam, hogyan hozzak létre mentális képeket, amelyek segítenek az olvasott szöveg megértésében”

Bill Gross: Asperger-szindrómája van. Gross szerint ez jobb befektetővé teszi őt, mert lehetővé teszi, hogy hosszú távban gondolkodjon ahelyett, hogy elveszne a részletekben.

Charles Schwab szintén diszlexiás.

Ingvar Kamprad. Az IKEA-alapítója. Ingvar Kamprad diszlexiája miatt a bútorgyár a mai napig egyedi svéd neveket látja el a termékeket: Kamprad ugyanis nehezen jegyezte volna meg a szokványos készletszámokat.

Ryan Gosling. Ryan sosem volt túl sikeres diák. Hiperaktívként diagnosztizálták, nagyon lassan tanult meg olvasni és tanulási nehézségei miatt speciális nevelési igényű gyerekek osztályába került. Ha mindez nem lett volna elég, folyamatosan bullying áldozata is volt, amiért is édesanyja kivette az iskolából és egy évig otthon tanította. Szerencsére már az időtájt is nagy sikereket könyvelhetett el gyerekszínészként.

Kim Kardashian Örömeny származású amerikai televíziós személyiség, üzletasszony. Ő az egyik legismertebb és legsikeresebb Amerikai híresség. A Kardashian klán második legidősebb tagja. Gyermekkori álma volt, hogy egy nap tanár lehessen. Később többször nyilatkozott arról, hogy mindig is törvényszéki nyomozó szeretett volna lenni, azonban középiskolás éveit után nem ment egyetemre és nem tanult tovább. Helyette egy több ágazatban is nagyon sikeres vállalkozó lett. Olyan brandek futnak a neve alatt, mint a Skims, KKW Beauty, KKW Fragrance. stb.. Kim Kardashian ma az egyik legsikeresebb nőként van számon tartva Amerikában. Kim Kardashian jelenleg aktívan tevékenykedik, mint divattervező, modell, vállalkozó, színész, szinkronszínész, televíziós producer, blogger, énekes...

George Clooney kétszeres Oscar-díjas és háromszoros Golden Globe-díjas amerikai színész, rendező, producer és forgatókönyvíró. Az ENSZ békenagykövete. Hollywood csillaga!

A színész fiatal éveiben ugyan főiskolára jelentkezett, de azt végül nem fejezte be. helyette inkább fiatalon elkezdett dolgozni. Rengeteg munkát elváltalt és sok helyen megfordult, míg végül tehetségét a filmszakmában tudta kibontakoztatni. Ennek köszönhetően pedig Amerika egyik legnagyobb csillagává vált. Napjainkban a színész és felesége sokszor az elnyomás alatt élő nők és gyermekek jogaiért száll szembe, valamint a házaspár, 2016 óta, a Clooney Foundation for Justice szervezet alapítójaként hatalmas összegekkel támogatják a hátrányos helyzetűek, és az elnyomás alatt élők megsegítését.

Filantrópok:

Bill Gates Amerikai üzletember, szoftverfejlesztő, feltaláló, filantróp.

Bill Gates a középiskolás éveit után egyetem nem tanult tovább, mivel annyira rosszul tanult, hogy a vizsgáit már nem tudta rendesen lerakni, így 1975-ben megszakította tanulmányait. Ennek ellenére Bill Gates fontos szerepet játszott a 20. század végén felvirágzó mikroszámítógép-ipar történetében, illetve jótékonyági tevékenységei a mai napig maradandóvá váltak a világ számára.

Jótékonyági tevékenységei: Az alapítványa létrehozásával olyan fontos területeken segít az emberiségnek, mint az éhínség leküzdése, az életmentő vakcinák kifejlesztése, a fenntartható mezőgazdasági fejlődés, a nyomornegyedek oltóanyaggal történő ellátása, a természeti katasztrófák elleni gyors reagálás, a népességnövekedés korlátozása, újrahasznosítás és az oktatás fejlesztése, a gyermekbénulás elleni harc, védőoltások, édesvízi válság megoldásának kutatása és más hasonló témák és projektek, amelyek elsősorban a fejlődő világ országaira fókuszálnak. Bill Gates 2012-ig 28 milliárd dollárt költött jótékonyaságra. 2008-ban felhagyott a Microsoft-beli napi munkával, hogy minél több időt tudjon jótékonyági tevékenységére fordítani.

Richard Branson: vállalkozó, a Virgin Csoport alapítója, filantróp, extrém sportolóként több világrekordot is felállított. És diszlexiás. Erről ő maga így fogalmaz: „Másképp gondolkodom”

Richard Iskolaéveiben, tanulmányaiban nem jeleskedett túl jól. Gyerekként sokszor haszontalannak, lustának és butának tartották diszlexiája miatt. Diákként sokszor nem tudta követni az óra menetét, problémái voltak az olvasással, és nem értette az órai magyarázatokat sem. Az iskolaéveit befejezően a későbbiekben így ír diszlexiájáról: „diszlexiának köszönhetem a sikereim” „Az évek és tapasztalatok múltával, ez az eltérő gondolkodásmód segített nekem felépíteni a vállalkozásaimat, és nagyban hozzájárult a sikereimhez.”

Richard Branson így üzen, a legtöbb hozzá hasonló „másképp gondolkodóknak”: „nagyon fontos, hogy ne gondolj magadra kevesebb vagy alsóbbrendű emberként, csak mert nem vagy képes az írással, olvasással összefüggő feladatokat helyesen értelmezni és megoldani. „A diszlexia csupán egy

más, kreatívabb módja és lehetősége a gondolkodásnak”, („minden bizonnyal emiatt is élénk képzeleterőm van”) „Van, hogy néhanapján, olykor-olykor ügyetlenek vagyunk valamiben, és van hogy nem vagyunk olyan jók, mint mások, de az, hogy nem vagy tehetséges a tanulásban, és a nyelvben még nem jelenti azt, hogy semmiben sem vagy tehetséges!

Meg kell bíznod az ösztöneidben, és képességeidben, készen kell állnod rá hogy feltedd azt a kérdést, amelyet mások nem kérdeznek meg. Képes vagy e a diszlexiád ellenére a hátrányból előnyt fordítani? „Már felnőttem voltam, mikor kiderült rólam, hogy diszlexiás vagyok. Szerencsére akkor már tudtam, hogy a nehézségek vezethetnek el a sikerhez”

(„Kutatások azt mutatják, hogy a diszlexiások közül, sokaknak az erősségei a kiemelkedő vizuális képességek, a kreativitás, a hatékony problémamegoldás, és a globális/holisztikus gondolkodásmód”)

„Higgy magadban, higgy az álmaidban, higgy a céljaidban, és a jövődben és használj fel mindent, ami csak előrevihet a sikered felé vezető úton – még az akadályokat is.” Ha így teszel elérheted célod!

(Richard Branson)

Mark Zuckerberg: Az amerikai feltaláló, programozó, filantróp, a Facebook közösségi oldal létrehozója. Mark Zuckerberg a középiskolás éveit után ugyan jelentkezett az egyetemi képzésre, de azt végül nem fejezte be, mivel érdeklődése túlságosan is az informatika felé fordult. Ettől függetlenül nem csak a közösségi médiában alkotott nagy sikereket, hanem az egyik legnagyobb jótékonykodója is a világnak. A kitűzött céljai között szerepel, hogy törekszik egy jobb világ megteremtésére.

Jótékony céljai: A "világ jobbá tétele", tiszta energia fejlesztése, egyenlő jogok", a szegénység csökkentése", betegségek gyógyítása, erős közösségek építése, oktatást erősítése, iskolák, gyerekkórházak segítése, egészségügyi és környezetvédelem támogatása, a kutatások, és a kutató tudósok segítése, emellett a közösségépítés és az emberek közötti kapcsolatok erősítése lesz a Jótékony céljainak támogatása.

A Facebook részvények 99 százalékát (körülbelül 45 milliárd dollárt) adományozzák jótékonyági célokra.

Magyarjaink: A leghíresebb magyarjaink, mint például Kassák Lajos (Kossuth-díjas autodidakta író, költő, műfordító, képzőművész.) Feleki Kamill (Kossuth-díjas színművész, táncos, koreográfus, érdemes és kiváló művész,) Lugosi Béla (művész, színművész, a Drakula gróf vámpír alakjának a megtestesítője, annak megformálása révén vált világhírűvé, egyike azon magyaroknak, akik csillagot kaptak a Hollywoodi hírességek sétányán), Jávor Pál (minden idők egyik legismertebb, legkiemelkedőbb, és legkedveltebb magyar színésze, az első magyar férfi filmsztár!) Nos, ők mindannyian már középiskolában feladták a tanulmányaikat. Voltak ugyan olyanok akik szülői nyomásra eljutottak az egyetemig, de azt már végül nem fejezték be. Ady Endre a huszadik század egyik legjelentősebb magyar költője például négyszer ugrott neki a jogi egyetemnek, Mikszáth Kálmán és Móricz Zsigmond ugyan elkezdte az egyetemi tanulmányait, de az már végül nem tudták befejezni, Petőfi megbukott, Gárdonyi Géza-nak tengernyi rossz jegye volt, így szintén derikvens a rosszul tanulók sorában, Radnóti Miklós magyar költőnk, a modern magyar líra kiemelkedő képviselője pedig kijelentette, hogy „az iskola egy marhaság”. (hát mit lehet erre mondani?) Félreértés ne essék. Ezeket nem azért írtuk le, hogy a diákok kerüljék az iskolát, vagy hogy ne járjanak iskolában, hanem azért, hogy az iskolában a tanárok és a gyerekek megértsék hogy nem feltétlenül buta, rossz és intelligenciátlan az akinek képességzavarai, vagy tanulási zavarai vannak és emiatt bántás és kerülék őket... hanem azért hogy megértsék hogy nem ezen múlik hogy valaki okos vagy tehetséges hanem azon hogy az iskolát befejezve mennyire lesznek képesek a nagybetűs életben helytállni és alkotni, és hogy mivé válnak?

Sok esetben rengeteg tehetséges gyereket nagyon korán azáltal veszítünk el, ami által megbélyegezzük őket. és sajnos emiatt nagyon sok tehetséges gyerek elmerül abban az élethelyzetben, hogy elfogadják azt, hogy ők semmire sem jók...

Tehát visszatérve Picassohoz, vagy Einsteinhez, függetlenül attól, hogy valakinek írási-olvasási és egyéb készség-képesség zavarai vannak, a diszlexiás emberek, az élet számos más területén jobban teljesíthetnek. Ez csakis rajtunk múlik!

Környezeti hatások.

Táplálkozás a várandósság alatt és után. (Anya-gyermek táplálék)

A magzatkori intelligencia és egészség fejlődéséért! (a baba teljes élettani működésekhez, funkcióinak fejlődéséhez!) (és az anya egészségének a megőrzéséhez!)

A fejlettebb képességek előfeltétele, aktívatokra... az intelligencia erősségének meghatározója (kiindulópont)

(A magzatkori tápanyagbevétel elősegítése, egy minőségi változás, érés, gazdagodás, kiteljesedés kezdete felnőttkorban! (Ha a várandós anyák a terhesség során (már a fogantatás első napjaiban) vitaminokkal, rostokkal, ásványokkal gazdag ételeket fogyasztanak, akkor nagymértékben elősegítik, hogy a babából okos gyermek, jó-jobb tanuló és sikeres felnőtt lehessen.)

Az intelligenciával kapcsolatban érdemes megemlíteni a korai fejlődési tényezők magas szerepét is. Különböző vizsgálatok megállapították, hogy az intellektuális képességek nagyobb mértékben, (döntő többségben) befolyásolják azt, hogy a babára milyen környezeti hatások hatnak a gyermek magzati hónapjaiban, majd később a gyermeki kezdeti életszakaszaiban, (és amennyiben lehetőség engedi úgy egészen a kamasz-serdülő korig)

Mivel alapvetően az intelligencia, az intellektuális képességek vagy az egészség... az anyai táplálkozástól, illetve az őt ért környezeti tényezőktől (pl. dohányzás, stressz, pszichikai állapot, agresszív légkör, betegség,) függ, így az anya döntő szerepe az intelligencia kérdésben megkérdőjelezhetetlen! Ráadásul egy intelligens anya nagyobb valószínűséggel táplálkozik helyesebben és kerüli el a magzatra veszélyes környezeti ártalmakat (pl. zajt, dohányfüstöt, alkoholt..) így jelentős mértékben csökkenthető a méhen belüli károsodás, és így a szülő biztosítani tudja a gyermeke számára, az optimális testi és szellemi fejlődéshez szükséges feltételeket.

De hogy kapcsolódik az étel az intelligenciához? És mi a kettőjük közötti kapcsolat?

Nos, a megfelelő mennyiségű, minőségű, jellegű és tartalmú ételek olyannyira hatnak a baba agyfejlődésére, hogy már az anyaméhben ételfüggővé válhat a magzat testi, szellemi, értelmi, és kognitív fejlődésének az iránya.

Kutatások kimutatták, hogy a környezeti tényezők közül a gyermek agyi fejlődésére a legnagyobb hatást az válthatja ki, hogy a magzati fejlődés során az anyaméhben, a magzat mennyire megfelelő minőségű és mennyiségű táplálékot kap, illetve milyen egyéb külső vagy belső környezeti faktoroknak van kitéve.

Kutatók és tudósok (különböző kutatási eredmények alapján) ara hívják fel a várandós anyák figyelmét, hogy a terhesség időszakában, a magzat 0-12 hónapig, majd a baba 12-36-hónapjáig, mennyire fontos a megfelelő étkezés mind az anya, mind pedig a gyermek számára! (Ez olyannyira fontossá kell, hogy váljon a várandós nők táplálkozási szokásaiban, (kiemelten a 0-12 hónapig majd a 12-36-hónapjáig) hogy ennek megfelelően az anyák jobban át kel hogy gondolják a napi étkezések szokásait, segítve ezzel, hogy a magzat optimális feltételek mellett induljon fejlődésnek)

„(Mivel az ételből nemcsak energia származik, hanem a szervezet építkezik is abból, így minden falat étel, ami bekerül az anya szervezetébe, az rendkívül befolyásolja a gyermek egészségét/fejlődését, és az értelmi képességét is.)”

Az étel és a fejlődés: Magzati táplálék.

A Fehérje. A fehérjék kiemelkedő jelentőségűek a várandós anyák életében, hiszen fő építőelemei a magzat agyának és izomzatának, valamint fontos szerepet játszanak a sejtek építésében és megújulásában. Kutatások alátámasztják, hogy a fehérjék fogyasztása különösképp fontos a magzat agyi-idegrendszeri fejlődése szempontjából. Kísérletek bebizonyították, hogy az agyban található neurotranszmitterek (agyi ingerületátvivők) megfelelő fejlődése függ a táplálkozás minőségétől, mennyiségétől, ennél fogva a naponta bevitt tápanyagok (legfőképpen a fehérjék) elegendő bevitelű aránya elengedhetetlen az agy, a központi idegrendszer, az izomzat, a sejtek... kialakulásához, növekedéséhez, fejlődéséhez és a későbbiekben a működéséhez!

A magzati szervezet életerős egészséges működéséhez kiemelten/különösen fontos szereppé kel hogy váljon az anya számára a fehérje fogyasztása!

A terhes anyák fehérjeigénye akár 25-35%-kal is növekedhet, ám a szervezetben nem mindig áll fent ez a mennyiség. Hiánya vagy „túladagolása” negatívan befolyásolhatja a magzat fejlődését!

Fehérjeforrások: állati fehérjék, csirke, marha, pulykahúsok, halak, tojás, tej, tejtermékek. Növényi fehérjék: gabonafélék (rizs, búza, kukorica, zab, árpa,) hüvelyesek (szója, lencse, bab stb.

A vas élettani szerepe és hatása az anya szervezetének a működéséhez és a magzat egészséges fejlődéséhez a terhességi idő alatt, és legfőképpen három éves korig felbecsülhetetlen értékű!

A vas nélkülözhetetlen szerepet vállal a vérképzésben-vörösvértestek képzésében, az anyagcserében, a normál sejtműködésben, valamint a magzat számára megfelelő Oxigénellátásban.

A vörösvértesteknek vasra van szükségük ahhoz, hogy megfelelően tudják szállítani a baba fejlődéséhez elengedhetetlen oxigént, amely minden szervéhez így legfőképpen az agyához és az izomzatához is eljut. (a magzati agy megfelelő mennyiségű oxigén ellátás hatására sokkal jobban fejlődik (kognitív) Ennek megfelelően a vas szerepe, a magzat élettani folyamatban (pl. szív-működés, vérkeringés, légzés, emésztés, kiválasztás, hormonális funkciók, anyagcsere-folyamatok (pl. hőszabályozás), izomműködés, idegrendszeri funkciók, érzékszervi funkciók (hallás)... mind hozzájárul ahhoz, hogy a magzat megfelelően (fejlettebben) fejlődjön.

A 21-ik század elején sok esetben sem a magzat fejlődésének az idejében, sem a szoptatási időben nincs megfelelő mennyiségű vas az anyai szervezetben. Az ENSZ kutatása szerint világviszonylatban a nem várandós nők 51%-a, a várandósoknak pedig 64%-a vashiányos, azaz nincs megfelelő mennyiségű vas a szervezetében. Biztosítsd a szükséges vasmennyiséget vas tartalmú ételekkel.

A vas hiánya vagy túladagolása negatívan befolyásolhatja a magzat fejlődését!

Vasforrás: húskok, halak, kagyló, máj, babfélék, szója, spenót, sóska, tojássárgája... Majdnem minden étel tartalmaz valamennyi vasat, ám a húsból és a zöld színű zöldségekben, például spenótban és sóskaiban lelhető fel igazán jelentős mennyiségben.

A cink biztosítja a baba-mama sejtjeinek egészséges növekedését és fejlődését!

Nélkülözhetetlen a magzat normál növekedésében, többek között az immunrendszer működésében, a magzat idegrendszerének fejlődésében, a kiegyensúlyozott hormontermelésben, a megfelelően fejlődő anyagcsere-folyamatokban, a sejtregenerációban, a genetikai örökítőanyag stabilizálásában, és a sejtosztódásban...

A cink magas koncentrációban található meg a hippocampusban, ami rengetegféle képesség fejlődésének az előfeltételét határozza meg! Ezenkívül a cink biztosítja (a B6-vitaminnal kapcsolódva) a testben kommunikáló neurotranszmitterek (ingerület átvívó anyagok) megfelelő működését és fejlődését, (központi idegrendszer) ami a későbbiekben irányítja a gondolatot és az emlékezetet, így magzatkorban a megfelelő mennyiség bevitelével erős hatású lesz a későbbi kognitív vagy mentális funkciókra!

Világviszonylatban a korábbi megállapítások szerint, a nem várandós nőkkel szemben, a kismamáknak átlagosan kb. 47%-százalékkal, a szoptató anyáknak kb. 56%-százalékkal magasabb cinkbevitelre lenne szüksége. A cink hiánya vagy túladagolása negatívan befolyásolhatja a magzat fejlődését!

Főbb forrásai: vörös húskok (marha és bárányhús), a májban, hüvelyesekben, a tojásban, tejtermékekben, sajtok, tojás, diófélékben (kesudió, mogyoró, mandula, földimogyoró, Feketebab, lencse, szója, csicseriborsó...

A kalcium alapvető fontosságú (nélkülözhetetlen) ásványi anyag az embrionális fejlődés tekintetében! (a legjelentősebb ásványi anyagnak számít) A kalcium a fogak, csontok, porc-szövetek alapvető építőanyaga, így komoly szerepet játszik a magzat csontfelépítésében! Nélkülözhetetlen az izmok-izomszövetek kialakulásában és növekedésében, a baba idegrendszerének a fejlődésében-működésében, a neuronok ingerületátvitelében, számos anyagcsere folyamatokban valamint a vérárvadásban.

Mivel a kalcium is az idegrendszer működésében, és a neuronok ingerületvezetésében (információ áramoltatásában) játszik fontos szerepet, így hatással lesz a magzati agy neurológiai tényezőire, amely kihathat a későbbi fizikai és mentális képességek funkcióira. A legújabb szinapszis kutatások szerint az idegsejtek közötti elektrokémiai összeköttetés során, ahhoz hogy az idegsejtek, a központi idegrendszeren belül megteremtsek a hálózati funkcióikat (a sejtek közötti kapcsolódási pontok, amin keresztül a bioelektromos ingerületek egyik sejtről a másikra terjednek át) létszükséglet a kalcium. Természetesen a kalcium fő funkciója a csontfelépítés, így ez a (neurológiai) tényező mellékfunkcióként értelmezhető.

Egy friss hazai kutatás szerint (Ha csak a hazai adatokat elemezzük) a várandós nők 60-65 százaléka nem biztosítja a terhesség alatt sem a kalcium, sem a magnézium, (sem az egyéb fontos ásványi anyagok) megfelelő mennyiségének bevitelét a szervezetbe, és nem is változtat az étrendjén. (pedig a szervezet ásványianyag, vitamin és nyomelem szüksége a terhességi időben jelentősen megváltozik!)

A kalcium hiánya vagy túladagolása negatívan befolyásolhatja a magzat fejlődését!

Főbb forrásai: A brokkoliból, már 100 gramm elfogyasztása is fedezi egy felnőtt napi kalciumszükségletét, így fogyasztása különösen ajánlott. megtalálható továbbá a húсок, halak, máj; dió, mandula, gabonamagvak, hüvelyesek, tej és tejtermékek, olajos magvak, káposzta, brokkoli, karalábé, búzacsíra

Magnézium: A várandós kismamák egyik legfontosabb ásványi anyaga. Elengedhetetlen a magzat egészséges fejlődéséhez és az anya egészségének a megőrzéséhez. (a szervezetben szinte minden enzim működéséhez és minden anyagcsere-folyamathoz szükséges)

A magnézium élettani szerepe a szervezet számára létfontosságú, mivel kulcsszerepet játszik a csontképződésben, részt vesz az ideg-izom ingerületátvitel szabályozásában, központ szerepet játszik a sejt működés szabályozásában, különösen az izmok és idegek működésében, elengedhetetlen feltétele többszáz különböző enzimfolyamatok működésének, jelentős szerepe van a szénhidrátok, zsírok, nukleinsavak és fehérjék anyagcseréjében... ezáltal a terhességi idő alatt a szervezet számos biokémiai folyamatainak a működésében, fenntartásában, és szabályozásában igen fontos.

A magnéziumban gazdag élelmiszerek jelentős pozitív hatással bírnak a magzati agy szinapszisaira (a neuronok közötti kommunikáció színhelyére), így a fejlettebb szinapszisok elősegítik a fejlettebb kognitív funkciók fejlődését.

A kognitív képességek tekintetében a magnézium elősegíti a kulcsfontosságú magzati receptorok (a környezeti ingert felfogó idegvégződések) fejlődését, és segíti számos olyan, az agysejteken belüli enzimek működését amelyek a sejt működést szabályozzák.

Klinikai vizsgálatok igazolták, hogy a magnéziumot fogyasztó édesanyák nagyobb, egészségesebb babának adnak életet, és a szülési rendellenességek ritkábban jelentkeznek.

A magnézium létfontosságú több mint 600 metabolikus funkcióhoz (anyagcsere-, energia- és információáramlás), ám mégis ez a második leggyakoribb ásványi anyaghiány a fejlett országokban! Kutatási eredmények azt igazolják, hogy a magnéziumszükséglet a terhességi időszak, és a szoptatás idején több mint 50%-al megnő, miközben (egy Amerikai felmérés szerint) az emberek több mint 80%-a magnéziumhiányos, közülük a várandós nők 64%-a nem figyel oda a terhesség és a szülés után egyaránt fontos, megnövekedett magnézium-igény megfelelő pótlására.

További kutatási eredmény szerint a terhességi idő negyedik hónapjától a kicsik szervezetének magnéziumtartalma igen komoly mértékben megnő, (több mint tizenkétszeresére), egészen a

születésig, miközben az anyukák magnéziumszintje a negyedik hónaptól, éppen ellenkezőleg többszörösen alacsony szinten lesz!

A magnézium hiánya vagy túladagolása negatívan befolyásolhatja a magzat fejlődését!

Főbb forrásai: A magok nagy része: tökmag, napraforgómag, mandula, kesudió, teljes kiőrlésű, fekete bab, kenyér, szójatej, a zöld leveles zöldségek: sóska, spenót, zabpehely, joghurt, burgonya... a napi többszöri zöldség- és gyümölcsfogyasztás....

Jód. (a megfelelő mennyiségű jódbevitel lételeme a babának)

A jód az egyik legfontosabb esszenciális alkotóeleme a mamának-babának. (Nagyon fontos nyomelem!

A jód élettani hatása és jelentősége igen fontos magzati korban! A pajzsmirigy hormonok előállításához, termeléséhez, valamint a pajzsmirigyek működésének a karbantartásához a magzat szervezetének és az anyának jódra van szüksége. A pajzsmirigy szabályozza a sejtek anyagcseréjét, tehát a kapott energiát ezáltal gyorsan és hatékonyan tudják feldolgozni, részt vesznek a szervezet alapanyagcsere folyamataiban, fokozzák-növelik a szervek fehérjeszintézisét, serkentik a testi növekedést és a szellemi fejlődést, (a hormonok 65-százaléka jódot tartalmaz, így hiánya negatív hatásokat eredményezhet a magzat számára), hatással van a magzat idegrendszerének a működésére, befolyásolják a kalcium anyagcserét, hatnak az izmok működésére... tehát a pajzsmirigyek hormonjai így szabályozzák a baba növekedését, elősegítve ezzel a fejlődésüket. A pajzsmirigy előállításán kívül a jód részt vesz az anyagcsere megfelelő működésében-szabályozásában, biztosítja a csecsemők szellemi fejlődését, hozzájárul a magzat idegrendszerének, idegrendszeri funkcióinkat a kialakulásához, de még a körmök és a haj növekedéséhez is.

Kognitív: A központi idegrendszer megfelelő fejlődése a pajzsmirigy hormonoktól függ! A pajzsmirigyhormonok állandó jelenléte a központi idegrendszer fejlődésében esszenciális, ugyanis ez határozza meg a motoros aktivitások koordinációját, (mozgásszabályozás, mozgásalkalmazkodás, mozgósító-serkentő és gátló folyamatok...) a teljes motoros idegi struktúrák és funkciók fejlődését, a reflexek normális ingerlékenységét, a reakcióidőt...és legfőképpen a kognitív funkciókat! Ha magzati korban (12-hónap), vagy a születéskor nincs működő pajzsmirigy, minden további neuralis és mentális fejlődés visszamaradott. A születés után, ha a pótlás késést szenved, akkor a neuralis és a mentális működés többé nem állíthatók helyre.

(WHO) A világon a gyermekek korai kognitív fejlődésének és működésének a leggyakoribb gátlóját, többek között a jódhíányt tartja számon.

Különböző kutatások megállapították, hogy a várandósság alatt az anya jódszüksége többszörösen megnövekszik. Ez egyrészt azért van így mert a terhesség idő alatt az anya több pajzsmirigyhormont termel (maga a pajzsmirigy mérete 10%-al növekszik, míg a pajzsmirigy által termelt hormonok mennyisége 55%-al növekszik,) amihez jódra van szükség, másrészt egy idő után maga a magzat is termel pajzsmirigyhormont, amihez szintén jódra van szükség, harmadrészt pedig a terhességi idő alatt az anyában fokozódik a jódküürülés a vizelettel, ezáltal ugyancsak több jódra van szükség. Összeségében tehát terhességi idő alatt az anya jódszüksége legalább ötven százalékkal megemelkedik. + a szoptatási idő, ami ugyancsak kiemelt jelentőségű, ezért érdemes gondoskodni annak pótlásáról!

Magyarországon, Európában és Amerikában általános a jód hiány! Egy 2018-as kutatás szerint Országunk lakosságának mintegy 82-százalékának a jódelátottsága hiányos/nem kielégítő. Korábbi OÉTI-ban végzett kutatás megállapította, hogy a magyar csecsemők 55-60%-a nem jut hozzá, a jelenleg nemzetközileg ajánlott napi jódmennyiséghez élete első szakaszában. Európában és Amerikában ez az arány 60%.

A Nemzeti Egészségügyi Táplálkozási Vizsgálat szerint a jód szint 50% -kal csökkent az elmúlt 30 évben. A WHO szerint, a jódhíány népegészségügyi probléma, amely a világ összlakosságának mintegy 76%-át érinti!

Jódforrások: tojássárgája, tengeri halak, alga, kakaó tejtermékek, tej, brokkoli, fehérrépa, karfiol, torma, káposzta, kelbimbó, áfonya, eper, aszalt szilva, joghurt, burgonya, tojás, só...

További fontosabb ásványok: Réz, Szelén Molibdén Kálium...

A-vitamin. Az A-vitamin segíti a baba-mama normál fejlődését így a várandósság során jelentősége kifejezetten nagy! (Túladagolható) már a viszonylag kismértékű túladagolás is fejlődési rendellenességhez vezethet. (Az is baj ha sok, az is baj ha kevés)

Az A-vitamin legfőképp látóidegek és a retinasejtek megfelelő fejlődéséhez, és a szem későbbi normál működéséhez köthető, de kiemelt szerepe van a magzat növekedésének idején a csontok, a bőr-bőrszövet kialakulásáért és azok fejlődéséért, igen fontos szerepet játszik a magzat nyálkahártyájának a fejlődésében, a vasanyagcsere fenntartásában, támogatja-elősegíti az immunrendszer megfelelő-normál működését, és az anyagcserét... így az A-vitamin megfelelő mennyiségű bevitele kiemelten fontos.

Kognitív: Az A-vitamin támogatja a normál agyi és idegrendszeri strukturális és funkcionális folyamatok fenntartását.

A várandósság idején az A-vitamin szükséglet 25-35%-al megnő! (A szoptatás időben akár 40-50%-al)

Források: Tejtermékek, tojás (jól megfőzve), máj, vaj, narancs, sárga színű zöldségek, sárgarépa, sütőtök, cékla, brokkoli, zeller, sárgabarack, sárgadinnye, mangó, paprika, zöld leveles zöldségek, mint a spenót és a kelkáposzta..

A B6-vitamin. Rendkívül fontos! Ez az egyik legszükségesebb vitamin! A magzat fejlődés legtöbb folyamataiban az egyik legnélkülözhetetlenebb alkotóelem.

B6-vitamin elengedhetetlenül szükséges a magzat megfelelő agyműködésének és idegrendszerének kifejlődéséhez ezért szerepe rendkívül fontos! (kognitív funkciók egyik ellátója) Részt vesz a fehérjék, aminosavak cukor, zsírsavak csere megfelelő működésében/fejlődésében, részt vesz a magzati vérképzésben, a vérsejtek termelésében-képződésében, részt vesz a normál energiatermelő anyagcsere folyamatokban, fontos szerepe van a normál fehérje és glikogén anyagcserében és homocisztein-anyagcserében...

Kognitív: A magzat számára a megfelelő agyi fejlődés és működés szempontjából a B6-vitamin talán az egyik legfontosabb esszenciális vegyület, ami bizonyítottan részt vesz számos neurotranszmitterek (agy ingerület átvivő) anyagok sejtszintű termelésében! (A neurotranszmitterek olyan vegyületek, amelyek az idegrendszer elektronikus ingerátviteli helyein keresztül információkat-üzeneteket szállítanak az egyik idegsejtől (neurontól) a másik idegsejtik (neuronig). (Bizonyos mértékben az "ugrást" közvetítik más adathálózatba) A legismerteb neurotranszmitterek, például a gaba, acth, noradrenalin, dopamin, szerotonin, acetilkolin...,(amelyek,)elősegítik a külső ingerek érzékelését,(pl hang, hő, fény) irányítják az információk feldolgozását, (a későbbi mentális állapot, tudás tanulás kulcsfontosságú folyamatait) segítik a szándékos lételemi mozgásokat-mozdulatokat (az összes motoros funkciókat), irányítják-szabályozzák a megszületett csecsemők ingereit, a környezeti változására adott reakciókat közvetítenek, hatással vannak a mentális állapotukra, irányítják az éhség és szomjúságérzetet, szabályozzák a memóriát, valamint még rengeteg számos lételemi funkciót elősegítenek vagy töltenek be... (tehát igen nagy szerepe van a baba (és a mama) testi-szellemi funkcióik megfelelő működésében-fejlődésében)

(!) Hiánya: Károsodnak az idegek, ha nem lesz megfelelő mennyiségű B-6 vitamin az anya szervezetében, mivel ezáltal a neurotranszmitterek nem lesznek képesek megfelelően termelődni és kommunikálni az agy, az izmokkal, a bőrrel, az erekkel, vagy a szigerekkel....!)

Ugyancsak a B6-vitamin hiányában az aminosavak szintézise, valamint a DNS és RNS szintézise is sérül mivel ennek (a hiálynak) „a” következtében a sejtek, vérsejtek, a bőr, vagy a nyálkahártyák... nem szaporodnak.

A terhességi és szoptatási idő alatt a magzati szövetek igénye többszöröződik, ezáltal az anya szervezetének a tartalékai hamar kimerülhetnek, így a várandós anyáknak megközelítőleg 25-35%-al többet kell bevinnie a szervezetébe. Korábbi kutatások szerint Magyarországon, Európában és Amerikában általános a B6-vitaminhiány, világviszonylatban pedig megközelítőleg 70%-os ez az

arány. (A magyar nők és gyerekeik (magzat/csecsemők) 60%--a nem jut hozzá megfelelő mennyiségű B6-vitaminhoz!)

A B6-tuladagolása vagy hiánya negatívan befolyásolhatja a magzat fejlődését!

Forrás: máj, húsok, csirke és pulyka, tonhal, lazac, tojássárgája, teljes kiőrlésű gabonafélék, napraforgómagban, olajos magvakban, tejben, sajtban, burgonyában, babban, csicseriborsóban, spenótban és sárgarépaiban, zöldségekben..

A folsav (B9-vitamin-Magzatvédő vitaminnak is hívják) A folsav a kognitív funkciók egyik fő ellátója! Szedése a várandós kismamáknak különösen ajánlott (Nélkülözhetetlen ha gyermeket tervezel!) A kognitív szempontjából, a folsavnak még fontosabb hatása és szerepe van, mint a B6-vitaminnak! A folsav különös jelentőséggel bír a magzat optimális növekedésében és fejlődésében. Létfontosságú szerepe van többek között a magzat szervezetének a fejlődésében, az agyi funkciók megfelelő működésében, a kognitív funkciók és a memória fejlődésében, hozzájárul a terhesség korai szakaszában az idegsejtek képződéséhez, befolyásolja a központi idegrendszer fejlődését, majd a későbbiekben a működését, részt vesz a sejtek anyagcsere-folyamatiban, létfontosságú szerepet játszik a magzat agyának és gerincvelőjének a kifejlődésében, amely már a terhesség első heteiben kialakul. Igencsak fontos (rendkívül fontos) szerepe van az örökítőanyagok, a DNS és RNS előállításában/kialakulásában (mivel a megfelelő mennyiségű folsav nélkül a sejtek nem képesek osztódni, így a növekedés akadályokba ütközhet). A magzat növekedését és fejlődését rendszerint a sejtosztódás határozza meg, ezért a megfelelő folsavmennyiség bevitele a DNS-RNS előállításában elképzelhetetlenül fontos!

A folsav továbbá hozzájárul a vörösvérsejtek kialakulásában (elősegíti a magzati vérképzést)

A megfelelő folsav bevétel és táplálkozás hatással lesz a gyermek felnőttkori egészségére és képességére!

A terhesség ideje alatt a sejtek növekedése felgyorsul, így a folsav iránti igény igen nagy mértékben megnő, ezzel szemben világviszonylatban a korábbi kutatások szerint a várandós nők több mint 75%-a nem visz be elegendő mennyiségű folsavot!

A folsav nagyobb mennyiségben gyümölcsökben illetve zöldségekben található amelyeket leginkább nyersen érdemes fogyasztani, mivel a folsav a hő illetve a tárolás hatására 90-97%-ban elveszíti vitaminértékeit.

Forrásai: magvak, gabonafélék, diófélék, citrusfélék, narancs, grapefruit, szeder, málna, sárgabarack, paszternák, avokádó, kelbimbó, saláta, spenót, brokkoli, lencse, spárga, zöldborsó, csicseriborsó, répa, magvas vagy teljes kiőrlésű kenyerek, tejek és joghurtok, máj

A B12-vitamin A B12 rendkívül fontos szerepet játszik a magzat egészséges fejlődésében és növekedésében.

A B12-vitamin a folsavhoz és a B6 vitaminhoz hasonlóan a magzati agyi fejlődés szempontjából rendkívül fontos, mivel hozzájárul az agy megfelelő neurológiai funkcióinak a fejlődéséhez és működéséhez! A B12-vitamin fontos funkciót lát el a magzat központi idegrendszerének a fejlődésében és működésében, elengedhetetlen szerepet játszik DNS és RNS szintézisében, így szerepe van többek között a sejtek megújulásában-regenerációjában, a sejtosztódásban, a normál energiatermelő anyagcsere-folyamatokban, a szénhidrát-,a fehérje-és nitrogén tartalmú vegyületek anyagcseréjében, valamint a magzati vérsejtek optimális képzésében, és működésében (a normális vérkép fenntartásában)

Fontos! Korábbi kutatás szerint a populáció körülbelül 45%-a B12 vitaminhiányban szenved és ez az arány a várandóssági idő alatt elérheti a 70%-ot is! A WHO korábbi kutatás megállapította, hogy terhesség idő alatt kb. 0,1 és 0,2 mikro gramm B12 jut az anya-ezáltal a magzat szervezetébe naponta, míg a reális magzati igény/szükséglet a terhes nők esetében 4,5 mikro gramm/nap, a szoptató anyák esetében 5,0!

Fontos hogy a B12 vitaminhiánynál a folsav nem képes megfelelően felszívódni, ami azt eredményezi hogy se a folsav se a b12-nem jut elegendő mennyiség a szervezetbe. Ez az egyik oka, amiért a várandós nőknek különösképpen oda kell figyelniük a B12 és a folsav vitamin elegendő bevitelére. Hiánya vagy túladagolása negatívan befolyásolhatja a magzat fejlődését!

Források: Csak állati eredetű élelmiszerekben, májban, húspan, vörös húspan, sertésben, halban, csirkében, tojásban, tejtermékekben, sajtokban...

A B-vitaminok közül érdemes még megemlíteni a B1, B2, B3, B5, B7 vitaminokat is, amelyek hasonlóan a többi B-vitaminhoz szinte az összes anyagcsere-folyamatokban rész vesznek, valamint számtalan módon elősegítik a normál, egészséges babanövekedést. (A várandósság ideje alatti szükséglet növekedése minimum 25%!)

Forrásai: gabonafélékben, az olajos magvakban, a hüvelyesekben, tejtermékekben, főzelékfélékben húspanban, sertéshús-marha, csirke, teljes kiőrlésű pékáruban, borsó, bab, barna rizs, búzacsíra, sörélesztő kivonat, zöld leveles zöldségek,

C-vitamin A magzat növekedésének és fejlődésének javítása érdekében, a várandós anyának szüksége van a normál C-vitamin napi szintű bevitelére!

A C-vitamin hatása igen sokrétű. A C-vitamin felel a magzati sejtek épségéért, a vas felszívódásáért, fokozza a magzat ellenálló képességét, erősíti az immunrendszerüket, megvédi a magzati testet a mérgeanyagoktól és az esetleges károsodásoktól, elősegíti az egészséges bőrképzést, létfontosságú az erek, a szövetek, a porcok, az inak, és az izmok fejlődésében, segíti a sejtek és vérerek regenerálódását, a csontok növekedését....(rengeteg mindenben nélkülözhetetlen!)

A C-vitamin nagyon fontos ahhoz, hogy a kicsi megfelelően növekedjen és fejlődjön a magzati időben!

Terhesség ideje alatt a szervezet C-igénye akár a háromszorosára is megnőhet, ezért legalább 30%-kal többet kell bevenni belőle, a várandós anyának a terhesség és a szoptatás ideje alatt.

A C-vitamin hiánya vagy „túladagolása” negatívan befolyásolhatja a magzat fejlődését!

Források: citrusfélék, narancs, citrom, grapefruit, zöldség és főzelékfélék, csipkebogyó, paradicsom, káposzta, kelbimbó, spenótt, brokkoli, paprika-zöldpaprika, kelvirág, burgonya, bogyós növények...

E-vitamin gyermekszületést elősegítő.

Az E-vitamin fontos szerepet játszik a várandósság során az anya-gyermek kapcsolatában, mivel támogatja az endokrin rendszer működését, megvédi a vérsejteket a károsodásoktól, részt vesz a fehérjék anyagcseréjében, javítja az A-vitamin felszívódását, segíti a C-vitamin és a szelén felszívódását, erősíti a kis erek falát és elősegíti az új kapillárisok kialakulását. Az E-vitamin sejtvédő, antioxidáns hatású anyag, amely segít megelőzni a sejtmembrán károsodását, védi a sejtthártyát és a szöveteket, szerepe van a vérképzésben, és az izmok megfelelő képzésében is.

Az E-vitamin túladagolható, nem szabad sokat bevenni a szervezetbe. Az E-vitamin hiánya vagy túladagolása negatívan befolyásolhatja a magzat fejlődését!

Világviszonylatban a népesség túlnyomó része (igen nagy része) nem visz be elegendő mennyiségű E-vitamint.

Források: növényi olajok, a napraforgó, búzacsíra, tökmag, olíva, kukoricaolaj, a búzacsíra, mogyoró, mandula, édes burgonya, müzli. hús, máj tojás, lazac, brokkoli, spenót avokádó kaliforniai paprika

D-D3 A terhesség alatt hiánya-túladagolása komoly negatív hatást okoz!

A megfelelő mennyiségű D-vitamin szükséges a magzat megfelelő ütemű fejlődésében, többek között a csontképzésében, a csontvázrendszer fejlődésében, a jobb csontsűrűségben, az idegrendszer érésében/fejlődésében, az izomzat megfelelő kialakulásában, a normális anyagcsere fenntartásában, a magzati tüdő érésében, elősegíti K-vitamin felszívódását, a kalcium és a foszfor beépülését a csontokba. A D-vitamin sokkal jobban tudja kifejteni a hatását, ha az anyában elegendő mennyiségű magnézium van, amely többek között aktivizálja a sejteredetű enzimműködést....

Kutatások igazolják, hogy a magzati szervezetben, a D-vitaminhiány a későbbiekben szoros negatív korrelációt mutat a fizikai és kognitív teljesítmény tekintetében. A fejlődő magzat számára tehát a D-vitamin elengedhetetlen a normál fejlődéséhez/növekedéshez.

Felmérések szerint csak hazánkban a magyarok 95%--a D--vitamin--hiányos, világviszonylatban pedig ez az érték 80%) ezért a D--vitamin pótlására már a terhesség első percétől fontos odafigyelni.

Forrás: tengeri halakban, tőkehal, tonhal, hering, szardínia és lazac. tej, joghurtok, müzlik, reggeliző zabpelyhek, tojássárgája, olajos magvak gombák és a sajtfélék

K-vitamin Fontos szerepet játszik a magzat csontfejlődésében részt vesz a csontanyagcserében, valamint a vérárvadás faktorok szempontjából kiemelten fontos tápanyag a magzat számára.

Forrása: nyers zöldségek és gyümölcsök formájában fogyasztható. riss, nyers salátafélék és zöld levelű zöldségek, mint a spenót vagy a brokkoli, a petrezselyemzöld, a fodros kel, a leveles kel répafélék, vörös káposzta, uborka, póréhagyma, paradicsom zeller, articsóka, borsó és bab tejtermékek, mint a túró, tejszín vagy tej oliva- és szőlőmagolaj, sovány húsok,

DHA és EPA A legfőbb kognitív elősegítő! A DHA és EPA nélkülözhetetlen esszenciális zsírsav a magzat és baba tökéletesebb testi és szellemi fejlődéséhez! Rendkívül fontos építőköve a magzat agyának, szemének, idegrendszerének a kialakulásában és fejlődésében, így jelentősége óriási! (magzati táplálék!)

Kutatások bizonyítják, hogy a DHA- EPA zsírsavak nagyban hozzájárulnak, a baba agyfejlődés- agyműködés, a látás-látásélesség, a kognitív funkciók, (érzékelés, észlelés, reagálás, memória...) és a teljes idegrendszer megfelelő kialakulásához. A magzat korai fejlődésében (már az első hetekben) a DHA- EPA KRITIKUS szerepet játszik az idegi ingerületátvitelben (neurotranszmisszió) és az idegsejtek születésében-szaporodásában (neurogenézis), ennél fogva a megfelelő mennyiségű DHA- EPA bevitele rendkívül fontos (különösképp nélkülözhetetlen) a kisbábak neurológiai fejlődése szempontjából! Az omega-3 (DHA- EPA) telítetlen zsírsavak igen nagy mennyiségben és koncentrációban(sűrűségben) fordulnak elő a különböző sejtekben, legfőképpen a retinasejtek és az idegsejtek sejthártyáiban-sejtmembránjaiban, amiknek a fejlődéséhez elengedhetetlen a megfelelő mennyiségű DHA-EPA Omega zsírsavak jelenléte.(bevitele).

Kognitív: Mivel az emberi agy szárazanyag tartalmának a 60%-a többek között zsírsavakból, (omega-3 és omega-6) illetve létfontosságú szerves vegyületekből-lipidekből áll, amelyek az idegsejtek közötti kommunikációs folyamatokat segítik elő (ahhoz hogy az idegsejtek közötti kommunikációban az idegi ingerületek átvivők/receptorok jól működjenek, a sejtmembránnak nagyon rugalmasnak és cseppfolyósnak kell lennie. A megfelelő cseppfolyósításhoz, és ezáltal a megfelelő kommunikációhoz elengedhetetlen az Omega 3 zsírsav jelenléte) így ezen zsírsavak megléte megvalósítja a magzatban, majd később a gyermekben a kognitív értelmi működést (például az érzékelést, észlelést, megértést, emlékeztést, képzeletet, figyelmet, gondolkodást, tanulást, érzelmeket...) és természetesen az intelligenciát. Tehát a fejlettebb kognitív működés, és a magasabb intelligencia eme aprócska kommunikációnak az egészséges működésétől is függ!

Ezenfelül a DHA- EPA zsírsavak magasabb koncentrációja pozitív hatással van a legtöbb belső szervekre, például a szív- és érrendszerre, a hormonális rendszere, erősíti a magzat immunrendszerét, illetve szoros összefüggésben áll a szenzoros és motoros mozgásfejlődéssel is!

Kognitív: Kutatások megerősítették, hogy azok az anyák, akik a terhességi időben megfelelő mennyiségű DHA ételeket és kiegészítőket szedtek, azoknak a gyermekei, magasabb IQ-val, és jobb problémamegoldó képességekkel rendelkeztek (életük első évében egészen 4-éves korukig), mint azok akiknek ugyanezen időszakban nem szedtek semmilyen kiegészítést a várandósság alatt. (American Journal of Clinical Nutrition)

Az Egyesült Királyságban is végeztek kutatásokat ahol 11.900 kismama bevonásával mérték a gyermekek agyfejlődését, kognitív funkcióit és az intelligencia szintjüket. Ott is arra a megállapításra jutottak, hogy azok a várandós anyák, akik rendszeresen ettek tengeri ételeket amelyekben magas koncentrációban előfordul DHA- EPA (pl. halak, rákok) azoknak a gyerekei jóval magasabb IQ-val, és fejlettebb kognitív képességekkel rendelkeztek, mint azok akik a terhesség ideje alatt egyáltalán nem fogyasztottak ilyen ételeket.

Egy másik tanulmányban 70 édesanyát vontak be egy a kutatásban ahol a kutatók megállapították, hogy azok a kisbábak, aki elegendő Omega 3-hoz jutottak magzatkorban, azoknak a születés utáni

hónapokban (4-hónapos, 6-hónapos és 8-hónapos korban) a koncentrációs teszteken mért eredmények alapján, jelentősen jobban teljesítettek, (jobb koncentrációs képesség, hosszabb koncentrációs idő), mint azok akik csak placebot szedtek. Ugyanitt a kutatók, megmérték ugyanezeknek a babáknak az 1-éves, illetve 18-hónapos korukban a vizuális tanulási képességeiket, és megállapították, hogy náluk lényegesen jobbak voltak a látás útján tanult vizuális képességeik, mint azoknak a babáknak akiknek nem volt magas DHA szintjük.

Ugyancsak egy másik tanulmányban, a kutatók 109 várandós nő köldökzsinórvéréből mért DHA koncentráció alapján, arra a megállapításra jutottak, hogy a megfelelő mennyiségű omega-3 bevitel a terhesség utolsó hónapjaiban javítja a csecsemő szenzoros, motoros és kognitív fejlődését. (A kutatási eredmények szerint a DHA koncentráció szoros összefüggésben áll az agy, a szem és a kognitív funkciók fejlődésével)

Más tanulmányok is bebizonyították, hogy azok a kisbabák, akik elegendő Omega 3-hoz jutottak az anyaméhben, azok a születésük utáni hónapokban gyorsabban gyógyultak fel betegségekből, ritkábban fáztak meg, ellenállóbbakká váltak allergiával szemben, és nyugodtabban aludtak, mint azok az anyák gyermekei, akik ugyanezen időszakban egyáltalán nem ettek megfelelő ételeket és nem szedtek semmilyen kiegészítést a várandósság alatt.

Ezen kutatások és tanulmányok tanulsága alapján tehát fontos levonni azt a következtetést, hogy a magzatok és a babák már a fogantatás első heteitől (legalább 3-4 éves korig) mihamarabb hozzájussanak a számukra rendkívül fontos esszenciális DHA- EPA zsírsavakhoz, annak érdekében, hogy szervezetük, neurológiai fejlődésük, szervi felépítésük, agyuk-agyműködésük, látásuk, idegrendszerük, kognitív fejlődésük....a lehető legoptimálisabban, vagy még tökéletesebb/fejlettebb szintű fejlődésében fejlődhessen.

Fontosabb magzati életszakaszok: A terhesség első három hónapjában a DHA- EPA kiemelten fontos a baba agyfejlődése szempontjából, mivel ez egy kritikus időszak, ahol is a magzat agya intenzív fejlődésen megy keresztül. A terhesség utolsó három hónapjában pedig a magzati agyának a súlya a háromszorosára nő, ennek hatására az agy DHA-szintje is több mint a háromszorosára emelkedik. Mindezeket figyelembe véve, létfontosságú, hogy az anya szervezetében megfelelő mennyiségű DHA- EPA-zsírsav álljon rendelkezésre, mind a korai mind pedig a késői szakaszokban! (A várandós anyák DHA-EPA zsírsavszintje akár 60%-kal is csökkenhet terhességi idő alatt!)

A szoptatási időszak ugyancsak kiemelten fontos a baba számára, mivel ekkor az anyatejben keresztül a halolajban található kulcsfontosságú esszenciális zsírsavak sokkal intenzívebben beépülnek a gyermek agyába, idegrendszerébe- idegsejtjeinek sejtthártyáiba-sejtmembránjaiba, a retinasejtjeibe-szemidegsejtjeibe.... biztosítva ezzel a csecsemő optimális (idegrendszeri-látási-szellemi) érését/fejlődését.

A nyugati országokban (Európában-Amerikában) a terhes nők körében végzett legfrissebb táplálkozási kutatások megerősítik, hogy a terhességi időben az Európai nők 50% -a kanadai nők 70%-a nem fogyaszt elegendő mennyiségű DHA- EPA zsírsavakat, miközben a várandós anyák DHA szintje a terhesség során legalább 50-60%-kal is csökkenhet. Hazánkban a korábbi felmérések szerint a várandós nők 65%-a DHA-EPA--hiányos.

Forrás: hideg vízi tengeri halak, mint például tonhal, tőkehal, szardínia, szardella, lazac, hekk, makrél, hering, tojás, hús, hüvelyesek, növényi olajokogyoróolaj, borágó olaj, olíva, szója, lenmag, kendermag, repce, dió...

Egy gyümölcsben, zöldségben, tejtermékekben, vagy húskészítményekben akár több olyan ásványianyag és vitaminforrás van, ami többféle építőeleme is lehet egyszerre a magzatnak. Például a máj. A máj számos vitamint tartalmaz, különösen gazdag A- D-vitaminban, B6, b12, C, és E-vitaminban, illetve vasban, rézben, cinkben, mangánban, szelénben, amelyet például amikor a várandós anya elfogyaszt, az segíti felépíteni a magzati agy, idegrendszer, illetve rengeteg létfontosságú szervet, sejteket, vérsejteket, szöveteket, bőrt, csont, vagy a nyálkahártyák megfelelő

felépítését, fejlődését, növekedését és működését. De ugyanígy lehetne említeni a számócát, amelybe rengeteg a C-vitamin, E-vitamin, B1-vitamin, B2-vitamin, Foszfor, Kalcium, Kálium, Magnézium van. Vagy a brokkolit, amelyben van Rost, Fehérje, A-vitamin, B1-vitamin, B2-vitamin, B3-vitamin, B5-vitamin, B6-vitamin, B9-vitamin, C-vitamin, Kalcium, Vas, Magnézium, Foszfor, Kálium, Cink...

A kismamáknak kiemelten fontos odafigyelniük, milyen ételeket juttatnak be a szervezetükbe, hiszen a magzat és a baba fejlődése és növekedése során a várandós anya testéből jut hozzá a számára nélkülözhetetlen tápanyagokhoz, amelyeknek mindegyike (az anya szervezetében) építőelemei lesznek a magzatnak. (annak minden részének és szervének)

Nagyon fontos!

Nem mindegy hogy a fent felsorolt vitaminok és ásványianyagok milyen mennyiségben/adagolásban kerülnek be a szervezetbe, ugyanis az is baj ha túl kevés, és az is baj ha túl sok. Már a viszonylag kismértékű túladagolás is fejlődési rendellenességhez vezethet. mint ahogyan a vitamin és az ásványianyagok hiánya is úgyszintén károsodáshoz és rendelleneségekhez vezethet. Például vannak olyan ételek, amelyeknek a fogyasztása hetente csak kétszer ajánlott.... ezért a megfelelő tápanyag- és energiabevitelt mindenkinek az egyéni igényeknek megfelelően kell beállítani.

A várandós és szoptatós nők szervezetének ásványi anyag és vitaminszükséglete egyénenként változik, sok befolyásoló tényező hat és áll fenn, amelyekre tekintettel kell lenni. Az orvos segíthet megtalálni a vitamin és ásványi anyagbevitel megfelelő mértéket, az arany középutat. Mindenképp fontos és érdemes a javaslatát és a tanácsát kérni, és nem szabad saját döntés szerint vitamin és ásványi anyag „kúrába” fogni a babavállalás idején!)

Idő: Érdemes utánanézni, hogy bizonyos vitaminokat és ásványi anyagokat milyen időközönként mettől-meddig érdemes enni, és szedni. ugyanis a gyakoriság-folyamatosság-szünet, egy igen fontos kitétel

Összességében a fenti adatokból kirajzolódik az a tény, hogy a terhességi idő alatt az anyának (így a magzatnak) az első 12-hónapban bizonyos vitamin és ásványi anyag szükséglete akár 25-60%-al (extrém esetekben 100-120%-kal) is megnövekedhet, míg a fogantatás után ugyanezen ásványi, vitaminszükségletek az eredeti igény 120-190%-ára is megemelkedhet, miközben a nemzetközi kutatások és vizsgálatok szerint, még a világ legfejlettebb államaiban is a várandósság alatti vitamin és nyomelem hiányállapotok a nők több mint 70-90%-át érintik. Világszerte a nők átlagosan 70%-al kevesebb ásványi és vitaminanyag tartalmú ételeket fogyasztanak, mint amennyire ténylegesen szükségük lenne. Kutatások bebizonyították, hogy az egészségkárosodásaink mintegy 80%-át, a korai fejlődési stádium nem megfelelő odafigyelése miatt következik be! Az anyák 97%-a képes lehet megfelelően táplálni gyermekét, ha megfelelő információkhoz jut és támogatást kap a környezetétől.

Kognitív: Ugyancsak a fenti adatokból és kutatásokból megállapítható, hogy várandós és szoptatós anyák táplálkozása-étkezési szokása nagyban befolyásolja a magzat élettani és a későbbi szellemi-mentális hatásait, ami alapvetően meghatározza a gyermek születése utáni gyermeki és felnőttkori képességeit, intelligenciáját, valamint az egészségi állapotát! (tehát a korai fejlődési stádium megfelelő odafigyelése által, a kognitív képességek, az egészség, és az intelligencia nagymértékben fejlődhet.

A kisgyermek agya (többek között az idegrendszeri érése (kognitív)) 3 éves korig fejlődik a legintenzívebben, ezen belül a 6 és 12 hónapos kor az, ami igazán kritikus időszak (a legfontosabb), ugyanis ebben az időszakban az elfogyasztott energia 55%-át a gyermeki agy használja fel! Ez az időszak nagy hatással lesz/lehet (és nagymértékben kihathat) az egész felnőtt életükre!

A felelősség tehát óriási, hiszen teljes mértékben a kismama étkezésétől függ, hogy ezekből a vitamin és ásványi anyag tartalmakból a növekvő baba szervezete hogyan képes felépülni és fejlődni.

Környezeti hatások: A zene és a baba

A zene már az anyaméhben is fejleszthet! (A zene és hangok elképesztő hatása jótékonyan hathat a gyermek fejlődésére)

Emlékek a pocakból: Azoknak a babáknak, akiket magzati létük során zenei ingerek érik, hallásuk érzékenyebb, beszédfejlődésük gyorsabb, intenzívebb az interakció köztük és a szüleik között, valamint érzelmileg is kiegyensúlyozottabbak. Születésük után a csecsemők, a magzati korban megismert zene hallatára mosolyognak, megnyugsznak és könnyebben elalszanak, ami a szülők számára is nagy segítséget, és egy bármikor rendelkezésre álló eszközt jelenthet.

A fejlettebb intelligenciájú gyermekek világra jöttének segítéséért. A Zene és baba intelligenciája: A tudományos vizsgálatok szerint, az anyaméhben fejlődő gyermek, ha 12-hetes korától, naponta legalább fél órán keresztül megfelelő szólamú-ritmusú zenét hallgat, (pl. klasszikusokat, Mozart, Vivaldi, esetleg népzene, vagy kellemesebb popzene, speciális zenét, fejlesztett hang-rezgés hullámokat, esetleg természetett hangok stb...) akkor, az fejlesztő hatással lesz a baba agyi és kognitív fejlődésére, és az intelligenciájára. (A méhben fejlődő gyermek elsősorban a hallásán keresztül érzékeli a világot, így elsősorban ezeken keresztül tanul és fejlődik!)

Azok az anyák, akik még ezt is fokozni akarják, tehát ha még jobban elő akarjuk segíteni a magzat intelligenciájának a fejlesztését, és még jobban fokozni akarjuk a fejlődésükre ható pozitív fejlődési változásokat, fontos, hogy az anya énekeljen, dúdoljon, esetleg énekritmusra óvatosan mozogjon, táncikáljon! Nincs nagyobb, (külső környezeti) ingerlő-fejlesztő hatás a magzat intelligenciájára, kognitív képességeire, egyensúlyérzékelő rendszerére, zenei érzékére, érzelemgazdagságnak fejlődésére..., mint az, amikor maga a kismama énekel a babájának, és az ének vagy a zene ritmusára óvatosan mozog vagy táncolgat. Ekkor a magzat számtalan zenei formát megtapasztal az anyaméhben. Például az anyai énekhangok által a szopránt, a mezzoszopránt, az altot, vagy a kontraalt hangfajait, hanglejtéseit, hangfekvéseit... amihez hozzákapcsolódhat egy kísérő zene, így a zenei együttes hangzásával járó számtalan különböző hang frekvenciák, a halk és hangos, a magas és mély hangok egész skálája, az akkordok, a ritmikák, a dallamok, vagy a hangszínek zenére gyakorolt hatása szó szerint felejthetetlen, maradandó élmény nyújt a gyermek számára, ami által ő fejlődik! Pszichológiai megközelítésben, ha az anya énekel (személyiségétől függően bármilyen kedvelt zenei formát) vagy egyszerűen csak zenét hallgat, miközben érik a kicsi (pl. Beethoven, Brahms, Wagner, Tchaikovsky, Mozart, Vivaldi, esetleg modernebb pop, hip-hop, dances stb....) akkor az, az anya által pozitívnak minősített zene a testérzet és a pozitív pszichés-emocionális reakció következtében a gyermekre pozitív hatással lesz!

Természetesen nem csak a zene, és az anya éneke ad felejthetetlen élmény a gyermeknek. Az első akusztikus táplálék a magzat számára az anya szívhangja, szívverésének ritmusa, amelyhez hozzákapcsolódik az édesanya csontjainak, ízületeinek és emésztőszerveinek a hangzásai, így adva további különös koncerteket a magzat számára.

Érdekes gondolatként fontos megjegyezni, hogy a zenével való kapcsolatunkat és a zenei viszonyunkat anyánk szívdobogásának az emléke alakítja, azaz ha a zenével kerülünk kapcsolatba, az egyszersmind azt is jelenti, hogy újra és újra találkozunk a nővel, az anyával, mint az első zenei nevelővel, és szembesülünk azzal a hatással, amelyet megtapasztaltunk magzat korunkban. Mintha csak emlékeznénk a saját születésünk előtti életidőnkre...

A zene, az egyik legalapvetőbb fontosságú és a fejlődéshez nélkülözhetetlen táplálék, mind a magzat, mind pedig a gyermek szempontjából. Ez egy elválaszthatatlan kapocs létünkkel! Felnőtté válásunkra cselekedeteink, gondolkodásaink és érzelmeink szorosan összefüggnek mindazzal, amit az anyaméhben érzékelünk!

Végezetül egy érdekes kísérlet: Japán tanulmányok kimutatták, hogy a folyamatosan ismétlődő, gyakran előforduló hangos, kellemetlen és nyugtalanító hangzások, erős negatív hatással vannak a magzat fejlődésére. Japánban, az oszakai reptér mellett élő gyermeket váró anyák babái, (a

folyamatos zaj és a rossz hanghatás miatt), az átlaghoz képest kisebb testsúllyal jöttek világra, és magasabb volt közöttük a koraszülöttek aránya is, mint a zajos környéktől messzebb élőknél. Tehát nem mindegy hogy milyen zenét hallgatunk, és hogy milyen hangingerek érik a magzatot!

Az Apa-Baba intelligencia (érzelmi) kapcsolat

Ugyancsak növelhető még ennél is jobban az intelligencia gyerekkorban, ha az apuka többet foglalkozik a gyermekével, rengeteget magyaráz neki, többet játszik vele, több időt tölt vele, és rengeteget tanítja... természetesen az anyukával együtt..., ráadásul azok a gyerekek vannak előnyben a mai társadalomban akiknek az apukájuk tanár, edző, oktató, pedagógus, doktor, vagy valamilyen értelmiségi... Fontos, hogy ha az apuka, ha nem vesz rész kellő mértékben és minőségben a gyermek felnevelésének segítésében, bármilyen oknál fogva akkor az a gyermekre nézve rossz, negatív hatással lesz! (tehát az anyának érdekében kell hogy álljon hogy az apa ottlegyen születendő gyermeke és annak felnevelése mellett! Az apa, az apai értékeket képviseli (ami kimondhatatlanul fontos, létfontosságú és megkérdőjelezhetetlen!) Az anya, pedig az anyai értékeket képviseli, ami pedig evidens a gyermek jóléte számára) A csonka családból kikerülő gyermekek akár sokkal nagyobb hátrányban indulhatnak a nagybetűs életben (lelki-szellemi sérülteké válhatnak, és ez csökkentheti az intelligencia szintet, nem beszélve a rengeteg más problémával amikkel szembesülnek az apai szigor, példakép, és nevelés hiányában!)

Apai szeretet kiemelkedő fontosságú az intelligencia növekedésében érésében, a gyermek egészséges szellemi-lelki fejlődésében!) Hogy miért ennyire fontosak az apák?

Nos, mint tudjuk, az anyai szeretet feltétel nélküli egészen pontosan azt jelenti, hogy nincs olyan küszöb, amelyet át kell lépni a gyermeknek ahhoz, hogy ennek a szeretetnek az elnyerését megkapja, ellenben a férfiaknál, akiknél feltételrendszerek vannak, és amelyek oktató-tanító-nevelő hatásúak!

Az anyák: Az anyai szeretet jelentése a feltétel nélküiség, a gondoskodás, az állandóság és a biztonság nyújtása. Feltétlennélküli mert semmiféle feltételhez nem köthető. „Nem akkor és azért szeretlek, ha és amikor „ha jól fogsz viselkedni, megcsinálod a leckét, szót fogadsz...”, vagy hogy „benned semmi szeretnivaló nincs mert nem vagy okos-ügyes-szófogadó-bátor...” vagy hogy „javulj meg máskülönben nem kapod meg a szeretetemet...”, nincs olyan hogy „fogadj szót, és akkor majd szeretlek. Helyette van: „azt akarom hogy normálisan viselkedj”, vagy hogy „fejlődj, mert ez a te érdeked”, vagy hogy „az se baj ha nem sikerül...” vagy, hogy „mindegy hogy elég jó leszel e vagy sehogy” vagy hogy „számomra nem kell szeretetreméltónak lenned, elég hogy vagy” Tehát az anyánál nincs olyan feladat, amit ezért kell teljesíteni, mert annak fejlődési kíváncsiái vannak. (szemben az apai szeretettel) Természetesen ez nem jelenti azt, hogy náluk nincs feltételrendszer, hisz az anyák is támasztanak elvárásokat-követelményeket a kisgyermekükkel szemben, de ezek nem feltételei a szeretet elnyerésének. (Ellenben az apával)

Az apák (kognitív): Az anyai feltétel nélküli, önzetlen, határtalan szeretete az apai szeretethez képest nagyon más! Az apa olyan fajta szeretet közvetít a gyermek érésében, amely elképzelhetetlenül fontos az egészséges gyermeki fejlődésében. Az apák például feltételeket támasztanak a gyermekük képességeinek a kibontakozásában vagy a szerethetőségüket illetően: például szeretem, ha jól viselkedik, ha okos, ha szófogadó, ha sikeres a tanulásban, ha sikeres a sportban, ha jó eredményeket ér el, ha fejleszti magát... Egyszóval ha büszke lehetek rá. Az apai szeretet elváró, igénylő, megkövetelő, bátorító és ösztönző: „Azt akarom hogy bátor légy, hogy okossá válj, hogy talpraesett legyél, hogy ne váljon belőled lekvár”... Az apai tulajdonságok olyan készségeket fejlesztenek, és alítanak elő a gyerekekben, amelyek elsajátításra ösztönzik a csemetét. Az apa érdeklődésre, kíváncsiságra, felfedezésekre, kihívásokra, teljesíthető vagy teljesíthetetlen küldetésekre, kalandvágyra... biztatja a gyermeket, ami által a gyermek intelligenciája, logikus gondolkodása, kreativitása, problémamegoldási képessége, és még egy tucatnyi legfőbb kiválóságok mutatója fejlődhet és érhet benne, ami által a gyermek növekszik, fejlődik és Intelligencializálódik! Az Ilyen ösztönzések az anyai nyújtotta biztonságérzet által elmaradnak, s enélkül a gyermeki világ komoly

hiányosságokban nő fel, lassabban változnak, nehezebben érnek, sebezhetővé válnak, érzelmi-akarat problémákba ütköznek, világuk hátrányos helyzetűvé (csonkává) válik..., egyszóval szociálisan sérültekké válnak. Ennek hatására jelentősen hátrányból indulnak akár az önismeretük fejlődése terén, akár a fiatalkori-felnőttkori társas kapcsolataik terén, ami befolyásoló tényező lehet például a későbbi családalapítási elképzeléseiknek.

Természetesen az apai szeretet nem csak dicséreteken, biztatásokban, bátorításokban, ösztönzésekben és elvárásokban nyilvánítható ki, hanem többek között az apai szeretet széleskörűen orientált, azaz szociális, individuális és morális értékeket, normákat közvetít a kicsinek, ami által jelentős mértékben segíti a gyermek értéktételeit. Például az apák rengeteget magyaráznak a gyerekeiknek, az élet nagy dolgaiban, elmondják a saját tapasztalataikat, történeteiket, eseményeket, tanulságokat, átadják az általuk megszerzett tudás nagyrészét vagy egészét, folyamatosan oktatják-okítják, tanítják, segítik őket előmenetelükben, így a gyermek ha felnő, sokkal intelligensebbé válik (azáltal hogy az apa rengeteget foglalkozott velük) azokhoz a társaikhoz képest akik például apa nélkül nőttek fel. Ha apa nem lenne, akkor az anya egyedül, fele annyit lenne képes magyarázni, oktatni, tanítani a gyereket mintha ugyanezt ketten tennék. (tehát mínusz 50%-os hátrány) Ráadásul az anya a napi munkából hazajövet fáradtan, az otthoni háztartást vezetve, és a napi teendők mellett a kimerülés következtében sokkal kevesebb ereje és energiája maradna többet foglalkozni a kicsivel. Ez többek között az intelligencia-minőségének a rovására menne, nem beszélve a számtalan, készségek képességek és szociális fejlődés elmaradásában. Az apai szeretet nélkül tehát a megfelelő, optimális személyiség-fejlődés aligha létezik...

Nagyon fontos! Amikor a fiadat oktatod, a fiad fiát is oktatod. (Talmud) Tehát kedves apák, önök két generációnak adnak iránymutatást, oktatást, tanítást és jövőt. Önöktől függ, hogy a fiaik és lányaik illetve azok fiai és lányai milyen emberekké fognak válni. Tehát amit önöktől fog tanulni a gyermekük azt a gyermek át is fogja adni az ő gyermekének, az ő gyermeke pedig az ő gyermekének! előzzék meg a következő 2 generációk jövőjét! önök képesek alakítani és változtatni a gyermekük és az ő gyermekük gyermekének a pozitív irányba való alakulását.

Az apai játékok hatása a gyermek intelligenciájára, testi-szellemi fejlődésére. (kognitív)

Ha azt akarjuk, hogy intelligensek legyenek a gyerekeink, játszón velük az apa. Ha azt akarjuk, hogy még intelligensebbek legyenek a gyerekeink, játszón velük még többet az apa!

Az apák sok esetben a közös játék révén gyakorolnak nagyobb hatást a kisgyermek fejlődésére és intelligenciájára, ők ugyanis egészen másként játszanak velük, mint az anyák. Egyrészt az apai játékok sokkal izgalmasabbak, sokkal szorakoztatóbbak, és sokkal érdekfeszítőbbek, mint az anyai játékok, mivel az apa a játék közben egyfajta érzelmi hullámvasútra viszi a gyermekét, ahol a kicsi a szó szoros értelmében felfokozott érzelmi állapotokat él meg. Az apával való játék általában fizikai jellegű, mivel a gyermek rengeteg érintést kap, és ezáltal rengeteget fejlődik, szemben az anyai játékokkal.

Az apa birkózik, röpteti, dobálja a gyereket, csiklandozza, röhögteti mire a gyermek sikoltozik, kacag, röhög, visít, ordít örömeiben (Persze néha az anya is rosszul lesz, főleg miután meglátja hogy az apa a földtől pár centire kapja el a gyereket...)

Az apák gyakrabban találhatnak ki csemetéjüknek vicces, izgalmas, félelmetes, és néha szokatlan, játékokat. Például az apa hirtelen ragadozó medvévé, vérszomjas farkassá válik, és üldözni kezdi a kicsit, mire a csöppség elkezd eszeveszetten rohanni arra amerre éppen lát, nehogy elkapják és felfalják őt. Az efféle játékok során a gyerekek megtapasztalják a félelmet, a veszélyhelyzetet, a fenyegetettséget, az ellenségességet, a pánikot, a kétségbeesést, a tehetetlenség érzését, a bizonytalanságot, a menekülési és cselekvési kényszert, az izgalmat, a különböző élethelyzeteket..., tehát az igen fontos környezeti és pszichológiai változásokat, reakciókat, cselekvéseket, gondolkodást, amelyek mind valamilyen úton-módon fontos szerepet játszik többek között az intelligencia fejlődésében, az önismeret kialakulásában, az érzelmeik megfelelő-helyes irányításában, a viselkedések-reakciók és ingerületi válaszok megfelelő működésében és azok megértésében... megtapasztalják a pszichikai-kognitív gondolkodások-képességek megannyi kapcsolatait is, ami által az alapvető interperszonális intelligenciájuk, az Intrapersonális intelligenciájuk, a vizuális intelligenciájuk a mozgási intelligenciájuk, a logikai intelligenciájuk fejlődik,

továbbá ekkor (a játék közben) megmutatkozik és formálódik a jellemük, személyiségük, természetük ezáltal a későbbi viselkedésük.... úgy, hogy közben a gyermek biztonságban van és szórakozik. (és akkor ez még csak a ragadozó medve, és vérszomjas farkas játék. Minden fajta-féle játék egyéni képességeket fejleszt!

A pszichológusok szerint az apával való játék során a gyerekcsemeték igen fontos segítséget és támogatást kapnak abban, hogy megtanulják kezelni egy vagy több kialakult szituációkat, megtanulják kezelni az érzelmi állapotokat, döntéseket, cselekvéseket, megpróbálják kezelni a számukra még kezelhetetlen események milliói sorozatát... így fejlődnek és érnek. Szakemberek szerint ezek a játékok a gyerek felnőttkorára óriási fejlődési előremutatóvá válhat, és a későbbi családi és társas viszonyaikra is nagy hatással lehet... (általában felnőtt korban jobban megmutatkozik)

A pozitívan fejlesztő apák játék közben a gyerekeket rengetegszer dicsérik vagy éppen tanítják és okítják, és épp ezeknek a megfelelő mennyiségű utasításnak, dicséretnek, oktatásnak, vagy okításnak a segítségével játék közben fejlődik a gyerek önismerete, önértékelése, önfegyelme, egészséges énképe, és természetesen az intelligenciája... Hatalmas ajándék az apai játék, a tanítás, az oktatás és az odafigyelés!

Természetesen rengetegféle apatípus létezik, vannak sokkal komolyabb vagy éppen sokkal kedvesebb apák, vannak nagyobb szeretető játékos apák, vannak nagyon magyarázó tanító és oktató apák, vannak nyugodt és békés apák, és vannak mindenféle beállítottságú és énképű apák, de a lényeg az, hogy a gyerek ne csak az anyai szeretetben nőjön fel, hanem mindkét szeretetfajtában részesüljön!

Anyaként segítsd a párodat jó apává válni! A támogatásod, dicséreted többet használ, mint a kritika. A szülők segítsék, hogy gyerekük, egészséges és kiemelkedő tagjává válhasson a társadalom számára.

Az értelmi intelligencia

Az értelem: (briliáns)

Értelem: felfogóképesség, megértési képesség, problémamegoldás, alkalmazkodás, döntés, gondolkodás,) (+)

Az intelligenciából: Logika-matematika, téri intelligencia, nyelvi intelligencia, mint ahogyan a zene is kapcsolódhat az értelemhez, mint ahogyan a magunkra vonatkozó intelligencia, a társ, vagy a természeti intelligencia is kapcsolódhat.

Memória, képzelet, figyelem, cél...

All-funkciók: Megismerési képességek/észlelés, érzékelés...

Megismerési képesség

A megismerés Örök érvényű, egyetemes és szükségszerű!

A megismerés a kezdete és kiindulópontja annak a folyamatnak, ahol az ismeretlen megismerése ismertté válik. A megismerés az a képességünk, hogy megismerjük azokat a dolgokat, folyamatokat, rendszereket, ismereteket, vagy jelenségeket, amelyek működtetik a világot. (és ami által mi is működünk)

A megismerést, a szubjektív (nem a tárgyi világ) és az objektív (tárgyi világ) szabályainak és törvényszerűségeinek a feltárására és alkalmazására használjuk, (tehát alapja és célja az ismert vagy az ismeretlen valóság) megismerése és felfedése, ami által (vagy aminek az eredménye által) a valóság és az igazság visszatükröződik. (és ez a visszatükröződés (a valóság visszatükrözése) ami működteti a világot!)

A megismerés alapja a magában való dolgok világa, az, ami az észlelhető, és az észlelhetetlen dolgok mögött van. A magában való világ megismerése a megismerési képességünk által válik elfogadhatóvá, létezőtővé, tapinthatóvá, megérthetővé, tanulhatóvá... önmagában a megismerés adja a reális világ létezésének kezdeti alapját. egyszer s minden értelemben ez az ami örök érvényű!

A megismerés által új ismereteket szerzünk, és lényeges felismerésekre teszünk szert. A megismerés kezdete/kiindulópontja az információgyűjtésből épül fel. Minél több van belőle annál jobban ismertté válik az ismeretlen és annál jobban megismerjük a körülöttünk lévő világ dolgait, törvényszerűségeit, összefüggéseit, ellentmondásait, okait, ismereteit... egyszer s mindenkorra azokat az összességeket amelyek a létező dolgok, történések, hatások... szerves egységbe tartozó összességét alkotják. Magát a valóság minden formáját. (tehát a fizikai és értelmi világ, és a benne rejlő összes lehetőséggel és kapcsolattal együtt.)

Arisztotelész Szókratészszel együtt híven és egyértelműen tartja az a mondást, hogy az igaz tudás csakis az ismeretek megismerése után-(által) válhat valóra. A világ egyes dolgai közötti összefüggések megismerése, a hétköznapi és tudományos ismeretek megismerése, a civilizációs jelenségek, elvek, alkalmazások és hatások megismerése.... az emberi lét és annak minden tudása, ismerete... mind-mind a megismerés által válik valóra! Így a megismerés önmagában igazolja és bizonyítja azt a tényt, hogy minden ember alapvető és létfontosságú szükséglete, célja, törekvése... az, illetve az kell hogy legyen, hogy megismerje az igazságot, a valóságot, és a mérhetetlen és végtelen tudás és kozmosz ismeretét! (ezáltal a működésünket és a létezésünket)

A valóság, az igazság, és a mérhetetlen tudás megismerésének feltétele (és egyben az egyetlen útja), (az Arisztotelészi és Szókratészi fogalmi gondolat alátámasztója), az hogy megismerjük a körülöttünk levő világot, a környezettünket (a környezettünkben levő felfogható-megismerhető-megérthető ismereteket)... tehát a valós és igaz tudást, amelyet a világegyetem, az univerzum működtet, és ami minket is minden pillanatban körbefog! A megismerés így örökérvényű, egyetemes és szükségszerűvé válik mindenre és mindenkire nézve!

Ennek ismeretében a megismerési képesség nélkülözhetetlen, a tárgyi és a nem tárgyi világ adottságainak a megismerésében, elsajátításában, feldolgozásában és alkalmazásában. A körülöttünk zajló élő és élettelen dolgok megismerése, megtapasztalása, megtanulása olyan (a megismerés általi részben vagy egészben értelmi folyamat), amelyben a szemlélettől az elvont gondolkodásig haladva képet kapunk (és alkotunk) az általunk felfedezett függetlenül létező valóságról. (a valóság megismeréséről). Az, aki a körülötte lévő élő és élettelen dolgokat megismerni akarja annak határozott célja és oka van arra, hogy felfedezze az igazságot, a valóságot, azokat a milliárdnyi és végtelen folyamatokat, értelmeket, ismereteket, tudásokat... amelyeknek a kölcsönhatásai alakítják-formálják, felvilágosítják, (utat mutatva) irányítják az ember tevékenységeihez, embertársaihoz, és a mindennapi dolgaihoz való viszonyát, amelyek meghatározzák gondolkodásunk rendszerét, helyességét, igazságát... amelyek fontos tárgyát képezik civilizációs fajfennmaradásunknak, és amelyek az emberi tevékenységek legfőbb forrásaivá válnak! Tulajdonképpen az, aki (a körülötte lévő) élő és élettelen dolgokat megismerni akarja, az elsajátítja a pillanatnyi vagy örök érvényű civilizációs folyamatokat, felfedi a világ kertjét, az önmagához és a környezetéhez való viszonyát, felfedi és megismeri a tárgyi és nem tárgyi világ univerzumát. (egyszer s mindenkorra tapasztalatokat, ismereteket, és a világról való működő tudást szerez.) Örök érvényű!

Az ismeretlen megismerése, ismertté válása/az igazság feltárása, ismertté válása

A megismerés egy olyan folyamat, (képesség) amelyben ismertté válik az ismeretlen. A körülöttünk lévő valóság megismerését csakis a körülöttünk lévő információk megszerzésével érhetjük el. Ha sikerül a körülöttünk levő információkat megismerni-megszerezni... akkor ezekben a folyamatokban olyan összefüggések és ellentmondások, olyan ismeretek, információk, adatok és tények... tárulnak fel előttünk, amelyek egyrészt hatással lesznek az életünkre, a munkánkra, a kapcsolatainkra, és mindenfajta tevékenységeinkre, másrészt ezáltal megvilágosodik számunkra (világossá válik) az ismeretlen fogalma. Az ismeretlen megismerésének alapja tehát nem más, mint az információ megismerése/megszerzése. Az információszerzés és annak megismerése segít minket ahhoz, hogy a dolgok tulajdonságait, viszonyait, okait, eseményeit, előzményeit, következményeit... a megfigyelésen keresztül először felfogjuk, feldolgozzuk, tanulmányozzuk, megértsük, és a legvégén a gyakorlatban alkalmazzuk.

A megismerés az intelligencia kibontakozásában egyszerűen nélkülözhetetlen, ugyanis ez a fajta tevékenység alkotóan visszahat-gazdagítja-pontosítja, fejleszt, bővíti... az intelligens értelmi képességeket és folyamatokat. Tehát minél többet gyakoroljuk a megismerési folyamatok képességeit (tehát minél több dolgot és információt akarunk megismerni (és megérteni) (bármilyen témában, bármilyen területen, bármilyen tárgyban (például sport, zene, tanulás, munka, művészet..)) az növeli az emberi tudatot, növeli az intelligenciát, növeli a mentális aktivitást, növeli az információs adatbankunkat, növeli a tapasztalatokat, a felfogást, a megértést, a tudást, a figyelmet, az emlékezetet, a képzeletet, a gondolkodási képességeket, stb....! ezáltal még jobban leszünk képesek az információk, viszonyok, dolgok, események, előzmények, következmények... felismerésére, megismerésére, irányítására, (szabályozására)...Tehát fontos hogy akarjuk megismerni az ismeretlen, hogy az ismeretlen megismerésén keresztül, a megismerési és egyéb értelmi képességeink is („ismerté váljanak”) és igen magas szinten (pl. a gyakorlás által) fejlődhessenek. (és ezáltal minden más képességünk is fejlődjön-fejlődik) Összességében tehát az ismeretlen megismerése intelligencianövelő faktor! Minél jobban akarjuk, annál jobbak vagyunk! és annál jobban fejlődünk!

Létezésünk és fejlődésünk feltétele, állandó része a világ megismerésére való törekvés. A fogni, mászni, járni, tanulni... tanuló gyermek idejének nagy részét környezetének felfedezésével és figyelésével tölti ki. Képességeinek megfelelően próbálja tesztelni a tárgyak és emberek tulajdonságait, az anyagi és a társas világ jellemzőit. Ekkor a gyermek megismerőtevékenységében felfedezhetjük a megismerési (és az információszerzési) vágy előjelét: a kíváncsiságot, az érdeklődést, az ismeretek, tárgyak kitartó és sokoldalú, próbálgatását-megismerését-megtanulását, a hibák megkeresését és megismerését, illetve az általuk való tanulást... Pl. a gyermek a (megismert-megismerő-(ismeret) alapján tanulja meg (és ezáltal tudja meg-(megérti) egy tárgy tulajdonságait, jellegét...vagy egy személy azonosságát, jellemét, esetleg egy jelenség, vagy dolog hatásait, okait, változásait... Ezeknek a képességeknek, megismeréseknek, információszerzéseknek..., illetve a sokoldalú és kitartó próbálgatásoknak az eredménye az, hogy a megismerésben (által) létrejön (a megismerő) a jelenségek világa, az a világ, amely a megismerés által megmutatkozik előttünk. Az a világ ahol az igazság ismerté válik. A jelenségek világa (a világunk) amely csakis attól függ, hogy a megismerő (illető) a megismerés során eddig miképp ismerte meg ezt a világot (a saját világát, a körülötte és környezete körüli világot). Az, az igaz világ, amely tapintható, érezhető, felfogható...) Így válik ismerté-ismeretté a világ megismerése, az igazság megismerése... így válik ismerté (ismeretté) minden! (hogy feltárjuk az ismeretlen ismereteket a megismerés által az csakis rajtunk-tőlünk függ). (A megismerhető megismerővé, a megismerő pedig megismerhetővé válik.)

Ennek megfelelően a megismerés másik igen fontos része a tapasztalat, ugyanis bármilyen információt szerzünk bármilyen területről, bármilyen megismerést ismerünk meg bármilyen ismeretről, az tapasztalattá (felhasználható tudássá, információvá, ismeretté...) válik. Az információk megszerzése megismerése (és egyben megértése) által tehát tapasztalatokat szerzünk, amelyekből tanulhatunk, fejlődhetünk.... vagy további más, új információkat, új kapcsolati rendszereket ismerhetünk meg.

A megismerés általi változás. A megismerés az egyik legerősebb változtató, változó.

A megismerés a változás egyik nagy előidézője! A megismerés az ismeretlen változó kezdete!

A világ a megismerés tárgya! A megismerés tárgya pedig az állandó változás állandósága, amely fejlődésünk alapja! Mivel az ember (és minden élő szervezet (állat, rovar, tengeri élőlény) aktív viszonyban él környezetével, így minél többet ismer meg a környezete világából annál jobban képes lesz alkalmazkodni és fejlődni, ezáltal, annál nagyobb esélye van a túlélésre és fennmaradásra. Ez egy örök érvényű fogalom!

Mivel a megismerésnek sokféle tulajdonsága, célja, tárgya, variációja lehet, így a megismerés állandóan változatos ismereteken, lehetőségeken, módszereken és stratégiákon alapul. Ahány féle megismerési lehetőség van (egy bizonyos dologban, tárgyban, fogalomban, jelenségben, vagy

ismeretben) annyi féle ismereti, megértési, következtetési...vagy felfogási módszerek, lehetőségek, értelmezések.... lehetnek. Ez a fogalom vagy jellemző mindenkire és minden emberre igaz.

Minden élő szervezet számára a megismerés folyamata folytonos természetű, mindig szükséges!, és soha nem korlátozódik rá egy-egy alkalomra, egy egy-jelenségre, folyamatra vagy tárgyra... ezáltal mindig változó. Az ismeretlen ismeretek ismereteinek a megismerésekor mindig új dolgokat ismerünk meg, fogunk fel, vagy értünk meg... így ezek által vagyunk képesek fejlődni és változni.

A megismerés másik, ugyancsak fontos része, hogy a megismerés általi ismeretek valamilyen szinten, valamilyen mértékben, valamilyen fokban, értelemben vagy minőségben (a megismerés lényegétől és fontosságától függően) megváltoztatják az ember természetét, gondolkodását, állapotát, jellemét, vagy az adott ismertről, tárgyról-fogalomról alkotott világgépét. (Ugyanis a megismert információk-dolgok lényegétől függően a megismerés általi ismeretek változást idéznek elő bennünk). A világ megismerése a változások mögött rejtőzködő változó-(változtató) (azaz, az az ismeretlen változtató, amely akár azonnal képes mindent és mindenkit megváltoztatni) Ez a változó-változtató az ember fejlődésének, létének és fennmaradásának a biztosítéka-záloga! (és egyben a változója). Például a megismerés fontosságától és ismeretétől függően, azzal hogy megismerünk bizonyos „új” dolgokat, tényeket, okokat, hatásokat, fogalmakat, ismeretet... valamilyen igazságot..., azzal megváltozik az álláspontunk, megváltozik a döntésünk, a véleményünk, megváltozik a hozzáállásunk, a felfogásunk, az ítélőképességünk, vagy a viselkedésünk. (Persze a megismert információ lényegétől függ a változás és annak mértéke, súlya, és jelentősége) A megismerés és annak mértéke, súlya, jelentősége egy igen erős változó-változtató a megismerési képességben.

Tehát a megismerés fontos és örök érvényű tárgyát képi létünknek és fajfennmaradásunknak! Hisz csakis ebben a viszonyban (a megismerés által) tudunk átalakulni, „változni”, és fejlődni!

A megismerési funkciók az ember alkalmazkodását is igen erőteljesen szolgálják! (nélküle elvesznénk) A megismerés irányítja az életfeltételek és életkörülmények kialakítását, az ember tevékenységére ható erőket, és az önmagunkhoz és a környezetükhöz való viszonyunkat!

A jelentéssel való felruházás: A megismerés általi ismeretek megismerésekor az adott tárgyat, vagy ismeretet az illető valamilyen jelentéssel valamilyen magyarázattal felruházza. Az adott tárgy jelentéssel való felruházása által az illető önmagát (saját magát) tájékoztatja arról, hogy milyen értelmi tulajdonságokat, és fontossági meghatározást tulajdonított, vagy adott, annak a bizonyos tárgynak, fogalomnak, dolognak vagy ismeretnek a megismerésére. A dolgok, tárgyak, ismeretek, tulajdonságok... jelentéssel való felruházása által visszatükröződik az az értelmi folyamat, amellyel mi felruháztuk, azt a bizonyos tárgyat, így adva neki jelentést, fontosságot és értelmet. Tehát megismeréskor a számunkra felfogható és értelmezhető lényegi ismeretek jellemzése, meghatározása lényegében attól függ, hogy azokat milyen szintű, minőségű vagy értékű jelentéssel és értelemmel ruházzuk fel! A dologok, tulajdonságok, hatások... jelentéssel való felruházása lényegében a megismerési képesség egyik kulcsfontossága!

Az értelmi intelligencia fejlődése a megismerés képességekben

Amikor rengeteg dolog, fogalmat, értelmet, ismeretet, hatást, okot, információt... akarunk megismerni akkor az intelligens képességeink folyamatszerűen növekednek, érnek, csiszolódnak, fejlődnek bennünk... ezáltal a rengeteg megismerés a legfőbb erősségévé válhat a fejlett értelemi intelligenciánknak! (az intelligens képességeinek). Ugyanis az értelmi intelligencia kialakulásának folyamata a minél több tárgyi és nem tárgyi világ ismereteinek, dolgainak, tulajdonságainak, hatásainak... a megismerése (tehát ez által valósul meg. (+ a későbbi tanulása-elsajátítása és gyakorlása (csiszolása...)).

Az intelligencia kibontakozásának a kezdete a megismerési képességekkel kezdődik. Tehát magát a megismerést is gyakorolni kell azzal, hogy megismerni akarjunk dolgokat, ismereteket, folyamatokat. A megismerés gyakorlásával az ismereti tevékenység alkotóan visszahat, gazdagítja, pontosítja,

értékké teszi azt amit megismertünk (vagy amit megismerni akarunk) értékké teszi az intelligenciát, értékké teszi a képességeinket.... a megismerés egyfajta értéket teremt (felbecsülhetetlen értéket) (univerzális értéket nemcsak az intelligenciában hanem az értelmi képességeinkben is...(és minden másban)

Az, aki szereti megismerni a dolgokat és a mögötte levő ismereteket, az egyrészt tudásra tesz szert (mivel a megismerés önmagában is egy egyfajta „a tudás megszerzésére” irányuló folyamat) másrészt folyamatosan használja-aktivizálja az intelligens képességeit (az intelligenciáját), így az intelligencia és az értelem állandóan működtetve-edzve, használva van, harmadrészt pedig a megismerő (illető) rengeteg erősségeket szerez magának, így alapvetően sok erős és pozitív képességekkel (és ezáltal értelemmel) is rendelkezik. Meg kell teremteni tehát a megismeréshez szükséges feltételek kialakítását! Enélkül az ember akadályokba és nehézségekbe fog ütközni!

Ha intelligensek vagyunk (tehát alapvetően intelligens képességekkel rendelkezünk) de nem akarjuk megismerni (pl. a szakmánk ismereteit, a tanulás tárgyait, vagy a művészeti és zenei alkotáshoz szükséges tudás elsajátítását) (és gyakorlását) akkor maga az intelligencia nem aktivizálódik bennünk, hanem így, az csak szunnyad bennünk. A fejlett értelemi intelligencia képességeinek a kibontakozása, a birtoklása (feltétele-feltételének kezdete), csakis a megismerésen keresztül vezet el (egészen a gyakorlásig-megértésig) A megismerés általi tudás megszerzése az értelemi intelligencia kibontakozásának és fejlődésének a kezdeti képessége! (az alapvető tudás megszerzésének és elsajátításának a feltétele)

Felfogási képesség

A felfogási képesség: (briliáns intelligens értelmi képesség) (az egységbe szervezett lényeg) (centralizált lényeg) (a felfogott összesség egészének a centralizált lényege)

Az emberi faj briliáns képessége, briliáns (evolúciós) tulajdonsága! (előny)

Miután megismertük a megismerési képesség fogalmát, tartalmát, meghatározását..., igen fontos megismerni (és megérteni) az emberi faj, az emberi értelem egyik briliáns kulcsképességét (briliáns evolúciós tulajdonságát) a felfogást! A felfogás az az értelmi képesség, amelyet a legtöbb esetben a megértés képességéhez kapcsolunk. Ez az értelemnek egy olyan „működési funkciója” (értelmi képessége), amikor az illető előtt megvilágosodik valamilyen dolog, ismeret, vagy fogalom eszméje. A felfogást, mint képességet a megismerés előzi meg. Ennek értelmében a dolgokat először meg kell ismerni aztán pedig fel kell fogni, hogy mit is ismertünk meg, hogyan ismertük meg, mi által ismertük meg, miképpen, milyen értelemben....stb...

A Központi értelme:

A felfogás/felfogóképesség az ember azon intelligens értelmi képessége, ami által a jelenségeket és kapcsolataikat egységbe szerveződve lényegül látja! Ebben az értelemben megfogalmazva a felfogás az információk egységes tömörülése (egységbe szerveződött–felfogott-megértett információ) amely nem oszlik szét különböző erők, részekre, összetevőkre..., hanem egy egységes (egész) részként, rendszerként-, centralizált lényegként jelenítődik, (fogalmazódik) meg bennünk.

A felfogás dolga hogy egységbe szervezze a szétszórt jelentések, dolgok, ismeretek... lényegi összetevőit, így adva központi „becentralizált” felfogó-felismerő-tudatosuló értelmet (centralizált lényegi jelentést) arról kialakított dologról, tárgyról, fogalomról vagy nézetről amit felfogtunk, megértettünk.

Valamit felfogni (vagy megérteni) nem más, mint az adott jelenségről, tárgyról, fogalomról vagy dologról észrevenni a benne rejtőző/lakozó lényegét! Megérteni a benne rejtőző/lakozó értelmet, megállapítani a benne rejtőző/lakozó okot, kikövetkeztetni a benne rejtőző/lakozó viszonyt, meghatározni a benne rejtőző/lakozó jelenség alapvető és nélkülözhetetlen, létfontosságú és kulcsfontosságú kardinális lényegi pontját (a mérvadó és tényleges elemi részét).

Amikor az illető (a benne rejtőző/lakozó dologban) valamit felfog, akkor tulajdonképpen ráésmél, rájön azokra a legfontosabb (létfontosságú) tulajdonságokra, jellemzők összességére (a centralizált

lényeg által) amelyek elégségesek ahhoz, hogy annak (a tárgynak, jelenségnek vagy dolognak) az üzenettartalma, mondanivalója olyan szinten megértetté váljon számára, hogy az illető (ezáltal) megállapítsa benne (képes legyen megállapítani benne) a lényegét, az ismeretlen mögötti igazságot, az ismeretlen mögötti igazság helyességét és lényegét (a tiszta igazságot).

Ebben az értelemben tehát felfogáskor, az értelem egységbe szervezi a legfontosabb felfogott-megértett információkat, majd mint végkikövetkeztetésként (megértésként) centralizált lényegi jelentést ad annak a tárgynak, jelentésnek, foglomnak vagy dolognak... azért, hogy az illető (a felfogás pillanatában) a lényegi információkat (egységes centralizált végkikövetkeztetésként) egységben lássa, (egységes centralizált értelemként) egységben értse és fogja fel. A felfogás, lehet az értelem forrásának a kiindulópontja és egyben lehet az értelem végkikövetkeztetett lényege.

A Felfogás/ráeszmélés jelentősége

A felfogás, az egy „az emberi megismerő tevékenység általi értelmi jelenség-képesség”, amikor az illető a felfogás következtében (a ráeszméléssel/ által) új megvilágításba helyez (egyszeriben megért) egy korábban figyelembe vett, vagy figyelembe nem vett, esetleg helytelenül megítélt állapotot, helyzetet, tényt, vagy összefüggést. Ekkor ráébred a megítélt helyzet, vagy tény, igazságára-valóságára, rájön-felfogja a szóban forgó helyzet, vagy tény értelmére, jelentőségére.... esetleg rájön a megítélt helyzet, vagy tény megoldására, vagy annak új (megvilágításba helyezett) álláspontjára... A felfogás utáni ráeszmélés-rádöbbenés mindig és minden esetben segít abban, hogy felismerjünk (fel tudjunk ismerni) és felfogjuk (fel tudjunk fogni) olyan feltevéseket, feltételezéseket, elképzeléseket..., olyan meghatározásokat, vagy fogalmakat... amelyeknek a képzeiteiből pillanatok alatt rájövünk-rádöbbenünk (vagy közelebb kerülünk) egy körülménynek, tetteknek, tényeknek, eseményeknek... az okaira, hatásaira, következményére, egy megoldásra, eredményre, egy lehetőségre, vagy egy ötletre... Tehát valaminek a megoldásközeleli koncepciójára, módszerére, meghatározására (vagy önmagára a megoldásra.)

A felfogás/ráébredés jelentősége:

A felfogás, ráébredés, mint természeti jelenség egy ismeret elsajátítását-megértését követően jelentkezik, amikor egy ismeretet, tárgyat, fogalmat, eseményt, cselekedetet megértünk és elfogadunk. A felfogás, ráébredés mindig és minden esetben valamilyen elemzés, fejtegetés, következtetés, valamilyen kiértékelés, vagy valamilyen adatokkal és információkkal való összevetés-összegezés előzi meg, amelynek végeredménye maga az eredmény vagy az igazság. A felfogás tulajdonképpen egy koncentrikus-centralizált lényegi eredmény. Maga a summa! Tehát a felfogás-ráébredés (már ha helyes és igaz) akkor az egy végső folyamatot lezáró végkikövetkeztetett eredmény, egy végösszegezés, végösszefoglalás, végösszesítés arra, amit a megismerés által hallottunk, láttunk, éreztünk, tapintottunk, tapasztaltunk, gondoltunk, felfogtunk vagy a megismerés által megértettünk. (Tehát egy végső teljes folyamatot lezáró utolsó)

A felfogás közbeni, vagy utáni ráébredés, a gondolkodás nagyon összetett tevékenysége. A felfogóképesség pillanatában ugyanis az értelem a különböző alkotóelemeknek az egymáshoz való különböző viszonyait, különböző vonatkoztatásait, különböző szempontjait....rakja, igazítja, alakítja és formálja azzá amiből a végén megszületik a lényeg, a felismerés, a megismerés, a rádöbbenés, a ráébredés... az eszencia. Ennek oka, hogy a felfogás pillanatában rengeteg egymással összefüggő elemek, rengeteg sokféle kombinációja, rengeteg sokféle munkát végez... így az értelem irdatlan mennyiségű információt alakít ki és formál át azzá amit a legvégén fel kel fogunk, (fel tudunk fogni) vagy meg kel értenünk. A megértés és felfogás eredménye lehet a ráébredés, a rádöbbenés, ráeszmélés, vagy maga a lényeg értelmének tudatosulása, amely mindig és minden esetben a korábbi állapot megváltoztatásával elért új helyzet, új állapot vagy új eredményt állít fel vagy valósít meg.

Tehát a felfogás, ráébredés, az igazságnak az a természete hogy rendszerint a legjelentősebb, legfontosabb és a legelsődlegesebb értelmet kutatva végeredményként (a ráébredés eredményeként) megtalálja a jelenségek mögötti értelem lényegi igazát-igazságát, (tehát önmagát az

igazságot és az eredményt találja meg,) amely megbújik-elbújik minden gondolat, tet, következmény vagy jelenség mögött. A felfogásnak ez a dolga és feladata!

A felfogás/rádöbbenés jelentősége

A felfogás, rádöbbenés az az értelmi állapot, amikor egy körülménynek, eseménynek, ténynek, vagy ismeretnek rájövünk az okaira, hatásaira, következményére, ami által (rádöbbenve) új megvilágításba vagyunk képesek helyezni egy dolgot, összefüggést, tény, eseményt, vagy lehetőséget. pl. okkult értelem, amikor egy korábban nem észrevett állapot megítélését utólag helyesen megítéltünk, egy korábban nem észrevett következményt, utólag helyesen következtettünk, egy korábban nem észrevett dolog megértését utólag rádöbbenve helyesen megértettünk és elfogadtunk)... stb... pl. rádöbbenünk hogy az eddigi viselkedésünk okozta a kedvező vagy kedvezőtlen helyzetet/állapotot. pl. rájövünk hogy az eddigi gondolkodásunk iránya nem volt megfelelő stb... rájövünk valaminek az igazságára, ami által egy másik „új” vagy meglévő jobb irányt választunk.

Felfogás (igaza) igaz valója... (az emberi képesség létrehozó, alkotó, és építő erejű. jelentősen magas értéket képviselő)

A felfogás alapja és feltétele a természeti-környezet-társadalmi-tudományos-evolúciós-civilizációs.... törvény értelmében a tiszta valóság felismerése és annak az igaznak valója! (A tények valódisága-igazsága) Ha az értelem valamit igaznak fog föl, akkor annak az alapja, a racionális és ellenőrizhető igazság (kel hogy legyen) amelyet logikus következtetések, törvények és szabályok alkotnak) Tehát az illető értelmének azon képessége, (kel hogy legyen) hogy pontosnak, igaznak és helyesnek ítél meg, fog fel, vagy ért meg valamilyen dolgot, fogalmat, szabályt.. valamilyen véleményt, valamilyen jelentőséget, valamilyen értelmet.

A felfogás csak akkor válik az intelligencia és az értelem valódi gyümölcsévé, az intelligencia és az értelem valódi értékévé, a természetfölötti transzcendencia egyik leggyönyörűbb értelmévé.... ha az illető a felfogás pillanatában a felfogott tény, fogalmat, tárgyat vagy jelenséget helyesen fog fel, helyesen értelmez, helyesen ítél meg. Ha az illető a felfogás pillanatában a felfogott gondolatot, fogalmat hatást tény helyesen azonosít, helyesen viszonyít, helyesen összehasonlít, helyesen következtet, helyesen ítél, helyesen rendszerez, helyesen leképez, helyesen elvonatkoztat, helyesen kiértékel, helyesen feltételez, helyesen tervez, helyesen old meg feladatokat, helyesen old meg problémát.... helyesen gondolkodik... tehát a milliányi szabályokat-törvényeket, a milliányi logikai lépéseket, célokat, a milliányi elemzéseket, megkülönböztetéseket, a milliányi felismeréseket, és értelmezéseket.... a valóságnak megfelelően helyesen fog fel, helyesen ért meg, és azt helyesen tudja beilleszteni az értelem egységébe, úgy hogy annak eredménye a valóságnak megfelelően elfogadható és igaznak valóvá válik.

Ha valaki helyesen fog fel akár általános, akár bonyolult dolgokat, akkor ő a felfogás által (akár kismértékben akár nagymértékben) megvilágosodik. Az addig nem értett, homályos, rejtélyes összefüggéseket, értelmeket, ismereteket, dolgokat (amit addig zűrzavarként értelmezett, vagy volt benne)... az egyszersmind jelenségé, célé, ötleté, meggyőződésé, elvé, hitté, fejlődésé, véleményé, bizonyossággá, lényeggé, ideává, eszmévé, alkotássá... eszenciává válik. Mert megérti, megfejt benne a lényegét, meglátja benne az értelmet, felismeri benne az ideát, a forrást... egyszersmind teremtő erőjűvé válhat, még a legáltalánosabb és legegyszerűbb gondolat, fogalom, tény, ismeret, vagy tárgy jelentése, létezése, vagy értelme. Tulajdonképpen amikor azt gondoljuk (valamiről) vagy hisszük hogy egy általános tárgynak, fogalomnak, gondolatnak vagy jelenségnek... (valaminek).... nincs értelme, akkor az, aki képes a felfogás erejével bírni, az megláthatja a benne rejlő értéket, még akár a legfontosabb tulajdonságát, lényegét is...amivel annak a kis tárgynak, vagy dolognak sokkal több mindene értékes és lényeges és fontos lehet, (vagy azzá válhat) mint amit egyáltalán gondolhattunk volna. Az erős felfogóképesség képes bele/belé láttatni a dolgok lényegének és fontosságának a mögöttes, nem ismert tartalmára, amely néhanapján akár az egyik legfontosabb értéké is válhat nekünk, a társadalmunknak, a földnek vagy a civilizációnak... a felfogás erős lényeglátó képesség, amely ráadásul centralizálja (összefogja-egységbe szervezi) az értelmet, a lényegét, a fontosságot...

Az Alkalmazkodóképesség (adaptabilitás)

Az Alkalmazkodóképesség: (szinbióta azonosulás) szimbiotikus kapcsolat ember és környezet között! Ember és ember között! Ember és képesség között! Adaptabilitás: (szinbióta („azonosuló”) képesség (alkalmazkodóképesség) Szinbióta szimbiózis: mindennel, amivel egy élőlénynek együtt kel élnie, interakcióba kerülnie, kölcsönös viszonyt kiépítenie! (Fejlődésméleti törvény!) (lételem!)

Ez egy Intelligens létfeltétel/ egy intelligens létviszony/ egy intelligens létállapot. ez egy egyedülállóan Intelligens képesség! (Emberi-földi-univerzumi értelemben!)

1-rész: Azonosulás-adaptáció-integráció-„szimbiózis”... ember és környezet között:

A folyamat eredménye a populációra, vagy az egész fajra jellemzővé váló hatást-kölcsönhatást... hordozza magában! A folyamat eredménye a populációra teljes mértékben kiható!

Az Alkalmazkodóképesség az élővilág fejlődésmélete az alaptörvénye! Az alkalmazkodóképesség az emberiség fejlődésmélete az törvénye! Az Alkalmazkodás és annak képessége az Evolúciós eredetpontból kiinduló bolygóközi fejlődéstörténeti-fejlődésméleti törvény!

A túlélésünk, a megmaradásunk feltétele az alkalmazkodóképesség szintje!

Az alkalmazkodóképesség egy kölcsönösen azonosuló, egymással viszony teremtő képesség. Ez a képesség (evolúciós szempontból) (az élőlények között valamint az élőlények és a föld-földi környezet között) elengedhetetlen a túléléshez, a megmaradáshoz, a fejlődésünkhöz! Ez a feltétele!

Az élőlény alkalmazkodó és alkalmazkodásra törekszik annak érdekében hogy fentartsa-fenntarthassa, a viszonyát, az állapotát, a létfeltételeit azzal amivel együtt kel élnie (a környezettel, a társas/emberi kapcsolatokkal és viszonyokkal, az intelligens képességeikkel, a munkával, a földel, az univerzummal, a téridővel...

Az alkalmazkodóképesség helytál a környezeti feltételeknek és kölcsönösen kiegészül az ember és természet, ember és környezet, ember és univerzum (illetve minden más) kölcsönös interakciója, kölcsönös viszonya, kölcsönös viszonyának egyensúlya között.

Fontos: Az alkalmazkodóképesség fejlesztése fejlesztési programja (pl. az iskolában) nagyfokú figyelmet érdemel. Fontos, és a jövőben nélkülözhetetlen képesség ez a gyerekeknek és a felnőtteknek! (a jövő generációjának!)

Az intelligens alkalmazkodóképesség: megismerni, felfogni, használni, irányítani, interakcióba kerülni, kölcsönös viszonyban élni, kölcsönös viszonyt elérni, teremteni, helytállni, megfelelni, beilleszkedni, egyensúlyba kerülni...

Szimbiózis: mindennel, amivel egy élőlénynek azonosulnia kel! (interakcióba kerülnie, kölcsönös viszonyban együtt élnie stb....)

Az intelligens alkalmazkodóképesség: „megmaradási” képesség. A normalizációs állapotok eléréséhez-megtartásához...

Az alapja (akár személy, akár mentális, akár tárgy, akár bármilyen fogalom....) hogy az eseményekkel, történésekkel, dologokkal, problémákkal...valamelyen szinten képes azonosulni.

A Globális egyensúlyunk harmóniájának a megőrzése, fenntartása és a biztosítása az alkalmazkodóképesség által érhető el!

Védő, védelmező, óvó (énvédő-önvédő) fajvédő képesség.

Az alkalmazkodás meghatározza az illető viszonyát a világhoz!

Alkalmazkodás: A körülményekhez igazodás.

Optimalizálódás: A kiegyensúlyozott állapot (optimális működés) képessége.

Civilizációs, társadalmi, problémamegoldási, tanulási, gondolkodási, felfogási, képességi, értelmi, cél-, teljesítői, szokatlan új és meglevő helyzeti, munkahelyi, magánéleti, párkapcsolati, eredményi, teljesítményi, önfenntartási, újra szerveződési, alkotási, akadályi, feltételi, körülményi, követelményi, állapoti, dologi, elvárasi, megmaradási, működési, fejlődési, viszonyi, nézeti, életfeltételi, léti... feladatokhoz, feltételekhez, állapotokhoz, viszonyokhoz...!

Stephen Hawking: „Az intelligencia a változáshoz való alkalmazkodás képessége: (ha az intelligenciát nem fogjuk tudni alkalmazni a változáshoz való alkalmazkodásra, akkor elesett az emberiség!)

Az alkalmazkodóképesség egy olyan egyedülállóan „intelligens” emberi „létfeltételi”, „létállapoti”, „létvizonyi” („szinbióta”) azonosulási képesség (a megküzdésben, a túlélésben, az életfeltételi-létfeltételi megmaradásban, a fejlődéseméletben, a szellemi, életminőségi, fenntarthatósági, ökológiai, emberiségi, a Globális egyensúlyi kérdésekben, mint például az egyensúly megőrzésében, fenntartásában és a biztosításában) amikor az illető az új helyzetekhez, az új vagy szokatlan körülményekhez, az új feladatokhoz, a követelményekhez, a különböző szokatlan-rendkívüli, vagy szélsőséges viszonyokhoz, az akadályokhoz... úgy tud, vagy úgy képes alkalmazkodni (hozzájuk igazodni-velük azonosulni) hogy, kölcsönös azonosuló „szinbióta” viszonyt épít ki önmaga és a környezete, illetve önmaga és a megváltozott helyzet vagy környezet viszonya között.

Amikor az ember alkalmazkodik valamihez vagy valakihez, akkor az alkalmazkodóképesség működésbe lépésekor az embernek szimbiózisba kel kerülnie, (interakciós/kölcsönös-azonosuló („szinbióta”) viszonyt) kel létesítenie azzal a változással, hatással vagy helyzettel, ami a környezetében éri őt, és amivel ő szembesül. A „szinbióta” azonosuló környezeti viszony létesítésének feltétele minden esetben az adott körülményhez, követelményhez, az adott feltételhez, elváráshoz, vagy az általánosan vett szükséghez való azonosulás (integrálódás.)

Az alkalmazkodóképességük általános tulajdonsága, hogy a különböző kihívásokon, akadályokon, nehézséges körülményeken, vagy szélsőséges helyzetekben... erős stresszhatásoknak kitéve is helyt tudnak állni és fenntartják a létfeltételi, megfelelési, egyensúlyi vagy normalizációs viszonyokat/állapotokat.

A folyamatosan változó környezetben az intelligens alkalmazkodónak képesnek kel lennie a meglevő tudását adaptálni a változásokhoz! Ha szükséges, akkor mozgósítania kell minden erejét, erőforrását... az életben maradás, a kilábalás, az egyensúly, a fejlődés, a Normalizáció!... azaz az Optimalizálódás érdekében! (a kiegyensúlyozott állapot (optimális működés) feltételének megvalósulásából/céljából)

Életünk minden mozzanata a lét fogalmára épül. Önmagunk és környezetünk megismerése és a velük való kölcsönös interakció (alkalmazkodás-azonosulás) elengedhetetlen feltétele a normalizációs-egyensúlyi állapotok fennmaradásához és megtartásához. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy az alkalmazkodóképesség egy mindenre és mindenkire kiható-kiterjedő evolúciós-univerzumi törvény. Az evolúciós-univerzumi törvény értelemben, az alkalmazkodóképesség egy olyan univerzális törvény („szinbióta azonosulás”) (a földi értelemben, és minden külső bolygó létformáira-élőlényeire nézve) amely az ember és természet, az ember és környezet, az ember és univerzum globális értelemi és

fizikai kölcsönhatásainak a feltételihez, követelményeihez, és körülményeihez való kölcsönös viszonyát, kölcsönös interakcióját, kölcsönös azonosulását, kölcsönös szimbiózist teremti meg. Amely az ember túlélésének, fennmaradásának, az ember fenntarthatóságának, vagy létfeltételeinek a megőrzését és fenntartását szolgálja. Ebben az értelemben az alkalmazkodóképesség, az emberiség egyik legfontosabb túlélési, megmaradási, fenntarthatósági és létfeltételi biztosítéka/biztosítékának záloga! („és egyben a fennmaradási esélye”) Ez a törvény nem csak a földi élőlényekre nézve Globálisan meghatározó, hanem az összes külső bolygón létrejött életformáknak és létformáknak a fennmaradására és fenntartására nézve is! Az a faj, aki nem képes az alkalmazkodóképességét alkalmaznia a bolygóján önmagára és környezetére nézve, az előbb-utóbb kihal, mint ahogyan rengeteg külső bolygó létformáinak ez nem sikerült.... Ez nem egy egyszerű és nem csak egy általános képesség.... ez konkrétan a fajfenntartási-fajmegmaradási képesség minden bolygó civilizációjára/fennmaradására nézve! Ezért is intelligens ez a képesség!

Példa: A Darwini példa: Az 1700-as években már Darwin is megfigyelte, hogy a fajok populációiban a különböző egyedek életképes-sége, életképességének esélye, nem egyforma, mivel az egy fajba tartozó egyedek, ha nem mutatnak nagyfokú változatosságot, (alkalmazkodást) a környezettel szemben, akkor a kevésbé rátermett egyedek fokozatosan kiválogatódnak (szelektálódnak), így gyakoriságuk csökken végül pedig az alkalmazkodásra képtelen élőlények elpusztulnak, így a populáció egyedeinek túlélési esélyei fokozatosan csökkenővé, majd hanyatlóvá válnak. Hasonlóan a Darwini példához az ember is szüntelenül változik és alkalmazkodik, ám a fajtoktól eltérően ő nem csak a környezettel szemben kell hogy „szinbióta” legyen, hanem mindinkább önmagával, a társadalmi megfeleléssel, a társas együttéléssel, a viselkedéssel, a gondolkodással, a felfogással, a problémamegoldással, a különböző élethelyzetek akadályaival/megoldásaival, és természetesen az értelmi és fizikai képességek azonosulásával, az intelligenciával! Azok az emberek, társadalmak, civilizációk, vagy fajok akik a környezetükhöz jobban képesek alkalmazkodni, (például a Darwini példa szerint) azok akik jobban képesek a külső környezeti hatásokkal megküzdeni és azonosulni, akik a normalizációs-egyensúlyi viszonyokat jobban képesek fenntartani és megtartani, akik a meglévő képességeiket, tudásaikat jobban képesek adaptálni a változásokhoz, akik képesek a változással azonosulni, és a változáshoz alkalmazkodni....) azok sokkal nagyobb valószínűséggel lesznek képesek fejlődni, fennmaradni, túlélni, elérni, és jelen lenni a következő „jövő” nemzedék civilizációjában! (mivel a természet azokat a fajokat részesíti előnyben, amely egyedek leginkább alkalmazkodóképesek a környezetükhöz, önmagukhoz, az embertársaikhoz, a bolygójukhoz... általános értelemben a léthez, és a létfeltételekhez) Ezt a folyamatot hívjuk természetes alkalmazkodási képességnek, illetve ennek a folyamatnak az eredménye a környezeti feltételekhez való folyamatosan (jobb) alkalmazkodás (adaptáció).

Az alkalmazkodóképesség mint védő, védelmező, óvó (énvédő-önvédő) képesség: (védőmechanizmus)

Az alkalmazkodóképesség egy olyan emberi védő, védelmező, óvó, fajvédő, populációvédő képesség, amely úgy segíti az embert a körülmények változásaiban, hogy az adott térben és időben (tér-időben) hozzásegíti és hozzáigazítja az illetőt a változás mértékéhez, ezáltal (a környezeti adaptálódás folyamatában) igyekszik az illető számára a lehető legoptimálisabb és a lehető legjobb feltételek ráteremtésében, és elérésében.

Ha a helyzet, körülmény vagy állapot problematikus alakul, vagy akadályokba ütközik, akkor, a külső és belső akadályokhoz, az alkalmazkodási folyamat az egyén védőmechanizmusain keresztül halad. Ezek a védő mechanizmusok (összetett sokrétű komplex alkalmazkodó képességrendszerek) melynek feladata, helytállni és kölcsönösen azonosulni a kialakult helyzettel, körülménnyel vagy állapottal.

Ebből a szempontból az alkalmazkodóképesség egy olyan egyedülállóan intelligens védő, védelmező, óvó, fajvédő, populációvédő „azonosuló-szinbiotikus” képesség (arra az állapotra, hatásra, folyamatra, körülményre vagy helyzetre nézve), amelynek feladata, hogy a lehető legoptimálisabb

feltételek és lehetőségek megtalálása által védje, védelmezze, óvja, segítse az alkalmazkodót, a külső (és belső) környezeti változásokhoz való alkalmazkodás azonosulásában és átalakulásában. Az így létrejött „azonosulás” (szimbiotikus kapcsolat) igyekszik megőriznie és fenntartania az ember normálizációs és egyensúlyi állapotait úgy, hogy adaptálja az illetőt, a külső és belső változás mértékének az egyensúlyához, hogy ezáltal a körülményektől, helyzetektől és állapotoktól függetlenül az ember életésélyeit, életlehetőségeit a lehető legoptimálisabb feltételek elrendezésében oly mértékűek lehessenek (oly mértékűvé és helyességűvé változtassa) hogy végül a fejlődésük, a túlélésük, az emberi lényünk a legtágabb értelemben véve is túlélhessen, fejlődjön, és biztonságban legyen. (így védi, óvja és segíti az alkalmazkodóképesség az illetőt (az ember és környezet, az ember és természet) kölcsönös interakciójának az adaptálódásban, beilleszkedésében. (hogy hozzáigazítja az illetőt a változás mértékének a szintjéhez, magához a változás mértékéhez, hogy az illető létének, létfenntartásának a biztosítása biztosítottá váljon.

Az, aki alkalmazkodik a különféle helyzeteknek, körülményeknek, feladatoknak, feltételeknek vagy viszonyoknak a szükségéhez, feltételéhez, vagy követelményéhez (azaz használja-aktivizálja az alkalmazkodóképességét) az folyamatosan a lehetőségeikhez mérten próbálja úgy újraértelmezni a környezetét, a normalizációs-megmaradási esélyeit, a kilátásait, a lehetőségeit... hogy túléljen, hogy megmaradjon, hogy ezáltal a kedvező állapot eléréséhez, megfelelő módon elkezdjen vagy tudjon átalakulni, azokhoz az új körülményhez, viszonyhoz, helyzetekhez, feladatokhoz, vagy feltételekhez, amelyek által létfenntartása, életben maradása, megmaradása, az egyensúlyi állapota... (Önmaga Léte) többé-kevésbé biztosítottá váljon. Ebben az értelemben az alkalmazkodó felismeri a helyzetét, felismeri a körülményeit, felismeri a megmaradási esélyeit, és ennek értelmében alkalmazkodik az adott környezethez, feltételhez, vagy állapothoz...

Az alkalmazkodó tehát felismeri azokat a megfelelési viszonyokat, lehetőségeit, azokat az okokat, hatásokat, erőket, akadályokat....amelyeknek a megoldása által létük, létfenntartásuk, egyensúlyi állapotuk, vagy megmaradási esélyünk (létfeltételük állapota-viszonya) hozzávetőlegesen biztosítottá válhat. (A folyamatosan változó környezetben így segíti az alkalmazkodót abban, hogy az adott szélsőséges, nehéz, vagy zord körülmények ellenére is fentartsa-megartsa a normalizációs-egyensúlyi, létfeltételi (állapotokat) állapotait (a fenntartására-fennmaradására)...))

Óriási szükség van arra, hogy az alkalmazkodó, az alkalmazkodás folyamataiban (a hátrányos körülmények ellenére is) a szükségből erényt kovácsolva fel tudja tartani, a képességeinek a teljesítményét, a teljesítőképeségét, a hatékonyságát... az erejét), azért hogy léte-létfüggvénye normalizálódjon, megmaradjon. (hogy ezáltal, a megmaradási/létfenntartási/fejlődési/életminőségi/fenntarthatósági...létüket megőrizték, és biztosítsák.) Ezért is védő, védelmező, óvó, fajvédő, populációvédő képesség.

Fejlődési képesség:

A magasabb, jobb alkalmazkodás-alkalmazkodóképesség, nagyfokú különbözőséget mutat az alkalmazkodóképességet birtokló-tudó, és az az alkalmazkodóképességet nem birtokló, és nem tudó között. Ebben az értelemben az alkalmazkodást úgy kel felfognunk, és megértenünk, hogy a magasabb-jobb alkalmazkodás-alkalmazkodóképesség, képes az alkalmazója számára egy adott helyzetre viszonyra, állapotra (vagy a „változó” környezeti körülményre és annak feltételére) úgy reagálni (gondolkodni, cselekedni, felfogni, megérteni...) amivel biztosítja a boldoguláshoz, a sikeres fejlődéshez szükséges normák elérését. Tehát ha az alkalmazkodó, a sikeres fejlődéshez szükséges normák elérését eléri, akkor a jobb alkalmazkodás-alkalmazkodóképesség, az alkalmazója számára valóban fejlettebb szintű állapotot és viszonyt képes biztosítani, és ezek együttesen fogják létrehozni az illető jólétét.

A mai világban akár a munkahelyi, magánéleti, párkapcsolati, problémamegoldási, tanulási, alkotási, művészeti, vagy sporti... akár a biológiai, evolúciós, társadalmi vagy civilizációs értelemben... akár körülményi, követelményi, viszonyi fejlődési, állapoti, megmaradási... értelemben

az alkalmazkodás megköveteli, és egyben feltételként érvényesíti is azt, hogy folyamatosan képesek legyünk megújulni és átalakulni a környezet diktálta igényeknek, állapotoknak, vagy feltételeknek megfelelően. Az is mondhatjuk, hogy a mai világban szinte természetes elvárás az, hogy a változáshoz való alkalmazkodás létrejőjön, ahhoz pozitívan álljunk hozzá és arra kihívásként tekintünk rá.

A világunk, a civilizációnk, az egész univerzumunk a változáshoz való alkalmazkodás képességéről szól! Egy személy elsajátított összetett/sokrétű tudásának, komplex képességeinek, értelmi képességeinek... alkalmazkodnia kell a bolygó természetének a rendjéhez, törvényéhez, az új körülményekhez, a változó környezethez, a társadalomhoz, az emberekhez, önmagához, a munkájához, a feladatához, a céljához, a földi rendszerekhez-szabályokhoz, az egyetemleges és univerzális dolgokhoz... Nem lehet másképp! Ez az alkalmazkodás törvényének a rendje és feltétele!

Emberek közti „szinbióta” interakció:

Az alkalmazkodóképesség másik igen fontos területe a társas emberi viszonyok (interperszonális intelligencia, amelyek igen erős mértékben meghatározzák az egyének közötti társas megmaradás feltételeit, mivel maga az alkalmazkodóképesség (a társas viszonyokra nézve, párkapcsolat, család, környezet, munka.... ember és ember között) roppant módon, erőteljesen és mélységesen meghatározza, és rendkívüli mértékben hat két ember egymással való kapcsolatára, egymásra vonatkoztatására, egymástól függésére, egymásra hatására, egymás együttélésének-együttlétének a fennmaradására-megmaradására, a mindennapjaikra.... azaz, összességében egymás viszonyainak, állapotainak, és az összes kapcsolataik (együttesének) a jelenére és a jövőjére!

Ilyen társas alkalmazkodása van például a méheknek, hangyáknak, a kolóniában élő rovaroknak, amelyek, evolúciós-biológiai értelemben tudják, hogy a fennmaradáshoz mindanyikunknak alkalmazkodniuk kell egymáshoz és a környezethez... különben a kolónia felbomlik-szétesik.

(nagyon fontos hogy hasonlóan az interperszonális intelligenciához, a többi intelligens képességek alkalmazása közben is rendkívül fontos hogy az alkalmazkodás-alkalmazkodóképesség létrejőjön ott és akkor, amikor arra szükség van! Például a zenei intelligencia, a mozgási intelligencia, a téri intelligencia, a társas intelligencia, a magunkra vonatkozó intelligencia, stb... területein)

Albert Einstein: „Az intelligencia mértéke a változás képessége.” Mivel a környezet, a bolygó, az emberek, az állapotok, a viszonyok és minden más körülöttünk mindig változik, így a változáshoz nekünk is mindig alkalmazkodnunk és ezzel egyidejűleg változnunk kell, (hozzáigazodnunk-hozzáidomulnunk a környezeti változáshoz, és azok mértékéhez, a változás mértékéhez) amelyet az alkalmazkodóképesség által érhetünk el.

Mivel Einstein szerint „Az intelligencia mértéke a változás képessége” így valószínűsíthető hogy a változáshoz (és annak mértékéhez) általában alkalmazkodnunk kell. Ha alkalmazkodunk a változáshoz, akkor használunk kell az intelligenciánkat, (az intelligens képességeinket) abban, hogy a változáshoz való alkalmazkodás minél simulékonyabb, minél rugalmasabb, minél egzaktabb módon idomuljon az állandóan változó körülményekhez, és hogy ezeket, minél jobb minőségben és értékben érthessük el. Az intelligencia (ebben az értelemben) tehát nagy segítője lehet abban, hogy a változáshoz való alkalmazkodásban alkalmazkodjunk, (azaz hogy a változáshoz való alkalmazkodásban (az intelligencia által) sikereket, eredményeket és értékeket érthessünk el.) (ehhez pedig az intelligencia jól jön segítségül, sőt! Az intelligencia ebben nagyon jó partner és segítő!)

Az alkalmazkodóképesség tehát nagy segítője az emberiségnek, abban hogy a változáshoz való alkalmazkodásban alkalmazkodjunk. ezáltal létfeltételünk egyensúlyi állapotunk normalizációs viszonyba-állapotba kerüljön.

2-rész: Alkalmazkodóképesség az intelligenciában és a képességekben. Alkalmazkodóképesség a képességekben és a munkában-feladatban: azonosulás ember és képesség között, ember és munka-feladat között.

(A képességekhez, és annak mindennemű állapotához, viszonyához és feltételéhez)

Alkalmazkodás: Az ember és képességei, az ember és munka közötti egyidejű fizikai és értelmi interakció („asszimiláció”) megteremtése.

Az alkalmazkodóképesség Óriási és nélkülözhetetlen szerepet vállal az intelligens képességek alkalmazásában!

Az egyén kiválóságának legfőbb mutatója, az intelligens képességeinek alkalmazkodási képessége

Az eredményesség előidézésének megtörténésében

Az alkalmazkodóképesség elsajátítása (megszerzése-megértése-alkalmazása) a megoldás!

Az alkalmazkodóképesség nem csak az evolúciós kültermészeti viszonyokra, a léti viszonyunkra, a megküzdési kapacitásunkra, az egyensúlyi állapotunkra, az életben maradásunkra... érvényes, illetve nem csak a helyzetekhez, állapotokhoz, viszonyokhoz, feladatokhoz, körülményekhez, vagy követelményekhez való „megfelelő adekvált” alkalmazkodást jelenti, hanem óriási-felbecsülhetetlen hatással van, az ember intelligens képessége és a megoldandó feladat közötti egység azonosulásának a megteremtésében is. Ugyanis az alkalmazkodóképességünk, ha nem tud szinkronba lépve azonosulni az intelligens képességünk és a megoldandó feladat között (tehát ha nem tudunk egy bizonyos intelligens képességet úgy alkalmazni, hogy önmagunk és a feladat között interakció-„asszimiláció” jöjjön létre, akkor nem fogjuk elérni a kívánt célt, eredményt, sikert, hatást, vagy teljesítményt.

Az alkalmazkodóképesség egy olyan képesség az intelligens képességekben, amikor az intelligens képességeket birtokló személy ráirányítja, vezeti, és uralkodik, azaz teljes mértékben meghatározó szerepet tölt be a képességeinek azon feladatára-munkájára vagy dolgára nézve, amelyet meg akar oldani, vagy amelyet sikerré vagy megoldássá akar tenni. Ebben az értelemben az intelligens képességeket birtokló személy az új feladatokhoz, új helyzetekhez, új körülményekhez, vagy új feltételek eléréséhez... úgy alkalmazkodik, hogy szimbiózist létesít az intelligens képességei (például a zene, sport, téri, interperszonális-Intraperszonális) és a feladat között. (tehát az intelligens képesség alkalmazkodik a feladathoz! (tulajdonképpen egybeolvad-azonosul a képesség és a feladat)

Az intelligens képességeink, és lényegében az összes létező emberi képességünk megfelelő alkalmazása is egyfajta alkalmazkodóképesség arra a teljesítményre, eredményre, vagy bármilyen fejlődésre vagy alkotásra nézve, amit el akarunk érni, vagy amit meg akarunk valósítani. Ebben az értelemben az intelligens és az általános (fizikai és értelmi) képességi képességeknek azonosulunk (szimbiózisban) alkalmazkodniuk kell a kialakult feladattal, feltétellel, helyzettel, vagy problémával (amelyet meg kell oldani). Szokták mondani: a kihívásokhoz alkalmazkodnunk kell, a célokhoz és az azok eléréséhez alkalmazkodnunk kell, a földünkhöz, a túlélésünkhöz, a létünkhöz, a környezetünkhöz alkalmazkodnunk kell, a tanuláshoz, a tanulási metodikákhoz, vagy a tanulási feladatok teljesítéséhez alkalmazkodnunk kell, egy alkotáshoz, egy mű megteremtéséhez és annak létrehozásához alkalmazkodnunk kell. Tulajdonképpen úgy kell a saját képességeinket átépítenünk és ráirányítanunk oda-arra-vagy azzá, ami ahhoz kell, hogy képesek legyünk a képességeink és a feladataink között interakciós szinkront létrehozni. (Tehát hogy a képességeink és a feladataink között, olyan szinkron lépjen fel egymással, amelyben a képességeink és a feladataink azonosan hozzáigazodnak ahhoz a pillanatnyi, esetleg folytonos, folytatólagos, esetleg állandó, vagy hosszútávú időben történő, zajló körülménnyel, (viszonnal), történéssel, eseménnyel és annak mindennemű kölcsönhatásaival,) amely által a tevékenységre irányuló azonosulás megteremti az emberi képesség és feladat közötti hidat. (egyidejű, azonos időpontban történő, zajló-„szoros” együttműködést).)

Példa, időjárás: Az intelligens képességek azonosulása ember és feladat közötti összefügg egymással, de egymás nélkül is működnek. Ha egymással működnek akkor úgy kel elképzelni őket, mint az időjáráshoz való igazodó öltözködést. Ha hideg van, akkor értelem szerűen (az alkalmazkodó) meleg ruhát vesz fel, így nem fázik meg, nem éri hideg, nem éri kellemetlenség..., míg ha egymás nélkül működnek akkor az illető ha nem tud alkalmazkodni az időjárási viszonyokhoz, például vékony, vagy lenge kabátot vesz fel akkor hideg éri, megfázhat és zavaró-dühítő körülmények fogják érinteni.

Példa, autóvezetés: Említhetnénk az autóvezetési példát is, amikor az ember autót vezet és alkalmazkodnia kel (pl. a forgalomhoz, az úthoz, az időjárási viszonyokhoz....miközben egyidejűleg figyelnie és használnia kel az intelligens képességeit a feladatok megoldásához, (Intraperszonális-interperszonális, téri, logikai, értelmi, figyelemi, memória, felfogás, megértés, érzékelés...ítélőképesség, döntés, cél, problémamegoldás,...mozgási intelligencia-gáz-fék, kormány, váltó... stb...)

Tulajdonképpen, amikor beülünk az autóba és elindulunk, akkor abban a pillanatban azonnal alkalmazkodunk kell a többi autóhoz, a forgalomhoz, a járókelőkhöz, a biciklisekhez..., azért hogy az egyensúlyi vagy a normalizációs állapotokat megtartsuk (például a vezetés biztonságos megtartását fenntartsuk, (például úgy hogy a szabályokat (a kreszt) betartjuk amely feltétele a biztonságos vezetésnek) stb...

Tehát az autóvezetés közben a képességeink alkalmazkodnak a feladathoz és annak megoldásához, miközben egyensúlyra, biztonságra törekszünk, hogy ezáltal a megoldás és a létfeltétel sikeres és biztonsággá váljon.

Ugyan az autóvezetés egy olyan példa ahol, ha nem figyelünk, és nem alkalmazkodunk az állapotokhoz, a viszonyokhoz, vagy az autóvezetés elengedhetetlen feltételeihez (tehát ha a feltételek-elvárások teljesítéséhez, vagyis az általánosan vett szükséghez nem tudunk azonosulni) akkor a létállapotunk, a biztonságunk, az egyensúlyi vagy normalizációs állapotaink nem tudnak fennmaradni, nem tudnak megmaradni (tehát a létünk a létállapotunk veszélyeztetve lesz-megbomlik,) és akkor ütközés, vagy karambol fordulhat elő. Ám a munkában más a helyzet ott nincsenek koccanások, ütközések viszont eredmények, teljesítmények, értékek, megoldások, vagy (termékek) sincsenek, (ha nem leszünk képesek azonosulni a képességeink által a munkával vagy feladattal....)

Példa, zene: A példának okáival (mint az időjáráshoz-az időjárási viszonyokhoz vagy az utóvezetéshez) az alkalmazkodási képességünknek ugyanúgy azonosulni kel, például egy zenei mű előadásánál, vagy egy zenei alkotás létrehozásánál is, ahol nem csak az intelligens értelmi képességeinknek kel azonosulnia (alkalmazkodnia) a műhöz, hanem az alkotó képességeknek, a motorikus képességeknek, az érzelmeknek, a képzeletnek, a fantáziának, a hangok ritmusára való érzékenységeknek, a különféle elemekből összeállított és elrendezett kompozíciónak.... azért hogy maga a mű létrejöhessen.

A hangszeres zenészeknél rettentően fontos hogy az intelligens képességek alkalmazkodjanak az adott munkához, feladathoz, vagy tevékenységhez, hisz amikor egy zenész egy hangszeren előad egy zenei művet, akkor a hangszer, és az ember intelligens képessége között létrejön egy egyidejű, azonosuló, interakciós „híd” egy egyidejű, azonosuló, interakciós szinkron, („egyidejű” téridőkapcsolat). Tulajdonképpen mondhatjuk azt is, hogy ez az „egyidejű” téridőkapcsolat (téridőhíd) akkor a „legtökéletesebb” amikor az alkalmazkodóképesség szinkronban segíti a zenészt a képességeinek azonosulásában önmaga és a képessége, illetve önmaga és a feladata között. Az alkalmazkodóképesség tehát segíti a zenészt abban, hogy minél tökéletesebb, minél jobb termék jön létre, de csak akkor, ha a zenész alkalmazkodik a műhöz, az alkotáshoz (az alkotás feladatához, az alkotás munkájához, az alkotás céljához..., a térhez és időhöz!) (mindenhez amihez az alkotásnak köze van!) hogy a végén valódi szerzemény, termék, valódi remekmű jöjjön létre. (a várt hatás, a transzcendális élmény, a katarzis...)

Hasonlóan a zenei példából kiindulva a mozgáskultúra, a sportoló, a festő, a rajzoló, a szobrász, a művész, és a többi szakterületbe egyszerűen bele kel olvadnunk, eggyé kel válnunk velük. A leghatalmasabbjaink így voltak képesek elérni a fejlődést (hogyan azonosultak a képességeik a feladathoz) Ez az azonosuló, egyidejű interakciós szinkron („fúzió”) gyakorlása, elsajátítása és alkalmazása a jövőnk! A biztosítékunk! A megoldás! A sokszor elérhetetlen produktumokat és alkotást így vagyunk képesek létrehozni... Hisz ha nem tudunk azonosulni először a saját képességeinkkel (az intelligens képességeinkkel) majd utána a munkával, a feladatunkkal, akkor minden (a feladat, a munka, az eredmény, a teljesítmény, vagy az alkotás...elérését nagyon nehezen fogjuk tudni megoldani vagy nem is leszünk rá képesek. Tehát először a saját képességeinkkel kel azonosulnunk, majd utána a munkával kel azonosulnunk, majd utána ugyanígy a képességeknek a munkával kel azonosulniuk. Ekkor jöhet létre valódi produktum!

(Tehát az autózvezetéshez, az időjárás viszonyokhoz, a zenészekhez hasonlóan az intelligens képességekkel rendelkezőknek meg kel tanulniuk alkalmazkodással használni az intelligens képességeiket arra és ott, ahol, és amikor arra szükség van. (pl. munkához, feladathoz, társas kapcsolatokhoz, alkotáshoz, művészethez, sporthoz...”)

Fontos! A képesség és a feltétel azonosulása (fuzionálása) mindig és minden esetben egy sokkal nagyobb erőt, hatást, eredményt, teljesítményt, produktivitást vagy alkotást hoz létre, hiszen, ha a képességeinkkel tisztán képesek vagyunk azonosulni, akkor ott sokkal nagyobb „dolog” jöhet létre!

Nagyon fontos! Az intelligenciának „szellemi” alkalmazkodóképességnek kell lennie! (mivel az intelligencia értelemmel, gondolkodással, problémamegoldással, felfogással..., és a képességek színbióta azonosulásával tud megfelelően működni!) Az alkalmazkodási képességünknek össze kell függenie (azonosulnia kel) az értelmi képességeinkkel és az értelmi működéseinkkel. Ekkor érhetünk el magasabb dolgokat, ekkor küzdhetjük le az előttünk tornyosuló akadályokat, ekkor olvadhatunk össze a környezettel és ekkor láthatjuk teljes egészében a létállapotunk helyzetét, működését... (felbecsülhetetlen és elengedhetetlen az értelmi képességek környezettel, képességekkel, és minden mással való azonosulásában-alkalmazkodásában)

Fontos! Az intelligencia akkor válik a használója számára valódi képességgé, ha az illető (az intelligens ember) lehetővé teszi az új feladatokhoz, feltételekhez, életfeltételekhez, körülményekhez... való azonosulást a képességeiben. Tehát az intelligens képességeit (értelmét, gondolkodását, problémamegoldását, a felfogását... és a fejlet 8-inteligens képességei közül valamelyiket, vagy a legtöbbjét interakcióba, (fúzióba) teljes azonosulásba (összekapcsolódásba) egyesülésbe (kel) helyezni, az új feladatokhoz, feltételekhez, az új körülményekhez, követelményekhez.... így a képességei azonosulnak ahhoz a feladathoz vagy ahhoz feltételhez amittől függ-vagy függhet a viszonya, a léte-létfenntartása, a környezete, a munkája, a magánélete, a fejlődése, a sikere, a teljesítménye... bármilye! Az alkalmazkodóképesség tehát azonosulás azzá, amivel foglalkozunk, amit építünk, amit fejlesztünk, amit(n) dolgozunk...

Az, az ember bánik jól az intelligenciájával, és az intelligens képességeivel aki képes a meglevő vagy új követelményekhez, helyzetekhez, feltételekhez feladatokhoz, viszonyokhoz...alkalmazkodni és ezzel egyidejűleg az intelligens képességeit is „rá-irányítva” „alkalmazkodtatni-a”! Aki nem képes az intelligenciáját „alkalmazkodtatni” a környezethez, a viszonyokhoz, a követelményekhez, a helyzetekhez, a feltételekhez, a feladatokhoz... az nem lesz képes az intelligens képességeit sem irányítani sem használni... így a fejlődése is megreked, vagy stagnálni fog.

Az alkalmazkodást minden esetben úgy kel felfognunk és megértenünk (és ami a fejlődésünk elengedhetetlen feltétele) hogy ha jobbak vagyunk valamiben, akkor a „jobb-hoz” kel-vagy érdemes igazodunk-változnunk, máskülönben fejlődésünk stagnál vagy megreked, és csak az általánosan vett („álló-időhöz”) alkalmazkodunk, megálunk a fejlődésben. Az alkalmazkodás lényege a folyamatos

fejlődéshez, változáshoz való idomulás-alkalmazkodás és az azok kölcsönhatásaival való (egyesülés) együttműködés-azonosulás. Például a sportolónál, az a sportoló, aki elér egy bizonyos jobb teljesítményt, az általában már a jobb teljesítményhez igazodik-alkalmazkodik. Ők minden egyes nappal, az edzéseknek köszönhetően fejlődnek, így alkalmazkodnak a következő jobbhöz, a jobb teljesítményhez amelyet elértek. Vagy a technológiai fejlődés. Az ember mindig a jobbhöz alkalmazkodik az újabb technológiához, tudományhoz, az újabb fejlődéshez... így érik, fejlődik, és válik erősebbé, fejlettebbé, okosabbá, nagyobbá”, tapasztaltabbá, ügyesebbé, civilizáltabbá.

Nagyon fontos. Minél nagyobb valakinél az alkalmazkodóképessége annál sikeresebb lesz a fejlődésben, annál sikeresebb lesz a szociális életben, annál sikeresebb lesz a megoldások megoldásában, (a megoldások megoldásainak megtalálásában) annál kiemelkedőbb és sikeresebb lesz a zene, sport, művészet, téri, Intraperszonális-interperszonális...intelligencia elsajátításában, megvalósításában....annál jobban lesz képes használni az értelmi képességeit... egész egyszerűen annál életrevalóbbá válik, annál képlékenyebbé és rugalmasabbá lesz a mindennapi megküzdési kapacitásokban... annál jobban érheti el a kiválóságokban rejlő lehetőségek elérhetőségét... minden értelemben a javára, és a szolgálatára válik ez a képesség, amely átfogóan „átíveli” és segíti az összképességeket és azok fejlődését!.

Cél

Cél: (intelligens képzet) a cél lehet egy intelligens képzet ezért fontos része lehet az intelligenciának!

A cél egy komoly dolog! A célnak ereje van! A cél az élet minden területén cselekedetre, fejlődésre, értékek, eredmények, kívánságok megvalósítására készíti. A cél hajtó-mozgató, irányító, motiváló képzet. Ez egy képzet jelenség. (egy jelentős mentális tudati változást-esemény-eredményt előidéző, érezhető, hatással bíró, képességet-cselekedetet gerjesztő, és irányt kíváló/irányt mutató emberi tudati felismerés, egy tudati jelenség, egy önmagunkban létrehozott tudati állapot, ez egy tudati képzet). Az emberi életút hosszabb-rövidebb szakaszaiban a cél egy olyan fontos képzet felismerést ad az egyén tudatának (a képzet alkotónak) amelyek igen komolyan meghatározhatják, növelhetik, elő segíthetik, és fejleszthetik a képzetalkotó jövőbeli eredményeit, értékeit, az elismerésére méltó érdemeit, a megbecsüléseit, a kiválóságot elismerő teljesítményeit, vagy az életésélyeit. (ebben az értelemben a cél az élet előmenetelének a segítője!)

A cél rendkívül sokrétűen meghatározható és az élet abszolút minden területén alkalmazható! A cél a legnagyobb segítője, fejlesztője és előre vivője az ember azon kívánságainak, állapotainak, folyamatainak, vagy körülményeinek az előmozdításában, amelyet el akar érni, amelyet meg akar szerezni, amelyet létre akar hozni, vagy amelyet valamely érték vagy hatás által magáévá akar tenni. A cél rendkívül fontos képzet, ugyanis a célképzet megalkotásakor a képzetalkotó rájön vagy rádöbben arra, hogy mivé akar válni, mit akar elérni, vagy mit akar megvalósítani. Tehát tulajdonképpen a képzetalkotó, egy olyan mentális hatás gerjeszt és idéz elő önmagában, amelyben nem csak megláthatja a jövőbeli lehetőségeit, „az álmait, a vágyait, a szándékait és minden elérhető létrehozható kívánságait, hanem létrehozza azt a képzetet amelyben a saját énjének a jövőbeli (jobb-eredményesebb-erősebb-alkalmasabb-fejlettebb...) önmagát ismeri fel, vagy látja meg. Ez egyrészt óriási motiváló, ösztönző erő, tehát a képzetalkotó motiválja, ösztönzi önmagát, azt az irányt amelyet célul tűzött ki magának, azt az irányt amely előre viszi őt az élet „jobb-pozitív” alakulásában... másrészt fenntartja a jövőjének azt a képzetét is amely által az illető (a képzetalkotó) kiteljesedhet. A célkitűzés önmagunk segítségnyújtása, önmagunk állapotának jobbá tételéhez. A célkitűzés egy önmagunk általi „önmegvalósítás és önmegállapodás” (amikor önmagunkkal fogunk kezni arra a jövőbeli állapotra, teljesítményre, hatásra vagy produkumra nézve, amelyet mi magunk határoztunk meg önmagunknak. tehát amit elképzeltünk, amit elérhetünk, amit megvalósíthatunk... a saját magunk erejéből, a saját magunk idejéből és lehetőségeiből... önmagunkból, önmagunk által. A cél, a képzetalkotó számára tehát a legfontosabb kívánságot, esélyt, értéket, megvalósítható érdemeket, erényeket, új gondolatokat, új elképzeléseket, ígéretes eredményeket, teljesíthető

állapotokat és folyamatot teremtő és létrehozó képessége hozzájárul, hogy kijelöljük azokat az irányokat, elgondolásokat, feladatokat, (terveket, ötleteket...), amelyeknek szerepe lesz a jövőnk kialakításában, az élethelyzetünk javulásában, vagy a megvalósítható jobb eredményeink, jobb teljesítményeink elérésében. Az emberi életút hosszabb-rövidebb szakaszaiban az ember támasza és segítője tehát a célja!

Az intelligencia és a cél: Az Intelligencia céljai: Az emberi intelligens fejlődésének az előmenetelét a célok fogják egységbe. Mivel az intelligenciában a cél cselekedetre késztet, irányít, mozgat, motivál és fejleszt (tehát mint egy létrehozott és folyamatosan táplált mentális képzet) segíti kiművelni és fejlődésnek indítani az intelligens képességeinket) (hogy ezáltal jobbá, még jobbá és fejlettebbé alakuljunk) így ez a képzet, (ennek a képzetnek a létrehozása) a legnagyobb segítőjévé válhat az intelligens képességek (képességeink) eredményességének a fejlődésében, vagy az intelligens képességek magasabb teljesítményének az elérésében.

A teljesítményt és eredményt elérni kívánt emberek közös jellemzője, hogy időről időre különféle teljesíthető-teljesítendő célokat tűznek ki maguk elé (legyen szó bármilyen intelligens területről, személyes fejlődésről, társas-családi kapcsolatról, zenéről, sportról, művészekről, hobbiról, vagy karrierről). A teljesíthető/teljesítendő célkitűzésakor az emberben kialakul az a (cél képzet) (mentális irány) hogy jobbá fejlettebbé akarjon átalakulni, hogy jobbá fejlettebbé akarjon válni a korábbi állapotához (a korábbi önmagához) képest egy jövőbeli „jobb-fejlettebb kimagaslóbb” állapotba. Példa: Például amikor egy zenész célul tűzi ki, hogy egy nap hatalmas tömeg előtt szeretne koncertet adni, vagy a zenei tehetségével maradandót alkotni, vagy csak egyszerűen jobb zenésszé válni...) akkor „ekkor” a zenészen, abban a pillanatban, megfogalmazódik az a fajta célképzet-célgondolat (mentális elhatározás, szándék, terv, elképzelés, ötlet) amellyel vagy amelynek a segítségével kijelöli azt a jövőbeli állapotot, irányt amelyen el akar indulni, amelyet el akar érni, amelyet eredményé akar tenni, amelyet meg akar szerezni, vagy amelyet magévá akar tenni.... egyszerűen amely által kiteljesedhet.

Vagy amikor egy sportoló, (a rövidtávu-mindennapi céljai meghatározásakor) küzd az edzés során, a teljesítmény növelésért, a jobb eredmények eléréséért, esetleg az egészségéért... vagy a hosszútávu célok során a versenygyőzelmek, a kitüntetések, és az elismerések megszerzéséért.... akkor ugyanúgy célmeghatározással, célszándékkal, megvalósítható (célképzetekkel) elképzelésekkel teszi ezt meg. Az intelligencia a célokra támaszkodva igyekszik elérni a kívánt eredményt és hatást! Tehát a cél az, amit valamely tevékenységgel el akarunk érni, valamely cselekvés által meg akarunk valósítani, valamely szándék által valóra akarjuk váltani, vagy valamely törekvéssel eredménnyé akarjuk tenni... Bárhogy is nevezzük a célnak ezt az irányát, a célnak mindenképpen képviselnie kel azt, hogy az általános képességeink és az intelligens képességek által, valamilyen produktumot, teljesítményt, valamilyen alkotást vagy fejlesztést akarjunk elérni önmagunkban és környezetünkben... tehát megszerezhető „pozitív” végeredményt kívánjunk elérni/megvalósítani/megalkotni/teljesíteni/valóra váltani/ létrehozni...(általá.) Nagyon fontos! Az intelligencia a céllal együtt válik erőssé! (Tehát a célnak mindenképpen képviselnie kel az intelligenciát!)

A cél az egyik legerősebb képzeti erő-irány, amelyet ki kel alakítani, ki kell fejleszteni, és formálni kel az elmében/ a tudatban. Sok hozzáértő szakember szerint azok az emberek, akik célokat tűznek ki, sokkal nagyobb eséllyel érnek el jelentős eredményeket, teljesítményeket, produktumokat, mint azok, akiknek nincsenek céljai. Ráadásul a célok hiánya (a céltalanság) gátolja az intelligencia valódi erejének/képességének és teljesítményének a felszabadulását! Az intelligenciára nézve ezeknek az állapotnak (a célok hiánya miatt) a kihatás azzá válhat, hogy a célhiány következtében az intelligencia hatásfokát, azaz a még jobb eredményt/ a még magasabb minőséget / vagy a még kiemelkedőbb teljesítményt (tehát a jobbat, a még jobbat, a legjobbat)... gátolja. (nem beszélve a kognitív és az egyéb képességek rendszerének a mérséklődéséről/ és visszaszorulásáról.

Szükség van valamilyen célra, amiért harcolhatunk, szükség van valamilyen célra, amiért küzdhetünk, amiért fejlődhetünk, amiért élhetünk.... Kel hogy legyen egy cél az életünkben, akár kisebb akár

nagyobb, akár hosszútávú, akár rövidtávú, akár lépcsős, akár fokozatos, akár folyamatos, akár változó, akár állandó.... (ahhoz hogy előmozdítsanak minket, ahhoz hogy fejlettebbé váljunk, ahhoz hogy elérjünk, hogy megvalósítsuk, hogy létrehozzuk a fejlődésünket, az álmainkat, a vágyainkat, az életünkben fontos szerepet betöltő jövőbeli kívánságainkat.

(„A célképzet hasznosítása a mindennapi életben felülmúlhatatlanná emelhet!”)

Gondolkodás

(A gondolkodás fejlődésének szolgálatában!) Mind a 8-intelligenciaterületre, és az intelligens értelmi képességre érvényes!

„Gondolkodás típusai: általános, logikai, stratégiai, építő, újíto, alkotó, analitikus, algoritmikus, tudományos, absztrakt, elemző, következtető, problémamegoldó, struktúrális, kombinatív...”

A gondolkodás nem csak az intelligencia „egyik” legmagasabb rendű és szintű kognitív-mentális folyamata, hanem egyben az emberi értelem egyik legérdekesebb és leggyönyörűbb képessége/funkciója is, amely számos hétköznapi vagy bonyolult helyzetben, problémamegoldásban, tudományos tevékenységben, alkotásban, művészetben, munkában, magánéletben... a kezdetektől a végelgyengülésig mindenhol-mindennap, minden szinten és minden értelemben szerepet kap. A gondolkodás azért is fontos, az intelligencia meghatározásában, mert mint a legmagasabb rendű kognitív folyamatként innen indul el és oszlik szét az észlelési, érzékelési, megismerési, értelmezési, megértési, feltételezési, következtetési, felfogási, ítéletalkotási, fogalomalkotási vagy problémamegoldási... képességre.

Az intelligencia és a gondolkodás között szoros-szétválaszthatatlan kapcsolat van, hiszen az intelligens képességek alkalmazásában (pl., megértés, zene, művészetek, sport, logika-matematika interperszonális-Intraperszonális...) megalkotásában, kigondolásában, megoldásában... az Intelligencia és a gondolkodás együttesen vesznek részt és fejtik ki hatásukat. (pl. hogyan- milyen módon- miképpen... oldható meg egy helyzet, egy probléma, egy nehézség... milyen oldalról közelíthető meg ezeknek a szituációknak, körülményeknek, vagy állapotoknak a megoldása, hogyan-miképpen lehet oda eljutni? hogyan-miképpen csináljam úgy, hogy jó legyen stb. Tehát a gondolkodás az, hogy képesek legyünk egy helyzetet, különféle és eltérő oldalról, (több szempontból) megközelíteni, meglátni, felfogni, átgondolni, megérteni, hogy képesek legyünk tudni azt, hogy hogyan, vagy miképpen keresztezhetőek az újfajta lehetőségek a megoldásokban, helyzetekben, szükségszerűségeken, törvényszerűségeken, összefüggésekben...

A gondolkodási lehetőségek, műveletek leképzése: A gondolkodás ténye akkor van jelen a gondolkodó tudatában, amikor nem tudja, miképp jusson el a kiindulási helyzetből a célhelyzetbe. A kiindulási helyzetből a célhelyzetbe való eljutáshoz szükség van az elmében olyan információt kialakító-„átalakító” folyamatrendszer leképzésre (elvonatkoztatás, összefüggéskeresés, következtetés, osztályozás, rendszerezés, kiértékelés, analogizálás, általánosítás, ellenőrzés, konkretizálás...) amely átalakítja (új reprezentációs megoldási lehetőséget képez le) a már korábban ismert és az új információk együtteséből egy még újabb információvá. A gondolkodást csak a meglévő észleléseinkre, érzékeléseinkre, ismereteinkre, tapasztalatainkra, tudásunkra, képességeinkre támaszkodva, ezek kikövetkeztetésével, elvonatkoztatásával, átalakításával, feldolgozásával... tehát közvetett úton, különféle gondolkodási műveletek felhasználásával (mint egy „információátalakító” folyamatként) tudjuk megoldani. És mivel a gondolkodás az elme reprezentációjának a belső elvonatkozó, kikövetkeztető, kiértékelő, problémamegoldó, ítéletalkotó... mentális jellemzője, így önmagában ez az átalakító- kialakító- kikövetkeztető, „problémamegoldó” folyamat (mentális tevékenység) csakis a gondolkodás által a képzetekre, fogalomra, az információfeldolgozására, valamint annak megértésére támaszkodhat. A gondolkodás

alapja tehát egy belső „reprezentációs” gondolkodási „rendszer”, melynek célja, hogy állandóan tökéletesítse (egyre tökéletesebben tudja) bejósolni és alakítani a külvilág eseményeit, történéseit, folyamatait... arra, amire szükség van. Ezeket hívjuk a gondolkodás által az elme leképzésének (reprezentációjának) a belső elvonatkoztató, kikövetkeztető, ítéletalkotó, problémamegoldó... képességének (jellemzőjének)... mint a mentális folyamat-tevékenység legfőbb és legmagasabb rendű és szintű mentális-kognitív folyamatát.

Tulajdonképpen az egész gondolkodási folyamat, az intelligencia egy olyan megnyilvánulási formájának tekinthető, amelynek folyamatai jórészt automatikusak, tudattalanok és rendkívül gyorsak, hisz önmagában az egész gondolkodási folyamatrendszer annyira gyors, hogy nem is gondolunk rajta... (automatikus és szinte folyamatos) (milliszekundumok, mikroszekundumok, nanoszekundumok, és akár pikoszekundumok...).

A problémamegoldó gondolkodás:

Az építő, fejlesztő, újító vagy alkotó tevékenységek megoldásához/létrehozásához, a folyamatosan aktív problémamegoldó gondolkodásmódunkkal tudunk hozzájárulni, amely magába kel hogy foglalja az állandó körülmények tekintetét, a választások és döntések sorozatát, a reflexiót, a mindenütt jelen lévő módszertani korlátok, szabályok, törvényszerűségek felismerését, a hitet, a tudományos racionalitást, a problémák-dilemmák-gondok megoldhatóságának ésszerű és célszerű megközelíthetőségét, az érvelési, megismerési, megértési, értelmezési, feltételezési folyamatokat-elvonatkoztatásokat... amelyek a meglévő tudásunkra, tájékozottságunkra, ismereteinkre, kompetenciánkra... hagyatkozva, ezek kikövetkeztetésével, az előzmények és a következmények általi megkülönböztetésével, osztályozásával, összehasonlításával, átalakításával, feldolgozásával... egyértelmű (konklúziót) tudunk levonni. Tehát az egyes adatokból, információkból, eredményekből, ismertekből, tényekből... az előzmények és a következmények, valamint a gondolkodási mechanizmusunk által, következtetünk általános lehetőségekre, döntésekre, ítéletekre, választásokra, elhatározásokra, törvényszerűségekre..., amelyeknek a megoldásához közeli eredménye szabályszerűségben, ésszerűsége, célszerűsége, következtetessége-következtetésen, vagy a logikán alapszik. Ezek egytől egyig olyan mentális aktivitások, amelyek a sikeres „intelligens” gondolkodásnak az alapjai, és amelyek a gondolkodás lételeméhez alapvetően szükségesek.

Nagyon fontos megérteni, hogy a gondolatok generátora az elme. (Innen indul ki a gondolat!) Az elme fejlettsége, értelme, minősége... erősen függ az intelligencia szintjétől! Ha az elme intelligens a gondolat is azzá válhat. Ha az elme fejletlen-korlátozott, gyenge vagy sérült, akkor a gondolat, és ezáltal a viselkedés, sőt még a cselekvés és a képességek is korlátozottá, gyengévé, sérülté, vagy fejletlené válhatnak... Az elméből kiindulva tehát a gondolkodás mindenkit jellemez valamilyen mértékben, így a gondolkodás maga a viselkedés, a tett, a következmény, (és sok esetben) a mindent eldöntő személyiségtulajdonság! Az egyén életszerepeit, sajátos helyzetait, érzelmi állapotait, személyiségvonásait, személyközi kapcsolatait... a gondolkodás(unk) (tükrözheti-tükrözi és tükröződik vissza. Tehát ahogy gondolkodok rendszerint úgy viselkedek, és ahogy viselkedek általában (sok esetben) úgy is gondolkodok... és ezt követi minden egyes tevékenységem, állapotom, fizikai és mentális vonásaim... nem lehet különválasztani! A gondolkodás általi visszatükröződés minden emberben meglátszik, megnyilvánul...! Mondhatjuk, hogy a gondolkodás teszi lehetővé az ember számára a beszéd általi fogalmak kifejeződését, megfogalmazását, a személyiség formálását, a cselekedetek-tevékenységek megmutatkozását-megnyilvánulását, a jövő alakulását, a sorsod irányítását...

Fontos: A problémamegoldó gondolkodás jelentős mértékben meghatározhatja az ember intelligenciaszintjét, mivel gondolkodásunk segítségével, lehetünk képesek a problémák megoldásához vezető út megtalálására, a szabályok megfogalmazására, alkalmazására, következtetések levonására... Maga a gondolkodás az elme azon képessége, cselekedete, és ténye, amelynek célja a gondokkal, bajokkal, tévedésekkel való foglalkozás és a megoldásokról való gondoskodás.

„Gondolkodás: amikor választ, megoldást, értelmet... keresünk a kérdésekre”

A gondolkodás alapjainak kezdete. Mikor gondolkodunk? Akkor gondolkodunk, amikor a képességeink alkalmazásakor-használatakor, a céljainkhoz, döntéseinkhez, eredményeink megoldásaihoz közeli szabályokat-törvényszerűségeket alkalmazunk, amikor a célokhoz-döntésekhez-eredményekhez közeli következtetéseket vonunk le, amikor problémákat oldunk meg, fedezünk fel, vagy ezekhez a legközelebb álló eredményt-megoldást keressük, amikor érvelünk, általánosítunk, kiértékelünk, amikor ésszerű-következtetési módszerek által dilemmát oldunk fel, amikor valószínűséggel kalkulálunk és a már meglévő, vagy nem teljeskörű ismereteinkre támaszkodva ok-okozati összefüggéseket keresünk és alkalmazunk, amikor a várható eredmények számbavételét hipotézisek felállításával, sorképzéssel, osztályozással, tervezéssel, következtetések levonásával, kreatív gondolkodási lehetőségek felállításával, logikai műveletek-szabályok-törvények számításával, millió elemzéssel, megkülönböztetéssel, kombinatorikával- kombinativitással, műveletértelmezéssel, többszempontú rendszeralkotással, elméleti-feltételezési lehetőségek felismerésével-feltérképezésével, majd ezen hibák- rendellenességek keresésével és azok megoldásainak a számba vételezésével gondolkodva eredményközeli állapotot akarunk elérni, amikor a gondolkodás által rájövünk arra, ami fontos-lényeges, ami alapvető és nélkülözhetetlen számunkra, bármire ami releváns értéként fontos és hasznos, bármire ami a gondolkodási műveletek/folyamatok által meghatározó-pótolhatatlan és szükséges lehet az életünkben és a környezetünkben...

És it jön képbe az intelligencia. A gondolkodó intelligencia, fejlettebb gondolkodási lehetőségeket, képességeket feltételez, így annak mértéke és foka képes ezeket az aktivitásokat (műveleti értelmezéseket, működési elveket, folyamatrendszer leképezéseket...) bizonyos mértékben felnagyítani vagy éppen lekicsinyíteni, attól függően, hogy maga az intelligencia milyen szinten van jelen az emberben. (a tudatban, az elméjében, a képességében....) Ezért is van az, hogy az emberi gondolkodás az intelligencia „egyik” legmagasabb rendű és szintű értelmi folyamata, mert végsősoron a produktum, az eredmény erősen függhet a gondolkodástól. (a gondolkodás szintézisétől (egységétől)) A gondolkodás produktumának a minősége, helyessége, a megoldáshoz közeli ténye-valósága, a cselekvések-tevékenységek eredményes, céltudatos, világos és konstruktív végtérmeke-értéke... tehát minden esetben a mentális folyamatok produktumának az összessége és eredményessége...mind-mind függhet az intelligencia szintjétől-mértékétől-fejlettségétől... azaz „az intelligens” gondolkodásunktól. Bármilyen esetben is képesek leszünk/lehetünk a lehető legobjektívebb módon megközelíteni-megismerni vagy megtalálni a helyes megoldást, eredményt vagy igazságot, az a gondolkodásunk során gondolkodási folyamattá fog válni, s a legvégén gondolkodási produktummá, amelyhez az intelligencia segítségül társul. Ezért is kel elfogadni azt a tényt hogy az intelligens gondolkodás, vagy egyszerűen a gondolkodás az ember egyik legjobb barátja! A problémamegoldó gondolkodás pedig az élettársa, (elvényülésig) mert maga az intelligens gondolkodás, minden mikro-nano-vagy pikószekundumban beleilleszkedik a képességeink rendszerébe és a módszertani gondolkodásmódunkba, így ezáltal, szerves részévé válik az egész életünknek, a munkának, az alkotásnak, a bizonyításnak, a megoldásnak, a döntésnek, a célnak... tulajdonképpen mindennek! (És ezért is van az hogy ezek a mechanizmusos folyamatrendszerek (mint egy gyűjtő központból) az elme (mint a gondolkodási központja) után, a gondolkodás által oszlik szét vagy terülnek el a további gondolkodási allfunkciókra, a további „intelligens” allképességekre.)

Minél fejlettebbek vagyunk (a gondolkodás terén), a gondolkodási folyamataink/műveleteink/leképezéseink jórészt annál jobban tudattalanná és automatikussá válnak, mint ahogy gyorsá és pontosabbá...igy nem is vesszük észre hogy gondolkodunk, hanem csak cselekszünk, a helyesség és a gyorsaság képletével. Ezért van az, hogy a gondolkodás más kognitív képességhez-jelenségekhez képest sokkal gyorsabb információ-feldolgozásra képes.

A(z) (intelligens) gondolkodás, azért is nehéz, mert az alkalmazói (emberek), folyamatos gondolkodási (tehát). észlelési, érzékelési, értelmezési, érvelési, megismerési, (meg)értési, feltételezési, következtetési, felfogási, ítéletalkotási, fogalomalkotási, problémamegoldási... folyamatokat kel hogy végezzenek a fent említett gondolkodási műveletekkel az elméjükben, amelynek alapja a korábban már említett személyes meggyőződéseken, múlt ismeretein, tapasztalatokon, megszokásokon, érzelmeken, megítéléseken, feltételezéseken, elvonatkoztatásokon, értékítéleteken, hiedelmeken.... (pesszimizmuson - optimizmuson) és legfőképpen az intelligencián alapszik. Viszont ettől intelligencia az intelligencia, hogy képesek vagyunk az alkotás végtermékéhez a gondolkodás által ezekkel a gondolkodási műveletekkel és folyamatrendszerekkel a legközelebb eljutni.

Mikor válhatunk jó képességű, fejlett vagy intelligens gondolkodóvá: Akkor válhatunk intelligens gondolkodóvá, ha képesek vagyunk a dolgokat új nézőpontból megvizsgálni. ha képesek vagyunk megtanulni (tudni) azt, hogy hogyan keretezhetőek az újfajta megoldások, helyzetek, szükségszerű törvényszerűségek, valószínűségi összefüggések... Ha képesek vagyunk a jól meghatározott problémák helyes megoldását azzal biztosítani hogy szisztematikusan ellenőrizzük a lehető legtöbb szóba jöhető megoldási lehetőségeket, ha megkeresünk a lehető legtöbb szóba jöhető megoldási lehetőségekhez legközelebb álló lehető legtöbb feltérképezhető részletet, tehát felfigyelünk azokra a fontos-kritikus részletekre a gondolkodási folyamatrendszerünk során, amelyek ismeretlenek számunkra vagy elbújtak. Ha sokat vizsgálódunk és kérdezzük. Ha tele vagyunk miértekkel és hogyanokkal. Ha választ keresünk választás helyet. Ha nem a fekete- fehér gondolkodást helyezzük előtérbe, hanem a színest, amikor léteznek átmenetek, árnyalatok és nem csak a két véglet. Ha nem általánosítunk túl, és nem következtetünk korán, Ha nem nagyítjuk fel a hibáinkat és kicsinyítjük le pozitív tulajdonságainkat, Ha nem csak az érzések határozzák meg a valóságot, hanem a realizmus és a racionalizmus, ha fejlesztjük az észlelő-ítélő-következtető-alkotó-problémamegoldó.....képességünket, amely által jobb eredményt kapunk. Ha nem korlátozzuk a gondolkodásunkat szűk látókörű vagy beszűkült figyelemmel, földhözragadt, merev, rugalmatlan, korlátolt, nagyon régies (elmaradott) hagyományos gondolkodással, ha az eseményekből szituációkból kialakult érzéseket nem az érzelmek irányítják hanem a racionalizmus, vagy az ésszerű logika... Ha a különböző rendelkezésünkre álló információkat a legmegfelelőbbben úgy tudjuk hasznosítani, ha nem társítunk hozzájuk köznyelvi pletykákat, kishitű megítéléseket, pesszimista feltételezéseket, negatív érzelmeket, negatív elvonatkoztatásokat, negatív értékítéleteket, hiedelmeket...hanem függetlenül és reálisan meg tudjuk állapítani, ezek értékítéleteknek, feltételezések... az értelmi relevanciájukat. (a sok pozitív sem jó! Valahol a kettő között) Akkor válunk valóban intelligens gondolkodóvá amikor a fejlet, okos, értelmes, intelligens-leleményes, találékony cselekvő gondolatoknak semmi sem szab határt. Akkor az élethosszig tartó, haladó szellemiségű, építő, újító, kreatív, és intelligens gondolkodás jelentése-jelentősége kiteljesedik, mégpedig egy jobb élet, jobb munka, illetve jobb társadalmi pozíció távlatában. „Ezekkel a tulajdonságokkal igazi előrehaladást értünk el.”

Fejlesztés: Gondolkodásunk nyersanyagát korábbi emlékeink, élményeink, tapasztalataink, tanult fogalmaink, szülői neveltetéseink, sikereink-kudarcaink, megértéseink, képzeleteink... képezik, ezáltal szükség van arra, hogy a múlt tapasztalataiból tanuljunk, a múlt információinak fontosabb részleteiből merítve megértsük azoknak a történeteknek-eseményeknek az okságait, melyek a jelenre és a jövőre ki fognak vetítődni újra meg újra, de mégis más megközelítésben-megjelenésben más történésben-formában, más kinézetben, látszatban, stílusban... vagy kialakításban, csak éppen fejlettebb (más) módon.

Ehhez szükség van arra, hogy a gondolkodó folyamatosan pásztázza a környezetet, és információkat gyűjtsön be különböző forrásokból, pl. a tanulása (diák) vagy a munkája-foglalkozása által végzett tevékenységből, azok ismereteiből, az érdeklődésekből, figyelméből, tudásvágyából, a hobbiból, kutatási vagy a művészeti irányultságainak a tevékenységekből... egyszóval az élet dinamizmusából... hogy az összegyűjtött, rendszerezett, kiértékelt... információkat gondolati szinten átgondolja majd megértse!

Fontos hogy a gondolkodás akkor válik az Intelligencia és ezáltal az emberiség valódi hasznávértékévé ha a gondolkodást (a gondolkodásunkat) megérteni próbáljuk/ ha a gondolkodást megértjük! Akár a múltban, akár a jelenben, vagy akár a kikövetkeztetett jövőben! A gondolkodás megértésekor az ember felfog, megismer, rájön, felfedez... olyan értékes információkat, tapasztalatokat, értékeket, lehetőségeket, megoldásokat... amelyeknek a megértése után egy újabb, magasabb szintű gondolkodásséma-tudásséma épül(het) fel az elméjében. (piramis) Alapvetően ekkor ébred rá a tudatára, ekkor válik számára világossá az ismeretlenből az ismeret, ekkor jön létre a tudás, a felfedezés, az értelem tudatosítása... a tudatára ébredés képessége. Így fejlődünk és fejleszthetjük a gondolkodásunkat, így jutunk el az építő-fejlesztő tetteinkhez, az ésszerű, célszerű cselekedeteinkhez, a problémamegoldásainkhoz, a sikeres megoldásainkhoz, a jó döntéseinkhez, az eredményes munkánkhoz, a jövőbeli céljainkhoz. A folyamatosan aktív gondolkodásmódunkkal és annak megértésével tudunk hozzájárulni a társadalmunk fejlődéséhez, az életvitelünk megújulásához, az intelligencia aktivizálásához-fejlődéséhez, szinte mindenhez. Egyébként maga a gondolkodás alapvetően súlyos mentális állapotokat és folyamatokat indíthat el az emberek elméjében!

Tehát ahogy fent is említettük a gondolkodási készségünket-megértésünket állandóan fejlesztenünk kell méghozzá a gondolkodás megértésének a képességével, hogy minél jobban alkalmazkodjunk gondolkodásunk mechanizmusaihoz, műveleteihez, folyamataihoz... önmagához a gondolkodáshoz. Ennek értelmében a gondolkodást minél korábban el kell kezdeni fejleszteni. Fontos hogy gyerekkortól a gyermek gondolkodásának tanítását, (és felnőttként a sajátunkat) ha törik, ha szakad mindenképpen építsük be a mindennapi életünk teljes egészébe. Minél jobban aktivizálódik-beépülődik- alkalmazódik- strukturálódik gyerekkortól- (bölcsi) a gyermekek fogalomrendszerébe a gondolkodás mechanizmusai, annál jobban kialakul a figyelem, felfogás, a jobb problémamegoldás, a döntés, a megismerés, az ítélőképesség, az alkotóképesség.... ezáltal összességében az intelligensebb értelem. A gondolkodó gyermekéjé lesz a jövő társadalmának fejlett és civilizációja!

A „magasabb” kultúra és civilizáció meghatározó tekintélyű képessége! (valószínűsíthetően ebből a fogalomból építhettek más világok...

**„A fogalom jelentése és értelme több annál, mint a benne levő szavak összessége!”
Ez a kezdete egy új életnek, egy új iránynak, egy új embernek!**

A létezés célja, a létezés értelme a Megértés!
(az értelmes értelem) (megért, ért) Fő értelmi képesség. Az értelem legmagasabb formája! (az értelem vezéreszméje) (amikor a tudás egészé válik!) amikor a megismerés gondolkodás, vagy a felfogás által értelmet nyer) A legjelentősebb képességünk: a fejlődésünk motorja!

(A létezésünk és létünk minősége, a civilizációnk működésének-fejlettségének, és fennmaradásának (a létének) egy igen komoly és számottevő domináns jelentőséggel bíró képessége a megértés!)

azok a civilizációk akik birtokolják a megértést, ők álnak a legközelebb, az univerzum ismeretének az igazságához, a működéséhez.

A magasabb civilizációs kultúra része

az emberi jövő problémájának a megoldása

egyenértékű a logika-matematika erejével, képességével.

„az emberi civilizáció haladása, az emberi megértés mértékhez hasonlítható”

Az élőlény minélt többet ért annál fejlettebb, annál kifinomultabb... annál magasabb...

„A képesség, amely eredendően minden létező (megismerő és megismerhető) dolog értelmének, igazságának, és megoldásának a végső és helyes „tökéletesség(e)!” (az emberiség által egy, a legteljesebben megnyilvánuló és egy, a legteljesebben elérhető (kerek és egész) értelmi állapot)”

„A megértés Tulajdonképpen rendszerezte a lét anyagi és nem anyagi világának az értelmét, alaptörvényt állított fel (és értelmet adott) az értelmes dolgok, fogalmak, ismeretek.. felett”

A megértés az igazság! a megoldás! a megfejtés! az eredmény! (a képlet!) a működés! az Új Ember! a szépség! a létezés! a fejlődés! a forrás! (a lét!/az egyik fő-lételem) a bölcsesség! az eredet!.... (a haladásunk motorja! a fejlődésünk motorja! ez az új kezdete mindennek!)

Miután megismertük a megismerési és felfogási képességet, és annak fogalmát-tartalmát, meghatározását, igen fontos megismerni és egyben megérteni a megértés fontosságát is, azt a képességet, amely eredendően minden létező megismerő és megismerhető dolog értelmének, igazságának, eredményének és megoldásának a nélkülözhetetlen szükséglete! A működésünk és a fejlődésünk alapvető létfeltétele! Az emberiség haladásának a motorja! Az emberiség fejlődésének az egyik kiemelkedő és teljes mértékben meghatározó legfőbb értelmi képessége a megértés! (Elementum)

A másik fontos értelemezése a megértésnek hogy a megértés tudományos jelentőségű, és a világot felépítő alapelem és képlet (elemi képlet), (az értelem és a létezés eleme - képlete) (a megoldás és az eredmény eleme - képlete) (az összességek alkotórészeinek az egységes képlete) a lényeg eleme - képlete. (Ősi, esszenciális elem és képlet (nincs nála magasabb abszolút!)) Az elnevezés, a fogalmi világot alkotó, a mindent átható leglényegesebb (minden létező ősalapját képző) fogalom. (változatlan)

Civilizációnk fennmaradásának forrása, az ember megértésének a képessége! A megértés egyike a legjelentősebb és legfontosabb képességeknek, hiszen cselekvésünk, gondolkodásunk, felfogásunk, problémamegoldásunk... megoldásának eredménye, megfejtése, és a későbbi alkalmazása, (tehát az eredményességünk megoldásának a helyessége, eredményessége, és az igazságának a bizonyított és helyes ténye, (a megoldás és az igazság igaznak valója) a megértés képessége adja! A megértés a legjelentősebb és legfontosabb alapja annak, hogy működjünk, gondolkodjunk, felfogjunk és értelemmel ruházzuk fel önmagunkat és környezetünket (a tárgyakat, a dolgokat, a folyamatokat... mindent, amivel érintkezünk) Minden cselekvésünk, gondolkodásunk, minden döntésünk, vagy eredményünk, (minden jövőbeli célunk...) és minden, ami mi vagyunk, az előfeltételezi a megértésünk képességét, és annak alkalmazását!

Az emberi értelemgazdagság az intelligens képességen, és az intelligens értelmi képességen, a megismerésen, a problémamegoldáson, a „célon”, a döntésen, az ítélőképességen, a gondolkodáson, az alkalmazkodáson, a felfogáson, és ami a legfontosabb a megértésen alapszik!

Ha bármilyen tevékenységet (feladatott, munkát), vagy intelligens és nem intelligens képességet úgy használunk-alkalmazunk, hogy nem értettük meg azt, (nem értjük) (például a lényegét, az értelmét, a jelentőségét, a célját...) akkor bármit, amit csinálunk az homályos célú, felfoghatatlan-zavaros szándékú, és a józan ésszel még akár ellenkező,... (mondhatnánk hogy) okatlan, vagy a célját el nem érő, ésszerűtlen dologgá, folyamattá vagy eredményé fog válni. (vagy legalábbis kevés értelme lesz annak, amit csinálni fogunk, vagy csinálunk, mivel csak a „megszokás”, az ösztön, az egyszerűség, az unottság, vagy a tudáson kívüli érdektelen és lényegtelen cselekedtetek, gondolatok, és megoldások fognak működni, („a semmisség”), de értelme aligha...)

A megértés egy rendszerezett, egységbe foglalt, (rendszerbe fektetett), megértett információs megállapítás (tény-adat), amely csakis akkor fejt ki valódi (hatását) (tehát akkor kapja meg valódi

értelmét (a megértett tény-adat), amikor az ember megért valamit. (tehát a megértett tény-adat vagy információ... akkor válik értelemmé, ha azt megértjük. A megértés eredendően az összességek egységes képletének a megoldása! (amikor az egész kerek.) (amikor az egységből értelem válik) hiszen a megértés által olyan információk összességeket (dolgokat, ismereteket, tényeket, adatokat, összefüggéseket vagy tudást vagyunk képesek felismerni és megérteni, ami eredendően az igazolható megoldások és igazságok működő megoldásainak az eredménye, és a későbbi, vagy az azonnali „működőképes” alkalmazása!

Amikor az ember megért valamit, akkor a megértés által megszerzi azokat az ismereteket, vagy azt az ismeretet (tudást) (a rendszerezett és a helyesen egységbe foglalt, megértett információk összesség(ek) megállapítását („a megértet „egység” egészét”) amelyet a megértés pillanatában, a megértés által igaznak tart, igaznak hisz, igaznak tud, igaznak fog fel, igaznak gondol, igaznak ismerte meg... (ami alapvetően az igazság vagy megoldás egy helyes megállapítása, elfogadása, vagy az igazság ténye, megfejtése...önmagában az igazság és annak megoldása! (amikor a megértett ember előtt megvilágosodik valamilyen reális dolog, fogalom, gondolat vagy ismeret értelme) („A megértés minden értelmes dolog mögött meghúzódik!”)

Civilizációnk alapja a megértés képessége! A megértés nem csak az igazság egy helyes megállapítása, hanem egy olyan (megoldás/megfejtés, ezáltal eredmény) amelyet már a történelmi ősember (a Homo sapiens) is alkalmazott ahhoz, hogy elősegítse önmaga és „civilizációja” (majd a későbbi társadalom) fejlődését. A megértés alkalmazása az emberiség (tudásának) múltjában jelenében és jövőjében (a fennmaradásáig) (tehát „minden korban”), elősegítette, hogy, a megértés által, például az ősember, megértse a tűz, a kerék vagy a szerszámok készítésének az értelmi fontosságát, a hasznosságát, a felhasználhatóságát, ami által képes volt fejlődni és áttérni az élelemtermelő, majd később a gazdálkodó életmódra. Az ősember a dolgok megértése („a megértés”) által válhatott civilizáltan fejlett emberé, hiszen többek között a gondolkodás által rengeteg mindent kellett megértenie ahhoz hogy fejlődjön. Ha akkor, az ősember nem értett volna meg valamit, akkor azt nem tudta volna használni... (mert hiába gondolkodunk, ha nem értjük!)

Az ősember a rengeteg tapasztalatnak, gondolkodásnak és az új információk megismerésének köszönhetően rengeteg mindent megértett abból, ami által fejlődhetett, és ami által fontos történelmi korszakokat ugorhatott át. (őskor, ókor, középkor, jelen...)

Mondhatnánk, hogy a megértés akár egy nagyon nagy változást előidéző... sokszor forradalmi „civilizációs” lépést elősegítő értelmi képesség! amely minden korban segítette az emberiség fennmaradását, és ezáltal a fejlődését.

A megértés a legfőbb és legfontosabb gondolkodóink nélkülözhetetlen (értelmi) képessége volt! Az európai kultúra kivirágztatása például a legnagyobb hatású gondolkodóknak valamilyen „megértése” által válhatott valóra.

A megértés legfőbb meghatározói: (elemei)

A megértés a megoldás! (Az eredmény! A képlet! A megfejtés! A bizonyítás)

A megértés egy ember által létrehozott (megfejtett) megoldás, amely valamilyen kép, gondolat, vagy más adott formájában jelenítődik meg az elmében. Például: „A tudós kidolgozott egy új elméletet mivel megértette az összefüggések láncolatait és így megértette az eredmény megoldásához szükséges folyamatokat, ismereteket”

A fenti példa jól példázza, hogy a megértés egy megoldás, amelyet valamilyen formában, valamilyen értelemben, valamilyen felfogásban, (valamilyen igazságban,) illetve valamilyen tárgyban, dologban, vagy megítélésben... megfejtettünk. A megértés a megfejtés! A megfejtés pedig az eredmény! A megfejtés a szavak, tárgyak, betűk, adatok, szimbólumok, információk, gondolatok... értelmének, jelentésének a „kidolgozott és kihámozott” eredménye, amelyet megértettünk, és amelyet alkalmazni vagyunk képesek.

Amikor az ember megért valamit akkor a megértés által, olyan információk összességeket (dolgokat, ismereteket, tényeket, adatokat összefüggéseket vagy tudást vagyunk képesek felismerni és

megérteni, amitől eredendően működünk, és amelyet a megértés által, „a dolgok, ismeretek, tények, adatok összefüggések...” megértett (megfejtett) eredményeként megkapva alkalmazni tudunk. Tehát mondhatjuk, hogy a megértés valaminek egy olyan (alkalmazható) megoldása, megfejtése, eredménye, („képlete”)... ami az összetartozó egész dolgok teljességének valamilyen meghatározott igaz és releváns értéke, amelyet (megfejtve, megértve, és-vagy kiszámítva) eredményként, megoldásként (megkapjuk)

A megértés megoldása utalhat egy létező ismert (vagy a megértés által, egy addig létezhetetlen ismeretlenből megértett és ezáltal új információként megismert dologra, utalhat olyan fogalomra, adatra, kódra, jelre, vagy bármilyen érték kiszámítására amelynek megoldása a végső eredmény elérése/megfejtése, utalhat a gondolkodásunk által megértett folyamatokra, információkra, tényekre, vagy dolgokra, amelyeket helyesen következtetve, elvonatkoztatva, vagy kiértékelve megoldásként-értékként-eredményként vagy megfejtésként (mint egy bizonyítást) megkapunk. De utalhat valamilyen rejtett dolog összefüggésének a megfejtésére is, amit korábban nem értettünk, vagy nem tudtuk megoldani, de a megértés által ez sikerült....) Egyszerűen a megértés utalhat bármire, ami a működő megoldás eredményét (a megértés által (megkapva) megfejtünk, bizonyítunk, eredményként megoldunk, amit a megértés által (a megértett felismerés, megismerés, felfogás, gondolkodás, magyarázat, ismeret vagy valamilyen tudás által) igaznak tartunk, igaznak hiszünk, igaznak fogunk fel (ami alapvetően a helyes realitás igazságának a ténye és annak valódi megfejtése, megoldása!) az igaznak hit, vélt, tudott, tartott, vagy ismert végső „eredendő, releváns megoldás vagy cél. (A megoldás eredménye!) A tiszta eredmény!

Mivel a megértés önmagában véve egy megoldás, így az, aki birtokolja a megértést, az birtokolja (birtokolhatja) az általános (és akár a bonyolultabb) „képletek” „folyamatok”, „ismeretek” ... valamilyen összességek megoldását! (A megértés, a működő megoldás kialakításának (..és megoldásának..) egy olyan eredménye, amitől mi emberek működünk, amitől civilizációt építhetünk, amitől fejlődhetünk, amitől még több tudást szerezhetünk és birtokolhattuk, amitől felegyenesedhetünk!) Aki megértet valamit az közelebb kerül (vagy már került) az igazsághoz, a megoldáshoz, az eredményhez, a megfejtéshez... vagy valamilyen a számára fontos felismeréshez!

Példa: a tanuló: A megértést, mint megoldást, más értelemben is tudjuk példaként megemlíteni. Például a tanuló, ha megértette, hogy az összeadás, szorzás, kivonás eredménye mennyi, akkor megoldotta a megoldást (megszerezte és egyben megértette, az összeadás, kivonás, szorzás képletének megoldását, „de csak akkor, ha megértette!”) (a megoldást általában („csak”) akkor kapjuk meg, ha megértjük) Tehát a tanuló a számok összegének megállapításával számszerűen ismertette, kidolgozta (és egyben a megértésre-értésre adta, önmagának vagy másnak) az általa igaznak tudott, tartott, hit, vélt, tanult, vagy megértett adat, vagy megállapítás megoldásának a tényét, mert megértette a megoldandó feladat értelmét, jelentőségét, célját, fontosságát, hasznosságát... (mert megértette hogyan lehet elérni vagy közelebb kerülni a szabályok, rendek, módok, törvények, meghatározások, magyarázatok, tapasztalatok, tudományos vagy általános ismeretek által, az igazsághoz, a megoldáshoz, az eredményhez! Tehát a tanuló, az igaznak tekintett, és az általánosan elfogadott megegyezéseknek és elveknek megfelelően (ahogy a dolgoknak, a törvényeknek és szabályoknak lenniük kel) megértéssel (a megértés által) eredményé, megoldássá, (kidolgozott értelemmé) igazsággá tette az általa megértett és megoldott eredményt. (számszerűen ismertette a megértését!) (megértette-megfejtette-bizonyította a megoldandó feladat megoldásának képletét-eredményét))

Tehát mondhatjuk hogy a megértés valaminek a megoldása, valaminek a megfejtése, valaminek a bizonyítása, valaminek a képlete, vagy az összetartozó dolgok összességének az eredménye. (amit megoldássá vagy eredményé tudok tenni) Fontos! A megértéseket alkotó, (a megoldást feltételező!) alkotófolyamatoknak, alkotóelemeknek.... a megértést alkotó összességeknek, módszereknek és az azokat egységbe (fogó) „tartalmi” kivonatoknak-fogalmaknak, képesnek kell lennie elvonatkoztatni-és megkülönböztetni a valóságtartalmak igazságtartalmát (igazságát), például a létező és a

létezhetetlen, vagy az igaz és hamis dolgok, adatok információk, vagy tények értelmének (az igaznak valóját!). Az embernek minél jobb a megértési képessége a dolgokkal kapcsolatban, annál kifinomultabban, és annál egzaktabban képes a gondolkodásra, a döntésre, a problémamegoldásra, a felfogásra, az alkalmazkodásra... vagy egész egyszerűen a mindennapi életben velünk élő (és felmerülő) feladatok, és az azokkal összefüggő (dolgok ismertek, szabályok, törvények, mechanizmusok, rendszerek, a logikán és a racionális elveken alapuló összefüggések megértésére, (amelyek révén megérthetjük a világot, a működésünket, a döntéseinket, a cselekvéseinket, illetve a körülöttünk zajló eseményeket) és azok hatásait...) (rengeteg mindent!)

Megvan az előnyük, az ismeretlen titkainak a megfejtésére méghozzá az a képesség, amit (megértésnek) nevezünk! A megértés nem egy kézzelfogható jelenség vagy dolog, hanem az ismeretlen megfejtése és megértése, amelynek végső célja az igaz és valós eredmény-megoldás megszerzése, (amely lehet elméleti vagy fizikai munkából, alkotó tevékenységből, problémamegoldásból, alkalmazkodásból, döntésből, gondolkodásból, megismerésből, számításból, magyarázatból, igazolt alításból, bizonyított elvből, megfigyelt tényekből, tapasztalatból, valószínűségi következtetésekből, vagy egész egyszerűen a mindennapokból, a mindennapi dolgok, tények, tapasztalatok, ismeretek, tanulságok..., új felismerések megértéséből, (ezáltal új felismeréséből...), önmagából az életből, életvitelből...és a létezésből.

(Az igazságot mint „titkot” elzárva őrzik, a kulcsa a megértés!)

A megértés igazság(a)! Mi, emberi lények vagyunk, az igazság végső meghatározói ezen a bolygon! A megértés nem csak eredményünk megoldásának a kulcsa (kulcsképlete) hanem az igazságának az a ténye, ami igaznak való! Az, aki birtokolja a megértést, (ő) áll legközelebb, az univerzum ismeretének az igazságához! (mivel az, aki megért(et) valamit, az alapvetően (szinte törvényszerűen) mindig (vagy általánosságba véve sokesetben) közelebb kerül az igazság valamilyen formájához, az igazság felismeréséhez, az igazság megismeréséhez, az igazság mélyen rejlő titkaihoz... önmagához az igazsághoz és annak „bizonyos” tartalmihoz, de legfőképpen az eredményéhez!... amitől a dolgok és a tulajdonságok, a létezés törvényeinek megfelelően azok amik. amitől a lét, amitől a föld, amitől az ember, vagy amitől az univerzum az ami...

Aki meg akar érteni valamit, vagy aki már megértett valamit, az általában az általános törvények és szabályok alapján a valóságból leszűri azokat az adatokat, információkat, tényeket, törvényszerűségeket, vagy következtetéseket, amelyek által, vagy amelyeknek a segítségével az igazság eredményét megkapja/megkaphatja. Az igazság eredménye egyfajta bizonyosság, arra (vagy amit) a megértés által megértettünk vagy létrehozunk. Az igazság eredményének bizonyossága lehet egy elmélet, egy mindennapi teendő, egy ötlet, egy terv, egy képzelet, egy cél, egy megértés, egy nyilvánvaló értelem vagy eredmény rájöttem, ráeszmélése... bármi, ami közelebb visz minket az igazsághoz, ahhoz a végső igaznak valóhoz, ami számunkra igaz és helyes, („ami a létezés és igazság igaznak valója”) ami alapelve a megértés szerinti igaz értelemnek!

Azt is mondhatjuk, hogy a megértés (a megértés szerinti igaz értelem egyik elve (alapelve) = az igazság elméletével! Mi az igazság elmélete? és mi az igazságfogalom jelentése? Az igazság fogalmának az elmélete (és ezáltal az az elmélet, amit kijelentünk, amit igaznak tartunk vagy amit igaznak hiszünk) akkor igaz, ha az igazság megfelel a megfelelésnek, ha a világ, a létező valóság egészeként összeillik/megegyezik, így alkalmasnak bizonyul létezésének igazára, és így az megállja a helyét. Az igazság elmélete akkor igaz, ha az igazság azonos az azonossággal. Az azonossági elmélete szerint, ha van egy igaz, akkor van egy azzal azonos azonosságban létező „tökéletesen” igaz és egybeeső/megfelelő! pl. amikor egy gondolatot, vagy fogalmat egy tárgyhoz hasonlíthatnánk. ha a tárgy is egy gondolat lenne akkor az „előző” tökéletesen megfelelné az „utóbbinak”, és így azok egybeesnének. tehát amikor az igaznak valót (az igazságot) egy gondolat vagy tárgy valamilyen valóságnak a megfeleléseként határozzuk meg. ebben az esetben az pontosan a valóság gondolatával lényegszerű és nem eltérő...(s a valóságnak helyesnek megfelelő. (Amikor megfelel a külső valóságnak.)

Az igazság elmélete akkor igaz, ha egy adott állításnak az igazsága a meglévő külső körülményeknek megfelelően, ellenőrizhető, levezethető, értékelhető... azaz általánosan azonosítható az igazsága, mint a „megfelelés”, vagy mint a „tény igazának. pl. az állításom hogy a föld kerek, a mondat által kifejezett állítás akkor és csak akkor igaz, ha a „föld kerek”.

Az igazság elmélete akkor igaz ha az igazság elmélete szerint egy állítás annyiban igaz, amennyiben más igaz állításokkal összefügg. Itt a hangsúly a független valóságon van, hogy megbízható tények, fogalmak, gondolatok, hitek, adatok, információk egymással összefüggő rendszert alkotnak, melyeknek minden eleme összefügg minden másikkal és így az visszavezethető, ellenőrizhető és így az elismerhető s a későbbiekben alkalmazható/használható.

Az igazság elmélete akkor igaz, ha egy állítás, az azon alapuló kifejezések, kijelentések, tettek, gondolatok, fogalmak, tények, adatok, információk kielégítő gyakorlati eredményhez vezetnek (valami akkor igaz, ha az felhasználható, hasznosítható, alkalmazható, praktikus, célszerű...vagy ha eredményhez vezetnek, és lehet benne hinni.)

Az igazság elmélete akkor igaz, ha az igazság, a valóság valamilyen objektív visszatükröződése által a tárgyi valóságnak megfelel.

Az eddig említett igazságelméletek közös jellege az a feltételezés, hogy egy állítás csak abban az esetben igaz, ha annak valamilyen tulajdonsága megfelel azon ténynek, mely azonos, vagy összefügg az igaz tények igazságával. (az igazság elméletével)

Ez elméletnek talán legfontosabb értéke, hogy megvilágítja azt, hogy az igazságképzeteink, és ismereteink mily módon alakulnak át azzá ami által megkapjuk az igaz összefüggés végeredményét, az igaz igazságot, a valóság igazát, a valóságot híven tükröző valódinak nevezhető tényét -az igazság igazát, az igazság igazságát!

A föld kerek, a föld forog, az univerzum végtelen és mérhetetlen... minden ami igaz és valós, ami pontosan megfelel a fizikai világban történeteknek, és amit számításba, azonosságba, jelentésbe, összefüggésbe, definícióba..., képletbe lehet venni, (azaz számokba, fogalomba, elméletbe lehet rakni és azt megoldásként elfogadni, alkalmazni...)

Fontos! Az, aki birtokolja a megértést az az igazság eredményét is birtokolja! Az igazság eredménye a megértés eredménye (mert az igazság eredménye lehet a megértett igazság)

A megértés további legfőbb meghatározói:

A megértés nem csak a megoldás vagy az igazság, hanem a megértés tudományos jelentőségű értelmi képesség, (az emberi értelem varázslatos elemenciája) amelynek lényegi összetevője (többek között) **Az igazság**, (A megértés igazsága) (az igazság eredménye!) **A megoldás** (A megértés általi megoldás-megfejtés-eredmény!) A megértés (**elméleti képlet**): akár a mindennapi életben a mindennapok dolgaira, akár egy szupertudományos tevékenységre, amely kép-képzet formájában jelenítődik, és ezzel együtt megértetődik az elmében.... (a mindennapi életben való értő lényeg képlete) összegképlet, lényeg képlet, szerkezeti képlet, alkotó képlet... a tanulásban, a sportban, a művészetben... A képlet akkor jelenítődik meg az elmében, amikor elméletben felállítottunk egy megértet meghatározást, egy megértett értelmet...valamilyen dolgot, valamilyen értést. A megértés képletével könnyebb elképzelni a mindennapi életben való értékek, fogalmak... kiszámítását, átlátását, vagy jelentését... **A megértés a „Lét”!** (az egyik fő-lételem) Ugyanis a lét lényege a megértés! A világban való létünk, és a saját helyzetünk megértésének képessége, (alapelve-alapja-alapvetője) a megértés. A valóság természetének, szabályainkat-törvényeinek és létezésének (a létezésünk) értelme (értelmének felfoghatósága (hogy a világban létezik a létezésünk) csakis a megértés által válik valóra. a létezés princípiuma a megértés. Minden ami megtalálható az univerzumban (és a benne létező összes létező) létezésének van megértése. a létezés valaminek a létezésének, és értelmének a mivoltja. Csak a megértés (és annak megfejtése, megoldása, eredménye) képes (meg)magyarázni a létezés alapját-alapjait. **A megértés a működés!** Az emberi működés („a megfelelő emberi működés!”) eredménye a megértési képesség! mert megért(et) valamit a világ jelenségeinek a köréből, a világból-a világról, a környezetéről, és önmagáról, önmaga működéséről, (a létezésének miértjéről vagy hogyanjáról!) a működési mechanizmusok, a működési

rendszerek, a működési módok, működési elemek, működési kapcsolatok, működési szabályok, tevékenységek... a működési mozgatók segítője a megértés! a megfelelő emberi működés feladatainak a cél szerinti megvalósítása (a kívánt eredmény érdekében) a megértés nélkül lehetetlen, sőt létezhetetlen) ezáltal nélkülözhetetlen! (a működés amit a lét törvényszerűsége működtet!, és amit az ember feltételez a megértés által) fontos!: a megértési képesség fejlesztésével meggyorsíthatjuk önmagunk működését! a fejlődésünket! **A megértés fejlődés!** a fejlődésünk alapvető működése és szükséglete! A legerősebb fejlődési alap az emberiségnek!, a haladás motorja!, a fejlődésünk motorja! a megértés értelme a jövő megoldásának a kulcsa! „a világ fejlődésének alapja az ember megértésének a képessége!” a szabályok, törvények... létezésének megértése, létfeltétele az alapvető fejlődésünk szükségletének a működéséhez) (fontos: ugyancsak a megértési képesség fejlesztésével meggyorsíthatjuk a civilizáció fejlődését!) a fejlődés kiindulópontja a megértés! (mert megértéssel (meg)érteni lehet valamit ami által fejlődünk)

A szépség! a megértés a szépség szimmetriája, a harmónia, az arány és a tökéletesség jelzője, A szó a gyönyörűből származik, amikor az ember, a megértés képessége által tevékenységeiben maradandót alkot, vagy olyan tulajdonságú „elemeket” állít elő, amelyeket a későbbi korok, nemzetek és kultúrák nagyobb rendszerekévé kapcsolnak össze. (a szépség megnevezései: a létezés szubsztanciája! A kikristályosodott, ragyogóan tiszta-releváns értelem! A megértés az egyik legszebb dolog az életben. a megértés a leggyönyörűbb értelmünk képessége! a megértés alkotás, a megértés szépség, a megértés érték, termék, mű.. valódi esztétikum, a megértés kerek és egész alkot!

A megértés őselem- forrás! (az értelem eredete) a megértés a civilizációs fennmaradás forrása! (őselem) (ősforrás) a megértés olyan forráseredet, ahonnan egy nagyobb és hatalmasabb dolog származik. a forrás valaminek a keletkezésének az első alapja! Minden innen indul! (anyagi és szellemi értelemben) a megértés olyan forrás melynek során valamilyen megoldás, teremtés születik vagy jön létre. A őselem-ősforrás egy (meg)értett fizikai-(tárgyi) vagy nem fizikai tárgyi (pl. gondolati-fogalmi-értelmi) „dolog” keletkezésének, eredetének a születése/forrása. a magában való dolgok világának („a ténye”) amely minden ember alapvető és létfontosságú szükséglete. Például az ember és a világ, az ember és a természet, ember és ember eredetének forrásai, tulajdonságai... (létezésének célja-mivolta-értelme) (pl. az értelem eredete a megértésből származik.) (mert csak akkor beszélhetünk értelemről ha „értjük”) tehát az értelem fő forrása a megértés! (már attól a pillanattól hogy létezzünk) (már attól a pillanattól hogy „megértettünk valamit” „megértettük hogy létezzünk „létezik-létezhet”) tehát a forrás egy létező eredés! valaminek („valami nagynak, hatalmasnak és fontosnak”) a megkezdődése, keletkezése, eredése-eredete-eredeztetője (eredeztetetetője) (ezért is ősförás a megértés) (minden állatra, rovarra, minden élőlényre és minden dologra amit meg kell érteni, ami mögött megértés van)

A megértés az ésszerűség elve: a megértés azért az „ésszerűség elve”, mert ha ésszerűen (azaz a törvényeknek és szabályoknak, illetve a valóságnak, és a józan észnek megfelelően-tisztán és értelmesen) megértünk valamit (gondolatot, tettet, döntést, fogalmat, vagy akár egy betűt, érzést, hatást vagy bármilyen tényt...) akkor az, a dolgok helyes megítélésének a képességét feltételezi! Ami ugyancsak oda vezet el minket, hogy így a gondolkodó ember elméje nem sérült sem fizikailag, sem szellemileg, és nem befolyásolja őt az érzelm, az előítélet és az egyéb más, a józan ésszel ellentétes ésszerűtlen, helytelen elvekkel, elgondolásokkal, és tettekkel.. történő, ellentmondó megértés. „ésszerűtlenség”. (tehát képes az esze, a helyzete, a viszonya...) helyes megállapítására, vagy bármilyen más tényállás megállapítására)

A megértés továbbá azért is az „ésszerűség elve”, mert az illető a valóság viszonyaival számot vető (döntése, tette, magatartása, hozzáállása, gondolkodása..) az egész személyisége....felismeri a logikátlanságokat, az irracionális gondolatokat, az elrugaskodott megállapításokat, a logikátlan, értelmetlen, célszerűtlen, nem okszerű „illogikus” megállapításokat, belátásokat, folyamatokat, adatokat, tényeket, összefüggéseket, ismereteket, tudást vagy felfogást... egyszerűen tisztában van (az őt körülvevő fizikai világ létezésének és működésének az alapjával) a valóság igazságának az „alapképletével”, azaz a létezők általános összességének a racionálisan logikus szabályaival, formuláival, kapcsolataival... (kép, ábra, alak, minta, forma, séma, jel, törvény-szabály, formula...)

A megértés a tudás! mert ha megértünk valamit akkor egyel több tudást szerzünk, (hiszen ha megértünk valamit akkor több tudással fogunk rendelkezni, vagy rendelkezhetünk) A tudás megszerzése valaminek a kezdete. Kell hozzá a megértés is hogy az információk általi ismeret értelemmé váljon.

A megértés = az Új Ember! A megértés azért „az Új Ember” mert megértett valamit.

A megértés Alkotás

A megértés a bölcsesség

Megértési kitérő: A támogató életért! Az eredményes élethez!

Az Intraperszonális (magunkra vonatkozó) intelligencia!

Szuperképesség!
(kulcs és létfontosságú!)
(Evolúciós örökség)

(„az emberiség legértékesebb és legfontosabb tulajdonságainak a kulcsképessége) amely az eredményes élethez egész egyszerűen nélkülözhetetlen!”)

(„amikor uraljuk, irányítjuk és átlátjuk a tudatunkban levő ismert emberi képességeinket”)

„Az Intraperszonális intelligencia feladata és célja, hogy az ember „önmagát” (a saját személyiségét) valósítsa meg azért, hogy az illető, a megfelelő irányba alakítsa, irányítsa, és szabályozza önmaga létét, és jövőjét.”

Ahhoz hogy egyáltalán bármit is felfogjunk vagy megértésünk, bármit, amivel alkothatunk, teremthetünk, amivel maradandót érhetünk el, vagy a saját életünket rendbe hozhatjuk, megszépítsük (tehát mindennek az alapja és a kezdete) mindenképpen és minden értelemben az, hogy megértésük önmagunkat! (Intraperszonális (magunkra vonatkozó) intelligencia)

Az Intraperszonális intelligencia Egy út. A te személyes utad! A saját sorsod írója, alkotója, és megvalósítója! (Te magad vagy!) Fedezd hát fel ki vagy! Értsd meg mi vagy! Ismerd meg önmagad! Az Önismeretünk (felismerése, megértése) a megoldása önmagad, erejének, képességének és tudásának a megismeréséhez (az önmagad működésének önmegértéséhez)

Az Intraperszonális intelligencia képeségének birtokosa valódi rálátást képes nyerni önmagára és a világára. Ez a fajta tudatosan uralt és tudatosan irányított fejlődő és fejleszthető szuperképesség az emberiség egyik legértékesebb tulajdonságainak a képességeit foglalja magába! Ennélfogva meghatározó szerepet képes vállalni civilizációnk életében, (és az ember mindennapi életében)

Az Intraperszonális intelligencia megértésének egyik fontos tulajdonsága az Önmagunkról alkotott önismeretünk felismerése, és megértése, azaz, az önmagunkról alkotott „Ki vagyok én?” mi vagyok én?”, miért én vagyok én?” Az intraperszonalitás, azt jelenti (vagy azt a képességet hordozza), amellyel megalkotjuk önmagunkat! (az önmagunkról való, tiszta és objektív tudásfelismerés egyik meghatározó értelmi jelentése) például milyen adottságaim, készségeim, képességeim vannak, Milyen tudással, ismeretekkel rendelkezem önmagammal szemben? Milyen akarat erővel, kitartással, céllal vagy motívumrendszerekkel rendelkezem a magamra vonatkozó jövőm jobbá tételéhez.stb...)

A saját jövőnk kellően fejlett építéséhez, fejlődéséhez, jobbá tételéhez elengedhetetlen hogy (megértsük) az intraperszonalitás lényegét! a fontosságát! az eredetét! az evolúciós örökségét! Ez a mítosz, ez a kulcs, ez az egészséges, racionális (Az emberiség számára, teljességgel meghatározó) legértékesebb tulajdonság az alapja mindennek az életünkben! „a mag”!

Lehetséges fontosabb területei: A humanisztikus biológiai mechanizmusunk, a pszichés fejlődésünk, a pszichológiai erőforrásunk, a kiteljesedésünk, az önmegvalósításunk, a mentális létformáló erőnk, a szellemi növekedésünk, a teljessé válásunk, a viselkedéslélektanunk, a személyiséglélektanunk, a fejlődéslélektanunk! (A szociálpszichológia, a személyiségpszichológia, a fejlődépszichológia legfontosabb területe)

Az interperszonális társas intelligencia

A társas viszonyrendszer vezérfonala!

A társas viszonyrendszer alapja a társas együttélés normáinak felismerése, elfogadása, és az egymás közötti kölcsönös együttműködés megértése. Ennek az egymás közötti kölcsönös együttműködési rendszernek a megértéséhez mindenképpen meg kell említenünk (vagy legalábbis érdemes megemlíteni) a természetben előforduló különböző ízeltlábúak „közösségi-szociális” kapcsolatrendszerét. Például az államalkotó „szocializálódott” rovaroknál- rovarállamoknál (például a méheknél, akiknél 100-300 millió éve bevált az a fajta „feltételezett” evolúciós út, hogy a kolónián belül minden egyes egyed azon munkálkodik, hogy a saját rovarállamát (a közösségét-a közös fészekét) közös együttműködéssel, közös munkával, közös társas viszonyrendszerrel fenntartsa) úgy az ember feltételezett jövőbeli evolúciós útja is akkor a legbiztosabb, ha képes a saját közösségén belül, a társas viszonyrendszerét (a kulturális közegét, a társadalmát, a társas kapcsolatait) közös együttműködéssel (egymásért-egymással) fenntartania, támogatnia, azért (vagy azáltal), hogy a társas viszonya, a társas kapcsolata, a jövőben fennmaradhasson és fejlődhessen. Bár mi emberek nem rovarok vagyunk, hanem civilizált lények, mégis példa értékű és fontos, hogy ha az ember is, ha fenn akar maradni legalább néhány millió évig, akkor a szociális-társas intelligencia rendszerét (mint a valaha volt legintelligensebb emberi társas biológiai viszonyrendszert) meg kell értenie és alkalmaznia-használnia kell!

De mi is a valaha volt legintelligensebb emberi társas biológiai viszonyrendszert? és miből ál?

A valaha volt legintelligensebb emberi társas biológiai viszonyrendszert alapja, az az együttműködő személy, aki hozzájárul egy közös cél, egy közös ügy, egy közös siker megvalósításához. A társas biológiai viszonyrendszer egyik legfontosabb része a „közös” és az „együttműködés” szó alappilléren támaszkodik! Ennek megértése igen fontos, mivel (az együttműködő „közös” viszonyrendszer létrejöttének lehetősége) képes megteremteni egy normál értékrendű szociális társadalmi kapcsolatrendszert. (tehát alapvetően egy normál értékrendű szociális kapcsolatban, ez egész egyszerűen nélkülözhetetlen!)

A valaha volt legintelligensebb emberi társas biológiai viszonyrendszer több főrendszerből, alrendszerből és funkcióból ál, amelyet az interperszonális szociális-társas intelligencia képes nyújtani a jövő modernkori társadalmának a fejlettebb működéséhez!

Az interperszonális szociális-társas intelligencia további alapjai a társas viselkedés és azok megértése egymás között. Itt fontos kiemelni a jellem megmutatkozását, miszerint a másik emberrel tanúsított erkölcsi-etikai hozzáállás (viselkedés) kérdése megkérdőjelezi a társas viszonyrendszert, és az illetőt vagy társát, aki alkalmazza és használja az általa „megfelelően” ítélt jellembéli megmutatkozását, az általa jónak vagy elfogadhatónak ítélt „megfelelő” viselkedés tanúsításában. A társas viszonyrendszer további alapjai az együttélési normák értése, az együttérzés megértése, a pozitív társas viszony kialakítása, konfliktuskezelés, az ember, a házastárs, a férj, a feleség, a partner, a barát, vagy a társ..) sokszínűségének felismerése, megértése, elfogadása. Továbbá az interperszonális szociális-társas intelligencia társas viszonyrendszerének, az egymás közötti kommunikációjának megértése, irányítása, és az együttműködése (mert a rendszer alapja az együttműködés működése, mert a rendszer akkor létezik (működik) ha az illető együttműködik a társával) azaz, az ember, a házastárs, a férj, a feleség, a partner, barát, vagy a társ hozzájárul, elősegíti az egymás támogatásán alapuló, vagy a kölcsönösen megvalósuló közös cél elérése érdekében, hogy egy kölcsönösen segítő kapcsolati, viszonyt állít fel, és létesít.

Az intelligens emberi társas biológiai viszonyrendszer további alapjainak „al funkció”, a szociális készségek (például hajlandóság a társad támogatására, segítésére, a számára is fontos kíváncsi cél közreműködésére, megvalósítására...) vagy a szociális fejlettségek (pl. szociális fejlettség erősen kihat a szakmai és a magánéleti társas kapcsolatok minőségére és működésére. a nem megfelelő szociális fejlettség devianciális viselkedési problémák, egyik fő forrása!

Az intelligens emberi társas biológiai viszonyrendszer egy olyan fejlettebb társas viszonyrendszert képes létrehozni ahol a társas tudatosság, a kapcsolatok kezelése, a viselkedés, a társas megértés, a fejlett szociális felismerés, az apa és az anya szülő-gyermek pozitív szociális viszonyának kapcsolata... (és még rengeteg minden) elősegíti a kolónia- a kolonizáció fennmaradásának esélyét, túlélését, fejlődésének (evolúciós innovációjának) lehetőségét.

Az interperszonális intelligencia minőségi intelligencia a társas együttélés vagy a társadalomfejlődés alapjaiban. Az interperszonális intelligencia a jövő társadalmának a „szociális” intelligenciája, valamint a jövőbeli emberi viszonyok és a közösségi kapcsolatrendszerek fejlettebb szociális fejlődésének nélkülözhetetlen hozzájárulója!

Vizuális-térbeli intelligencia!

Az alkotó és téralkotó képletek, a képi világok, az elméleti világok, az idővilágok és a térvilágok megértése-értelme, egyáltalán a létezésük felfoghatósága a megértés nélkül nem érhető el!

A nyelvi intelligencia!

(a Lexikális tudás értelmezhetetlen és érthetetlen a megértés nélkül!) Mint ahogyan a verbális, a non-verbális, és vokális nyelv is! A kimondott szavak értelme, (az írás, az olvasás, a kommunikáció és a nyelv minden formája) csakis a megértéssel, a megértés által, a megértés révén, a megértés eredményeképpen... a megértéssel valósulhat meg!)

A verbális kommunikáció, a verbális nyelv, (a kimondott beszéd és az írás) az emberiség története során alakultak ki, azáltal, hogy az akkori ember megértette a hangok- hangsorok majd később az írás „a bonyolultabb kódokkal” történő kommunikációjának a közlési módját. Azt is mondhatjuk, hogy az emberi civilizációs fejlődés (a felgyorsult emberi civilizációs fejlődés) a megértett, bonyolultabb kódokkal történő kommunikációs kódrendszere által jöhetett létre.

A bonyolultabb kódokkal történő kommunikációs kódrendszer, (a közlési módok információs gondolatcseréjének) célja, feladata, és fontossága, hogy az átadott üzenet(et) vagy a gondolat(ot) (amit átadunk-elküldünk vagy fogadni szándékozunk) annak alapvető feltétele, hogy a jelrendszert vagy a kommunikációs kódrendszert (pl. jeleket, hangjegyeket, írásjegyeket, betűket, számjegyeket vagy karaktereket) megértsük. A megértést sokféleképpen érhetjük el. Például a tanulás, a felfogás, a gondolkodás, vagy valamilyen akaratlagos (tudatos) vagy véletlen ismeret megismerése által. (a tárgyi és az elméleti ismeretek megszerzése által, a tudás és az információ, a megértés által tudatosul, mint ahogyan a megértés által válik értelemmé! (... , eredménnyé) Mondhatjuk azt is, hogy az információs gondolatcserék, (értelmi jelek, értelmi irányok, értelmi meghatározások) továbbítása (egyik emberről a másikra) a megértés által, az emberiség kulturális produktumának a termékévé vált, amely az egész civilizációs fejlődéstörténetünket, és fejlődéstudományunkat meghatározta. és a mai napig meghatározza. (az emberiség fejlődéstörténete ennek során alakulhatott ki)

A megértési képesség, alapvetően (mint ahogyan az őskorban létezett), úgy a mai napig is létezik minden állat, vagy élőlény kommunikációjának a folyamatrendszerében.

A vokális kommunikáció, (pl. jelzések, vagy a verbális jeleket kísérő, egy-egy nyelvre jellemző, jelrendszerek. pl. éneklő, jelző hang, hangsúly, hanglejtés, beszédtempó, ritmus, szünet, hangerő, hangszín...) is a megértés képessége által kap értelmet, és ezáltal használható „útmutató” rendszert/ útmutató irányt.

A vokális kommunikáció, a kommunikációs folyamatrendszerben szerepet játszó személyek közti viszony kifejező eszköze, amellyel az akkori ősember primitív módon képes volt kommunikálni, és

ezáltal értést adni, vagy értést elérni. (vagy legalábbis a vokális kommunikáció által megértett sokmindent belőle). A vokális kommunikáció, a vokális jelzést vagy hangot adó „a beszélő” lelki-fizikai állapotáról, a feszültség fokának a megállapításáról, esetleges a szorongásáról vagy felszabadultságáról adhat jelzést (vagy megállapítására szolgál) a hangfogadónak! (pl. a hangszínek játékával). Így jól felismerhető és elkülöníthető a különböző helyzetekben-szituációkban, minden hang, minden hangsúly, hanglejtés, hangerő, vagy hangszín.

A non-verbális (a nem szóbeli megnyilvánulásokat kifejező) kommunikáció is úgyszintén, a megértés képessége nélkül értelmezhetetlen, érthetetlen és ezáltal, lényege és fontossága (mint ahogyan a meghatározása, vagy jelentésének értelme), is értelmét veszti, vagy legalábbis megmagyarázhatatlan, felfoghatatlan és összefüggéstelen jelek és halandzsák tömkelegévé válik. A non-verbális jelek, mint például a mimikai jelzések, (pl. az érzelmeket kísérő arckifejezések) a tekintet, (például az őseembernek ez volt az akkori elemi, biológiai kommunikációs csatornája) pl. a tekintetből észlelni lehet, hogy a másik lény mit észlel, mit vesz észre, vagy milyen állapotban van... a mozgásos kommunikáció, például a gesztusok (a fej, kezek és a karok mozgása), a mozgásosminták, (a testrészek mozgásának mintái a közvetlen kommunikációban jelentésük van) vagy a testtartás amely valamilyen viszonyt, álláspontot fejez ki. Tehát az őseembernek a mimika, a tekintet, a mozgásos kommunikáció, a gesztusok, vagy a testtartás által megértették (érthetővé vált számukra) egymás helyzetének, viszonyának vagy létének... a megállapítása, (amely így az elemi, biológiai kommunikáció nélkülözhetetlen feltételévé vált) a megértés által!

A Zenei intelligencia!

A zene az emberiség belső világát határtalanul és végtelenül szebbé tevő akusztikai csodája! Az ember örök eszenciája! Az általános képességek, a kognitív képességek, az értelem, és az intelligencia segítője! A lélek gyógyítója! Az ember élettani és lélektani fejlődésének a támogató iránya!

A zene, mechanikai hullámként terjedő, és a levegőben hallható rezgések, és hullámok tudománya

A Zenei intelligencia Fejlesztése (gyerekkortól) fejlettebb szintű képességeket eredményezhet!

„A gyermekek jövőjét mérhetetlenül szebbé teszi a zene szerkezetének és szépségének a mély megértése”

A belső emberi lényünket megjelenítő testetlen lényeg. (absztrakt „szubsztanciális” fogalom)

Az ének, a hangszer és zene csodája: A zene, az evilági életünkben nélkülözhetetlen szerepet vállaló transzcendens attitűd, amely a lelki lényegünk megnyilvánulásában (pszichikusan, alkotóan, érzelmet keltően, és „reprodukálóan”) fejezi ki önmagát. Az emberi megértés által, lényünk legbelsőbb értelmében „a zenei megértés”, mint egy „emocionális csodaként” foghatók fel. A zene eleve egy kifejező, érzelmeket keltő és gondolatokat ébresztő emocionális hatásmechanizmus, amely a legkülönbözőbb hangzások hanghullámain keresztül szándékozik a hallgatót a lelke legősebb, legmélyebb, és legszemélyesebb rétegein belül megragadni, és lélektani értelemben, a természetfeletti világát (a misztikus transzcendenciáját) (varázslattá) mérhetetlenül szebbé tenni.

A zenedarabokat alkotó, a zeneiműveket létrehozó, a zenét szerző, vagy a hangszerrel játszó (a milliók által érezni kívánt transzcendens érzékfeletti világot és állapotot kiváltó érzelmi kivetülés (a katarzis), csakis az alkotó zenei megértése által érhető el! Az alkotónak minél jobb, kifinomultabb a megértési képessége a zenében, annál letisztultabb (tisztább) (az alkotó) transzcendens világa!, ezáltal annál letisztultabban képes a zenedarabokat, zeneiműveket, zeneszerzeményeket létrehozni! (és talán az igazi alkotás, az igazi zenei mű it kezdődik!) A szavak nélküli nyelv csodája az ember megértési képessége! A szavak nélküli nyelv, s annak érzelmi és értelmét „alkotó” „kivetülése” a megértés nélkül nem érhető el! (ez önmagában az alkotó transzcendens világának a szubsztanciája!)

A zene szinte egyidős az emberiséggel. Már az ősember idejében, a kőkorszaki (paleolitikus) őskori társadalmakban a zene, evolúciós előnyökhöz juttatja az embert és segítette a túlélésben. Például az ősember (a falka) a vadászat során, a mamut elfogásánál megtanulta használni, a különböző „hangjelzéseket”, (pl. a különböző hangjegyeket, hangszíneket, ritmikákat...) hogy ezáltal (a falka) képes legyen, (képes volt) tájékozódni vagy érteni a préda helyzetét, (a mozgási irányát, mintázatait) így a zsákmány elejtése hatékonyabbá vált.

A zene és az intelligencia (a zenei intelligencia) A hangok keltette rezgések kultúrája / fontossága. A zenei intelligencia hozzáköthető szinte az összes intelligens képességekhez. például a matematikához, a nyelvhez, a mozgási, Intrapersonális vagy interperszonális intelligenciához, mint ahogyan az értelmi intelligenciához is. például a megértéshez, felfogáshoz, vagy az alkalmazkodási képességekhez.

Matematika/logika: (a matematikai gondolkodás kialakításának segítője) (A zenetanulás jótékonyan hat a matematikai teljesítményre!)

A filozófusként, íróként, zenetudósként és matematikusként is ismert Pitagorasz, már az i.e.570 és 495 körül megalkotta a zene, mint univerzális rendszer fogalmát. („a jelenkor ismereteink szerint”) Tudományos eredményei alapján elsőként fedezte fel a rezonancia alaptörvényét, mint ahogyan elsőként értette meg hogy „A húrok hangja geometriai rendre épül” „a földi „szférák” zenéi pedig örök rendet alkot.” Pitagorasz az akkori időben felismerte, hogy a zenében „a zenei rezgéshullámok arányaiban (a hangsorok meghatározott hangközeinek az együttes megszólalásában), egyszerű természetes számok szerepelnek. Ennek ismeretében Pitagorasz még inkább elkezdett érdeklődni a zene csodálatos értelme és varázsa iránt (s ezáltal közelebb került) a zene akkori tudományának a megismeréséhez. Mondhatjuk az is hogy a tudomány történetében, (az akkori időkben), ez volt az első olyan „esemény vagy felfedezés” amikor a gyakorlati tapasztalatokat sikerült „matematizálni”.

De nem csak Pitagorasz volt az, aki felismerte („a zenei hasonlóságot a matematikával”, -, (vagy) „a matematikai hasonlóságot a zenével”) hogy a zene hasonlít a matematikára, hanem a későbbi nagy korok államférfiai, tudósai, filozófusai, esztétái és bölcselői is hasonlóan vélekedtek a zenéről:

Augustinus például úgy gondolta, hogy a zene a helyes mérték szerinti alakítás (modulálás) ismerete **Cassiodorus** szerint a zene önmagában véve tudomány, melynek tárgyát a hangokban rejlő számviszonyok alkotják.

Leibniz, Gottfried Wilhelm: A zene a lélek öntudatlanul végzett aritmetikai művelete, viszont nem számviszonyokat érzékelünk benne, hanem szerkezeteket. „A zene a lélek matematikai gyakorlata, amelyben a zene, a szellemben rejtett számoló tevékenysége, amely nem veszi észre, hogy számol”

Mattheson, Johann úgy értelmezte, hogy a zene annak tudománya és művészete, miképpen alkossunk alkalmas és kellemes hangzatokat, hogyan fűzzük őket szerkezetileg helyesen egymáshoz, és hogyan adjuk elő ezeket a legkifinomultabban és a legvonzóbban.

Diderot: a zene kifejezési eszköz

Rousseau Jean-Jackes: „A zene a hangok kombinatorikájának és kombinálásának a művészete”

Marin Mersennei, a matematikai permutáció és kombináció fogalmát a zenében is alkalmazta

Eggebrecht, Hans Heinrich: Az európai értelemben vett zene matematizált érzelem, illetve érzellemmel telített mathésizis.

Stockhausen, Karlheinz a zene mindenekelőtt a tudat fölötti kozmikus elektromosság hanggá lett árama

L. György: A zene a beszédhez képest képzeletszerű, tárgyiassága meghatározatlan; a gondolkodás a valóságról folyik, a zene nyelvén.

Rihm, Wolfgang a zene szabadság, időre szabott hang-jelírás, alakok-szerkezetek modulok elképzelhetetlen sokaságának nyoma, az idő színezése és formálása, az energia érzéki kifejezése, az élet képe és igézete,

Cage, John: A zenében a tudatos és a tudattalan értelem, a Törvény és a Szabadság együtt létezik. A zene archaikus célját ma az Értelemhez való viszonyában kell gyakorolnunk.

A mindennapokban a zenei intelligenciának „lehet” hasonlósága a matematikában csak nem úgy, és nem abban az értelemben, mint ahogyan és amiben mi azt gondoljuk.

Mindenki, aki már valaha is tanult zenét, az tudja, hogy abban is lehet/vagy van, sok matematikai hasonlóság, sőt, azt mondják, hogy a matematikusok között igen sok zenészt is találni. Egyes matematikusok (Pithagorasz és Galilei), illetve zeneszerzők (Sztravinszkij-Kodály) szerint a matematikai és a zenei tudományban, jelentős átfedésben vannak egymással. A tempó, (az időértékek abszolút időtartama) a zenei ütemek (hány ütés van egy ritmikai mintázatban, ütések összehasonlítása „kevesebb-több”...), az akkordok hangközeinek számisztikája, a zenei modellek, a hangszerek frekvencia szerinti helyes felhangolása... mind-mind matekkérdés (számok és műveletek, az egész számok megértésének rendszere, számlálás, számosság, szabályok, összehasonlítás...) De aki szimplán zenét hallgat, annak is bekapcsol a matematikai gondolkodás az agyában. Amikor például felismerem, Bruce Springsteen, Jennifer Lopez, Adelle, vagy éppen Péter Szabó Szilvia zenéjét a rádióban, akkor valójában, egy vagy több hangmintázat, strukturális matematikai hangszerveződést azonosítok. (pl. hangok alacsonyabb vagy magasabb értékeit, tonalitást, ritmust, gyorsaság-lassúság, vagy a mérés (a mérhető tulajdonságok azonosítása, a dolgok összehasonlítása, kompozicionálása, összemérése...) ezek az agyunkban levő, már korábban elmentett minták alapelemei a matematikának; pl. mintaelméletet, statisztika, struktúra... amely lehet egy vagy több valószínűségi változóra vonatkozó véges számú megfigyelés eredménye is... (amelyet gyakran alkalmaznak a gépészetben át, egészen a többi tudomány-ágig, ágban is.) Akkor is a minták iránti érzékenységünk kapcsol be a fejünkben, ha észrevesszük, hogy az egyik zeneszám hasonlít a másikra, vagy ha a fülünk már várja a jól ismert refrént, vagy esetleg ha túl monotonnak érzékeljük mondjuk a technót. Az ilyen ritmikus elektronikus zenék jellemzően amúgy is nagyon szigorú mintát követnek, sokszor a fülünk már-már vágyik valami változatosságra, szabálytalanságra vagy egyszerűen valami új mintára. Az hogy a szép, s logikus rend mellé gyönyörű kellemes vagy impozáns hangzás is párosul, az felettébb magához vonzza a szépség és esztétikum iránt amúgy is igen érzékeny matematikusokat és zenekedvelőket.

Azok a zenét tanulók, (a zenei művészetet gyakorlók), akik legalább kisgyermekkorától folyamatosan minimum hét év (iskoláskor), (és) a gimnáziumi éveket is hozzáadva tizenegy-tizenöt éves viszonylatban rendszeresen gyakorolnak zenét, (általános iskolában, esetleg az iskolai órákon kívül, (legalább az általános iskolai időszakban) azok az emberi élet szakaszainak bizonyos életkoraiban, életszakaszaiban) felülmúlhatják a társaikat a különböző (fejlettebb) képességekben (többféle általános és speciális képességekben)

(Kutatások és tanulmányok bizonyítják, hogy azok a gyerekek, akik gyermekkorától éveken keresztül aktívan tanulnak zenét (pl. hangszeres zene) azok minden verbális memória-munkamemória tesztekben és feladatokban felülmúlták a nem-zenész társaikat)

Mozgás: Röviden fontos megemlíteni a zenei intelligencia többi intelligencia területére gyakorolt hatását is, úgy mint például a zene és a mozgás (a zenei szinkron) kapcsolatának a kölcsönös viszonyát is. Ugyanis a zene és a testmozgás is szorosan kapcsolódik/kapcsolódhat egymáshoz, és a zenének a mozgásfejlődésében is fontos szerepe lehet/van. Például tánc közben, a zenei hullámok rezgései arra késztetik a táncost, hogy (a zenével és a mozgással egyidejűleg) szinkronban reflexszerűen indítsa el azokat mozgásmintázatokat, amelyeket a zene (mint egy „ösztönös ritmusválaszként”) vezérel. Ebben az értelemben a zene és a mozgás kölcsönös viszonyban áll egymással, ugyanis a zene közbeni mozgás szoros-szinkronos és szinte „ösztönös” kapcsolatot állít fel, a reaklási, gyorsulási, döntési, téri, vagy egyensúlyozó (koordinációs) képességekre/képességekre.

Tehát a ritmus, a ritmikus mozgás, a tánc, az edzés közbeni teljesítményfokozás, vagy a mozgásfejlődés-fejlesztés..., is mind a zene és a mozgás egymásra gyakorolt hatásának a pozitív és jótékony eredménye. Ez is jól mutatja, hogy a mozgási intelligencia fontos részese annak a kapcsolati hálónak, amelyben ezek a készségek és képességek fejlődnek, fejlődhetnek, és az egymásra gyakorolt hatásuk pozitív jótékony eredményekkel szolgál mind a gyermekekre, mind pedig a felnőttekre.

(Kutatások: A zenei fejlesztőprogramok hatására, például a finommotoros készségeket igénybe vevő hangszeres zenélés fejlesztően hat a motorikus készségekre)

Nyelv: Fontos tudnunk, hogy a természet, az élővilág, (tehát a közvetlen környezetünk) rezgéseinek, és hullámainak akusztikai ingerei közül, a két leginkább alapvető, és lényegesen „komplex” hangmintázat (amelyet észlelünk), az a zene és a beszéd. Ebből kiindulva a hangok, hangsorok, hangminták, vagy a ritmus szerepe a beszéd és a mozgás (beszédmozgás) fejlődésében igen fontos! Hatása nem csak a szép beszéd kialakulásában alapvető, de az anyanyelv nevelésében, a beszédfejlődésében, a beszédészlelésben, illetve az emberi kommunikáció más-más területein is igen fontosak!

A nyelv és a zene kapcsolata (például a zenetanulás alatt) az agyban, az idegsejtek között, olyan összeköttetések alakulnak ki, amelyek a beszéd közben, a mondattani szerkezeteket nem csak (feldolgozni segíti) (tehát feldolgozzák), hanem azokat működésbe is hozzák. Pl. Einstein esete a zene és a nyelvi fejlődésének a kölcsönös viszonya között.

Különböző tanulmányok alátámasztották, hogy a zene tanulása, a nyelvre, a kommunikációra, az önismeretre, a társas készségekre, de még a matematikai teljesítmény kedvezőbb elérésének a lehetőségére is, jótékony, illetve segítő és fejlesztő hatással van. Ennélfogva a zene tanulása/gyakorlása, és a többi intelligens képességek közötti pozitív korrelációs kapcsolat teljes mértékben érvényes.

1. Példa: Például, ahogy a nyelvi intelligenciánál, egy beszélgetés során, a kimondott beszédben használjuk a hangok, hangsorok, vagy karakterek bonyolultabb kódokkal történő kommunikációs kódrendszerét, közlési módjait, (pl. az egy-egy szóra, betűre, vagy mondatra jellemző, hangjegyek, hangszínek, hangsúlyok, hanglejtések... mintázatait, hangzásait), úgy a zenénél is hasonlóan alkalmazzuk azokat a zenei értelmi hangzásokat, irányokat, jeleket, vagy a különböző „zenei kódrendszer” által történő „hangközlési módokat” amelyek hasonlóan összefonódnak a nyelvel (ezáltal a zenével)

2. Példa: Például, ahogy a zenei hangzásnál (a zenei intelligenciánál) alkalmazzuk azokat a zenei „értelmi” hangzásokat, irányokat, jeleket, a különböző „zenei kódrendszer” által történő „hangközlési módokat, úgy a nyelvi intelligenciánál is, egy beszélgetés során, a kimondott beszédben ugyancsak használjuk a hangok, hangsorok, vagy karakterek bonyolultabb kódokkal történő kommunikációs kódrendszerét, közlési módjait, (pl. az egy-egy szóra, betűre, mondatra jellemző, hangjegyek, hangszínek, hangsúlyok, hanglejtések... mintázatait, hangzásait) ” amelyek hasonlóan összefonódnak a nyelvel (ezáltal a zenével)

(„Mint ahogyan a nyelv úgy a zene is, az emberi megértés mélyebb kifejeződését segíti elő. (igy hatásmechanizmusuk egyedülálló és páratlan!”)

Kutatások: A zene, a beszédet átfedő agyi területeket dolgozzák fel, azaz a zene a szavak jelentését dolgozzák fel) ezért fontos, hogy a zene, főleg a hangszeres játék, már kisgyermekkorban áthangolja az emberi agyban lévő idegi mechanizmusokat (strukturális ideg hálózatokat) (működtető idegi ingereket) melyek (az idegrendszer magasabb szintjéhez kapcsolódva) irányítják a nyelv megértését. (vagy javítják, többek között a beszédértési zavarokat, vagy a rendellenes eltéréseket) (A zene a nyelvre gyakorolt hatása (az egymásra gyakorolt hatása) ebben az értelemben pozitív)

Kutatások: (Általában a zenészek nyelvi memóriában, nyelvi kifejezésekben, vagy a gondolatfolyamokban (gyorsabbak, pontosabbak, alkotóak) s rendre felülmúlják a nem zenész társaikat. Mindamellet a zene támogatja sok más készségek, így az írás-olvasás készségeinek a működését is.

Interperszonális (társas) kapcsolatok:

A legendák, mítoszok vagy mondák mind arról szólnak, hogy az ember létezése óta kapcsolat áll fenn a hangok harmóniájának a rendezésében és a társadalmi összetartozás, a humanizáció, vagy a szocializáció között. Elég ha csak belegondolunk, hogy a zenének milyen fontos egyesítő szerepe volt már a kőkorszaki/őskorszaki (paleolitikus) társadalmakban, vagy görög világban, ahol a zene szerepe olyan szinten fontossá és meghatározóvá vált az akkori társadalom számára, hogy a drámák előadásaiban, a vallási szertartásokban, vagy az olimpiai játékok megrendezésében is mindenütt használták és alkalmazták a zenét. Ahogy régen Európában a zene az általános műveltség része volt, úgy a mai világban is a zene „mint egy alkotóelemévé vált” (és kel hogy váljon) a társadalmi kapcsolati hálónak.

Fontos tudnunk, hogy a zene fejleszti a közösségi érzését, és pozitív hatással van a szociális (társas) viszonyokra, vagy a társas területek fejlődésére. (pl. a társas, vagy csoportos zenélés, alkalmazkodásra, összetartozásra-összetartásra, és együttműködésre tanít)

Ahogy a zene és a közösség, kapcsolati viszonyban állnak egymással, úgy az állat vagy a rovarvilágban is, úgyszintén, meghatározó szerepe van a zenének. (gondoljunk csak bele, hogy a madarak éneke adja a köteléket a fajok között...)

Intraperszonális (magunkra vonatkozó) (harmónia, szabályosság, centrális fogalom)

Az értelem fejlődésének segítője! A Perceptuális (észlelési) és érzékelési fejlődés nagyfokú elősegítője! A magasabb szintű tudat kibontakozásának elősegítője!

A szirakuzai bölcs: A nyugati mondákban és hagyományokban (i.e.570-495) Püthagorasz volt az első, aki először vetette szisztematikus vizsgálat alá a zenének az emberi lélekre gyakorolt hatását.

A legenda története szerint a bölcs, egyszer egy kovácműhely mellett haladt el, ahol a vasművesek éppen egy kardot kovácsoltak kalapácsaikkal. A vasformálás pillanatában Püthagorasz elcsodálkozott azon, hogy minden egyes kalapácsnak, (a fémütközés által) saját hangzása és ritmikája volt. Ezen eltűnődve úgy gondolta, hogy ő is szeretne egy olyan szerkezetet létrehozni, amelyben különböző tömegű súlyokkal, különböző feszítő húrokat alakít ki, hogy ezáltal (a kalapácsok hangjaihoz hasonlóan) ő is hasonló hangzást érhesen el. Amikor Püthagorasz elkészítette a húrokat felfedezte, hogy kapcsolat áll fenn a hang magassága és a súlyok között, valamint észrevette, hogy bizonyos hangoknak, harmonikus hangzásaik vannak, másoknak pedig nem vagy teljesen egyenletlen.

Ebből kiindulva a bölcs (a püthagorasz harmóniatanban), a húrok hangjainak geometriai rendre épülő, egyidejűleg megszólaló, időbeli ritmikus és melodikus sorokba rendezett hangok és hangsorok intervallum-viszonyairól szerzett ismereteket, ezeket rendszerbe foglalta és tanaiban ismertette.

(A bölcs, már az ókori időszámításunk előtt ismertette a zene, mint univerzális rendszer fogalmát, s tanaiban megmutatta, hogy a zenében, teljes egészében megtalálható a harmónia és a rend. (például a hangok geometriai rendre épülnek, „a különböző húrok szabályozott hangviszonyai által”)

(Eltelt 2500 év és a mai világban még fontosabbá és meghatározóvá kel hogy váljon, az akkori bölcséleti filozófus(ok) zenéről alkotott gondolata.)

Platón, a nagy görög filozófus és bölcs (i.e.428-348) kinek tanítása az eszmék, és az ideák elvén épült, egyetértett abban, (és igencsak helyesen véleményezte), hogy a művészetek segítik az ember jellemének fejlődését, ezért az ideális államában a nevelésben is fontos szerepet játszanak.

Bölcsleteiben úgy fogalmazott, hogy „a zene lényege a rendnek, amelynek útja, minden jóhoz, igazságoshoz, és szépséghez vezet”. Az ókori filozófus, az akkori időkben úgy vélekedett a zenéről (sőt úgy gondolta) hogy a gyermeket legelőször zenére kell tanítani, hogy miközben a gyerkőcök odafigyelnek a kellemes ritmusokra, a kiegyensúlyozott dallamokra és a finom harmóniákra, egész

tudatuk, jellemük, sőt még a viselkedésük is rendezetté válik. És hogy hogyan? Nos, a zene alapvetően egy rendezett audiális információ, amelynek ismerete és gyakorlása szisztematikusan segít rendszert felépíteni és struktúrát teremteni az elménkben, (mint a matematika) ezáltal segít, hogy a tudatuk, jellemük, a viselkedésük (és rengeteg készségünk) is rendezetté váljon. Egyszerűsítve, a zenegyakorlási és zenehallgatási készségünk magában foglalja azt a képességet, hogy felismerjük és megértsük a zenei alkotás belső rendjének az ismert, elvárt és célszerű állapotát. Pl. a ritmus, a különböző ritmikus hangszínek-ütem, tempó, vagy az idő tagolása segítséget nyújt „az agy elmebéli” rendszerezéséhez, és ezáltal hozzásegíti az embert a rend iránti igényének kielégítéséhez és fejlődéséhez. Tehát a ritmus is rendszert teremthet az elmében, és ugyancsak jótékony hatással van az emberben uralkodó káoszban. (pl. csökkenti a pszichikai entrópia, vagyis a tudatzavar mértékét, ami akkor jelenik meg, ha a rendezetlen információ ellentétbe kerül a céljainkkal, magatartásnál-figyelemzavaroknál, gondolkodási folyamatoknál, vagy képességekibontakozásnál... (és rengeteg területen szinte elengedhetetlen a zene jótékony hatása önmagunkra)

A zene, a zenei nevelés nem csak rendszert és strukturális rendet épít fel bennünk (önmagunkban), hanem nagy erkölcsi hatása van, amely kiterjed az emberi jellemre, a viselkedésre, és a teljes személyiség fejlődésére, mindamellett segíti, hogy jobban megértsük önmagunkat.

A mai világban a gyermek, ha megtanulja, hogyan kell harmonikus hangokat létrehozni, az nemcsak örömmel tölti el, de az énjét, az intellektuális képességét, és valamennyi összetett készségeit is erősíti, fejleszti és arra jótékonyan hat rá. Szükség van az intenzív zenei nevelésre gyerekkorban!

Az agy alapvetően igényli a zenét, a zenei hanghullámokat, a különböző ritmikus hangjegyeket, hangszíneket (a harmonikus, rendszerezett rezgéseket). Amennyiben ezek a kiegyensúlyozott, rendezett és rendszerezett összhangok, fejlett (hang)mintázatok, (amelyek minden ember számára más és más jelentéssel és jelentőséggel bírnak) hiányoznak, úgy az agy működésében zavarok keletkezhetnek, amelyeknek rengetegféle megnyilvánulási formái jöhetnek létre.

Fontos: Az Intraperszonális területeken a zenei képzés, növeli a szellemi-értelmi képességeinket, a kreativitásunkat, a problémamegoldó és alkalmazkodóképességünket, fejleszti a belső kontrollunkat, az önismeretünket, és az emocionális érzékenységünket. A zene továbbá hat a figyelmünkre, a koncentrációnkra, a memóriánkra, a kommunikációinkra, a kifejezőképességünkre, a logikánkra, a téri tájékozódásunkra, a mozgáskoordinációinkra, az időszervezésünkre, a matematikai képességeinkre vagy akár az idegen nyelvek tanulására is. A zenét tanulók ráadásul empatikusabbak, toleránsabbak és befogadóbbak a nem zenét tanuló társaiknál. Azt is mondhatjuk hogy a zene, az értelemmel kapcsolatosan szinte valamennyi területen jótékonyan hat, („mint ahogyan ezzel egyidejűleg a gondolkodásra, és az elme működésére”)

Téri: Nagyon fontos megemlíteni, hogy a zenetanulóknak, zenészeknek jobb fejlettebb a téri és idő orientációs képességeik (térérzékelés-időérzékelés), ezáltal fejlettebb tájékozódásaik vannak és lehetnek az idő és a tér folyamataiban. Minden hang, minden hangzás („csakis”) a térben és az időben keletkezhet, és csakis ott mehet végbe, így ebben a folyamatban (a virtuális térben) a zenei időzítés észlelése és érzékelése sok esetben kifinomult.

És hogy mit ad nekünk a zene fejlesztő hatásai, amelyhez szükség van a megértési képességünkre?

Az értelmi és érzékszervi fejlődésre jótékony hatással van! A kisgyerektől tanuló gyermekekre, (6-éves kortól) a zenei nevelés a teljes személyiség fejlődésére hatással van! A zenei tevékenységek maradandó pszichológiai változásokat idéznek elő a fiatal idegrendszerében, anatómiai és élettani szinten, így közvetve a kognitív funkciók fejlődésére is jótékony hatással van! Jótékony hatással van a szenzorális (érzékszervi) képességekre. (pl. számtalan létfontosságú érzékelési képességek fejlődésére) Hatással van a retentív képességekre, (pl. emlékképek, emlékezés, belsőhallás, képzetek). Hatással van a szintetizáló képességekre, (azaz, az egyesítő képességek, az összefoglaló képességek, a figyelem, a megfigyelőképesség, az analízálóképesség, a zenemű értelmezési képesség, a gondolkodási sebesség...). Hatással van az Ideatív és emocionális képességekre (pl. gondolati-

gondolatalakítási, fogalmi-fogalomképzési, érzelmi és esztétikai képességekre). Hatással van a megkülönböztetési képességekre, a hallásképzetek közti összefüggések megértésére, a szabályos rendszerek pontosságára, az eltorzított, háttérzajos beszéd értésének képességére. Fejlesztő hatással van még a reprodukálási vagy kinezetikus képességekre is. Egész egyszerűen a zene és a hangok olyan információban gazdag forrás, amely elképesztő (támogató) hatással van valamennyi képességstruktúránkra, a pszichikai folyamatokra, a teljes intelligenciánkra, a gyermek fejlődésére, fejlődési folyamataira... (mivel gyakorlatilag az agy minden területét (mindkét agyféltekét) igénybe veszi, ezáltal megértése, rendszeres gyakorlása, és alkalmazása kihat a gyermek felnőttkorában az élet valamennyi területére). A zene fontossága gyerekkorban felbecsülhetetlen! Ezért is nélkülözhetetlen hogy a zenét, a zenei nevelést (a rendszeres zenés foglalkoztatáson való részvételt) már kisgyermekkorban meg kell kezdeni vagy meg kell ismertetni a gyermekkel.

(Fontos: A különböző zenei tanítások, (tanítási technikák) (fejlesztő hatások) eltérő (vagy azonos) fejlesztési területeket fejleszthetnek)

Mozgási-sport-kinetikus intelligencia!

(A mozgási-sport-kinetikus intelligencia megértése, értelme és fontossága nélkülözhetetlen a ma élő ember biológiai egyensúlyának a fenntartására! Ez az intelligencia mérföldkőnek számít a jövő „evolúciós” emberi fejlődésünk, testi és a mentális minőségének a javulásában!)

A mozgási intelligencia! A főemlősök ősi intelligenciája! (Biológiai mozgás, fizikai aktivitás, bioritmus-biomechanizmus, mozgáskoordináció, ritmusképesség, mozgásszabályozás, koordinált mozgás, téri (térbeli) képesség, mozgástanulási képesség, finommozgások, motoros készségek, reakció képesség, mentális tudati akaraterő, magas fokú motiváció, fejlettebb jellem, magasabb fokú javuló értékrend, testi képességek, épülő gondolkodásmódok, fejlettebb érzelmi világok, az energikusság, a tartósan jobb mentális egészségi állapot, erőedzés, rezisztencia, stabilitás (stabilizátor), javító-növelő-gyorsító folyamatok, teljesítmény, énhatékonyság, célok, eredmények, értékek, pszichés és mentális kiváltságok, élettani (fiziológiai) hatások, idegrendszeri fejlődés, az organizmus működése! Életjelenség! (a munkában és a magánéletben). A mozgási intelligencia megértésének egyik legfőbb fontosságai: az ember túléléséhez evolúciósan elengedhetetlen...

Ahhoz hogy megértésünk, a testi-mozgási-kinezetikus intelligenciánk legfontosabb mondanivalóját, a működését, a szükségletét, a célját, az értelmét, az eszmei értékét, vagy a jövőnkre vonatkozó meghatározó szerepét, fontos megemlítenünk, hogy a mozgás (és a mozgási intelligencia) napjainkban egy nélkülözhetetlen életjelenség, életszükséglet, sőt, maga a mozgás egy minden ember számára nélkülözhetetlen életfeltétel!

A mozgási-kinetikus intelligencia egy mindenki által veleszületett intelligencia, ám születésünktől fogva, ha nem értjük meg ennek az intelligenciának a fontosságát, a hasznosságát, az életet jelentő (életet mentő) nélkülözhetetlen és a gyerekkorban pótolhatatlan fogalom értelmét, akkor a saját mozgásunk, a saját testünk használatának képességeit, (pl. határait, területeit, erősségeit, gyengeségeit, az irányításait, a fejlettebb képességeit, (vagy a fejlődési lehetőségeit) nem érthetjük meg, és nem is érhetjük el, és akkor a test, az adott születési és növekedési stádiumnál tovább nem fog fejlődni. Nem beszélve arról, hogy az alapvető fizikai és mentális képességek sem fognak fejlődni. a mozgási intelligencia alapja hogy az általános minőségi és élettani változásokat segítse, fejlessze és ezáltal, a születési (fizikai mozgási vagy mentális, például akarati, kitartási...) adottságokat, képességeket, motívumrendszereket magasabb szintre kiemelve.

Fontos már az elején megérteni, hogy a folyamatos minőségi mozgás hiányában (mert hogy erre igen nagy szükség van gyerekkorban) a gyerekek képtelenek lesznek felnőtt korukra uralni, és irányítani a testüket, az akaratukat, (az elméjüket) szinte mindent ami hozzákötődő a mozgási

intelligenciához...). Ennek az intelligenciának a megértése nagy fejlődést képes hozni az emberi elme és test számára

Megértésének fontossága: A mozgás és az intelligenciája, a mozgási intelligencia egyik legfőbb értelme és fontossága (amit a mozgási intelligencia létezésének értése által) szükséges megértenünk, hogy gyermekkorától alkalmazása, fejlesztése hat a teljes felnőtt emberi genomra, hat a teljes ember fejlett mozgási és élettani (fiziológiai) rendszerére! (mindenre hat!) (hiszen az ősember a mozgási intelligencia által volt képes élelmet szerezni, pl. vadászni).

A mozgási intelligencia több fontosabb területet foglal be, amelyet megérteni és alkalmazni kell! Ilyen például a gyermekkori (és felnőttkori) mozgásérzékelés fejlesztése! A mozgásérzékelés önmagában a test környezeti változásaira ható minden olyan ingert felfogó mozgásszervi receptorok (pl. inak, izomzat, szalagok, ízületek) vagy ingerületek, amelyeknek a feladata többek között a környezet változására, vagy valamilyen változás hatására, hogy egy érzetet továbbítsanak a testen belül. Ha megértjük, hogy a mozgási intelligencia alapjaiban meghatározza a mozgásérzékelést és ezáltal az ingerületi receptorok általi normál vagy fejlett működést (tehát a fejlett érzettovábbítást) (például hogy az ingerületek gyorsabban és pontosabban képesek információt küldeni a központi idegrendszernek a jelenbeli mozgási folyamatainkról vagy a térbeli helyzetünkről) akkor megértjük annak fontosságát, hasznosságát, és az életet jelentő (az életet mentő) nélkülözhetetlen szerepét.

Úgyszintén fontos megemlíteni a kinesztéziát, miszerint a testi-kinesztéziás intelligencia tudatos irányítója, a saját mozgásunk érzékelésének és a test tudatos irányításának az intelligens képessége (képességét foglalja magában), amelyet úgyszintén fontos és szükséges már kigyerekkorban fejleszteni. Ennek a képességnek a birtokosa többek között nagyon ügyesen és rátermetten (tehetségesen) képes összehangolni a mozgását az elméje működésével, ezáltal nagyon ügyesen képes használni az egész testét. Ha sikerül a kinesztéziánkat, a kinesztetikus észleléseinket és érzékeléseinket már egészen kiskortól fejleszteni, akkor képesek lehetünk jól, jobban, legjobban, és tudatosan irányítani (és használni), az egész testünket, mint ahogyan képesek lehetünk a kinesztéziánk által a világot, és a körülöttünk lévő életteret igen fejlett szinten, és akár igen magas minőségben felismerni, megismerni, érezni és használni.

De nem csak a mozgásérzékelés és észlelés fontossága a meghatározó a mozgási intelligenciában, hanem többek között a mozgásirányítás is, amely teljes mértékben hat az ember mozgatóműködéseire. Például a megfelelő mozgásirányítás tökéletesen” egyensúlyban képes tartani és mozgatni a testünk változásait, például az egyensúlyt, a testtartást, a járást, a futást... a mindenféle rendezett és rendszerezett mozgástípust, ami a test teljes egészének az összehangolt működésének (a mozgásirányítását-koordinációját) kívánja szervezeten, egységben, egységes felépítésben tartani. Tehát ennek az intelligenciának a segítségével (a fejlesztésével és alkalmazásával) könnyedén tudjuk a testünket és testrészeinket mozgatni-irányítani, egyensúlyba tartani, (az elme és a test tudatos érzékelése és irányítása által.) A mozgásérzékelés és a mozgásirányítás után fontos megemlíteni a motoros képességeket, amelyek ugyancsak nélkülözhetetlenek a mozgási intelligenciában. A motoros képességek elengedhetetlenek az erő, a gyorsaság, az idő, (a reakcióidő-reakció gyorsaság, a reagálási gyorsaság, a mozdulatok-mozdulati idők, mozdulati gyorsaságok, gyorsulási képességek, döntési gyorsaságok...) idegi szabályozásában, vagy az izomrostok fejlettségének a normál arányában történő működésében, és jelenlétében.

A mozgási intelligencia fejlődése vagy fejlesztése nélkül az ideg-izom együttműködés, a gyorsasági képesség javulás, a jobb koncentrálóképeség biztosítása, a mozgási-reagálási sebesség, vagy az agilitás (a fejlett koordinációs képesség) nem képes megfelelően működni. (és ezt mindenképpen már egészen kiskortól érdemes elkezdni fejleszteni)

A mozgásérzékelés, a mozgásirányítás, a motoros képességeket után fontos megemlíteni az egészséget is, miszerint a mozgás az egészség alapja! A mozgásnak különlegesen magas szerepe van az egészség megtartásban, a betegségek megelőzésében, vagy a rehabilitációjában.

Minden egyes nappal, és minden egyes mozgásfejlesztéssel (pl. edzés, torna, úszás, futás, tánc, tenisz, konditerem, olimpiai sportágak, küzdősportok, görkorcsolya... egyéb (az egész testet megmozgató) mozgásformák alkalmazása által) nem csak a mozgási intelligenciánk fejlődik, hanem

ezzel egyidejűleg a bőrtől egészen a csontokig (az izomzatot, az ízületeket, az artériákat, a szöveteket, a sejteket, a szerveket, a szervrendszereket, a hormonokat, a mirigyeket, a teljes Immunrendszerünket...) egészen a legapróbb építőelemeinkig bezárólag (amelyek számos, (nélkülözhetetlen) lételem funkciókat látnak el,) a mozgás ezekre segítően, fejlesztően, jótékonyan és pozitívan hat, a teljes testünk (külső és belső részeinek) az élettartalmára, a minőségi változásaira, és az egészségére! A tényt, hogy a mozgás különböző egészséges hatást vált ki egy ember szervezetében megkérdőjelezhetetlen!

A mozgásérzékelés, a mozgásirányítás, a motoros képességeket, és az egészség után, ugyancsak fontos megemlíteni a pszichés-idegrendszeri, mentális, vagy személyiségi-jellemzői hatásokat is, amelyekre a mozgás segítően fejlesztően, jótékonyan, minőségien, és ugyancsak pozitívan hat! A sport megköveteli a sportolótól a határozottságot, a fegyelmezettséget, mint ahogy a higgadtságot, az önfegyelmet, a stabilitást, az önállóságot, az odafigyelést, a koncentrációképességet... ezért hatással van a szellemre, a jellemre, az önismeretre, és az intelligencia valamennyi területére! A mozgási intelligencia fejlesztése a mozgás vagy sport által mentálisan fejlett tudatállapotot eredményezhet, amelynek eredményeképpen fejlődésnek indul a mentális és fizikai kontroll, a céltudatoság, a személyiségi egyensúly, az erkölcsi tudat, az egészségesebb magatartásmintázatok helyes felismerése, a szellemi teljesítőképeség, a fizikai teljesítőképeség, a kitartás mértéke, az akaraterő mértéke, a készségek és képességek megértése-, átlátása-, ismerete, ... a képességek, a hatások, az erőrendszerek, a tudatállapotok egyensúlyközeli értékeinek (a mozgási intelligencia) a stabilizátora, a teljes organikus működésünk elsődleges biológiai rendszerezője (eszköze)... az organizmus megfelelő működésének az alapja (élő szervezetek szerveződése, fejlődése... és alkalmazkodása) egész egyszerűen pozitív-fejlesztő hatással van a teljes jellemünkre, személyiségünkre, és akár az egész életen át tartó értékrendünkre.

Példa: A mozgási intelligencia által megkapható, legfontosabb élettani és pszichológiai tulajdonságok közül érdemes egy példával megjegyezni, hogy a különböző sportágak, milyen különböző fizikai és mentális területeket képviselnek, képviselhetnek, érintenek, és képesek azokat fejleszteni. Az egyik példa erre (megközelítőleg az egész testet megmozgató) különböző mozgásformák/mozgásminták mozgástípusai közül, például a Tenisz, a Tánc, japán karate, a Futball, vagy az egyéb fontosabb sportágak.

Példa: A tenisz fiziológiai, pszichológiai, mentális és intelligens hatásai: Ahhoz hogy megértésünk, hogy hogyan is működik a testi-mozgási-kinesztetikus intelligenciánk a legjobb példa erre az egyik labdajáték, a teniszlabda. Nézzük a teniszlabdát hogy melyek, azok a specifikus számítások, bizonyos testi-kinesztetikus problémamegoldások, döntések, fizikai és mentális aktivitások, és a megszámlálhatatlan (számtalan) képességek, amelyek elengedhetetlenek ennél a sportágoknál (s, ezáltal a nagybetűs életben)

Annak érdekében, hogy megjósoljuk, hogy hogyan és merre mozdítsuk a lábunkat, és hogy fonákra vagy tenyeres ütésre készítsük-e fel az ütőt, az agynak, attól a pillanattól fogva, hogy a labda elhagyja szerváló ütőjét, a másodperc töredéke (tized-század vagy ezred másodperc) áll rendelkezésre, hogy kiszámítsa, körülbelül hol fog landolni a labda és hol fog beleütközni az ütőbe. A rengeteg számítás, fizikai, matematikai, és téri képlet közül nemcsak hogy előre kell kiszámítani/megjósolni, a labda kezdetleges majd haladó sebességét, összevonva a sebesség progresszív csökkenésével, mindeközben a komplikált röppályát a forgás és a szél hatásával és a légellenállással. De ezzel egy időben, az izmoknak a másodperc töredéke-ezreléke alatt ki kel adni az utasításokat nem csak egyszer, hanem folytonosan finomítva a frissebb információval. De itt még mindig csak számolják végünk és utasításokat adunk az izmoknak és az idegrendszernek. Ahhoz hogy sikeresek legyünk abban amit csinálunk, tehát a jó, a jobb vagy a legjobb teljesítményt nyújtjuk, szükség van a győzelemhez a jó helyzet és mozdulatgyorsaságra, a reakciógyorsaságra, a döntési gyorsaságra, a folyamatos aktív problémamegoldásra, a kifinomult és stabil egyensúlyérzékre, a ritmusérzékre, a gyors reagáló és irányváltoztató képességre, a kinesztetikus képességre, mindamellett kitartásra, szorgalomra, akaraterőre, és még egy sor szenzitív motoros, számtalan fizikai, pszichológiai, és tudati

képességekre, amelyeket mindvégig folyamatosan fenn kell tartani (edzeni) az edzések vagy a mérkőzések alatt. (+ a játékszabályokat, és az egyéb feltételeket)

Ugyan a tenisztől nem leszünk matematikai zsenik, vagy kiemelkedően okosabbak matematikából, de a mindennapi életben, és legfőképpen a felnőttkorban igen hasznosnak bizonyulhat (hasznos képessége válhat) mert megfelelően (támogatóan) képes beépülni a mindennapi életünkbe, a döntéseinkbe, a problémamegoldásainkba, a gyors reagálásokba/a gyors reakciókba, a koncentrálóképeségeinkbe, a figyelembe, a célba, „a képzeletbe”, az észlelés és érzékelésbe, az ideg-izom együttműködésbe...stb. (az általános vagy a speciális dolgok működtetésébe)

(szülő, tanár, zenetanár, edző) A gyermekkorban megalapozott testi-mozgási-kinesztetikus intelligencia elsajátítása, megfelelő gyakorlása, működtetése... igen nagy segítségé válhat, sőt az egyik legnagyobb segítője például a felnőttkori munkavégzés eredményeinek jó, jobb, mégjobb, legjobb elérésében. A munka teherbírásban, a munka kitartásban, a nem munkakerülésben, a megküzdési képességekben, a folyamatos stressz leküzdésben, a folyamatos alkalmazkodókészség megalapozásában, a munkához való hozzáállásban, a magatartásban, a munkához való alázatosságban, a tisztább erkölcsi tudatban, a pontosságban, a jó döntésképeségben (a dönteni tudásban) a feladat iránti elkötelezettségben, vagy az együttműködésben. (...) Ahogy felnőttkorban a munka, úgy egészen kisgyerekkorban a mozgás-sport, az amely felkészíti a gyermeket a felnőttkori munka világának a megtartására. Tehát ha a gyerekek gyermekkorban elsajátítják a sport, a küzdőszellem, a szorgalom, a teljesítmény, az akarat, valamint még rengeteg képesség elsajátítását (számos mentális-fizikai képességeket magában foglaló képességrendszer megértését, alkalmazását,) akkor a munkában (a felnőttkori munkában, vagy egész egyszerűen a felnőttkori mindennapokban,) sokkal könnyebben, sokkal bátrabban, sokkal kitartóbban és sokkal eredményesebben leszünk képesek megmaradni, fejlődni és karriert vagy egzisztenciát építeni. A gyermekori mozgás-sport terhelhetősége, a felnőttkori munkamegtartás legjobb biztosítója! Bárhova is megyünk és bármivel is foglalkozunk akár Irodai, oktatási, mérnöki, üzleti, sport, vagy művészeti területre mindenhol szükség van arra, hogy az illető elsajátítsa a gyermekkorában megalapozott és a mozgási-kinesztetikus intelligencia (tanulása) által megszerzett képességek elsajátítását, (A sport szellemi kódexét!)

Kitérők:

Egy átlagos gyermek aki gyermekora óta rendszeresen sportol, az felnőtt korára egészen biztos, hogy elér egy bizonyos jó vagy átlagon felüli emelt szintet, ami átlagon felüli teljesítményre utalhat. A jó teljesítmény pedig biztosíthatja a jó eredmények elérését.

Tudni kell, hogy a művészeteknél a sok-sok vázlat után születik meg a remekmű! A zenészeknél több évnyi gyakorlás után fejlődik ki a zenei érzék és az értelem. A sportolóknál több évnyi verejtékes izzadás után érkezik el a siker. A fizikusok, akár több száz próbálkozás után érik el a kívánt eredményt. (ennek tekintetében kell megérteni a mozgás-sport-kinesztetikus intelligencia egyik fontos jelentését) (hogy évek, évtizedek munkája alatt sajátították el a győzelemhez vagy az eredményhez szükséges, elengedhetetlen képességeket és tudásrendszereket.)

javaslat: A gyermeket már egészen kiskortól (6-éves kortól) érdemes, legalább (minimum a 7-általános időben) az iskolában (a tanórák szerint,) és az iskola időn kívül, legalább heti 2-3 alkalom, edzésre elvisszük. („6-éves kortól kb. 1 óra, ha kicsit nagyobbak lesznek, akkor alkalmanként 1,5-2 órában szükséges edzeni. + a zene! A zene az iskolaidőben (ha van rá lehetőség) és az iskolaidőn kívül legalább heti 2-3 alkalom, (heti 4-5 nap, sport és zene) (hogy felnőttkorában sokkal jobb szellemi fejlettségű, képességű, egészségesebb, erősebb, sokkal fejlettebb (intelligensebb) felnőtt válhat belőle) (ezzel egyidejűleg lehetséges hogy szükség van ellensúlyozni a terhelést, például a kevesebb házi feladattal)

A zene és a sport együttes fejlesztése gyerekkorban, pótolhatatlan esszenciális képességeket és tudásrendszereket rejt, amelyeket a fiatalnak egész egyszerűen meg kell ismernie, el kell sajátítania, elő kell hoznia magából.

A Természeti Intelligencia

Ép bolygón ép lelkek!
Egy nap a holnapért

A zöldebb gondolkodás és a fenntarthatóság: (kis lépés az emberiségnek, nagy lépés a földnek!)

A természeti intelligencia lényege, hogy mindenképpen olyan fejlődési pályára álljunk át (és törekedjünk arra), hogy a föld természetes egyensúlyával az tartósan követhető legyen.

Az Európai unió egyik legfontosabb törekvéseinek jövőképe! A zöld gondolkodás! Az ökológiai kultúránk! A globális fenntarthatóság iránya! Egy váltás kezdete! egy olyan jövőkép amiért a következő generáció felnőhet, építhet-alkothat, gyarapíthat emlékezhet, továbbadhat... megmaradhat.

„A 21-ik században, a civilizációs technológia fejlődése olyan méreteket öltött, melynek hatására folyamatosan-fokozatosan nőtt az ökológiai terhelés. Ennek következtében, az ebből fakadó környezeti hatások mértéke erősen (áthatóan) és negatívan érinti a teljes földi ökológiai szisztémánkat. Nem vitás, hogy az emberi tevékenység meghatározó mértékben befolyásolja a földi rendszerek atmoszféra, geoszféra, bioszféra, hidroszféra működését, így hát korunk civilizációjának olyan kihívást jelent az ökológiai egyensúly harmonikus fejlődésének az útjait megtalálni, amely valóban parancsoló lendületet kell hogy adjon, a sokoldalú megoldások kutatásához, és a meglévő vagy egy új, újjáalakított nemzetközi fenntarthatósági együttműködési rendszer megalkotásának a tervezetéhez.”

A természeti intelligencia: A természeti intelligencia többek között a fenntarthatóságról, az ökológiai egyensúly helyzetéről, a természeti és környezeti irányelvekről, alapelvekről, az erőforrások optimális felhasználásáról, a természet sokféleségét (a biodiverzitási) értékek megővéséről, a túlnépesedés hatásairól és a fenntartható jövőről szól.

Századunk legsürgetőbb feladata, hogy a természeti értékek védelmére helyezzük a hangsúlyt, s bátorítsuk a nemzeteket, hogy segítsék a fenntarthatósági irányelvek, és alapelvek megteremtését. A fenntarthatósági alapelvek és irányelvek megteremtése, többek között a globális környezeti igazságosság elvének a megteremtése, az egészséges bioszféra működési és fenntartási elvének a megteremtése, a biológiai sokszínűség, azaz az állat és növényvilág problémájának a kezelését, a hanyatlásának mérséklését, a környezeti terhelés csökkentését, vagy a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodás takarékos használatának az elősegítését foglalja magában és tartja legfontosabb (megoldandó) feladatai közé, hogy évtizedek múlva is összhangban élhessünk a környezetünkkel, a természettel, egymással, és a földdel. (Többek között erre is törekszik a természeti intelligencia fontossága!)

A természeti intelligencia egy lehetőség, hogy az ember, egy környezettudatosabb, fenntarthatóbb természeti világgépet építsen fel magában. Ennek segítségével például ráeszmélhet arra, hogy tudományos és kulturális szempontból a természeti értékek mennyire fontosak és szükségesek a mindennapi életben, hogy az ökológiai fenntarthatóság és az emberi közösségek szempontjából nem mindegy hogy a földi ökoszisztémánk milyen állapotban van. A természeti intelligencia hangsúlyát, a fenntartható világ világgépére kell helyezni, mert elsődlegesen ez a fő prioritása annak hogy létezhetünk, és szimbiózisban élhetünk a földdel és a földet körülvevő természettel. Ha sérül a természet az sérülést fog, és képes okozni a teljes földi és civilizált rendszernek.

Ezért is tartjuk fontosnak és szükségesnek a természeti intelligencia mindennemű értékeinek az ösztönzését és támogatását, mivel az, a természeti ismeretterjesztéstől, a környezetbarát életvitelen át, egészen a társadalom természetét védő magatartásáig, az egészséges környezeti értékek és szférák megóvását segítik elő.

Szükséges a természeti intelligencia népszerűsítése, tudásmegosztása, és a nemzetközi közösségek összefogásával a mindennapi életben való mérvadó és pótolhatatlan szerepvállalása, mindaddig amíg létezik az emberiség, mindaddig amíg létezik a föld, mindaddig amíg létezünk!